

СОЦИОЛОГИЯ

Истиқлол йўлида собит қадам ривожланаётган мамлакатимизда социология фани шаклланди ва баравж такомиллашмоқда. Қўлингиздаги маърузалар матни давлат ва жамият қурилишининг муҳим негизларини, ижтимоий жараёнлар ва жамоаларнинг шаклланиши, амал қилиши ва тадрижий ўзгариши тенденцияларини илмий тадқиқ этиш йўллари, бу борада фаолият юритаётган дунёдаги мавжуд социологик мактаблар, улуғ мутафаккирларимизнинг социологик қарашлари, ҳамда шу масалаларнинг бутунги ҳолати ва ривожланиш хусусиятлари ҳақидаги билимларни имкон даражасида ўзида ифодалаган.

Маърузалар матни мамлакатимиз олий ўқув юртларида таҳсил олаётган талабалар, ўрта маҳсус ўқув муассасалари ўқувчилари ҳамда социология фани билан қизиқувчи кенг китобхонлар оммасига мўлжалланган.

Муаллифлар жамоаси:

М.Б. Бекмуродов - Кириш, Хулоса, иккинчи мавзу §1, §2, учинчи мавзу §4, §5 (ҳаммуаллиф **Х. Носирхўжаева**), тўртинчи мавзу §1, §3 (ҳаммуаллиф **А. Юнусов**), бешинчи мавзу §5 (ҳаммуаллиф **С. Хўжаев**), §7, олтинчи мавзу §1 (ҳаммуаллиф **О.Б. Ота-Мирзаев**);

О.Б. Ота-Мирзаев - Биринчи мавзу §1 (ҳаммуаллиф **М. Х. Гаппева**), §2 (ҳаммуаллиф **М.Б. Бекмуродов**), бешинчи мавзу §6 (ҳаммуаллиф **К. Калонов**);

Н.С. Алиқориев - Бешинчи мавзу §4 (ҳаммуаллифлар **Қ. Х. Абдурахмонов**, **Б. Алиқориева**), бешинчи мавзу §2 (ҳаммуаллиф **И. Аъзамхўжаев**);

А. Бегматов - Учинчи мавзу §3, олтинчи мавзу §2,

Ў.К. Қайумов - Олтинчи мавзу §2, §3;

М.Х. Гаппева - Иккинчи мавзу §3 (ҳаммуаллиф **М. Бекмуродов**), бешинчи мавзу §3 (ҳаммуаллиф **М. Рахимова**),

М. Қирғизбоев - Бешинчи мавзу §1;

Х. Ахмедова - Учинчи мавзу §2 (ҳаммуаллиф **Н. Латипова**);

А. Каримов - Тўртинчи мавзу §2 (ҳаммуаллиф **К. Алиева**).

Б. Фарфис — учинчи мавзу §1.

А. Холбеков — Илова.

СЎЗ БОШИ

Социология ҳаёт инъикосидир. У инсон ҳаётининг ижтимоий жиҳатларини ўрганади. Агар инсоннинг том маънода ижтимоий ҳодиса эканлигини эътиборга олсак, социология кишилик жамиятининг барча ижтимоий масалаларини ўрганувчи фан сифатида намоён бўлади.

Социология мустақил фан сифатида Ўзбекистонда мустақиллик шарофати билан юзага келди. Ўнлаб олий ўқув юртлирида социология факультетлари ва кафедралари ташкил этилди, барча таълим йўналишлари ўқув режаларида социология фани зарурий ўқув предмети сифатида жорий этилди. Социология мутахассислари, фан номзодлари ва докторлари тайёрлана бошлади. Ўзбекистонда «Ижтимоий фикр» жамоатчилиги фикрини ўрганишга мўлжалланган марказ кенг кўламлида иш олиб бормоқда. Мамлакатимизда ижтимоий ҳаёт масалаларини ўрганувчи ўнлаб социологик марказлар фаолият юритмоқда. Истиқлол йилларида жамиятнинг умумий ривожини мамлакатимизда жамиятнинг ривожланиш тенденциялари, ижтимоий жараёнлар ва жамоалар моҳияти, хусусиятлари, уларнинг фаолият йўналишларига бўлган эътибор кучайди.

Шу ўринда қайд этиш жоизки, эрамыздан аввалги VII асрда яратилган Зардуштнинг Авесто асарида, ундан деярли бир ярим минг йил кейин яшаб ижод этган Имом Исмоил ал-Бухорий, Абу Мансур ал-Мотуридий, Абу Наср Форобий, Абу Райхон Беруний, Абу Али Ибн Сино, Юсуф Хос Хожиб жамиятни ўрганиш, ижтимоий жараёнлар ва ижтимоий жамоалар моҳиятини англаш ва тасниф этиш борасида жиддий тадқиқотлар яратган ва бу бебаҳо обидалар бугунги кунда ҳам ижтимоий воқеликларни тушунишда жиддий назарий пойдевор вазифасини ўтамоқда. Аммо мураккаб ижтимоий-сиёсий муҳит ўзгараётган замон ва доимий такомил жараёнларидаги маконнинг бугунги тарихий ҳолатлари ва истиқболлари таҳлили янгича ёндошув тамойилларини талаб этмоқда.

Жаҳон иқтисодий, сиёсий, ижтимоий-маданий глобаллашув жараёнларига табора жадал суръатлар билан кириб бормоқда. Давлатлар ва регионлар ўртасидаги географик, этник, маданий чегара ҳамда шартлиликлар барҳам топиб бормоқда.

Информацион, маданий-эстетик умумлашув, дидлар, савиялар даражаларининг стандартлашув жараёнлари эса ўз навбатида жамиятдаги ижтимоий ўзгаришлар тенденцияларини махсус ўрганиш, уларни яхлит тадқиқ этиш масаласини актуаллаштирмоқда.

Шунингдек, XX аср инсоният цивилизацияси силсиласида мустабид колониал тартиботлардан бутунлай халос бўлиш асри сифатида тарихда қолди. Илгари қарам бўлган халқлар сиёсий озодлик, маънавий тикланиш, маданий қомилликка интилишнинг янги истиқбол босқичига қадам қўйди. Мустақил тараққиёт майдонларидан жой олган Ўзбекистон ижтимоий муҳитида юз бераётган катта ўзгаришларни чуқур идрок этиш, социологик таҳлил этиш бугунги куннинг долзарб вазифаларидандир.

Олий таълим тизими учун мўлжаллаб ёзилган қўлимиздаги мазкур маърузалар матни истиқлол йўлидан бораётган Ўзбекистон жамиятидаги ижтимоий жараёнлар, ижтимоий жамоаларда кечаётган иқтисодий, сиёсий маънавий, маданий ўзгаришлар моҳияти ҳақида ўқувчиларни биргаликда фикрлашга, социал ривожланиш истиқболлари хусусида ҳамжихатлик билан тафаккур юритишга ундаши билан эътиборга муносиб, дейиш мумкин.

академик Р. А. Убайдуллаева

КИРИШ

Социология фани бугунги кунда муҳим ва тезкор ривожланиш босқичида турибди. Мазкур фаннинг турли муаммолари файласуфлар, тарихчилар, педагоглар, иқтисодчилар ва кенг жамоатчилик томонидан атрофлича ўрганила бошланди. Бундай қизиқиш мустақилликни мустаҳкамлашнинг ҳозирги босқичида турли ижтимоий-сиёсий масалаларни янгича баҳолаш юзасидан социология фани имкониятларига бўлган ижтимоий эҳтиёжларнинг кескин ортиши билан изоҳланади.

Республикаимизнинг мустақилликка эришуви, миллий истиқлол йўлидан изчил бораётганлигимиз, ривожланиш тенденциясида Ўзбекистоннинг ўзига хос ва мос беш устивор қоидага асосланиб ҳаракат қилинаётганлиги, хусусан:

- иқтисодиётнинг сиёсатдан устуворлиги ва бунда иқтисодиёт мафкурадан ҳоли бўлиши;

- ҳозирги вазиятда давлат жамиятнинг бош ислохотчиси ролини ўйнаши;

- қонун ҳамма жойда ҳамма нарсадан устун туриши;

- республикада шаклланган ўзига хос шарт-шароитлардан келиб чиқиб, инсонпарварлик билан йўғрилган кучли ижтимоий сиёсат ўтказиш лозимлиги;

- бозор иқтисодиётига собит қадамлик билан босқичма-босқич, тадрижий ривожланиш тамойилига изчил риоя этиш орқали ўта бориш¹, бугунги кунда жамиятимиз турли жабҳаларини атрофлича ўрганиб бориш ижтимоий воқеликдаги фикр ривож ва уни мақсадли бонқариш масалаларини кун тартибига муҳим масала қилиб қуяди. Ижтимоий-иқтисодий воқеликни чуқур идрок этиш, истиқболни режалаштиришнинг илғор йўналишларини илмий асосда ишлаб чиқиш бугунги куннинг долзарб масалалари даражасига чиқарилмоқда. Зеро, «Ўзбекистоннинг халқи тез ўсаяпти. Келажакни ўйлаш керак, бир йил олдинни эмас, 10-20 йил олдинни ўйлашимиз керак»².

¹ Каримов И. Янги уй қурмай туриб, эскисини бузмамиз. Тошкент. «Ўзбекистон» 1993, 64-бет.

² Каримов И. Ўзбекистон келажаги буюк давлат. Тошкент, «Ўзбекистон», 1993, 55-бет.

Мақсаднинг бундай лўнда ва қатъий қўйилиши социологик тадқиқот усуллари ижтимоий ҳаётимизнинг турли соҳаларида кенг қўллаш ҳамда жамият ижтимоий жараёнлари қонуниятларини социологик жиҳатдан тадқиқ этиш лозимлигини таъкидлайди.

Ҳаёт бир жойда тургун бўлмаганидек, социология фани ҳам ривожланишдан тўхтаб қолгани йўқ, албатта. Социология фанини умуминсоний қадриятлар нуқтаи назаридан ўрганиш пировард эмпирик-амалий мақсадга эришиш, яъни тоталитар тартиботлар тизимини инкор этиш ва халқчиллик, адолат ҳамда кенг жамоатчилик фикр-ўйи, интилиш-мақсадлари асосида ижтимоий фаолият юритиш имконини беради. Мустақилликка эришганимиздан кейин давлат тузуми, ички ва ташқи сиёсат, ижтимоий-иқтисодий фаолият анъанавий давлат юритиш қоидаларига мувофиқлаштирилмоқда. Мамлакатимиз Президенти ва давлат аппарати таркибига маслаҳатчилар, консультантлар ва референтлар лавозимларининг жорий этилиши, оқсоқоллар кенгаши ролининг кескин оширилиши, жойларда ўз-ўзини бошқариш органлари фаолиятларининг йўлга қўйилиши маҳалла, қишлоқ кенгашлари тузилгани фикримизнинг далилидир. Жамиятимиз ижтимоий-ҳаётида бир вақтнинг ўзида қўшлаб партиялар, уюшмалар, миллий, маданий марказларнинг фаолият юритаётганлиги, илпорализмнинг реал ижтимоий куч касб этганлиги, референдумлар ўтказилаётганлиги, қолаверса, давлат бошлиғи президентнинг альтернатив-муқобил асосда умумхалқ томонидан сайланиши мустақилликка эришган Ўзбекистонда социологиянинг амалий эмпирик базаси нақадар кенгайиб, ривож топаётганлигига тўла асос бўла олади.

Социология фани жамиятда рўй бераётган йирик ижтимоий-сиёсий воқеаларни шунчаки қайд этиш билангина чекланмайди, балки унинг асл моҳияти ва мазмунини атрофлича очиқ беради. Шу жиҳатдан социология ижтимоий фанлар орасида ўзининг аниқ ва конкретлиги, зиммасидаги масалаларга берадиган илмий жавоблари атрофлича асосланган, қайта-қайта текширилганлиги билан ҳам қимматлидир. Бу фан фақат ҳозирги ижтимоий ҳолатлар аҳволига тўлақонли жавоб бериш билангина чекланмасдан, ижтимоий ҳолатларнинг истиқболий ўзгариши даражаси хусусида башорат қилади. Ана шу жиҳатдан

социология фани назарияси, амалиёти ва тадқиқот усуллари атрофлича ўрганиб чиқиш зарурати туғилади.

Ушбу қўлланмада социология соҳалари ва унинг конкрет тадқиқотлар усуллари кенг қизиқувчилар томонидан, аynиқса, студентлар томонидан ўрганиши жараёнларини қулайлаштиришга ҳаракат қилдик.

Социология фанини ўрганишга киришган ҳар бир киши бу фаннинг ўзига хос сўзлари, атамалари, ривожланиш йўналишлари, бутунги аҳволи ва истиқболи хусусида тасаввурга эга бўлиши керак. Мазкур фани ўрганувчи киши бу фан нима учун керак деган саволга ҳам жавоб бера олиши керак, чунки ҳар қандай фаннинг ҳаётчанлиги унинг инсонга нечоғли зарурлиги, ижтимоий фойдалилиги билан ўлчанади. Социология фанини мукаммал ўрганган киши ижтимоий жараёнлар ва ижтимоий жамоалар моҳиятини, уларда юз бераётган зоҳирий ва ботиний ўзгаришларни, шунингдек, ижтимоий тараққиёт қонунлари моҳиятини чуқурроқ тушунади, илмий амалиётга назарий-методологик жиҳатдан қуролланган ҳолда кириша олади, кенг жамоатчилик фикрини шакллантириш ва уни мустақилликни мустаҳкамлаш ва истиқлол йўлига тўла сафарбар этиш амалиёти сирларидан воқиф бўлади. Социологик тадқиқотларни ташкил этиш ва амалиёти мазмунини ўрганиш жиддий илмий ишга тайёргарлик ҳам демакдир.

1 мавзу (4 соат). СОЦИОЛОГИЯ ФАНИНИНГ НАЗАРИЙ АСОСЛАРИ

1-§. Социология фанининг предмети ва объекти

Саволлар:

1. Социология атамаси таърифи ва предмети.
2. Социология фанининг асосий йўналишлари.

Социологияни жамият ҳақидаги фан деб ҳисоблаш мумкин. Жамиятни ўрганувчи ҳар бир фан унинг табиатига ва асосий қизиқишига яқин бўлган, ўзининг тадқиқот предметига эгадир. Жамият ҳақидаги ушбу фанлар тизимида социологияни ажратиб турган нарсаси шуки, биринчи навбатда жамият ижтимоий тизимининг турли босқичларида шахс, оила, маҳалла, мактаб, институт, корхона, ташкилот, туман, шаҳар, вилоят бутун мамлакат, ҳамда ялпи жамиятда шаклланадиган ижтимоий ўзаро муносабатлар ва инсоний муносабатлар ўргади. «Шунинг учун социология жамиятни эмас, балки, жамиятни ташкил этувчи унинг асосида ишлаб турувчи ва ривожланувчи ижтимоий материални ўрганади» (О. Конт).

Жамият ҳақидаги фанлар умумий тизимида социология фани хусусиятини юқорида зикр этилгандек тунунтириш, ҳозирги замон социологиясининг предметини шундай таърифлашнинг имконини беради:

Социология жамиятни мураккаб ижтимоий организм сифатида ўрганади. Социология жамиятни мавжуд таркибий тузилмалари моҳияти, уларнинг ҳаракат тенденциялари ва тараққиёт қонуниятларини социал ташкил этилган тизимда тадқиқ этади. Шунингдек, социология асосий эътиборни жамиятни ҳар хил ижтимоий ва ҳудудий тузум босқичларида вужудга келадиган кенг маънодаги инсонлараро муносабатлари ва жамоатчилик фикрини ўрганишга қаратувчи фандир.

Социология фани жамиятнинг турли соҳалари иқтисодий, ижтимоий, сиёсий, маънавий-ахлоқий ва бошқа тармоқларида тадқиқотлар ўтказиши.

Ўзбекистон шароитига мослаб, замонавий социологияда биз қуйидаги ўрганиш объектиларини ажратамиз:

1. Ижтимоий босқич: 1. Жамият; 2. Ижтимоий қатлам;
3. Ижтимоий гуруҳ; 4. Маҳалла; 5. Оила; 6. Шахс;
- II. Миллий босқич: 1. Миллат; 2. Элат; 3. Этник гуруҳ;
4. Авлод; 5. Миллий оила; 6. Индивид;

III. Тармоқлар боғи: 1. Иқтисодиёт; 2. Сиёсат; 3. Маданият; 4. Фан; 5. Таълим; 6. Маънавият ва маърифат; 7. Экология ва бошқалар

IV. Худудий боғи: 1. Минтақа; 2. Мамлакат; 3. Вилоят; 4. Шаҳар; 5. Туман; 6. Қишлоқ; 7. Маҳалла. /

Мамлакатимизда социологиянинг роли ортиб бормоқда, бу фанга умумий қизиқиш кучаймоқда. Бунини тушуниш мумкин, чунки Ўзбекистонда ҳозир янги ижтимоий-сиёсий ва маънавий иқлим шаклланди. Ижтимоий ҳаётнинг барча жабҳаларида ўзгаришлар кузатишмоқда, социал таркибда ўзгаришлар қайд қилинмоқда, янги ижтимоий институтлар ва муносабатлар пайдо бўлмоқда. Ватанимизда социология ҳеч қандай тўсиқсиз ривожланиш ва мустақил ижтимоий фан сифатида ўзини англаш имконияти туғилди. Жамиятимизда кузатилаётган ижтимоий ўзгаришлар ва жараёнлар социология фанининг диққат марказида турибди.

Социологик фикрлашнинг энг муҳим жиҳати жамият ҳаётида инсон шахсини тушунишдан иборатдир. Шахсга бўлган социологик нуқтаи назарнинг ўзига ҳослиги шундан иборатки, бу фан унга ижтимоий воқеаликни ўзгартирувчи фаол мавжудот сифатида қарайди. Ижтимоий институтлар кўп жиҳатдан инсон ахлоқини ифодалайди, аммо айтиш шунингдек вақтнинг ўзида улар инсон фаолиятининг ифодаси ва индивидларнинг ўзаро ижтимоий таъсири ҳосиласидир.

Жамият тўғрисидаги ҳозирги билимларнинг ўзига ҳос хусусияти шундан иборатки, улар социологик фикрлашнинг кучли таъсири остидадир. Жамиятимизда кузатилаётган мураккаб жараёнларни социологик таҳлилсиз тўғри тушуниш мумкин эмас.

Мамлакатимизда социологиянинг кейинги ривожланиши ва такомиллаштирилиши жамиятни чуқур ўрганиш ва англаш, жамият олдида турган ўқиб давраининг мураккаб муаммоларини анча самаралироқ ечишга имкон беради.

Инсонни барча даврларда нафақат уни ўраб турган табиатнинг жумбоқлари ва ҳодисалари, балки одамлар ҳаёти билан боғланган муаммолар ҳам қизиқтириб келган. Нима учун одамлар яқка яшашни истамайдилар? Улар орасида чегара ўтказилишини нималар мажбур қилади? Нима учун баъзилар кўп неъматлардан фойдаланади, баъзиларда эса бундай имкониятлар йўқ?

Шунга ва шунга ўхшаш кўплаб саволларга жавоб қидириш ўқиб даврадаги донишмандлар ва олимларни улар яшаб турган жамиятни ўрганишга ундаган ва ҳаётнинг ўзи қўллан

саволларга жавоб излашга ундаган. Социологияга оид энг биринчи билимларни олимлар ва донолар фикрларида топиш мумкин. Лекин ўша даврдаги тадқиқотлар тўла ва узлуксиз бўлмаган. Жамиятни таҳлил қилиш, гуруҳдаги инсон хулқини ўрганиш тўла-тўқис олиб борилмас эди. Инсонлар орасидаги муносабатларнинг мушкулланиши, мураккаб ташкилотларнинг пайдо бўлиши жамият олдида турган муаммоларни амалий ҳал қилиш эҳтиёжини кучайтирди.

| «Социология» атамаси француз тилидан «жамиятни ва ижтимоий муносабатларни илмий ўрганиш» маъносини англатади.¹ Бу таъриф ушбу фан нимани ўрганиши тўғрисида фақат умумий тасаввур беради. Ўзининг салкам ярим асрлик ривожланиши давомида социология ўзининг мазмуни ва услублари, қўллайдиган атамалари бўйича турли илмий мактаб ва йўналишлар тарафдорлари орасида кучли тўқнашувлардан иборат қийин йўлни босиб ўтди. Лекин бу турлича ёндошувларнинг мақсади битта - инсонни, уни ўраб турган ижтимоий борлиқни, унинг ижтимоий фикрлаш маданиятини чуқурроқ тушунишдан иборат. Шунинг учун машҳур рус-америкалик социологи П. Сорокин таъбири бўйича бу фанни «ўзига мос муҳитда яшовчи одамларнинг хулқини ўрганувчи» фан дея таърифлаш мумкин.

| Социологиянинг объекти ва предмети нимадан иборат? Даставвал социология нафақат ижтимоий, балки табиий фанлар билимларини мужассам қилувчи умумий фан деб тушунилар эди. Бу ёндошув XIX асрнинг ғарбий Европа социологларининг ишларида етакчи эди. Бу социологларнинг фикрлари бўйича социология учун бошланғич фан ижтимоий ҳаёт асосларини аниқлаб берувчи ва инсон табиати ўзгармас ҳоссалари тўғрисида билим берувчи биология фанидир. Ўша давр олимларининг нуқтаи назари бўйича, ижтимоий ҳаётнинг ранг-баранглиги - бу жисмоний, ақлий, маънавий ва сиёсий ҳаракатлари бўлган асосий томонларнинг турларидир.

Кейинчалик француз социологи Э. Дюркгейм таъкидлаган эдики, ижтимоий соҳалар ўзига ҳос хусусиятлари билан ажралиб турган фактлардан иборат - бу «фикрлаш, фаолият ва сезиш усули, индивид ташқарисида жойлашган ва ўзига бўйсиндирувчи кучга эга бўлган, бунинг натижасида улар бунга боғланиб қолган»².

¹ Смелзер Нейл. Социология. М. Феникс, 1994, 659 б.

² Дюркгейм Э. Социология методи. М.: Канон, 1995. 316 бет.

Машхур немис олими Макс Вебер онгни ижтимоий ҳаракат омили деб таърифлаган эди. У маданият ҳақидаги фанларни (уларга социологияни ҳам киритган эди) ва табиат ҳақидаги фанларни ажратган. М. Вебернинг фикрича, инсон онгли мавжудотлигини на тарихчи, на социолог, на иқтисодчи инкор эта олади. Айнан шу ерда ижтимоий фанлар объектининг табиат ходисаларидан фарқи мавжуд. М. Вебер фикрича¹, субъектив маънога эга бўлган индивид ёки индивидлар хулқидан таркиб топган ҳаракат, социологиянинг предметиدير. «Социология... шундай фанки, деб ёзган эди М. Вебер, ижтимоий ҳаракатни... тушунишни хоҳлайди ва бунинг асосида унинг сабабларини тушунтириб беради...».²

Социология объекти ва предмети замонавий тушуниш иккита йўриқдан иборат. Биринчиси - жамият бу табиий биологик асосга тенглаштирилмайдиган алоҳида турдаги ижтимоий-маданий борлиқдир. Инсон - бу шундай мавжудотки, унинг умр кўриши яшаш ижтимоий шароитлари, етакчи ахлоқ ва маданият билан чамбарчас боғлангандир.

Иккинчиси - табиий дунёни ўрганишда ўзининг самарадорлигини исботлаган билиш йўллари ва усулларидан фойдаланиш зарурлигидан иборат. Бу ерда табиий фанларда қўлланиладиган усуллардан онгсиз фойдаланиш эмас, балки олинган натижаларни албатта тажриба асосида текшириш, аниқлик ва жиддийликка интилиш, табиий фанлардаги умумий мантиқни қабул қилиш назарда тутилмоқда.

Шуларни назарда тутиб, социологиянинг ўрганувчи объекти сифатида гуруҳлар, ижтимоий институтлар, жамиятга ташкил қилувчи ижтимоий муносабатлар ва ҳаракатлари дунёси, деб таърифлаш мумкин.

Бошқа фанлар сингари, социология инсонни ўраб турган бутун дунёсини ўрганмайди, балки жамиятнинг, у ёки бу тизимнинг бир таркибий қисми сифатида кузатилаётган жараёнларини, уларнинг энг муҳим ва ўзига хос бўлган хоссаларини ўрганади. Бошқача қилиб айтганда, хусусий ижтимоий жараёнларни бутунликка, жамиятга тааллуқли деб ҳисобланилади. Машхур америкалик социолог Т. Парсонс таъкидлаган эдики, социология бошқа ижтимоий фанлардан фарқли ўлароқ, «бутун жамиятга, ижтимоий тизимларнинг бирлашувига тааллуқли бўлган тизим ва

¹ Вебер. М. Исследования по методологии науки. М., 1980. 43 бет.

² Американская социология. Перспективы, проблемы, методы. Под ред. Т. Парсона. М.: 1972. С. 364.

жараёнларни ўрганади»¹. Зеро, социологни иқтисодиётда фойда маромлари қизиқтирмайди, балки уни бутун жамиятда пул қандай рол ўйнайди, ёки ижтимоий жараёнларни бошқаришда пулнинг ўрни қанчалик аҳамиятга эга эканлиги қизиқтиради. Социология шахсни жамиятда бажараётган фаолияти, ўзлаштирилган мақомларини ижтимоий тизим жараёнлари билан чамбарчас боғлиқликда ўрганади.

{ Социологиянинг ўрганиш предмети инсон ҳаёти тарзининг конкрет ва ҳайратомуз воқеалари, одамларнинг жамиятдаги такрорий хулқ намуналари ҳисобланади.² Ваҳоланки, оилада, кўчада, транспортда, дўконда, инхонада, ўқув аудиториясида - ҳуллас барча вазиятларда инсон хулқининг такрорланувчан кўринишларини кузатишимиз мумкин. Масалан, одам дўконга кирганда, сотувчидан қандай муомала кутишини билади. Худди шундай аудиторияга кирган ўқитувчи ҳам талабалардан қандай муомала кутишини олдиндан билади. Айнан шу ҳолатда талабалар ҳам ўқитувчидан касб маҳоратини ишга солган ҳолда маъруза ўқиш, амалий машғулотлар ўтказиш ва талабаларнинг билимини объектив баҳолашини кутади. Айтиш мумкинки, ўқитувчи билан талабалар орасида ўзаро боғлиқлик бор ва бу боғлиқликлар улар таҳсил олаётган ўқув даргоҳининг ижтимоий мавқеи ҳамда жамият олдидаги вазифаларидан келиб чиқади. **Ижтимоий мавқе** шахсларнинг ҳуқуқ ва мажбуриятларини ифодалайди. Одамларнинг ўзаро ҳамкорлиги ва бажарадиган вазифаларининг мазмунини уларнинг мазкур ташкилотларда эгаллаб турган ижтимоий мавқелари аниқлаб беради. Ўз навбатида, одамларнинг конкрет ҳаракатлари жамланмиси социологияда «ижтимоий рол» атамаси билан ифодаланади. **Ижтимоий рол** ижтимоий мавқе (статус) нинг амал қилишини ифодалайди. Зеро, жамиятдаги инсон хулқи, ижтимоий ташкилотлар қабул қилган **ижтимоий нормалар** орқали бошқарилади. Булар нафақат жамиятда қабул қилинган қонунлар, анъаналар, балки, махсус норматив топшириқлар, айтайлик, у ёки бу жамоада қайд қилинган низомларда, буйруқларда ифодаланган бўлиши мумкин.

Кўрсатилган учала атама - мавқе, рол ва норма социологиянинг асосий тушунчаларидан ҳисобланади, улар ёрдамида ҳар қандай шахс ёки ижтимоий ташкилотларнинг хусусиятларига чизги бериш мумкин.

¹ Американская социология. Перспективы, проблемы, методы. Под ред. Т. Парсона. М.: 1972. С. 364.

² Американская социология. Перспективы, проблемы, методы. Под ред. Т. Парсона. М.: 1972. С. 364.

Жамиятдаги ижтимоий ташкилотлар ва инсонларнинг ҳуқуқ-атворлари механизмларини тушунтириш учун ўша жамиятнинг ижтимоий тизимини таҳлил қилиш лозим. Аммо, замонавий социология жамиятдаги ижтимоий тизимни тадқиқ этиш билан чегараланиб қолмайди, унинг тараққиёти ва ўзгаришларини ҳам ба-шорат қилади. Ўтказилган социологик тадқиқотлар таҳлили шуни кўрсатадики, биринчидан, жамият ҳаётининг муҳим бўлган соҳалари - иқтисодиёт (меҳнат шароитлари), экология ва демографияга оид ҳолатлар жиддий эътибор билан ўрганилмоқда. Иккинчидан, социологик тадқиқотлар жамиятда демократияни ривожлантириш, ҳокимият масалалари, аҳолини бонқарув ишларда иштироки билан боғлиқ бўлган сиёсий жараёнлар ва ҳаракатларнинг мазмун ва моҳиятини очиқ беришга имкон яратади.

Учинчидан, социология жамият маънавий ҳаётини фаол ўрганади. Бунда унинг тадқиқот предмети бўлиб маърифий, маданий, илмий, адабий, ижодий, диний ва бошқа соҳаларнинг муаммолари хизмат қилади.

Демак, социология ижтимоий ҳаётнинг бир соҳаси билан чегараланиб қолмай, у инсон мансуб бўлган барча гуруҳлар, қатламлар, жамоалар, муассасалар, ҳамда одамларнинг кундалик-маиший ҳаётлари масалалари билан ҳам қизиқади. Бошқача қилиб айтганда, социологиянинг **бош мақсади** - бу инсон ва унга алоқадор ижтимоий ташкилотларнинг хатти-ҳаракатларини оқилона тарзда тушунтиришдир. Бунинг натижасида эса жамиятда мавжуд бўлаётган муаммолар ўзига хос ечимини топади.

Социология жамиятни умумий мавҳумлик эмас, балки конкрет воқелик деб таъриф этади. Бунда у ўзига хос атама ва тушунчалардан фойдаланади. Масалан, агарда файласуф объектив воқелик ҳақида мавҳумроқ гапирса, социолог бу воқеликни тўлдириб, эмпирик натижаларга таянган ҳолда изоҳлайди. Агар маданият тушунчаси файласуф учун инсон руҳининг маҳсули бўлса, социолог учун - у ҳуқуқ-атворнинг ре-ал натижаси, ҳаракатларнинг мувофиқлантирувчи тизимидир.

Социолог конкрет инсонга яқин туришга ҳаракат қилади ва уни кўпроқ илмий асосда кундалик ҳаётни конкрет ўрганиш қизиқтиради. Социолог бирор бир ходисани ўрганаётганида унга таъсир кўрсатаётган аниқ механизмга асосий эътиборни қаратади. Масалан, меҳнат фаолияти мотивациясини кўриб чиқаётган социолог меҳнат жараёнида моддий рағбатлар қандай аҳамият касб этишини амалий жиҳатдан очиқ беради. Шу нуқтаи назардан социолог нафақат миқдорий, статистик маълумотларга, балки уларнинг сифатий таснифига ҳам таянади.

2-§. Социология фанининг соҳавий тизими ва ижтимоий фаплар tizimidaги ўрни

Саволлар:

1. *Социологиянинг фаплараро шаклланиш босқичлари.*
2. *Социология фанининг умумий таснифи.*
3. *Ижтимоий фаплар тизимида социологиянинг ўрни.*

Социология мустақил ижтимоий фан сифатида ўз методологияси ва назариясига эгадир. Социология фани умуминсоний ва миллий қадриятлар муганосиблигига таянувчи методология асосида иш юритади

Социологик тадқиқотлар методологияси мазмунини бир жиҳатдан халқимизнинг тарихий, маънавий қадриятлари саналмиш Қуръони Карим, Ҳадиси Муборак, шарқнинг улут аъломалари Форобий, Ибн Сино, Ҳазрати Баҳоуддин Нақшбандий, Ат-Термизий, Имом Ал-Бухорий, Амир Тимур, Мирзо Улуғбек, Заҳириддин Муҳаммад Бобур, Алишер Навоий ва бошқа улут мутафаккирлар асарларида илгари сурилган фикрлари тапқил этса, иккинчи жиҳатдан, назарий илдиэларини Антик давр ва прогрессив Фарб фалсафасининг буюк намояндалари асарларида илгари сурилган тадрижий тараққиёт қонуниятларини ифодаловчи умуминсоний назариялар тапқил этади. Айни чоғда мазкур фан методологиясининг муҳим йўналиши сифатида инқилобий диалектикадан тадрижий тараққиёт йўлига таяниб иш юритаётган замонамизнинг улут давлат арбобларига қарашли фикрлар асос бўлиб хизмат қилади.

Социологиядаги тараққиётнинг эволюцион тадрижий усули олам тузилишининг ҳамда уни англашнинг илмий асосланган йўли сифатида билишга ёрдам беради. Айни чоғда ижтимоий фапларга хос бўлган эҳтиёж ва тасодиф, умумийлик ва хусусийлик, миқдор ва сифат, ўзгарувчанлик ва барқарорлик каби умумфалсафий категорияларга ҳам мустаҳкам таяниб иш ютади.

Социология фани оламни англаш жараёнини чуқурроқ ўзлаштириш мақсадида тарих, фалсафа, психология, педагогика, этнография, санъатшунослик ва жамиятшунослик фанлари билан яқин ҳамкорликда фаолият юритади. Зеро, ҳар

қандай амалиётга мурожаат, ҳар бир илмий таҳлил натижавий мўлжални назарда туғмоғи, объектив воқелик хусусидаги билимларимизни кенгайтгирмоғи, ижтимоий муаммоларни ҳал этишга кўмаклашмоғи, тараққиёт истиқболларини аниқроқ белгилашга ёрдам бермоғи лозимдир.

Социология фанининг тобора тараққий этиши илмнинг дифференциаллашуви, кўплаб алоҳида ва махсус социологик назарияларнинг таркиб топишита ҳам олиб келади. Масалан, сиёсат социологияси, иқтисод социологияси, санъат социологияси ва бошқалар шулар жумласидандир. Аммо бундай «парчаланиш» умумий таҳлил аҳамиятини сусайтirmайди, балки мавҳум муноҳала чегараларини яна кенгайтириш имконини беради.

Социология фани такомил **умумий ва ижтимоий психология** фанлари билан ҳам яқин ҳамкорликда бўлишни тақозо этади. Зеро, у ёки бу жамоадаги меҳнат унумдорлигини ўрганишни мақсад қилиб социологик тадқиқот ўтказилаётганда мазкур жамоа таркибидаги индивидларнинг ҳатти-ҳаракатлари мотивларини аниқлаш, уларни темпераментлари хусусиятларидан келиб чиққан ҳолда илмий хулоса қилишда, одамлар билан жамоада муомала қилишни ташкил этиш ва ижтимоий хулқни бошқаришда, албатта, ижтимоий психология қонуниятларини четлаб ўтиш мумкин эмас.

Социология фанининг **ҳуқуқшунослик ва иқтисод** илми қонуниятларини ҳам четлаб, илмий фаолият юритиш мақсадга мувофиқ эмасдир. XIX асрда фаолият юритган социология илми асосчиларининг деярли барчаси ижтимоий фанларни чуқур ўзлаштириш ва қатор фалсафий-гуманитар асарлар яратиш асносида янги туғилажак социология фани сарҳадларини белгилаб берганлар.

Социология фани **статистика** фани билан айниқса яқин алоқада ривожланади. Ҳар бир социолог муайян мавзуда социологик тадқиқот ўтказиш мақсад қилиб қўяр экан, у албатта, шу соҳадаги предметнинг конкрет ҳолати ва аҳволини, реал воқелик манзарасини статистика манбаларидангина топа олади. Кенг қўламдаги конкрет социологик тадқиқотларнинг социолог томонидан статистик идоралар ходимлар билан ҳамкорликда ўтказилиши ижобий самаралар бериши шубҳасиздир.

Сўнгги йилларда социология фанида конкрет социологик тадқиқотлар амалий натижаларининг ҳаётга фаолроқ ва кўпроқ

тадбиқ этила бориши унинг ахлоқ, эстетика, медицина ва педагогика, режалаштириш назарияси ва бошқарув сингари фанлар билан алоқасини янада мустаҳкамламоқда.

Социология фани атиги бир аср муқаддам фалсафадан ажралиб, мустақил фан сифатида тараққий этаётган бўлса-да, уларнинг алоқаси узвийдир. Фалсафа социологиянинг назарий-методологик асосини ташкил этади. Бу икки фан алоқаси хусусида улуғ аллома Абу Наср ал-Фаробийнинг ижтимоий фанларга, хусусан социология фанига оид қуйидаги фикрлари эътиборга лойиқдир. «Ҳар бир фалсафий илмни ўрганишга азм қилган киши қуйидаги талабларни тўла бажармоғи лозимдир:

- биринчиси - фалсафадаги мавжуд мактаблар номларини ва мазмунини билиб олиш;

- иккинчиси - ўқилган ҳар китобнинг мақсадини тушуниб етмоқ;

- учинчиси - фалсафий ўрганишга асос бўлувчи илмларни ўзлаштирмоқ;

- тўртинчиси - фалсафани ўрганишдан мақсад нима эканлигини билмоқ;

- бешинчиси - фалсафа сирларини ўрганиш борасида танланган йўлни аниқ билиб олмоқ;

- олтинчиси - Аристотелнинг ҳар китобидан унинг ўзига хослигини аниқлай олмоқ;

- еттинчиси - китобдаги ноаниқликларни бартараф этишни Аристотел асарлари орқали билиб олмоқ;

- саккизинчиси - фалсафий билимларга эга бўган кишининг жамиятда тутиши лозим бўлган ўрни ва ҳолатини билмоқ;

- тўққизинчиси - Аристотель китобларини ўрганишга жазм қилган киши учун зарур асбоб ва жисмларга эга бўлмоқ.¹

Ҳар қандай етук олим, у қайси соҳа юзасидан назарий билимлар олаётганлигидан қатъий назар, қуйидаги уч талабга тўла риоя қилмоғи лозим:

- а) ўз фанининг барча қоидалари ва услубларини тўлиқ ўзлаштирган бўлмоғи;

- б) ўзи танлаган билимлари соҳасида мазкур қоидалар ва услубларни қўллаш натижасида юзага келадиган хулосалар ва ҳамма фикрларни тўла изоҳлаб бериши ва тушунтириш даражасидаги зарурий билимларга эга бўлмоғи;

¹ Хайруллаев М.М. Абу Наср ал-Фараби, М.: Наука, 1982, 108-бет.

в) муסיқий санъат бобида муаллифларнинг хатоларини тушунмоқ ва кўрсатиб бермоқ, уларнинг тўғри ёки нотўғри нуқтаи назарларини фарқлай олмоқ ҳамда меҳнатни тўла аниқлаб бормоғи лозим.¹

Юқоридаги икки фикрдан маълумки, Форобий ҳар қандай илмнинг ва илм соҳибининг муайян қобиқ орасида чекланиб қолмаслиги лозимлигини, балки кенг кўламли мушоҳада қила билувчи, муайян фанга яқин бўлган илмлар ва назариялар таъниш бўлишининг аҳамиятини таъкидлаган.

Социология фани таркибий тузилиши жиҳатидан учта катта қисмга ажратиб ўрганилади:

1. Умумсоциологик назарияларни бевосита тадқиқ этишга мўлжалланган йўналиш.

2. Махсус (хусусий) социологик назариялар асосига қурулувчи тадқиқот йўналиши.

3. Бевосита эмпирик социологик тадқиқотлар.

Социология фани жамият истиқболи хусусида социал утопияга асосланган назарияга суянмасдан, балки жамият тараққиётининг бугунги ижтимоий-иқтисодий ҳолатини атрофлича ўрганиш асосида яқин келажакда бу тараққиёт таркиби ва мазмунидаги тадрижий ўзгаришлар манзарасини илмий асослаб беради.

Социология фанининг махсус назарияларга асосланувчи йўналишлари асосан қуйидагилардан иборатдир:

1. Ижтимоий онг шаклларини ўрганувчи (дунёқараш, илм-фан, санъат, маданият, ахлоқ, ҳуқуқ, психология, дин) социология.

2. Ижтимоий фаолият шаклларини ўргунувчи (меҳнат, турмуш тарзи, ҳордиқ, ижтимоий-сиёсий фаолиятлар) социология.

3. Аҳоли ва халқлар (демография, этнография, миграция, лингвистика ва ҳ.к.) социологияси.

4. Ижтимоий тараққиёт (жамият ва жамоа назарда тутилмоқда), ижтимоий ўзгаришлар, ижтимоий тузилишлар социологияси.

5. Ижтимоий институтлар (оила, етимхоналар, қариялар уйлари ва ҳ.к.) социологияси.

¹ Хайруллаев М.М. Абу Наср ал-Фараби, М.: Наука, 1982, 139-140-б. Филлиал

6. Ижтимоий гуруҳлар (қуролли кучлар, ёшлар, пенсионерлар, аёллар ва ҳ.к.) социологияси.

7. Оммавий ахборот воситалари (матбуот, радио, телевидение), жамоатчилик фикри социологияси.

8. Сиёсат социологияси (давлат, халқаро муносабатлар, миллий ҳаракатлар ва ҳ.к.).

9. Жой ва муҳит социологияси (регионлар, шаҳарлар, қишлоқлар, экология ва ҳ.к.).

10. Шахсни шакллантириш социологияси (таълим, тарбия, спорт ва ҳ.к.).

11. Касблар социологияси (инженерлик, агрономлик, медицина ва ҳ.к.).

12. Қизиқишлар социологияси (клублар, маданият уйлари ва бошқа жойлардаги хаваскорлик тўғараклари, филателистлар, букинистлар ва ҳ.к.).

Социология фани соҳавий тасниф этилганда, турли йўналишлар моҳиятига эга бўлган илмий тармоқларга бўлинади (1-схема).

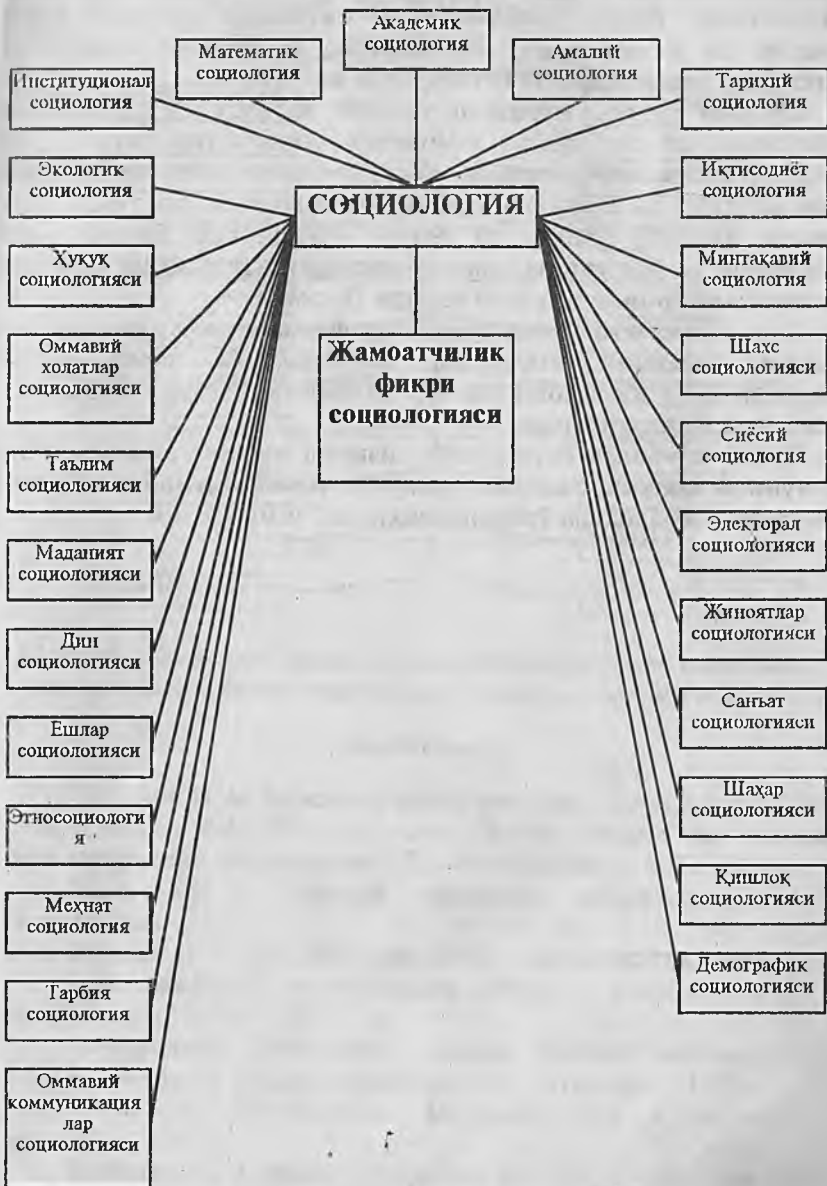
Биринчи босқичдаги илмий тармоқлар қаторига умумназарий, умумметодологик ва социологик фанларни киритиш мумкин. Улар жумласига: академик, математик, тарихий, амалий ва минтақавий социология соҳалари киради.

Иккинчи босқичдаги замонавий социологик илмий тармоқлар қаторида шахс социологияси, сиёсий, иқтисодий, ҳуқуқий, демографик, экологик ҳамда институционал соҳаларни кўрсатиш мумкин.

Учинчи босқичдаги социологик илмий тармоқлар турли хил соҳавий ҳамда илмий социологик йўналишларни ўз ичига олади. Улар қуйидагилар: таълим, маданият, фан, дин, санъат ва бошқа социологик йўналишлар.

Тўртинчи босқичдаги социологик илмий тармоқлар қаторига регионал ва жамоавий хусусиятга эга бўлган йўналишларни киритиш мумкин. Улар қуйидагилар: ёшлар, оила, шаҳар ва қишлоқ социологияси.

СОЦИОЛОГИК ФАНЛАРНИНГ ҲОЗИРГИ ЗАМОН ТИЗИМИ

Ҳозирги замон социологик тармоқлар тизимида **жамоатчилик фикри социологияси** муҳим ўрин тутади ва катта аҳамиятта эгадир. Жамоатчилик фикри социологияси ижтимоий ҳаётдаги барча соҳалар ва умумназарий, методологик ва хусусий социологик мактаблар билан бевосита боғлиқликда иш тутади.

Шундай қилиб, мураккаб умумий ва хусусий социологик фанлардан иборат бўлган замонавий социология тизими уни қўшлаб ижтимоий-гуманитар фанлар билан кенг алоқаларни тақозо этади. Бу алоқалар ҳам умумметодологик босқичда, ҳам махсус хусусий фанлар ва илмий йўналишлар бўйича олиб борилади, бу эса уни замонавий ижтимоий-гуманитар фанлари тизимидаги ўрнини аниқлаб беради (2-схема).

Социология ижтимоий-гуманитар фанлари иерархиясида энг юқори босқични эгаллайди. Фалсафа ва тарих билан биргаликда, у ижтимоий фанлар тизимининг умумметодологик негизини шакллантиради.

Лекин шу билан бирга ушбу тизимда жамият ривожланиши қонуни ва қонуниятларини ўрганувчи умумфундаментал бўлган фалсафанинг алоҳида ўрнини таъкидлаб ўтиш лозим.

СОЦИОЛОГИЯ ИЖТИМОЙ-ГУМАНИТАР ФАҢЛАР ТИЗИМИДА

Мавзу бўйича таянч атамалар: жамоатчилик фикри социологияси, социологиянинг асосий тармоқлари, бошқа фанлар билан алоқаси.

Адабиётлар:

1. Каримов И.А. Баркамол авлод орзуси. - Т.: «Шарқ», 1999.
2. Каримов И.А. Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт - пировард мақсадимиз. - Т.: «Ўзбекистон», 2000.
3. Каримов И.А. Миллий истиқлол мафкураси. - Т.: «Ўзбекистон», 2000.
4. Жўраев Н. Тарих фалсафаси. - Т.: «Маънавият», 1999.
5. Алиқориев Н.С. ва бошқалар. Умумий социология. - Т.: Университет, 1999.
6. Бекмуратов М. Социология асослари. - Тошкент: «Фан», 1994.
7. Бегматов А. Социологияга кириш. - Андижон, 1995.
8. Юнусов К. Социология. Методик ўқув қўлланмаси. - Андижон, 1997.
9. Холбеков А., Идиров У. Социология. Луғат. - Т.: Ибн Сино, 1999.

2 мавзу (4 соат). СОЦИОЛОГИЯ ФАНИНИНГ ЮЗАГА КЕЛИШИ ВА ТАРАҚҚИЙ ЭТИШИ

1-§. Антик дунё социологияси

Саволлар:

1. Антик дунё социологлари инсон мавқеи тўғрисида.
2. Антик дунёда жамият ва шахс омили.
3. Платон ва Аристотелнинг антик дунё фалсафий фикр тараққиётида тутган ўрни.

Антик дунё социологияси, жаҳон социология мактабининг назарий-маънавий пойдевори ва унга доимий илҳом бағишловчи бебаҳо обидаси ҳисобланади.

Антик дунё ҳаётига инсонни инсон томонидан сотиш ва сотиб олиш тартиботларининг кириб келиши билан табиатни ўзлаштириш, табиат билан ҳамкорлик қилиш ва у билан уйғунлашиш ўрнига инсонни эксплуатация қилиш даври бошланди. Бу эса антик давр учун хос бўлган инсоннинг маънавий ҳурлиги даврининг таназзулга юз тутишига сабаб бўлди.

Антик давр социологияси ўзи юзага келган давр ижтимоий тузуми ва тартиботлари, давлат ва жамият қурилиши, ана шу тизимлардаги шахсларнинг ўрни ва роли, сиёсий ва маънавий ҳаёт жараёнларининг ёрқин ва реал ифодаловчиси сифатида ғоятда сабоқлидир.

Антик давр социологиясининг илк намуналари Кичик Осиёнинг ғарбий соҳиллари - Иония ўлкаси шаҳарларида яшовчи греклар томонидан дунёга келтирилди.

Антик дунё социологиясини юзага келиши ҳамда тараққиёт тенденциялари хусусиятларидан келиб чиққан ҳолда уни шартли равишда қуйидагича гуруҳлаш мумкин:

1. Энг қадимги грек социология мактаби. Бу гуруҳга эрамыздан олдинги XII асрда яшаб ижод этган Гомердан бошлаб эрамыздан олдинги VI асргача амал қилган Милет (кичик Осиёдаги энг йирик шаҳар) мактаби вакиллари (Фалес, Анаксимандр, Анаксимен) ҳамда Грециянинг турли шаҳарларида яшаб фаолият юритган Ксенофан Пифагорнинг социологик қарашларини киритиш мумкин.

Энг қадимги грек социологияси мустақил ижтимоий-назарий тадқиқот предмети сифатида эмас, балки аниқ табиий фанлар, яъни математика ва табиатшунослик берган илк тадқиқот натижалари билан ижтимоий фанлар, хусусан мифология ва санъат борасида эришилган дастлабки тафаккур маҳсуллариининг уйғунлашуви оқибатида юзага келган.

Милет философларининг тўнгич вакили **Фалес**нинг фикрича, жамият ва табиатнинг асосини дастлабки таркибий модда ҳисобланган сув омили ташкил этади. Унинг таъкидлашича, табиатдаги жаъми ўзгаришлар сув ва суюқликлар туфайли рўй беради. Сув туфайли таркиб топган ҳамма нарсада жон мавжуддир. Табиатдаги жаъмики нарсалар эса сув ишгирокида юзага келганлиги сабабли уларнинг ҳаммасида жон бор. Фалес фикрининг исботи учун янтарь тошини мисол қилиб келтиради. Фалеснинг ҳамма нарсада жон борлиги ғояси табиат ва жамиятга инсоний ёндошувнинг илк куртаклари шаклланишига тўртки бўлди.

Милет мактабининг яна бир йирик намоёндаси **Анаксимен** оламнинг асосини ташкил этувчи дастлабки модда сифатида ҳавони илоҳийлаштиради, ҳавонинг табиатда йиғилиши ва сиқилиши натижасида сув, тупроқ, тош ва оловдан иборат зарурий қисмлар юзага келади. Ҳаво Анаксимен назарида дунёни ўраб турган нафас бўлиб, бу нарса табиатдаги жаъмики нарсаларга ўз таъсирини ўтказиб туради. Ҳаво инсоннинг амал қилиш макони ҳисобланади ва ҳавосиз қолган пайтда ҳар қандай жисм таркибий ва мазмуний ўзгаришга юз тутати.

Қадимги грек социологлари орасида Самос шаҳрида туғилиб фаолият юритган **Пифагор** алоҳида ўрин тутати. Пифагор яшаган даврда турли-туман примитив архаик диний мутаассиблик ўрнига нисбатан умумийроқ моҳият касб этувчи худоларга сиғиниш таомилга кира бошлади. Пифагор нуқтаи назарига кўра, олам абадий бўлиб, инсондаги руҳ маълум муддатдан сўнг бошқа нарсаларга кўчади. Пифагор ана шу таълимот асосида оламдаги ҳамма нарсанинг жисман ва руҳан қариндош эканлигини исботлашга уринган. Пифагорнинг табиат ва жамиятдаги «жон»нинг кўчиб юриши ғояси ҳамда атроф-муҳитдаги жаъмики нарсаларнинг бирлиги ва қариндошлиги дунёни ўзаро мурося мувоzanатида сақлашга

давбат этувчи социологик қарашлар сифатида инсоният тарихида муайян роль ўйнайди.

2. *Грек демократияси равнақи даври социологияси.* Бу босқич жамиятшунослари сафига Гераклит, Парменид, Зенон, Эмпедокл, Анаксагор, Протагор, Горгий ва бошқаларни киритиш мумкин.

Атоқли грек мутафаккири **Гераклит** фикрига кўра, ҳамма нарсалар табиатда фақат бир нарсадан яралган ва шу бирламчи нарсага албатта қайтади. Бу бирламчи асос эса «олов»дир. Зеро, олов табиатдаги энг фаол ўзгарувчан ходисадир.

Гераклит табиат ва жамиятдаги қарама-қаршиликлар шунчаки ўзаро рақобат холида бир-бирига айланиб туради. Улар моҳиятан ягона асос (олов) дан иборат бўлганлиги сабабли, бу модда ва ходисалар ўртасидаги қарама-қаршиликлар ўзгарувчандир ва доимий хусусиятга эга эмасдир. Гераклит илк дафъа донишмандлик ва ақлни илм ва билимдан фарқлай билди. Кўп билимлилиқ кишини ақли, донишманд қилавермайди. Агар кўп билим олиш кишини оқил қилганида Гесиод ва Пифагор ҳам ақли, донишманд бўлишар эди»¹, деб ёзади.

Гераклитнинг ижтимоий қарашлари **Парменид** ва унинг шогирди **Зенон** томонидан танқид остига олиниб, дунё ўзгарувчан эмас, аксинча, ўзгармас моҳиятга эга эканлигини асослашга уриндилар.

Грек маданиятининг йирик намоёндаси **Эмпедокл** илм ва маърифатнинг ижтимоий фойдалилик функциясини асослаб берди. У илм қилиш бу бефойда моҳиятлар хусусида баҳс юритиш эмас, балки уни инсон онгига хизмат қилдиришдан иборат, деб билди.

Эмпедокл фикрига кўра, жамият ходисаларини ўзаро бирлаштирувчи ва ажратиб юбуровчи икки куч бошқариб туради. Кишиларни ўзаро бирлаштирувчи, уларни энг инсоний фаолиятга бошловчи куч - муҳаббат (Эмпедокл бу кучни айни вақтда меҳр, ҳурмат, гармония ва ҳатто Афродита ҳам деб атаган) бўлиб, одамларни ажратиб юбуровчи куч бу - нафрат, ҳасад, жоҳилликдир.

Эмпедоклдан фарқ қилиб, **Анаксагор** инсоннинг илм-маърифатга интилишидан кўзланган бош мақсад - атроф

¹ Г. Ф. Асмус. Античная философия. М., Высшая школа, 1999. Стр.22.

муҳитни ўраб турган борлиқ ҳамда космос моҳиятини англашдан иборат, деб билди. У «илм илм учун» деган ақида асосида иш тутди.

3. Антик дунё оламининг «олтин даври». Бу даврдаги социологик қарашларни илгари сурган мутафаккирлар қаторига инсониятнинг буюк даҳолари Сократ, Левкипп, Демокрит, Платон, Аристотель ва бошқаларни киритиш мумкин.

Сократ (Cυκρoт) нинг социологик қарашларида табиат ва жамият жараёнларида шунчалик иштирок этиш эмас, балки унда қандай қилиб яхши яшаш, камолотга эришиш учун санъат сирларини билиш зарурлиги ғояси етакчидир. Билим муайян турдаги предметлар ва ҳодисаларнинг умумийлик хусусиятларини аниқлашдан иборатдир. Билим предмет ҳақидаги тушунча бўлиб, билиш тушунчани аниқлашдан бошланади.

Сократнинг нуқтаи назарига кўра, инсон фаолияти унинг яхшилик, савоб, орийат, инсоф ҳақидаги тушунчалари мазмунидан иборат бўлиб, бу тушунчаларни шахс қандай тушуниши катта аҳамиятга эга. Шундай экан, инсон фаолиятини яхшилаш учун унинг феъл-атворини ва тарбия тўғрисидаги қарашлари, тушунчаларини тартибга солиш зарурдир.

Сократнинг буюк шогирди **Платон** ижтимоий тараққиёт ва инсон мавқеи хусусида бебаҳо фикрлар баён этган. Платон ўзининг «Филеб» деб номланган асарида инсоннинг эзгуликдан иборат фаолияти қуйидаги талабларни бажариш асносида рўй бериши айтилади: 1) илоҳий ғоя моҳиятини англаш; 2) илоҳий ғоя талабларини ҳаётга сингдириш; 3) тафаккур ва билимларга эга бўлиш; 4) илм ва санъатнинг бирор турини эгаллаш, тўғри фикр қилиш масаласига эга бўлиш; 5) тоза, ҳалол ҳиссиёт воситалардан, масалан, мусиқа товуши, тасвирий санъатдан завқ-роҳат ола билиш. Платоннинг уқтиришига кўра, тўғри фикр қилиш малакасига эга бўлиш деганда бирор бир ҳаётий воқеа таҳлили чоғида масаланинг аввал яхшилик томонида рўй берганлигини тушунтиришга интилиш, агар бундай тушунишга имкон бўлмаса, мазкур ҳодисанинг юз берганлиги моҳиятини англашга интилиш, демакдир.

Платон эзгуликни англаш - худони англаш, эзгулик табиатига эга бўлиш эса худо моҳиятига тегишли бўлиш, унинг узвий бир қисмига айланиш, деб ўргатади.

Платон инсоннинг ижтимоий ўрнини белгилашда ҳар бир киши даставвал ўз давлатининг фуқароси бўлиши лозим, деб таъкидлайди.

Платон мураккаб ижтимоий-сиёсий муҳитда яшаганлиги сабабли идеал давлат қурилиши орзусида яшаган. Унинг эзгулик асосига қурилган идеал давлат тузуми қуйидаги фазилатларга эга бўлиши лозим: 1) донишмандлик; 2) жасорат; 3) ҳар ишда оқилона меъёрни сақлай билиш; 4) адолат.

Давлат тизимини уч хил страта - ижтимоий табақа - ҳукмдорлар, ҳарбийлар ва ишлаб чиқаришда банд бўлган меҳнаткашлар донишманд бошқарувчи гуруҳ раҳбарлигида гармоник тузумни ташкил этадилар.

Платон Академиясининг етук толиби, жаҳон ижтимоий тафаккур оламига ҳисса қўшган мутафаккир **Аристотель** ҳисобланади.

Аристотель ўз давридаги мавжуд стратификацион, яъни ижтимоий табақалашув тартибларини қўлаб-қувватлайди. Аристотель комил инсон, комил фуқаро, адолатли давлат хусусидаги қарашларини илмий асослашга интилди. Комил инсон тарбияси шахснинг ўз давлатига бўлган юксак ватанпарварлигини, ўз ижтимоий-сиёсий тузумига садоқатни шакллантиришдан бошланади. Комил фуқаро тарбияси эса ҳар томонлама мукаммал давлат тартиботини юзага келтиришдан бошланади.

Демак, комиллик тизимидаги «давлат - фуқаро - инсон» тартиботи Аристотелнинг давлат ва жамиятни мукаммаллашдан иборат социологик концепциясини ташкил этади. У жамият аъзоларининг маънавий-мафкуравий тарбияси масаласида умумдавлат нуқтаи назарида турди. Жамиятнинг тарбиявий вазифаси хусусий шахслар ёки алоҳида гуруҳлар қўлига топшириб қўйилмаслиги лозим. Аристотель давлат ва жамиятнинг идеал мақсадлари муштарак, умумий бўлганлиги сабабли ҳам мазмуний асоси бир хил бўлган тарбиявий тизим ишга тушмоғи зарур, деб ҳисоблайди.

Ижтимоий жараён, Аристотель таъбирига кўра, имкониятлардан натижаларга ўтишга бўлган интилишдир. Одамлар ижтимоий жараёнда қанча кўп иштирок этсалар, давлат ва жамиятнинг ижтимоий-сиёсий асослари шунчалик мустаҳкамланиб боради.

Кишиларнинг ижтимоий жараёнларда яқдил ва оммавий иштироки адолат, инсоф, садоқат сингари тушунчаларга эга

бўлган умумий қарашларни таркиб топтиради. Давлат тузуми ҳамда жамиятнинг барқарорлигини сақлаш учун кишиларга мавжуд ижтимоий тузумга нисбатан туғилиши мумкин бўлган сиёсий-ахлоқий ва иқтисодий-маънавий ҳавфлар хусусида маълумотлар бериб бориш ҳамда уларда хавотирлик кайфиятини шакллантириб бормоқ зарур. Шундагина улар давлат ва жамият мустақамлиги устида қайгура бошлайдилар.

Давлат бошқарувида иштирок этишга иштиёқманд ва амалдорлик даъвосида бўлганлар қўйидаги сифатларга эга бўлишлари лозим: «Мавжуд давлат тузумини чин дилдан севмоғи, катта куч ва энергияга эга бўлмоғи,..., одамларга хайрихоҳ ва адолатли бўлмоғи, асосий фаолият мезони деб одамлар манфаатини давлат манфаатлари билан уйғун ҳолда ҳал этиш малакасига эга бўлмоғи лозим»¹.

Ҳар қандай мамлакатдаги ижтимоий тартибсизликлар, инқирозлар ва давлат тўнтаришлари ижтимоий тенгликнинг бузилишидан келиб чиқади. Аммо тенглик тушунчаси ўз мазмунига кўра ҳам миқдор жиҳатдан, ҳам мавқе-мартабага кўра фарқланади. Мавқега кўра тенглик жамиятдаги ўнта обрўли шахс мавқеи 100-200та оддий фуқароларнинг мавқеига мос бўлиши мумкин. Шу боисдан мавқени ҳисобга олиб ижтимоий тенгликни амалга ошириш жамиятда барқарор муҳитни сақлаш имкони беради. Миқдорий тенгликни таъминлаш учун эса давлат бошқарувини амалга оширишда у ёки бу ҳудуд вакилларида тенг миқдордаги амалдорларни вазифаларга тайинлашни тўғри йўлга қўйиш зарурдир.

Демократик асослардаги давлатларда ҳокимиятни эгаллаш учун қилинадиган тўнтаришлар одатда демагоглар томонидан амалга оширилади.² Аристотель жамиятнинг ижтимоий стратификацияси тизимида барқарорлик, турғунлик мезонига амал қилиши зарурлигини таъкидлайди. Ҳар бир шахс нафақат мавжуд давлат тузумига, балки ўз ижтимоий табақасига ҳам содиқ қолиши ҳамда ўз касби-кори, хизмат соҳаси доирасида камолотга интилиши лозим. Кишиларнинг бир соҳадан бошқа соҳаларга, бир ижтимоий мавқе доирасидан бошқасига ўтиши давлат тартиботларига умумий ишончни пасайтиради.

¹ Аристотель сочинение, Т.4, С.53.

² Аристотель, Соч.Т.4,С.53.

Аристотель давлат тузумини олти хил кўринишга таснифлаб, улардан учтаси (монархия, аристократ ва полития) тўғри ва учтаси (тирания, олигархия ва демократия) нотўғри давлат тузумлари, деб ҳисоблайди.

Аристотелнинг тирания, олигархия ва демократия асосидаги давлат тузумларини нотўғри деб таснифлашига асосий сабаб бундай давлат тузумларида ҳокимият тепасига золим шахслар (тирания), бойликка ҳирс қўйган номуносиб шахслар (олигархия) ва демократия тузумида гарчи кўпчилик озчилик устидан ҳукмрон бўлса-да, баъзан ижтимоий-генетик келиб чиқиши бетайин бўлган айрим фуқаролар ҳам келиб қолиши мумкин, деб хавотирланади. Натижада узоқ давр мобайнида умумий эришилган жамият фаровонлиги ҳам таназзулга юз тутади.

Хуллас, Аристотель антик дунё социологияси тарихини энг мазмундор даври бўлмиш грек социология мактабига маптикаий яқун ясаган. Унинг социологик қарашлари дастлаб қадимги Римнинг социология мактаби намоёндалари (Цицерон, Лукреций, Вергилий, Гораций, Овидий) га ҳаётбахш илҳом бағишлади, сўнгра эса ўрта асрлар шарқининг буюк мутафаккирлари Фаробий, Беруний, Ибн Сино, Ибн Рушдлар дунёқарашларига ўз таъсирини кўрсатди.

Мавзу бўйича таянч атамалар: гармоник тузум, билим, ижтимоий жараён, ижтимоий тенглик, антик давр социологияси.

2-§. Шарқ мутафаккирларининг социологик қарашлари

Саволлар:

1. Шарқ мутафаккирларининг ижтимоий жараёнлар ва ижтимоий жамоаларга берган баҳоси.
2. Шарқ халқларига хос жамоавийлик хусусиятининг талқини.
3. Шарқ ва ғарб мутафаккирларининг инсон эрки ва тафаккур тарзи тўғрисидаги қарашлари таҳлили.

Шарқ халқларининг ҳаётга бўлган социологик қарашлари моҳият эътиборига кўра, ғарб социологларининг ижтимоий ёндошувларидан фарқ қилади. Қадимги шарқ кишиси учун ўзликни англаш, маънавий комилликка эришиш, озодлик тушунчаси моддий борлиқдан воз кечиш, ташқи дунё ташвишларини инкор этиш, ўзликда сокинлик топишга интилиш ҳаракатларидан иборатдир.

Шарқ кишиси учун индивидуализм ҳамиша ҳалоқат, жамоада уйғунлашув эса сокинлик ва беҳавотирлик омили бўлиб келган. Жамоавий хавфсизликни таъминлаш эҳтиёжи шарқда жуда қадимги даврлардаёқ давлатчилик тизимларини таркиб топтирди. Шунингдек, шарқда иқтисодий мураккабликлар, об-ҳаво, сув муаммоларининг кескинлиги, қишлоқ хўжалиги маҳсулотларининг фақат суғориш воситасида етиштирилиши, уларни сақлаш масалалари муайян марказлашган идора тизимларини таркиб топтириш ҳамда бошқариш заруратини кун тартибига чиқарган. Бу эса эрамиздан олдинги III минг йилликнинг ўрталаридан бошлаб Миср, Хиндистон, Месопотомия, Хитойда давлатчиликнинг мустаҳкам анъаналари юзага келишига сабаб бўлди. Шарқ давлатчилиги негизида ижтимоий бирлик мутлоқлаштирилар, жамиятда жамоавий яхлитлик амал қилар, алоҳида шахсларнинг ўзлигини жамоа ихтиёридан ташқарида индивидуал намоён этиши маъқулланмас эди. Шахслараро сиёсий, иқтисодий, ахлоқий қарашлар бирлиги, мутлақ яқдиллик шарқ бирдамлиги ва ҳаётийлигининг маънавий асосини ифода этар эди. Шарқ давлатларида худо давлат бошқарувчиси образида талқин этиб келинар эди. Масалан, Хитойда императорни илоҳий осмон фарзанди сифатида, Мисрда Фиръавн худо-илоҳ тарзида, Шумерда эса подшоҳ худонинг айнан ўзи, деб талқин этиб келинган. Фиръавн ва подшоҳлар ҳукми нафақат жамиятга, балки табиатга ҳам таъсир эта олувчи куч сифатида тушунилган. Шу боисдан ҳам экин экиш чоғида биринчи омов юргизиш, ҳосилнинг биринчи маҳсулини олиш, бирор бино қурилишида илк тош ёки гиштни рамзий барака, қувват берувчи илоҳий куч сифатида подшоҳ томонидан қўйилиши, фарзандларга исм қўйишда подшоҳга мурожаат этиш одатларининг илдизлари ҳукмдорларни худо билан айнан бир хил воқелик, деб англашдан туғилгандир.

Инсоният тарихида илк дафъа худо даражасида эмас, алоҳида, етук шахслар сифатида Гомер, Мусо, Конфуций, Зардушт, Будда сингари шахслар тарих сахнасига чиқдилар.

Зардуштлик динининг асоси бўлган «Авесто» эрамиздан олдинги VII асрда яратилган бўлиб, Авесто сўзи «Упаста», яъни қонун-қоидалар, меъёрий асослар маъносини англатади. «Авесто»ни Зардушт Спитамалик Пуришасп ўғли яратган ва ҳозир биз яшаётган ҳудудда яқка худоликка асос солган. У

Ахура Маздани табиатни яратувчиси ва бошқарувчиси сифатида талқин этади. Ахура Мазда «Олий даҳоли ҳукмдор» деган маънони англатиб, одамларни ёвуз кучларга, ижтимоий ахлоқий иллатларга қарши курашишга чорлаган. Ахура Мазда жамият кучларини фаолликка ундовчи куч сифатида ижтимоий-маънавий тараққиётда дадил қуйилган қадам бўлди. Зеро, иймон-этиқодли инсон ҳамиша эзгулик учун курашган бўлиши лозим.

Авесто асарида ифодаланган монотеистик диний-фалсафий категориялар ва тушунчалар, дунёни рамзий талқин этиш усуллари кейинги даврларда инсоният ҳаётига кириб келган ва такомиллашган конфессияларда мустаҳкам ўрин олиб келади. Ундаги етти иқлим, етти қават осмон, охир замон, пулсирот, фаришта, шайтон, дев, савоб, гуноҳ дунёдаги икки қарама-қарши курашувчи кучлар, эзгулик ва жаҳолат, яхшилик ва ёмонлик, ёруғлик ва зулмат тушунчалари шулар жумласидандир.

Яхшилик ва ёмонлик ўртасидаги кураш, ижтимоий жараёнларни конфликтологик ёндошув орқали хал этишга уринишлар **митраизм** оқими шаклида Ғарбий Европа ва бутун Рим империясидан тортиб Аҳамонийлар, Кушон ва Сосонийларнинг буюк империялари амал қилган даврларда ҳам ўз таъсирини ўтказиб келди.

Эрамининг III ва IV асрларига келиб, митраизмининг қарама-қаршилик ғояларидан толиққан инсоният сабр-тоқат, ҳамкорлик, меҳр-муҳаббат ғояларини асос қилиб олган христианлик, кейинчалик эса ислом динларига этиқод қила бошлади. Дарҳақиқат, инсоният табиатан курашга, доимий можароларга эмас, сабр-тоқатга, итоат ва ҳамкорликка, тинчликка мойилдир.

† Шарқ социологияси мактабида Хитой мутафаккирларининг ижтимоий қарашлари алоҳида ўрин тутди. Эраминдан олдинги Цинь ва Хан даврларида Хитойда кучли марказлашган империялар таркиб топди. Бу давр учун характерли ҳол шундан иборатки, империягача бўлган даврда амал қилган «ихтилофдаги ҳукмдорлар» тарқоқ мафкураларининг Хитойни буюк давлат даражасида юксалилишига хизмат қилувчи янги миллий ғоя билан бирлашуви, яъни осмон образининг илоҳий рамз сифатида қабул қилиниши бўлди. Бинобарин, диний мутаассиблик ва космология ғоялари Хитой ҳукмдорларини

азалдан осмоний ҳукмдор мавқеига юксалиш орзулари йўлида хизмат қилиб келар эди. Хитой ва бутун Шарқ мамлакатларига хос бўлган рамзлар илоҳийлигига ишониш эса космология ғоясининг қабул қилинишига туртки бўлди. Бу расмий мафкуранинг моҳияти табиат ва жамият жараёнларига осмон феъл-атворидан келиб чиққан ҳолда ёндошиш ва баҳо беришга интилишдан иборатдир. Осмоний табиат даставвал осмон фарзанди императорга хос бўлиб, у жамиятда кечувчи зиддиятлар, муаммоларга ортиқча аралашмайди. Баъзида эса ижтимоий зиддиятлар ҳаддан ошган кезларда бамисоли осмоний ўт - момақалдироқ, ёхуд довул сингари ана шу ихтилофий ҳолларга кескин зарба бериб туради.

Космологик ғоялар аста-секин осмоний империянинг ҳар бир жаҳҳасида маълум бир рамзий белгилар тарзида ифодаланиб, расмий мулоқотлар, маросимлар ҳамда байрамларда ҳам намоён бўла бошлади. Осмоний ҳукмдорнинг рамзий тамғасида уч горизонтал чизиқ, яъни осмон, ер ва инсондан иборат моҳиятларни ифодолувчи чизиқларни, яъни ҳукмдор изини ифодаловчи бир вертикал чизиқ кесиб ўтишини акс эттириб турарди.

Хитойда Конфуций ахлоқига биноан инсон дунё тартиботи тизимида фавқулодда ўрин тутиши, умумий дунё тақдири учун масъулият ҳиссининг чексизлиги тарғиб этилса, космология ғоясида сиёсат ва космик ритм ўртасида муроса ўрнатилиши асосланди. Хитой сиёсати эса «инсон ўзига нима» деб эмас, «инсон давлат учун нима» деган саволга жавоб излар эди. Инсон жамиятда фақат ўз қобилиятига таялиб, қачон ундан фойдаланишлари муддатини кутиб яшашга маҳкум этилган эди. Шу боисдан ҳам Хитойда давлат жаъмики жараёнларни бошқарувчи куч сифатида жамиятда ҳар бир индивиднинг ижтимоий мавқеини ҳам белгилаб борувчи омил вазифасини ўтар эди.

Конфуций осмоний ғоя назариясини социологик тадқиқ этган ҳолда маърифий бўёқлар билан янада ривожлантирди. Унинг нуқтаи назарига кўра, жамиятни мустақкам муносабатлар тизимига эга бўлган оилага ўхшатиш мумкин. У одамлар ўртасидаги муносабатлар тизимини беш кўринишга ажратади. Улар қуйидагилар: 1) ота ва фарзанд; 2) эр ва хотин; 3) ака-укалар; 4) турли оилалар ва ниҳоят, 5) ҳукмдор ва фуқаролараро муносабатлар. Инсон, Конфуций фикрига кўра, нима ҳаёлига келса шуни қилишга эмас, балки жамият томонидан белгилаб қўйилган, ижтимоий табақа моҳиятидан келиб чиқувчи мажбуриятларни бажаришга масъулдир.

Конфуций жамиятни бошқарув масаласида шундай деган эди: «Агар мени ҳукмдорлардан бирортаси жамиятни бошқарув ишига жалб этгудек бўлса, 12 ойда ишда ижобий ўзгаришлар ясаган ва уч йил мобайнида бошқарув ишини тубдан такомиллаштирган бўлур эдим»¹.

Афсуски, Хитой ҳукмдорларидан ҳеч бири унинг хизматида фойдаланишни лозим топмаган. Конфуций нуқтаи назарига кўра, ҳар бир шахс ўзига белгиланган ижтимоий мавқе доирасида сидқидилдан фаолият юритиши, яъни ота ота ўрнида, фарзанд фарзанд сифатида, ҳукмдор эса ҳукмдордек иш қилиши лозим.

Конфуций кишиларни жамиятда эгаллаб турган ўринларини, ижтимоий мавқеларини ўзгартиришларига қарши турган. У инсонларнинг ўз ижтимоий мавқеларини ўзгартириш йўлидан эмас, балки шу мавқе мазмунини теран билимлар билан бойитишга чақиради. Билимлар кишита нафақат маълумотли бўлиш учун, балки тўғри иш тутиш, оқил хатти-ҳаракатлар қилиш учун ҳам керакдир.²

Конфуций шарқ мутафаккирларига хос хусусиятларни намоён этиб, жамиятда кишилар турли ижтимоий табақаларда яшашларини маъқуллаган ҳолда, бу табақалар ўртасида доимий муроса, келишув бўлишини, зиддиятларга асло йўл қўймаслик зарурлигини уқтиради. Конфуций ҳам ижтимоий тараққиёт давлатлараро ва табақалараро консенсус-яқдиллик, ҳамфикрлилик амалга ошгандагина юз беришига қатъий ишонади. ¹

Қадимги Шарқ фалсафаси, унинг теологик асослари қадимги Мовароуннаҳр худудида яшовчи халқларнинг ижтимоий жараёнларга муносабатлари ва фикрлаш тарзига бевосита ўз таъсирини кўрсатган. Хусусан, ўзбек халқи ва унинг бой маънавиятининг шаклланишига ислом динининг кириб келиши ва унинг халқ томонидан қабул қилиниши ўзига хос ходиса бўлди, деб ҳисоблаш мумкин. Шунини алоҳида таъкидлаш лозимки, ўзбек халқи Ислом динига ўз миллий хусусиятлари, урф-одатлари, турмуш тарзи, анъаналари билан кириб келди. Бу эса қабул қилинган ислом теологияси назариясига тегишли аниқликлар ва тадрижий ўзгартиришлар киритилишини тақозо эта бошлади.

¹ История социологических учений, Древний Восток. М.: Изд. АН, 1950, с. 230.

² История социологических учений, Древний Восток. М.: Изд. АН, 1950, 228-бет.

Мовароуннаҳр жамоатчилик фикри тарихини ўрганишда Абу Мансур ал-Мотуридийнинг ўрни беқиёсдир. Суннийлик асосидаги исломдаги катта йўналишни ташкил этувчи Мотуридия мактабининг асосчиси **Абу Мансур ал-Мотуридий** асарларига нафақат диншунослик, балки жамият, жамоа, ижтимоий жараёнлар ва хусусан шахс ҳақидаги таълимот сифатида ёндошиш, уларни Мовароуннаҳр халқлари ҳаёт тарзи, менталитетига мувофиқ келувчи, уларни ғоявий, эътиқодий яқдилликка ундовчи яхлит илмий социологик концепция сифатида баҳолаш ва ҳар томонлама ўрганиш мақсадга мувофиқдир. Ульрих Рудольф шахсининг ислом эътиқоди доирасидаги фаолияти, эркин фикрлаш ҳуқуқи ва имкониятларини атрофлича асослаган Ал-Мотуридий қарашларини оқилона меъёр, инсон шайни, мавқеига энг мувофиқ келувчи назария деб баҳолаганда, буюк ҳамюртимизнинг характерли қирраларини очиб берди. Дарҳақиқат, инсон шахси ва мавқеи масаласи, уни турли ижтимоий-сиёсий, керак бўлса, диний тазйиқлардан ҳимоя қилувчи Ал-Мотуридийнинг *муросавий мувозанат концепцияси*ни, исломни англаш жараёнларидаги ижобий жиҳатлар йиғиндисигина эмас, балки Мовароуннаҳрдаги реал ижтимоий-сиёсий муҳит, халқ турмуш тарзи, менталитети, бой маданий-тарихий тажрибаси билан бойитилган инсоний ёндашувлар синтези, деб баҳолаш мақсадга мувофиқдир. Ал-Мотуридий жамоа ва жамиятнинг воқелик моҳиятини рамзларда талқин этишга диққатни қаратади. Инсоннинг интеллектуал камолоти, шартлилик, рамзларга кўчиш даражасига, ўзликни нечоғли мавҳумлаштиришга боғлиқлигини, бу эса ўз навбатида моҳиятни шунчалар тўғри англаш имкониятини беришини асослаб беради.

Ал-Мотуридий *жабарийлар*нинг, инсонни ҳамма амаллари олдиндан унинг тақдирида ёзиб қўйилган, шу боисдан у ўзи қилаётган ишларга масъул эмас, деган нуқтаи назарини ҳам, *қадарийлар*нинг, Оллоҳ инсон фаолиятлари ва амалларининг ҳимоячи эмас, деган нуқтаи назарини ҳам асосли танқид қилиб, инсон яхши ва ёмон амалларини ўз эркига кўра танлаши ва бу йўлда Оллоҳнинг мададини олиши назариясини илгари суради. Шу асосларда Ал-Мотуридий Мовароуннаҳр жамоатчилик фикрининг маънавий асослари кучи инсоний мазмуни билан бойитилишига катта ҳисса қўшади.

Ал-Мотуридий инсондаги ихтиёр, танлаш имконияти жамоага қарши йўналтирилмаслиги, шахс давлат олдида масъул бўлгани каби, давлат ҳам шахс олдида масъул бўлишини назарий асослайди. Шунингдек, Ал-Мотуридий шахснинг танлаш ва ирода эркинлиги жамоавий ирода олдида устувор куч эмаслиги, жамоавий ирода шахсдан юқори туришини асослайди. Эътиқод қилувчи ўз ихтиёри билан жамоага қарши турмаслиги лозим. Чунки, умумийликда хусусийликка кўра ҳақлик ҳиссаси кўпроқдир. Мазкур даъват Мотуридий қарашларининг Мовароуннаҳр халқлари менталитетига ислом эътиқодини мувофиқлаштириш, исломни янада инсон манфаатларига яқинлаштириш рағбатида юзага келган, деб ҳисоблаш мумкин.

Хулоса сифатида Ал-Мотуридий Мовароуннаҳр ижтимоий фикрига кўрсатган таъсирини қуйидаги йўналишларда қайд этиш мумкин:

а) Ал-Мотуридий Мовароуннаҳрда жамоатчилик фикри шаклланишининг ўзига хослигини инобатга олиб, умумий фикрга кишиларни онгли тарзда, ихтиёрий равишда бирлаштиришга даъват этган. Бундай фикр бирлиги исломий эътиқодда ҳам, ҳаётий-ахлоқий соҳаларда ҳам, мафкуравий сиёсатда ҳам инсонларнинг яқдриликлари эришишларида намоён бўлади;

б) Ал-Мотуридий Мовароуннаҳр учун хос бўлган моҳиятни аксарият рамзларда талқин этиш хусусиятига, бу борада, чуқур илдиз отган ижтимоий майлга диққатни жалб этади. Инсоннинг интеллектуал камолоти шартлиликлар, рамзларга кўчиш даражасига, ўзликни нечоғли мажозийлашувига боғлиқлигига, бу эса ўз навбатида моҳиятни шунчалар теран англаш имконини беришини асослаб беради;

в) Ал-Мотуридий Мовароуннаҳрдаги ижтимоий муҳит барқарорлиги жамиятдаги маънавий тўлақонлилигини таъминлаш, мавжуд турмуш тарзи, анъаналар, халқ маросим ва урф-одатлари, миллий менталитет, этник, руҳий-интеллектуал ўзига хосликларга таянган ҳолда амалга оширишга инсонияд. Зеро, Абу Ҳанафия мазҳабининг моҳияти ҳам ислом таълимотининг реал воқелик базисида амал этиши, шу базис негизида янги эътиқод, ижтимоий онг йўналишининг шаклланиши ва такомил топишини асослайди.

г) Абу Мансур ал-Мотуридий амалга ошадиган барча саъй-ҳаракатлар, қолаверса, ана шу саъй-ҳаракатларнинг маънавий-руҳий ифодаси сифатида намоён бўлувчи, ҳамда қайта фаолиятлар юзага келишига асос бўлувчи жамиятнинг умумий ижтимоий фикри икки томонлама тарзда руӣ беришини асослаб беради. Яъни, бир томондан, ҳар бир алоҳида шахс тақдирининг азалий ҳукм асосида рўёбга чиқиши ҳамда амал этиши эътироф этилган ҳолда ҳар қандай ҳолатда ҳам шахснинг эркин танлаш имконияти сақланиб қолишини атрофлича асослайди. Бу нуқтаи назар, яъни ижтимоий воқеликка эркин ёдашув ва ихтиёрийлик назариясини жамият доирасида зўрлик, зўравонлик ҳодисалари билан ўзаро мувофиқлаша олмаслик ғоясини Абу Райҳон Беруний давом эттирган эди. Унинг «одамларнинг кучсизлиги ҳам ўзидан заиф бўлган бировларга эгалик ва раислик қилишдан ҳоли эмас» (Беруний А.Р. Танланган асарлар, 1. том, 51-53 бетлар) деган нуқтаи назари Абу Мансур ал-Мотуридийнинг инсон озодлиги, Оллоҳ олдида ўз тақдирини яратишда эркинлиги ғоясининг узвий ва мантиқий давомидир;

д) Абу Мансур ал-Мотуридий Қуръони Каримдаги дин исбот талаб далилларга эмас, балки эътиқод ва ишончга асосланиши лозимлигини ҳар томонлама тавсифлаб, жамиятдаги ижтимоий фикр барқарорлиги ҳам тазйиқ ва куч воситасида эмас, балки ўзаро ҳамжиҳатлик, ҳамкорлик негизида амал қилиши ғоясини илгари суради. Улуғ мугафаккир ўзи яшаган даврдаги мураккаб ижтимоий-сиёсий вазиятлар, диний зиддиятлар, эътиқодий қарама-қаршиликлар муҳитида оқилона ўрта меъёр. муросавий мувозанат концепциясини ишлаб чиққанлиги ва ана шу тўлақонли назарий таълимот воситасида Абу Ханифа томонидан асосланган суннийлик мазҳабининг Мовароуннаҳрда кенг ёйилишига ҳисса қўшди.

Мовароуннаҳрда табиат ва жамиятни социологик англаш ва ўрганиш улуғ мугафаккир **Ал-Форобий** томонидан жилдий кенгайтирилди. У Абу Мансур ал-Мотуридий томонидан илмий-теологик жиҳатдан асосланган инсон эрки назариясини янада ривожлантирди. У ўзининг «Фозил одамлар шаҳри» асарида инсондаги инсонлик моҳияти ўзликни англашдан бошланиши, фозил шахс воқеа ва ҳодисаларнинг моҳиятини идрок эта билишини, моҳиятга интилиш ҳақни таниш эканлигини, инсонга берилган руҳ ақлни ривожлантиришга,

унга қувват бағишлашга масъул илоҳий куч эканлигини, ақл эса инсон томонидан нарсаларни моҳиятан танлаб фарқлашга кўмак беришини асослаб беради.

Фаробий оламни англашда *ворисийлик* омилини жуда катта кучга эга эканлигини алоҳида қайд этади. Унинг фикрига кўра, инсон барча ҳақиқатларни ўзининг қисқа умри давомида англашга, табиат ва жамиятнинг барча сиру-асрорларини тушуниб, идрок эта олишга қодир эмас. Шу боисдан у ўздан олдинга аждодлари томонидан билдирилган фикр-хулосаларни борича шубҳаланмай ўзлаштириши зарурлиги, илм-маърифат бобида етук донишмандлар фикрларига эргашиши лозимлигини алоҳида таъкидлайди. Фаробий жамиятнинг бооброў шахслари, олимлари, оқил кишилари ижтимоий тараққиётнинг ҳаракатлан-тирувчи кучларидир, деб ҳисоблайди. Фаробий ўша пайтдаёқ ижтимоий фикрнинг аҳамияти катта эканлигини чуқур англаб, замонавий социологияда кўп қўлланувчи экспертлар, яъни ўз даврининг етук донишмандлари фикрларига таяниб иш тутиш зарурлигига урғу беради. «Донишмандларга ишониб, уларга эргашувчи одамлар ўша нарсаларни донишмандлар билгандай билиб оладилар. Зеро, донишмандларнинг билимлари, энг эҳши билимлардур»¹.

Биринчи минг йилликнинг сўнгида (973 йил, 4 сентябрь) таваллуд топган улуг бобокалонимиз Абу Райҳон Беруний ҳам социология назариясини ривожлантириш ишига улкан ҳисса қўшди. Берунийнинг «Қадимги халқлардан қолган ёдгорликлар» деб номланган қомусий китобини тўла маънода инсоният тарихининг ўтган 5 минг йиллиги воқеалари таҳлили ва синтезига бағишланган мумтоз этносоциологик асар, деб баҳолаш мумкин. Мазкур китобда улуг мутафаккир асар ёзилиши жараёнида олиб борган социологик тадқиқотлари, қўллаган усуллари хусусида сўз юритиб шундай ёзган:

«Мазкур асарни ёзиш асносида ўзимга ишонч ҳосил қилдим-ки, ақлий нарсалардан далил келтириш, кузатиш нарсаларга қиёс қилиш йўли билан ҳақиқий маълумотларга эга бўлиш мумкин эмас. Бунга фақат «китоб аҳллари» ва турли дин арбобларига, шу (эътиқодларга) амал қилувчи ҳар хил маслак ва ишонч эгаларига эргашиш, уларнинг тушунчаларини

¹ Абу Наср Фаробий, Фозил одамлар шаҳри., Т. 1993 йил, 167-бет.

ҳамиша асос тутиш билан белгиланади. Сўнгра уларнинг исбот учун келтирган сўз ва эътиқодларини бир-бирига солиштириш билан билинади»¹.

Абу Райҳон Беруний дунёнинг социологик манзараси эволюцион жараён натижасида таркиб топганлигини алоҳида қайд этади. «Тузилиш ва бузилиш натижасида унсур бўлаклари бир-бирига қўшилиб, дунё обод бўлган ва олам тартибга тушган»².

Айни чоғда Беруний оламни ижтимоий тараққиётга олиб келувчи куч зиддият ва қарама-қаршиликлар эмас, балки турли ижтимоий даражалардаги мурося ва консенсус эканлигини уқтиради. «Қарама-қаршилиги равшан аён бўлган нарсая қандай ишониб бўлады»³, деб улуг мутафаккир қарама-қаршиликлардан холи бўлган жараёнларида ўзгариш эҳтиёжи кучайишига ишора қилади.

Беруний социологиядаги муҳим соҳа ижтимоий табақалашув ҳақида ҳам фикр юритиб, шундай дейди: «Тилларнинг турлича бўлишига сабаб одамларнинг гуруҳларга ажралиб кетиши, бир-биридан узоқ туриши, уларнинг ҳар бирида турли ҳоҳишларни ифодалаш учун (зарур) бўлган сўзларга эҳтиёж туғилишидир. Узоқ замонлар ўтиши билан ҳалиги иборалар кўпайиб, ёдда сақланиши ва такрорланиши натижасида таркиб топиб, тартибга тушган».⁴

Улуг мутафаккир Абу Али Ибн Синонинг социологик қарашлари ўзининг илмий теранлиги, воқеликка хушёр баҳо бериш хусусияти билан ажралиб туради. Ибн Сино оламнинг барқарор амал қилиши жамият ва табиатнинг синергетик, яъни ўз-ўзини идора қилиш, мустақил бошқариш хусусиятининг ишга тушиши ва ҳаракатланиши билан изоҳланади, деб изоҳлайди. Консерватив теология назариясида мавжуд бўлган ҳамма нарсаларнинг юз беришида тақдири азалнинг роли, илоҳий ҳукмнинг мутлоқлашуви ғоясига қарши чиқиб, Ибн Сино дунё камолоти учун жамият аъзоларининг эркин фаолиятига ҳам катта эҳтиёж борлигини асослаб беради.

Ибн Сино Оллоҳнинг ақлдан ташқари фаолиятларга ҳам қобиллиги ғоясига қарши чиқиб, Оллоҳ фаолияти ақлдан ташқари бўлиши мумкин эмаслиги, яратилган нарсаларнинг барчаси инсоний ақл томонидан идрок эта олинishi кераклигини ҳам асослаб беради.

¹ Абу Райҳон Беруний. Танланган асарлар, 1-том. Т. 1968, 406-бет.

² Абу Райҳон Беруний. Танланган асарлар, 1-том, 51-бет.

³ Шу ерда, 44-бет.

⁴ Абу Райҳон Беруний. Танланган асарлар, 1-том, 231-бет.

Ибн Сино дунёнинг абадийлиги ҳар бир юз берувчи нарсанинг албатта бир кун келиб яратилиши мумкинлиги билан изоҳланишини, дунёда ғайри табиий нарсаларнинг йўқлигини таъкидлайди. Бу фикр бўлажак социологларни жамият ходисаларини ўрганишда фақат исбот этилиши мумкин бўлган ижтимоий жараёнлар ва ижтимоий гуруҳлар муаммоларини тадқиқ этиш мақсадга мувофиқлиги ғояси билан ҳам қуроллантиради.

XI асрда яратилган туркий халқлар учун муқаддаси обида ҳисобланувчи китоб **Юсуф Ҳос Ҳожиб**нинг «Қутадғу Билиг» - «Саодатга йўлловчи билим» деб аталган асари ҳам социологик қарашларга бойдир. Бу китоб ахлоқ-одоб, таълим ва тарбия ҳамда маънавий камолотнинг йўл йўриқларини, усулларини, чора-тадбирларини мужассамлаштириб, ўзида жам қилган буюк қомусий асардир.

Юсуф Ҳос Ҳожиб жамият ва табиат борасидаги барча баҳсларни таълим атрофида олиб борар экан, ўз даври, мавжуд ижтимоий-сиёсий тузум, маънавий-моддий ҳаёт жараёнлари хусусида муфассал маълумотлар беради. У ўша даврнинг турли ижтимоий табақалари, тоифалари ва гуруҳлари, уларнинг турмуш тарзи, расм-русумлари, қонун-қоидалари, ҳунар ва касбу-корлари, жамиятда тутган мавқелари, давлат тузумини қандай асосларда қурилганлиги, ҳар бир табақанинг дунёқараши хусусида атрофлича социологик асосланган маълумотларни ўртага ташлайди.

Юсуф Ҳос Ҳожиб жамиятнинг том маънодаги камолоғи фақат таълим воситасида амалга ошади, деб ҳисоблайди. Дунёдаги барча бойликлар маваққатдир, ўткинчидир, сарфланса тугаб битади, фақат билим бойлигигина қанча сарф этилса, шунча кўпаяверади, деб ўргатади улуғ мутафаккир.

Социологиянинг донишмандлик талаби юқори бўлган фан эканлиги учун ҳам улуғ аждодларимизнинг жамиятни безосита ўрганишга доир вазмин умумлашмаларга, хулосавий мушоҳадаларга бой асарлари уларни маънавий-ақлий камолотга эришган йилларида, сермазмун умрларнинг сўнгги даврларида яратилгандир. Масалан Амир Темурнинг «Тузуклари» Мирзо Улуғбекнинг «Тўрт улус тарихи», Алишер Навоийнинг «Мажолис ун нафоис», «Маҳбуб ул-Кулуб» асарлари шулар жумласидандир.

Алишер Навоийнинг «Маҳбуб ул - қулуб» асарида бевосита ўз давридаги деярли барча ижтимоий гуруҳ ва табақаларга тавсиф берилади ва уларнинг қайси бири яхши ёки ёмон, қайси бири инсонийликка, халққа, мамлакатга фойдали ёки зарарли эканлиги баён этилади.

Алишер Навоий жамиятнинг миқдор ва сифат жиҳатидан ижтимоий бўлинганлиги умуман олганда ижобий ходиса эканлиги, бу таснифланиш доирасининг қанчалик кенглиги мамлакат фаровонлик даражасининг ифодаси эканлиги хусусида эътиборга сазовор социологик қарашни асослаб беради. Улуғ мутафаккир жамиятдаги юздан ортиқроқ ижтимоий табақа хусусиятларини аниқлаб, уларнинг мамлакат ижтимоий тизимидаги ўрни ва фаолият имкониятларини равшан ифодалаб беради. Мазкур социологик таснифлангандан мақсад, уларни ижтимоий фойдалилик даражаларини ошириш эканлиги асарнинг мазмунини ташкил этади. Зеро, жамиятдаги таснифнинг қандай эканлигини билиш уларнинг мазмунини яхшилашга йўл очади. «Шу жиҳатдан, - деб ёзади Алишер Навоий, - ҳамсухбатларни ва дўст-ёронларни бу ҳоллардан огоҳ ва хабардор қилимоқ вожиб кўриндики, токи уларда ҳар тоифани хислати ҳақида билимлар ва ҳар табақанинг аҳволи ҳақида тушунчалари бўлғай»¹.

***Мавзу бўйича таянч атамалар:** мотуридия, жабарийлар, қадарийлар, муросавий мувозанат, жамоавийлик, митроизм.*

3-§. Ғарбий Европа социология мактаби

Саволлар:

1. Социологиянинг Европада фан сифатида вуҷудга келиши.
2. XIX аср охири - XX аср бошидаги классик (мунтоз) социология.

1. Социология тарихи - жамият тўғрисидаги тушунчалар ва ғояларнинг тадрижий шаклланганлиги эволюциясини кўрсатиб боровчи фандир.

¹ Алишер Навоий. Маҳбуб ул Кулуб Тошкент, Ғафур Гулом номидаги адабиёт ва санъат нашриёти. 1983, 3-бет.

Социологиянинг фан сифатида вужудга келишига доир тадрижий босқичларни ўрганиш бизни социологик тафаккур қилиш маданиятига, уни жамият фойдасига ишлата билишликка ўргатади. Айниқса, бу ҳозирги вақтда, Ўзбекистон мустақиллиги шароитида, миллий истиқлол мафкурасини фуқаролар онига сингдириш жараёнида муҳимдир. Социология тарихи аجدодларимизнинг рухий қадриятлар тўғрисидаги, инсон ва инсонни ўраб турган ижтимоий мавжудлик тўғрисидаги тафаккур тарзлари қандай бўлганлигини равшан кўрсатиб беради.

Қадим замонлардан буён жамиятнинг мавжудлиги ва ривожланиши тўғрисидаги билимлар Шарқ ва Ғарб мутафаккирлари умумфалсафий ғояларининг асосий бўлими сифатида қаралган. Жамият ривож, сиёсат, ахлоқ, фан, дин ва санъат муаммолари тўғрисидаги илмий қарашлар Қадимги Ҳиндистон, Хитой, Юнон файласуфлари, Ўрта Осиё ва Европа мутафаккирлари томонидан айтиб ўтилган.

XVIII аср охири ва XX аср бошларида Европадаги социологик дунёқараш характери ва мазмуни мазкур жамиятдаги ижтимоий ўзгаришлар билан изоҳланади. Жамиятнинг иқтисодий ва сиёсий ҳаётида янги шаклли тузилмалар пайдо бўлди. Эски билимлар ўрнини янги назариялар эгаллаб, фалсафий билимларда янгича ёндошувлар кучая бонлади. Характерли томони шундаки, социология янги позитив фалсафа томойилларини асослаб берувчи фан сифатида майдонга чиқди. Жамият тузилиши тўғрисидаги мавжуд фалсафий-схоластик ғоялар танқидга учраб, унинг ўрнига табиий фанлар методларига мос келувчи ижтимоий тадқиқотлар таклиф этила бошланди.

Позитивизм ва позитив социология асосчиси О. Конт (1798-1857) томонидан ёзилган ишлар орасида 6 томлик «Позитив фалсафа курси» ва 4 томлик «Позитив сиёсат тизими» муҳим ўрин эгаллайди.

Ижтимоий физика ёки социология Конт фикрича, ижтимоий статистика (жамиятда турғун бўлган тузилмалар) ва ижтимоий динамика (ижтимоий ўзгарувчанлик жараёни) дан иборат.

Контнинг тушунтиришича, фалсафа ва социологияни позитив деб аташнинг сабаби, улар фан маълумотларига эмас, балки илмий кузатувларга асосланади. Позитивизмда энг асосий талаб кераксиз тушунчалардан воз кечиш ҳамда табиий-илмий қарашларни исботловчи «позитив» (ижобий) ижтимоий назарияни яратишдир.

XIX аср Франциясидаги мавжуд сиёсий тушунмовчиликлар, иқтисодий инқирозлар, ижтимоий табақалашув жамият тараққиётини илқилобий эмас, балки маънавий ўзгаришлар асосида амалга оширишни қатъийлаштирди.

Конт тарихни ҳаракатлантирувчи куч инсоннинг онгидир, деб ҳисоблайди. Унинг нуқтаи назарларига қараганда, теалогик руҳ ахлоқий ва сиёсий ғояларни доимо ҳурмат қилиш учун зарурдир, яъни ахлоқ ва сиёсат тўғрисидаги саволлар диний онг, диний қадриятлар асосида ечилган¹.

Фан тараққиётининг метафизик босқичида жамиятдаги асосий бошқарув мавқеларини файласуфлар эгаллаб келганлар. Бу босқич 1300 йилдан 1800 йилгача бўлган даврни ўз ичига олади. Бу давр фаннинг эмпирик кузатув маълумотларига таянмаган ҳолда, нарса ва мавжудотларнинг моҳиятини мавҳум тавсифлаши билан характерланади.

Позитив босқич 1800 йилдан бошланади. Бу босқич - илм-фан ва олимларнинг ижтимоий билим ва бошқарув назарияларининг устивор мавқени касб этувчи босқичдир.

Француз олимининг хизмати шундаки, у социология фани дастурлари ва методларини илмий изланишлар воситаси сифатида аниқлай олди. Контнинг фикрига кўра, социологиянинг предмети - бу ижтимоий ҳодисаларнинг моҳиятидир. Жамият тўғрисидаги фанлар табиий фанлар методологиясига таяниши керак: олимлар кузатув, қиёслаш, тарихий, генетик методларни қўлай билиши лозим. Ушбу методлар ичида тарихий ва қиёсий методлар кенг тарқалган. Кузатув ва эксперимент методлари эса XX асрга келиб қўлланила бошланди.

Контнинг жамият тараққиётини мувофиқлаштириш ва уни барқарорлаштириш муаммоларига бағишланган фикрлари катта аҳамиятга эга. Унинг фикрича, жамиятдаги ўзаро мослик сиёсий, иқтисодий, маънавий, биологик қонуниятларга боғлиқ бўлиб, турли ижтимоий тизимлар бирлиги ва улар ўртасидаги мувофиқлик ҳисобига эришилади. Фан эса, жамиятнинг ҳамма соҳалари ўртасидаги ўзаро муносабатларнинг зарурий меъёрларини белгилаб беради.

Контнинг таъкидлашича, жамиятдаги ижтимоий мувофиқлик - бу шахслар ва ижтимоий қатламлар

¹ Социология. М. Изд. Объединение ЮНИТИ, 1998. С. 31.

манфаатларининг бир-бирига мослигидир. Контнинг жамиятни яхлит организм сифатида тушуниши, меҳнатнинг ижтимоий адолат асосида тақсимланиши, ижтимоий барқарорлик шартлари ва омиллари, турли гуруҳ ва қатламлар манфаатларини мослаштиришда давлат ва шахсларнинг ўрни тўғрисидаги фикрлари бугунги кунда ҳам муҳимдир¹.

Контнинг қарашлари инглиз олими - Герберт Спенсер (1820-1903) асарларида ўз ривожини топди.

Спенсернинг 1862-1896 йилларда чоп этилган «Асосий манбалар» (1862), «Биологиянинг яратилиши» (1864-1867), «Психологиянинг яратилиши» (1870-1872), «Социологиянинг яратилиши» (1876-1896), «Социология тадқиқот предмети сифатида», «Этиканинг яратилиши» (1870-1873) китоблари социология тарихида муҳим ўрин тутди.

Спенсер Конт изидан бориб, социология фанига ўзгариб турувчанлик ва «бир маромдаги» эволюционизм ғоясини киритди. Эволюция - бу оддий нарса ва кучларнинг оддий кўпайиши ёки камайишига олиб келувчи, ҳақиқий рақамли, сакраш ва танаффуслар кетма-кетлигидан маҳрум бўлган жараёндир. Спенсер таъкидлашча, исталган тизимнинг амал қилиш тарзи, ижтимоий организмнинг меъёрий ҳолати мувозанатидан иборатдир.

Спенсернинг фикрига кўра, исталган объектнинг эволюцияси алоқасизликдан алоқадорликка, бир тоифаликдан ҳар хил тоифаликкача, ноаниқликдан аниқликка бўлган даврни ўз ичига олади.

Мувозанатнинг бузилиши асносида янги эволюцион жараёнга ўтувчи инқироз бошланади. Ҳамма воқеа ва ҳодисалар мана шу инқироз ва тараққиёт цикли орқали юз беради².

Ана шулардан келиб чиққан ҳолда Спенсер синфий кураш ва революцияни мувозанатдан огиш ёки ижтимоий организмнинг касаллиги, деб эълон қилди.

Спенсер фикри бўйича, социологиянинг вазифаси - бу алоҳида шахсларнинг хоҳиш ва интилишлари, уларнинг индивидуал жиҳатлари ва субъектив фикр-ўйларига қарамасдан амалга ошувчи эволюцион жараёнларнинг умумий қонуниятларини очиб берувчи, ижтимоий мавжудликлар, ижтимоий омиллари ўрганишдан иборатдир.

¹ Комаров М.С. Введение в социологию. М. Наука, 1994. С.36.

² История социологии. Мн.. Вып. шк., 1998. С.48.

Спенсер социологиянинг муҳим ижтимоий аҳамиятга эга эканлигини ҳис этган ҳолда ижтимоий билимнинг объектив мураккабликларини алоҳида қайд этади. Социологик далилларни қўлаб маълумотларни ўзаро қиёслаш йўли билан ўрганиш мумкин. Спенсер учун ижтимоий далиллар - бу эволюцион жараёнлар намоён қиладиган мавжудликлардир¹.

Спенсер XIX аср социологларининг ичида биринчи бўлиб, ижтимоий тизим, ижтимоий институт, ижтимоий назорат терминларини киритди. Ижтимоий институтлар инсонни жамоавий ҳаракатга кириша оладиган ижтимоий мавжудотга айланishiни таъминлайди.

Спенсер ижтимоий тараққиёт таъсири остида ижтимоий институтларни бир неча турга бўлди.

- оила эволюцияси босқичларини ишлаб чиқувчи, оилавий муносабатлар ўзгаришини тадқиқ этувчи институтлар;

- урф-одат, анъана, ахлоқ орқали инсонларнинг кундалик ҳаракатини бошқаришга йўналтирилган институтлар;

- жамият ҳамжиҳатлиги ва эътиқодий бирлигига таъсир этувчи диний институтлар;

- меҳнат тақсимланиши асосида келиб чиқувчи касб-хунар институтлари.

Спенсер жамият эволюциясининг икки қутби деб, жамият тузилишининг ҳарбий ва ишлаб чиқариш билан боғлиқ типларини тан олган. Чунки, эволюция биринчидан иккинчиси ўтиш йўналишида кечмоқда.

Фарб социологлардан биринчи бўлиб, Г. Спенсернинг ижтимоий жараён ва борлиқ ҳақидаги ғояларини ўрганишга польшалик социолог ва юрист **Людвиг Гумплович** киришган эди.

Гумплович социология тамойилини тушунтириш омили сифатида Спенсер томонидан асосланган биологик тушунчаларга қарши чиқди. Унинг таъкидлашича, социологияда биологик тушунчалар ҳеч қандай аҳамиятга эга эмас, улар фақатгина қиёслаш учунгина хизмат қилиши мумкин, ижтимоий воқелик хусусида эса билим бера олмайди.

Гумплович социология объекти сифатида ижтимоий гуруҳларни олиб, воқеликни ўрганишга бағишланган тадқиқот предмети сифатида, абадий ва ўзгармас қонунларга бўйсунувчи ижтимоий гуруҳлар ҳаракати тизимини қабул қилишни таклиф этади.

3. Австриялик психолог ва социолог **Зигмунд Фрейд** фанда психологик назарияни ишлаб чиқиш билан ижтимоий

¹ Там же, С.50.

жараёнларни англашнинг илгари инсоният тажрибасида бўлмаган йўлини асослаб берди. Унинг таъкидлашича, инсон руҳиятининг онг билан бошқарилмайдиган қисмида инстинктив даъватлар (ҳохиш-истаклар) ҳамда хотирадан чиқарилган фикр-ғоялар мужассамланган бўлиб, бу қисм билан идора этилувчи онг ўртасида онг олди майдони (бу майдончада идрок, тафаккур, хотира, англашган ўзлик) жойлашгандир.

Онг олди майдончаси онг билан бошқарилмайдиган соҳадаги турли хил даъватлар, ҳохиш-истакларни онгнинг идрок этилувчи қисмига ўтказишга монелик қилиб туради ва ўзига хос цензор вазифасини ўтаб боради. Фрейднинг нуқтаи назарига кўра, англашмаган истаклар ҳамда агрессив даъватлар билан шахснинг маданий даражаси ўртасида доимий қарама-қаршилик юз бериб туради. Маданият, унинг фикрича, англашмаган онг истакларидан воз кечиш асосида юзага келади.

Фрейд ижтимоий жараёнлар ва жамоалар моҳиятини очишда ҳам либидо (ҳохиш, истак, роҳатбахш нарсаларга мойиллик) тўғрисидаги таълимотни ёқлаб чиқди. У ижтимоий гуруҳлардаги лидерларнинг ўрнини тадқиқ этиб, одамлар муайян раҳбарлар атрофида ҳиссий майллар, эмоционал истак-ҳохишлар негизида уюшадилар, деб ҳисоблайди.

Фрейд дин ва диний эътиқодларни жамоада кузатиладиган невроздан бошқа нарса эмас, деб ҳисоблайди. Чунки инсон онги ўзидан олдинги аجدодлар бошидан ўтказган тарихий воқеаларни рамзлар орқали ифодалаб беради.

Неврозларга хос берилувчанлик ва таъсирланувчанлик асосида одамларнинг турли диний расм-русмларга амал қилишлари, уларнинг моҳиятини чуқур англаб етмасликлари, Фрейд томонидан динни «коллектив невроз» деб аташга асос бўлган.

Умуман олганда, Фрейд назарияси инсонни ўз-ўзини онгли идора қилиш, ҳар бир ишда меъёрга қатъий риоя қилиш, ақл ва инстинкт баҳсида тўғри йўл танлашга ундашга ўргатиши билан ўзининг ижтимоий қимматини йўқотмаган.

XIX аср социологик назариялари ривожини социологияни ҳамма тан олган универсал ижтимоий фанга айланишига шароит яратиб берди. Бу имкониятларнинг яратилиши В. Парето, Ф. Тённис, Э. Дюркгейм, М. Вебер, П. Сорокин ва бошқа социологлар ижоди билан боғлиқ.

XX аср бошларидаги Италиянинг энг кўзга кўринган назарийётчиси **Вильфредо Парето** (1848-1923) эди. Унинг асосий иши ҳисобланмиш «Умумий социология тартиби» кейинчалик ғарб социологиясининг классик ижоди намунаси, деб тан олинган.

Парето ҳақиқийлик, ишончлилик ва илмий-эмпирик асосланганликни таъминлай оладиган социологик билимлар тузилиши жараёнларини ишлаб чиқишга интилган. Умуман, у ижтимоий фанларнинг барчаси позитивизм ғояларига таянади, деб, социологияни ҳуқуқ, иқтисод, дин тарихи ва бошқа ижтимоий фанларнинг синтези деб ҳисоблар эди.

Парето томонидан ишлаб чиқилган позитив ёндошув концепцияси ўзининг моҳиятига кўра методологик хусусиятга эга бўлиб, битта мақсадга яъни, ижтимоий назарий тадқиқотларни мафкуравий моҳиятдан озод қилишга қаратилган эди.

Паретонинг социологик тизимида элиталар назарияси муҳим ўрин тутати. Жамиятнинг социологик тузилишини у иккита катта гуруҳга бўлади: ўқимишли одамлардан иборат *элита* ҳамда хиссиётлар ва иккиланишлар билан яшовчи, бошқариладиган *омма*-қуйи қатлам.

Парето фикрича, сиёсий жараён элитанинг ҳокимият тепасига келиши билан шартланган бўлиб, улардан биттаси жамиятни бошқарувчилик имкониятларини йўқотса, унинг ўрнини бошқаси эгаллайди. Паретонинг айтишича, элитанинг ўрин алмашиш тартиботи исталган жамиятнинг универсал қонуниятларидан ҳисобланади. Сиёсий элиталарнинг яшаш қобилияти кичик қатламларнинг иқтисодий, ижтимоий ва маънавий имкониятларига, ижтимоий бошқариш ҳуқуқини берувчи сиёсий тузумга, жамиятнинг нечоғли очиқлигига боғлиқдир. Бошқарувчи синф жамиятнинг вертикал мойиллигига таяниб, ўзини жамиятдаги бузилишлар - деградациядан сақлаган ҳолда, инқилобларнинг олдини олади ва доимий равишда янгиланиб боради.¹

XIX аср охирида социологиядаги позитив оқимлар ижтимоий ҳаётни тушунтиришда қийинчиликларга учрай бошлади. Жамиятда ижтимоий борлиқни билишда табиийлик - натурализм тамойиллари ва табиий-илмий методларни қўллашни ман қилишга интилишлар кучайиб кетди.

¹ Комаров М.С. Введение в социологию С.46.

Позитив социологияга қарама-қарши ўлароқ, антипозитивистик йўналишдаги социология кўпроқ Германияда кенг тарқалди. Социологиянинг расмий мактаби намоёндаларига В. Дильтей, Г. Зиммель, Ф. Тённис киради.

Кўзга кўринган немис файласуфи, психолог ва социолог В. Дильтей (1833-1911) фикрига кўра, табиий фанлар табиий жараёнларнинг бориши ҳамда унинг инсон ҳолатига қандай таъсир қилишини кузатиб боради, ижтимоий-гуманитар фанлар эса инсоннинг эркин фаолияти, жамоавий ишларини ўрганади.

У асосий эътиборни руҳ тўғрисидаги фан назарий муаммоларини ишлаб чиқишга қаратди. Бу йўналишда Дильтейн илмий фаолиятининг натижаларидан бири, «тушунувчи психология» ва «тушунувчи социология» нинг яратилишидир. Унинг таъкидлашича, «тушуниш» социологиясини асосий вазифаси, одамларнинг ўтган давр одамлари ҳаётини ҳис қилиш ва шу орқали ҳаётлари мобайнида ҳали амалга оширилмаган фаолиятлар қирраларини топишдан иборат.

Дильтейннинг фалсафий ва социологик ижоди маҳсули бўлган ижтимоий мавжудликлар, жараёнларни билиш, уларни тушуниш имкониятлари, вазифалари ва мақсадлари тўғрисидаги қарашлари кейинги давр социологлари учун тадқиқот манбаи сифатида хизмат қилди.

Немис социология жамиятининг биринчи президенти Фрединант Тённисни социологиянинг формал-аналитик мактаби асосчиларидан бири дейиш мумкин.

Тённиснинг назарий социологияси асосини қарама-қарши моҳиятига эга иккита ечимли тушунча - «жамоа» ва «жамият» ташкил қилади. Тённис фикрича, тарихий жараён қарама-қарши қарашлардаги одамларнинг - жамоа ва жамиятдаги биргаликдаги ҳаётидан иборатдир.

Бу иккита қарама-қарши ижтимоий алоқаларнинг асосий манбаи сифатида *инсон эрки* майлонга чиқади. «Жамоа»га инсонлар ўзларининг табиий эрклари асосида, «жамият»га эса рационал эрк асосида бирлашади. «Жамоа»даги инсонлараро муносабатлар табиийлиги, осойишталиги ва маромийлиги билан ажралиб туради. «Жамоа» нинг бу жиҳатлари оилавий-қариндошчилик муносабатларида, қўшничилик ва дўстлик муносабатларида урф-одат, анъана ва дин орқали амалга ошади.

«Жамият» туридаги муносабатлар турли кўринишдаги шартномалар, савдо муносабатлари ва бошқа ҳолатларда намоён бўлади. Жамиятдаги алоқалар фақатгина одамлар орасидаги муносабат эмас, балки турли гуруҳлар ва ташкилотлар ўртасидаги муносабатлар ҳамдир.

Социология тарихида **Георг Зиммель** (1858-1918) ғояларининг М. Вебер ва Э. Дюркгейм ғоялари каби XX аср социологияси ривожида ўзига хос ўрни бор.

Зиммель, ўзининг фалсафий ва социологик ижодини ижтимоий муносабатлар типологиясини, аналитик ва формал социологияни ривожлантирувчи анъаналар таҳлилига бағишланган.

Агар Зиммель томонидан асосланган ижтимоий ҳаёт шаклларини классификация қилишган уринсак, унда уларни қуйидагича ажратиш мумкин; 1) ижтимоий жараён; 2) ижтимоий тур; 3) ривожланиш модели.

Зиммель шаҳарлар демографияси, дин ва эътиқодлар, билиш ва бошқаларни социологик таҳлил қилиш учун кўпгина қимматли ғояларни илгари сурди. Зиммельнинг ғоялари замонавий социологиядаги маданий-таъқидий анъаналарнинг шаклланишига кучли таъсир кўрсатди.

Француз социологи Э. Дюркгейм (1858-1917) ҳам, Контага ўхшаб социология табиий фан методлари асосида иш тутиш керак, деб ҳисоблайди. У ижтимоий фактлар таркибига жамоавий қарашлар, ахлоқий ҳаётнинг ҳар хил мавжудликлари, анъаналар, урф-одатлар, расм-русумларини киритган. Дюркгеймнинг фикрича, «ижтимоий ҳақиқатга объектив ёндашишни таъминлаб берувчи асосий қоида ижтимоий фактларга нарсасифатида қаралишидир»¹.

Дюркгейм қарашлари асосини «социологизм» ғояси ташкил этади. Француз социологи одамлараро ишончнинг муҳимлигини таъкидлаб, кишилар ягона умумий ғоя атрофида бирлашишлари лозимлигини эътироф этади.

Э. Дюркгеймнинг «Ижтимоий меҳнатнинг тақсимланиши тўғрисида» деб номланган асосий иши бевосита «ҳамжиҳатлик» муаммосини ўрганишга бағишланган. У социологиянинг асосий вазифаси ижтимоий интеграцияни таъминловчи ижтимоий алоқа ва механизмлар табиатини аниқлашдир, деб билади. Дюркгейм жамият эволюциясини ўрганиб, ижтимоий алоқаларнинг икки асосий турини ажратади: «механик ҳамжиҳатлик» ва «органик ҳамжиҳатлик». Биринчи турида архаик жамият алоҳида индивидларни ўзига бутунлай бўйсундирмоқчи бўлади. Бунда ижтимоий ҳамжиҳатлик инсон ахлоқини қаттиқ назорат қилувчи диний ишонч, урф-одат, анъаналар орқали ижтимоий онга сингдирилади. Органик ҳамжиҳатлик бўлган замонавий ижтимоий алоқаларда умуман

¹ Дюркгейм Э. О. разделении общ-го труда; Метод соц. М. 1991. С. 421.

бошқа нарса кузатилади. Бу ерда ижтимоий бирлашув индивидларнинг иқтисодий ўзаро алоқалари ва меҳнат тақсимоти орқали таъминланади. Дюркгейм нуқтаи назарича, XIX аср капитализмига хос зиддиятлар меҳнатнинг ижтимоий тақсимланиши ва турли ижтимоий салбий оқибатлар бартараф этилган тақдирда ўз-ўзидан ҳал бўлади.

Буюк немис мутафаккири **М. Вебер** томонидан илгари сурилган билимлар, ғоялар, методологик ёндашув, билиш назарияси, идеал типлар ғояси, маданият, этика, дин социологияси ҳақидаги қарашлари илмий жамоатчилик томонидан эътироф этилган.¹ Унинг фикрича, социология ижтимоий-тарихий фаолиятларнинг субъектив соҳаларини ҳисобга олиш, воқеликни илмий методология талабларига мос равишда объектив ва эмпирик жиҳатдан тадқиқ этиш имкониятларини юзага чиқариши мумкин. Социология, М. Вебер таъкидлашича, ижтимоий фанлар орасида шундай ўрин тутиши лозимки, унинг асосий вазифаси - инсоннинг ижтимоий ҳулқи моҳияти ва аҳамиятини тушуниш, жамият ривожига сабаб бўлган қонунлар ечимини кўрсатиб беришдан иборат бўлади¹. Инсон ҳулқини талқин қилиш методига Вебер томонидан қанчалик катта аҳамият берилганлигига қараб, унинг социологиясини кўпинча тушуновчи ёки «интерпретатив» социология ҳам деб аташади.

М. Вебер ижтимоий ҳаракатлар ёки ҳулқнинг тўртта асосий турини ажратади: 1) маблағ топишни мақсад қилган ҳаракатлар - оқилона (рационал) мақсадли; 2) муайян қадриятлар таъсирида (диний, ахлоқий ва бошқа) содир этилувчи ҳаракатлар - оқилона (рационал); 3) одамларнинг эмоционал реакциясига асосланган аффектив ҳаракатлар; 4) анъана ва урф-одатларга қаратилган анъанавий ҳаракатлар.

Вебер сиёсий социология ривожига катта ҳисса қўшган. Ўзининг ижтимоий ҳаракат назариясига таянган ҳолда, у ҳукмронликнинг уч турини - доҳийнинг аффектив ҳаракатига, кўр-кўрона ишончига асосланган харизматик, анъанавий ҳамда мақсадга йўналтирилган рационал турларни тадқиқ этади. У Европа капитализми шароитида ҳукмрон бўлган рационал-бюрократик (расмий-ҳуқуқий) давлат моделининг жамиятга кучсиз таъсирини ҳаққоний тарзда кўрсатган (Вебер бу ҳолатдан чиқиб кетиш йўлини бюрократик давлат аппаратини халқ оммаси эҳтиёжларига йўналтира оладиган, умумхалқ сайлови

¹ См.: Изб. Произведения. М.: Прогресс, 1990. С. 499.

орқали сайланадиган сиёсий лидер (президент) ни жорий этиш имкониятларини берувчи демократиянинг ривожда кўрган.

Мавзу бўйича таянч атамалар: методлар, элита, омма, исти- мой хулқ турлари, «жамият» ва «жамоа».

Адабиётлар:

1. **Каримов И. А.** Баркамол авлод орзуси.- Т.: «Шарқ», 1999.
2. **Каримов И. А.** Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт - пировард мақсадимиз.- Т.: «Ўзбекистон», 2000.
3. **Каримов И. А.** Миллий истиқлол мафкураси. - Т.: «Ўзбекистон», 2000.
4. **Каримов И. А.** Имом Абу Мансур ал-Мотуридий таваллудининг 1130 йиллигини нишонлаш тўғрисида. - Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг қарори //Халқ сўзи.- 1999. - 10 декабр.
5. **Жўраев Н.** Тарих фалсафаси.- Т.: «Маънавият», 1999.
6. **Алиқориев Н. С. ва бошқалар.** Умумий социология. - Т.: Университет, 1999.
7. **Бекмуратов М.** Социология асослари.- Т.: «Фан», 1994.
8. **Бегматов А.** Социологияга кириш.- Андижон, 1995.
9. **Юнусов К.** Социология. Методик ўқув қўлланмаси. - Андижон, 1997.
10. **Холбеков А., Идилов У.** Социология. Луғат. - Т.: Ибн Сино, 1999.
11. **Аристотель.** Сочинения, том 4.- М.: 1971.
12. **Асмус.** Античная философия. - М.: 1999.
13. **Куръони Карим** (таржима ва изоҳлар муаллифи **Алоуддин Мансур**). - Т.: Чулпон, 1992.- 675 б.
14. **Беруний А.** Танланган асарлар.Т.І.- Т.
15. **Навой А.** Насойимул муҳаббат мин шамойилимул футувват.Танланган асарлар.Т.15.- Т., 1970.
16. **Ульрих Р.** Ал-Матуриди и суннитская теология в Самарканде.Алматы: фонд ХХІ век, 1999.
17. **История социологии.** Учеб.пособие. Мн. Выш. Шк. 1997.
18. **Социология.** М. Изд. Объединение ЮНИТИ, 1998.
19. **Комаров М.С.** Введение в социологию.- М. Наука, 1994.
20. **История социологии.** Мн. Выш. шк., 1998.

3 мавзу (4соат). МАЪНАВИЙ ҲАЁТ СОЦИОЛОГИЯСИ

1-§. Ижтимоий муносабатлар социологияси

Саволлар:

1. Бирдамлик ва кооперация - жамият барқарорлигининг асосий омили сифатида.
2. Бегоналашув ва таназзул. Ижтимоий оқибатлар.
3. Миллий мафкура - ижтимоий муносабатларнинг муҳим таркибий қисми.

Ижтимоий бирдамлик тушунчаси ижтимоий муносабатлар тизимида муҳим ўрин тутади. Чунки бирдамлик - бу кўпгина маънавий омилларнинг мажмуасидан ташкил топган социологик категория бўлиб, у ижтимоий ҳаётда фаолият кўрсатаётган инсонларнинг ижтимоий тараққиёт масалаларини ҳал қилишларидаги ҳамкорлигининг кўринишидир. Шунини таъкидлаб ўтишимиз жоизки, социология фанига ижтимоий жиҳлашувни билдирадиган тушунча сифатида бу терминни биринчи бўлиб О. Конт киритган эди. Бу муаммога кўпгина мутафаккирлар ўзларининг эътиборларини қаратганлар. Айниқса Э. Дюркгейм, Г. Спенсерлар бу муаммони чуқур таҳлил қилганлар. Лекин улар ўз тадқиқотларини турли хил йўналишларда олиб бордилар. Э. Дюркгеймнинг фикрича, ижтимоий бирдамлик бу ахлоқий тамойил ва олий универсал қадрият бўлиб, у жамиятнинг ҳар бир аъзоси томонидан тап олинади. О. Конт ва Г. Спенсерларнинг тадқиқотларида ижтимоий ҳамжиҳатликнинг асосини иқтисодий манфаатлар ташкил қилиши марказий ўрин эгаллайди. Г. Спенсер ўзининг бирдамлик таълимотида мажбурий ва кўнгилли ҳамжиҳатликни кўрсатади. Унинг фикрича, кишилиқ жамияти ўзининг ривожланиш йўлида икки даврга - ҳарбий ва саноат даврига бўлинади. Ҳарбий турдаги жамият иерархик тартиби ва кучли марказлашган назорати билан ҳарактерланади. Саноат туридаги жамият эса осойишта ижтимоий ҳамкорликнинг эркин шакллари ифода этади. Муаммони худди иккига жиҳатга ажратиб таҳлил қилишни Д. Дюркгеймнинг ҳам илмий фаолиятида кўриш мумкин. Юқорида эътироф этилганидек, у ўз таълимотида ҳамжиҳатликнинг механик ва органик турларини ажратади. Ривожланмаган ва эски жамиятларда ҳукмронлик қиладиган бирдамликни Дюркгейм механик бирдамлик деб атайдди.

Механик бирдамлик - бу «жамоа туридаги» бирдамлик бўлиб, у бу жамоадаги индивидларнинг ўхшашликлари билан белгиланади ва улар томонидан ижтимоий вазифалар бир хил турда бажарилади. Фарбнинг кўпгина олимлари ижтимоий мулкка асосланган кооперациянинг сермахсуллигини инкор этиб келадилар. Уларнинг фикрича, бугун жамият билан ишлаб чиқариш воситаларидан фойдаланишнинг иложи йўқдир. Шунинг учун уларни, яъни бу воситаларни гуруҳлар мулки қилиб беришни таклиф қиладилар. Агар ишлаб чиқариш воситалари ижтимоий мулк хусусиятига эга бўлса «маъмурият» халқдан ажралиб қолади ва шу сабаб бюрократ бошқарувчилар ташкилоти вужудга келиши мумкин. Ўз-ўзидан табиийки, бу жараёнлар туфайли ишчилар ўзларининг меҳнатларида шахсий манфаатдорликни ҳис қилмайдилар.

Мазкур таҳминларнинг аксарияти ижтимоий ҳаётнинг кўплаб соҳаларида ўз исботини топди. Айниқса, мустамлакачилик даврида бизнинг диёрда соҳта бирдамлик асосида кооперациялаштириш кўплаб салбий оқибатларни келтириб чиқарди. Меҳнатнинг ижтимоий тақсимооти ва кооперация ниқоби остида бизнинг ҳудуд ҳам-ашё етиштирадиган республикага айланди. Жамиятимизда туб маънода бирлашма жараёни фаолият кўрсатмади. Бунинг натижасида мамлакатимиз аграр республика мақомига эга бўлди.

Мана энди шукурлар бўлсинки ўзимизнинг миллий давлатчилигимизга эга бўлдик. Мамлакатимиз ривожланган, кучли ва қудратли бўлиши учун жамиятимиз ҳаётининг барча соҳаларида барқарорликка эга бўлиш лозим. Бунинг учун миллий қадриятлар асосида шаклланган бирдамлик туйғулари билан уйғунлашган инсонларнинг ўзаро ҳамкорлиги ўта муҳим маъно касб этади.

Бегоналашув муаммоси социология фанининг муҳим масалаларидан ҳисобланиб, уни бир қатор таниқли социологлар ўз тадқиқотларида ўрганганлар. Замонавий жамият ҳаётида қуйидаги бегоналашув турларини ажратиб кўрсатиш мумкин.

1). Иқтисодий. 2). Сиёсий. 3). Маданий 4). Ижтимоий 5). Психологик. Ушбу бегоналашув турлари ўзларининг маълум бир шаклларига эгадирлар. Масалан, иқтисодий бегоналашув учта шаклга эга:

- 1). Фаолиятдан бегоналашув.
- 2). Фаолият бошқарувидан бегоналашув.
- 3). Фаолият натижаларидан бегоналашув.

1 Сиёсий бегоналашув сиёсий ҳокимиятдан бегоналашишдан;
2 маданий бегоналашив маънавиятдан ва маданиятдан;
3 ижтимоий бегоналашув мулоқатдан, инсонларнинг бир-
биридан; психологик бегоналашув ўз-ўзидан бегоналашишдан
иборат бўлади.

Бегоналашув жараёни ва таназул бир-бириларига боғлиқ ҳодисалардир. Агар жамиятда ишлаб чиқариш суръатлари кескин пасайса, хўжалик алоқалари узилса, пулнинг қадри тушиб кетиб, нархлар тез суръатларда ошиб кетса, бошқарув тузилмалари издан чиқса ва сиёсий тангликлар вужудга келса, биз жамиятнинг ҳамма соҳалари таназулга учраган, деган фикрга келишимиз мумкин. Ўз навбатида бегоналашув жараёни қанчалик кенгайса, таназул ҳам чуқурлашиб бораверади. Масалан, ишлаб чиқариш жараёнида меҳнатнинг тақсимланиши рўй беради. Бир қарашда бу тараққиёт учун қўйилган катта қадамдир. Лекин бунда ижтимоий мулкка асосланган шундай ишлаб чиқариш муносабатлари шаклланадики, унинг асосида бевосита ишлаб чиқарувчи ишлаб чиқариш воситаларидан узоқлашиб, аста секинлик билан ўз меҳнатининг натижасидан бегоналашиб боради. Энди бу ишлаб чиқарувчи шахс учун меҳнат унумининг ҳам қизиғи йўқ. Марксизм таълимоти бўйича хусусий мулк ижтимоийлаштирилгач, ишлаб чиқариш воситаларига ишлаб чиқарувчилар умумий эгаллик қилишлари керак эди. Лекин ижтимоий амалиётда эса бунинг акси бўлиб чиқди. Сиёсий ҳокимиятни босиб олган пролетариат ишлаб чиқариш воситаларини энди давлат мулкига айлантиради. 73 йиллик тарих давомида бизга уқтириб келинган ижтимоий мулк мулоқат, давлат мулки эди, бу мулк эса мулкчиликнинг энг жирканч, адолатсиз тури бўлиб чиқди. Меҳнат кишиси хусусий мулкдан бегона этилган эди. Бунинг натижасида давлат мулки бошқарув аппаратынинг хусусий мулкига айлантирилди ва бу салбий ҳол номенклатурани «янги» синф сифатида шакллантирди. Бу антигуманистик жараёнлар натижасида ишлаб чиқариш ўзининг ҳақиқий этасини топа олмади.

Сиёсий жабҳада ҳам жамиятнинг кўпгина аъзолари сиёсий ҳокимиятдан бегоналаштирилдилар. Яъни, сиёсий ҳокимият бу - халқ ҳокимияти, умумхалқ ҳокимияти, деб эълон қилинган бўлса-да, аслида у маълум бир гуруҳ - элитанинг хусусий мулкига айланади. Бунинг асосида бутун бир халқ давлат сиёсий ҳокимиятидан бегоналашди ва бу бегоналашган омма билан номенклатуранинг орасида улкан жарлик пайдо бўлди. Ўз

набатиди бу жараёнлар чуқур ижтимоий-иқтисодий ва сиёсий тапаззулни келтириб чиқарди, тоталитар давлат ўз-ўзидан парчаланиб кетди.

Жамиятда соғлом муҳитни яратишда маънавият ва маданиятнинг роли катта. Маданий соҳадаги бегоналашув ҳам анчагина чуқур салбий оқибатларга олиб келадиган маънавий тапаззулни келтириб чиқаради. Чунки у индивидларни баркамол шахс бўлиб шаклланишларига салбий таъсир кўрсатади. Агар жамият аъзолари ўз маънавиятлари, бой маданий меросларидан узоқлашиб кетиб, ундан бегоналашсалар, улар ўзларининг келиб чиқишларидан тортиб, то ўз миллатларининг миллий урф-одатлари, анъаналарини инкор қила бошлайдилар. Агарда яқин ўтмишимизга мурожат этсак, ушбу мулоҳазаларимизнинг яққол исботини кўрамиз. Масалан, бой маданий меросимиздан бегоналашувимиз, атоқли адиб Чингиз Айтматовнинг таъбирича, бизларни манқуртларга айлантиради деди, яъни биз ўз халқимиз тарихи, миллий озошлик ҳаракатлари ва уларнинг саркардалари жасоратларидан, динимиз ва ўзлигимиздан узоқлашиб қолдик.

Давлатимиз мустақиллигига эришиб, маданий бегоналашувни бартараф этишни бошладик. Социологиядаги муҳим бегоналашув ҳисобланган ижтимоий бегоналашув инсонларни мулоқатдан, бир-бирларидан узоқлашишлари натижасида юзага келади. Инсон ўз моҳиятига кўра ижтимоий хусусиятга эгадир. Ўзаро фаолият туфайли пайдо бўлган эҳтиёжлар асосида инсонлар доимо бир-бирлари билан муносабатларда, мулоқотларда бўладилар. Мулоқотнинг ижтимоий маъноси шундаки, у маданият шакллари ва ижтимоий тажрибаларни узатиш воситаси бўлиб хизмат қилади.

Руҳий бегоналашув - бу инсоннинг ўз моҳиятидан узоқлашишдир. Бу муаммони немис мутафаккири Эрих Фромм жуда яхши ишлаб чиққан. Замонавий жамиятни Э. Фромм инсон моҳиятини «машиналаштириш», «компьютерлаштириш» ва «роботлаштириш» жараёнлари туфайли бегоналашувнинг бир маҳсули, деб таърифлайди.

Психологик ва ижтимоий бегоналашувни бир-бирларига яқинлиги шундаки, инсонлар ўзаро муносабатларда ва амалий мулоқотда бегоналашсалар, ўз-ўзларидан бегоналашув ҳам юз беради. Чунки инсонларнинг бир-бирларидан бегоналашишлари оқибатида уларда яккаланиш, зерикаш ва ҳаётга қизиқишни сўниши вужудга келиши мумкин. Бунинг натижасида инсоннинг ўз келажагига, орзу-ниятларига ишончи йўқолиб, у ўзини бегона деб ҳисоблайди ва бу жараён кўпинча салбий оқибатларга олиб келади.

Хулоса қилиб айтадиган бўлсак, жамият ҳаётидаги турли хил бегоналашув жараёнлари тезроқ илмийлик ва уйғунлик асосида бартараф қилинсагина, жамият ижтимоий соғлом шароитда тараққий этади ва салбий ҳодисаларнинг таъсири ўз вақтида бартараф этилади. Масалан, меҳнатдан бегоналанишни бартараф этиш учун биринчи навбатда инсонларнинг ўз меҳнатлари натижаларидан манфаатдор бўлишлари ва унинг оқибатида эса меҳнатга бўлган муносабатларини тубдан ўзгартириб, уларни қизиқиш ва куч-ғайрат билан ишлашларини ташкил этиш керак.

Ишлаб чиқаришни бошқаришдан бегоналашув муаммосини бартараф этиш ҳам жуда муҳим маъно касб этади. Бунинг учун ишлаб чиқариш муносабатларини чуқур демократиялаштириш, корхона, ташкилот ва муассасалардаги мавжуд бошқарув тизимларини ижтимоий адолат мисоллари билан такомиллаштириш ва ишчи, хизматчиларга ҳўжалик эгасининг аниқ вазифаси, ҳуқуқи ҳамда масъулиятларини топишириш керак.

Маданиятдан бегоналашувни бартараф этиш учун маданий меросга муносабатни такомиллаштириб бориш, жамиятнинг ҳар бир аъзоси маънавий қадриятлардан яхши ҳабардор бўлиши ва маданий қурилишга старли маблағ ажратилишини таъминлаш зарур.

Ижтимоий бегоналашувни бартараф қилиш учун инсонларни бир-бирлари билан муносабатлари, муаммоларини ҳақиқий бирдамлик ва ҳамкорлик асосига қуриш керакки, шунда ҳар бир инсон ўзини бошқалар ҳам учун керак эканлигини чин юракдан ҳис қилсин.

Рухий бегоналашувни бартараф этиш чоралари ижтимоий бегоналашувни бартараф этишнинг узвий давомидир. Инсон ўзини кимгадир кераклигини руҳан сеза олсагина у ҳеч қачон тушқунликка тушмайди ва яккаланиш, изтиробга тушиш хавфидан халос бўлади. Оқибатда уни ўз-ўзидан, ўз моҳиятидан бегоналашувига деярли ҳеч қандай сабаб қолмайди.

Мамлакатимизда амалга оширилаётган кенг қамровли ижтимоий-иқтисодий ислохотлар жамият ҳаётининг барча соҳаларини чуқур қамраб олиб, давлатимизни ривожланган мамлакатлар сафидан тезроқ ўз муносиб ўрнини эгаллашга ҳизмат қилмоқда. Албатта, ушбу ижтимоий жараённинг бир текисда кечиши муайян қийинчиликларга дуч келмоқда. Мазкур қийинчиликлар ижтимоий муносабатларнинг алоҳида тури бўлган миллий мафкурани яратиш ҳаракатларида кўпроқ намоён бўлаётгани биз жамиятшуносларни кўпроқ ташвишга солмоқда. Чунки, миллий мафкура мустақил давлатнинг асосий маънавий пойдеворларидан ҳисобланади. У сиз ҳеч бир давлат барқарор ривожланиш хусусиятига эга бўла олмайди.

Миллий мафкурамиз эса бирор бир сиёсий партия, ёхуд ижтимоий ҳаракатларнинг эмас, балки умумхалқ манфаатларини ифодалаши жуда муҳимдир. Ушбу мафкуранинг мазмун ва моҳияти миллатимизнинг ўзига хос бўлган тафаккур тарзига мос келиши уни реал ҳаётдан ажралмаслигини таъминлайди.

«Одамларнинг минг йиллар давомида шаклланган дунёқарани ва мисалитетига асосланган, аynи вақтда шу халқ, шу миллатнинг келажакини кўзлаган ва унинг дунёдаги ўрнини аниқлашдан белгилаб беришга хизмат қиладиган, кечаги ва эртаги кун ўртасида ўзига хос кўприк бўлишга қодир ғояни мен жамият мафкураси деб биламан»¹.

Республика Президенти томонидан илгари сурилатган фикрлардан маълумки, миллий мафкурани шаклланишига миллатнинг ўзига хос хусусиятлари: миллий урф-одатлар, қадриятлар, анъаналар, ва удумлар негизида шаклланидиган ҳамда ривожланидиган тафаккур тарзи бевосита асос бўлади. Шу жиҳатдан қараганда, миллий ғоя ва тафаккур ўзаро узвий боғлиқ тушунчалардир. Шунинг учун уларни бир-бирларидан сира ажратиб олишимиз мумкин эмас. Шу нуқтаи назардан, қайси бир жамиятда ушбу масалага тўғри муносабатда бўлиб, унинг негизида миллий мафкура шакланса, ўша жамиятдан тараққиёт, эркинлик ва озодлик қарор топади.

Ўрта асрларда яшаб ўтган авлод-аждодларимиз ҳаёт йўлларни таҳлил қилиб кўрсак, шунга амин бўламизки, ал Форобий, ал Беруний, Ибн Сино, Амир Тимур, Улуғбек, Навоий, Бобур ва бошқа кўплаб юксак тафаккур эгалари бўлган бобокалонларимиз яшаган ижтимоий-маданий муҳитда шаклланган тафаккур тарзи ва миллий ғоялар нақадар теран ва илмий асосга қурилганлигини кўрамиз. Демак, аждодларимиз яшаган ўша даврларда ушбу масалаларга катта эътибор қаратилган. Шунинг оқибати ўлароқ, Турон эли юксак ривожланган илм-фан ва маданият ўчоғи бўлган.

Лекин бахтга қарши, Европадаги машҳур Ренессанс давридан анча илгари яратилган бу тараққиёт йўлини биз аста-секинлик билан унута бошладик. Миллий ғоя, миллий мафкуранинг асосларидан бўлган маънавий бойликларимизга қанчалик эътиборимизни камроқ қаратсак, тараққиёт йўлидан шунчалик четга чиқиб кета бердик ва миллий ғоя ўрнини

1 Каримов И.А. Жамиятимиз мафкураси халқни-халқ, миллатни-миллат қилишга хизмат қилсин. // Тафаккур. 1998. № 2, 6-бет.

«маҳаллийчилик» ғояси эгаллади. Бунинг натижасида эса марказлашган улкан давлатимиз парчаланиб, миллатимиз тарқоқ ва қолоқлик даражасига тушиб қолди. Ягона миллий ғоямизни маҳаллийчилик ғоясига айлантиришимиз, бунинг натижасида эса тарқоқчилик ва кучсизлик даражасига тушишимиз сабабли аввал чоризм мустамлакасига, кейинчалик эса собиқ совет империясининг арзон ҳом ашё етиштириб борадиган «вилояти»га айландик.

Мана энди биз 130 йилдан ортиқ давом этган мустамлачиликдан қутулиб, яна марказлашган ва мустақил давлатчилигимизга эришдик. Шу ўринда айтишимиз жоизки, биздан олдин ўтган авлодларимиз йўл қўйган хато ва камчиликларни асло қайтармаслигимиз зарур. Бунинг учун эса ўсиб келаётган ёш авлодни миллий истиқлол мафкураси руҳида тарбиялаш керак. Жамият ҳаётини социологик таҳлил қилиш шуни кўрсатаётганики, ватандошларимиз ушбу миллий мафкура моҳиятини борган сари чуқурроқ тушуниб бораётганларини қайд қилиш мумкин.

Социология ва бошқа ижтимоий-гуманитар фанлар доимий равишда ўзларининг ҳам назарий, ҳам амалий тадқиқотлари билан миллий истиқлол мафкураси ғояларини ҳаётга тадбиқ этишнинг самарали усулларини чуқурроқ тадқиқ этишга мавжуд барча имкониятларини амалга оширишлари керак.

Мавзу бўйича таянч атамалар: *ижтимоий бирдамлик, бегоналашув, миллий мафкура, миллий ғоя ва тафаккур.*

2-§. Фан социологияси

Саволлар:

1. *Фан социологиясининг предмети.*
2. *Фан социологиясининг илмий тизимдаги ўрни.*
3. *Фаннинг ижтимоий ишлаб чиқаришдаги ўрни.*

Фаннинг табиат ҳамда жамият ҳаётидаги ўрни ва роли беқиёс бўлиб, инсон фаолиятининг ижтимоий функциясини, дунёқараши, ижтимоийлашув жараёнларидаги иштирокини, унинг сиёсатда, маданиятда, таълимдаги таъсир кучини ўрганиш масалаларини ўзининг тадқиқот предмети сифатида белгилайди.

Фан социологияси мазкур тадқиқот йўналишларининг функционал тизимини кенгроқ ижтимоий доираларида ишга

туширади, шунингдек, назарий жиҳатдан асослаб беради, амалий фаолиятларни режалаштиради ва бошқарув миқёсида мавжуд ташкилий формаларни оптималлаштириш йўли билан ривожлантиради.

Фанни унинг ташкил этувчи тизимий ҳамда таркибий жиҳатларнинг функционал таҳлили статистик маълумотлар билан бирга амалий социологиянинг методлари: сўров, анкеталаштириш, тест ва ҳ.к. ларга таяниб амалга оширилиши мумкин. Бунда илмий фаолиятни юзага чиқариш усуллари, яъни маблағ билан таъминлаш тизими, штат жадваллари, илмий кадрларни тайёрлаш схемаси аниқ кўрсатилиши зарур. Зеро, фан социологияси тадқиқот масалаларининг оқилона кўринишини қулай вариантларда жамлаш, расолаштириш, иш вақтини тақсимлаш, жамоа сонини аниқлаш, илмий ходимларнинг ёш жиҳатдан тартиби, уларнинг психологик жиҳатдан мослиги ва ҳ.к. ларни аниқ баён қилади.

Бозор иқтисодиёти сиёсатининг ижтимоий ҳаётга кириб келиши фанга ҳам ўз таъсирини ўтказди. Бироқ янги ислохотларнинг амалга оширилиши турли ижтимоий табақаларда турлича кечаётганлиги жамиятнинг янги муносабатларга кўникиши жуда секин кечаётганлиги сабабли ҳар бир соҳада, шу жумладан, фанда ҳам талай қийинчиликларни юзага келтирмоқда. Ҳолбуки, ҳар бир фан учун керакли маълумотларни тўплаш, таҳлил этиш, тузатиш, ҳисобот тайёрлаш социология предмети орқали амалга оширилади.

Жамиятнинг қутилмаган инқироз палласига тушиб қолишига йўл қўймаслик борасида фан социологияси кучли маънавий таъсир этувчи манбага айланиши, ўтиш даврида динамизм руҳида шиддатли, суръатлар билан иш юритмоғи зарур.

Фан социологияси жаҳон миқёсида кенг миқёсдаги мулоҳазаларга сабаб бўлмоқда. Айниқса, 1970 йиллардан бошлаб А.А. Зворыкин (Россия) бу муаммоларни ҳал қилишга кўп уринди. Лекин тоталитар режим, ижтимоий-сиёсий муносабатлардаги бюрократизм оқибатида бу масалалар ҳал этилмай қолди. Ваҳоланки, турли хил муаммоларни социологик ўрганиш натижаларидан ҳозирги кунда ҳам, бозор муносабатлари шароитида унумли фойдаланиш мумкин. Ижтимоий-психологик муаммолар илмий жамоа ва муассасалар доирасида ҳал қилиниши лозим. Жамоа ва индивидуал меҳнат қилиш, илмий фаолиятда илмий ходимнинг шахс сифатидаги роли, фан учун мутахассислар тайёрлаш, уларнинг етуклигини

таъминлаш ва такомиллаштириш каби масалалар фан социологияси учун марказий муаммолардан ҳисобланади.

Фан социологиясига қаратилган асосий эътиборни жаҳон миқёсида АҚШ давлати мисолида кенг эътироф этиш мумкин. Америкалик социолог Дж. Джиллин: «Америка, гражданлар уруши туфайли бузилган ижтимоий-сиёсий тартибларни тиклаш учун, фикрлайдиган шахсларга ва ижтимоий фикр билан ҳисоблашувчи фуқароларга кучли эҳтиёж сезди», - деб шарҳлайди. Америка биринчилар қаторида социологик методлар асосида иш тутиш тартибларини илмий муассасаларга кенг ёйди. Социология фани тизимлашган тарзда сиёсий арбоблар ва ишбилармонлар мадади туфайли тез ва жадал ривожланди.

Фан соҳасида социология методларининг тadbиқи, XIX аср охирида социология муаммоларига бағишланган тармоқ журналининг чиқиши билан бошланди. 1895 й. Чикаго университетидан «American Journal of Sociology» журнали чиқиши фақат фан соҳасида эмас, балки сиёсат ва иқтисод соҳаларида ҳам муҳим воқеа бўлди. Журнал ўзининг асосий мақсадини қуйидагича ифодалаган эди:

1) ижтимоий концепциялар ва назариялар учун фонд ташкил этиш;

2) социологияни мустақил илмий фан предмети сифатида тан олиш;

3) социологияни умумий моддий фаровонликка қўмаклашишга хизмат қилдириш;

4) ҳар қандай «ўйламай мантиқий фикрловчи»ларга қарши иш олиб бориш.

Журнал саҳифаларида илмий tadқиқотлар натижаларининг (ижтимоий) маълумотлар билан мунтазам тарзда баён этиши, илмий йўналишларнинг характери, моҳияти, тақризи, нашрлар таҳлили, ҳимоя қилинган ишлар бўйича шарҳ берилиши, фан социологиясининг кенг эътироф этилиши, жаҳон миқёсидаги мутахассис - олимларнинг диққат эътиборларини ўзига жалб қилиб келмоқда.

Фан давр талаби бўйича инновацион лойиҳа жорий қилиши керак экан, авваламбор, фан социологияси ўзининг ижтимоий маълумотлари билан биринчилар қаторида қатнашмоғи лозим. Рақобатбардош юқори сифатли технология асосида маҳсулотлар маркетинги, шунингдек, илмий муассаса, жамоа, интеллектуал илмий муҳитнинг қулай вариантлари, бандлик, «ингчи» ўринлар муаммолари ва ҳ.к. масалалар билан халқаро миқёсда иш олиб бориши керак.

Фан ва инновация фаолиятининг самараси учта компонент - таркибий қисмдан иборат: *фан, ишлаб чиқариш ва бозор*. Фан ва ишлаб чиқариш бир-бирлари билан яқин муроса қилмасалар, улар ўртасидаги алоқа тезкор тарзда бўлмаса, бюрократия қўли бузилиб замонавий ҳамкорлик йўлга қўйилмас экан бозор ва инвестиция масалалари ўз-ўзидан четга сурилади.

Қўйилган талаб ва мақсадни амалга оширишда фан социологияси ўз кучини тезкор кўрсатиши, илмий муассасалар ўз навбатида замонавий руҳда ишлаши, кучли иш юритиш услубини қўллаши керак бўлади. Илмий жамоалар меҳнат жараёнини самарали олиб бориб, ишлаб чиқаришга ўз таъсирларини кўрсатиши, жаҳон андозаларига мос бўлган юқори даражадаги маҳсулотлар билан эҳтиёжни қондиришга интилиши зарур.

Чуқурлашган ва кенг қамровли тизимий ўзгаришлар юз берётган, ижтимоий-иқтисодий ўзгаришлар жамиятимизнинг барча соҳасига ўз таъсирини кўрсатаётган бир пайтда, фан тизимида ҳам талай қийинчиликлар кўринади. Фан тизимининг муаммолари ҳаёт тарзи муаммолари билан чамбарчас боғлиқ бўлиб, айниқса, кадрлар масаласи, уларнинг шаклланиши, замон талабига (рақобатбардош талаб - эҳтиёжларга) жавоб берувчи интеллектуал илмий потенциал масаласига жиддий ёндошишни талаб қилади.

Шуни айтиш жоизки, мутахассис илмий ходимларнинг бошқа соҳаларга ишга кетиб қолиши, яъни илмий потенциалнинг бузилиши фанни ҳар томонлама таҳлил қилиш, ривожланиш йўларини излашга мажбур қилади. Бинобарин, илмий потенциалнинг сони ва сифати фан ривожининг босқичи ва натижасига бевосита таъсир қилади.

Ходимларни турли хил тамойилларга асосан қуйидагича баҳолаш мумкин:

1. *Мутахассислик мезони*. Бунда мутахассис илмий ходимларнинг фан тармоқлари ва мутахассислиги бўйича тақсимланиши ифодаланади.

2. *Институционал мезон*. Бунга илмий даражали мутахассисларнинг фан тармоқлари, ижтимоий институтларга тақсимланиши киради. Ўз навбатида институционал қисмларни:

а) олий ўқув юртлари;

б) ЎРФА нинг илмий тадқиқот институтлари;

в) тармоқ вазирликларининг олий ўқув юртлари ва тадқиқот институтлари;

г) бошқарув тизимлари (ҳуқуқ тартибот, ижрочи, суд органлари);

д) молия-ҳўжалик ташкилотлари ва тизимлари ташкил этади.

3. *Илмий фаолият ва ўзига хослик мезони.* Бунда касбий маълумоти ўзгача, лекин фан - соҳасида (специфика - ўзига хос хусусиятга эга бўлган) мутахассис ҳисобланган ходимлар хусусида таҳлил қилинади.

4. *Демографик - этник мезон.* Бунда ходим демографик, ёш, жинс, этник, миллий ва ҳ.к. белгилари орқали ифодаланади.

5. *Регионал мезон.* Фан соҳасидаги илмий ходимнинг, ҳудудий минтақа бўйича тақсимланиши киради.

Илмий ходимни баҳолашда, унинг илмий даражаси ҳал қилувчи аҳамиятга эга бўлмасада, у тайёрлаган диссертация фан учун аҳамиятли, шу соҳага киритилган илмий ҳисса деб тушунилади.

Шахснинг шаклланиши учун кадрлар билан узлуксиз, комплекс равишда қуйидаги тартибда иш олиб бориш зарур:

1) мафкуравий фаолиятларни такомиллаштириш;

2) кадрларни илмий-тадқиқот режалари бўйича тўғри тақсимлаш;

3) юқори илмий савиядаги мутахассис кадрлар тайёрлашни йўлга қўйиш;

4) илмий тадқиқот ишлари натижалари билан давлат - жамият талабларини бажариш ва илмий ходимларнинг шахсий эҳтиёжларини тўла қондириш;

5) жадал суръатларда кадрларларни тайёрлаш ва ўстириш учун ишлаб чиқариш корхоналари билан биргаликда иш олиб бориш зарур.

Илмий ходимларнинг ижодкорлик қобилиятини ўстиришда раҳбарларнинг бошқарув қобилияти ҳал қилувчи роль ўйнайди. Жамоа ва ҳар бир илмий ходимнинг ижодкорлик қобилиятини шакллантириш учун, раҳбар билан ходимлар ўртасида ўзаро ишончга таянган ҳамкорлик муносабати ўрнатилиши зарур. Жамоа билан ходимларнинг иш натижалари самараси мунтазам баҳолаб борилиши лозим. Бунда:

1) иш натижаларининг хилма хил соҳалар учун аҳамият касб этишини аниглаш керак;

2) раҳбарлик томонидан жамоанинг эришган ютуқларини мунтазам баҳолаб бориш орқали маънавий-психологик муҳитни яхшилаш лозим;

3) юқори савияда бажарилган ишларни муносиб равишда тақдирлаш, қолганларига керакли бўлган шароитни яратиб, яхши натижага келтириш;

4) баҳолашни маҳорат билан юқори малакада, мунтазам, ўз вақтида, асосли тарзда олиб бориш зарур.

«Илм масканларида фақатгина фикр эркинлиги, чинакам ижод ва изланиш ҳукмрон бўлмоғи зарур»

Илмий фаолиятни самарали олиб борилишида оммавий ахборот воситалари етакчи роль ўйнайди. Ҳолбуки, у ёки бу корпорациянинг илмий, ишлаб чиқариш соҳаларидаги, ҳаёт тарзидаги таъсирини ифодалаш, ижтимоий фикрни тўғри баён этиш, самарали ишларни оммалаштириш, ижтимоий иқтисодий муаммолар ҳал қилиниши сиёсатини тўлиқ олиб боришнинг асосий йўлидир. Бунда асосий диққат илмий элитага қаратилади (элита - илмий муҳитнинг энг сара намояндалари, давлат сиёсатида дастурий, молиявий таъминот ва ҳуқуқий масалалар ҳал қилинишида ишга яроқли юқори лавозимдаги олимлар қирали).

Фанда нашр ишлари, наشريй меҳнат таъминоти муҳим ва долзарб ўринни эгаллайди. Шунинг айтиш жоизки, илмий мулоқот, билимнинг ривож, тарқатилиши, илмий савия нашр эттириш орқали эътироф этилади.

Фанда илмий элитанинг берган интервью ёки мақолалари орқали давлат сиёсатининг асосий стратегик мақсадлари баён этилиши; илмий муҳитни ислоҳ қилиш, ўзгартириш усуллари бўйича фойдали таклифлар берилиши мумкин. Бу жуда катта аҳамиятга эга, чунки илмий муҳит ислоҳи, унинг характери ва йўналиши, илмий сиёсатнинг олиб борилиши, маблағ манбалари ва уларнинг ҳажми ҳамда муҳимлиги диққатга сазовордир.

Ҳозирги вақтда фан таъминотининг *концептуал* вазияти қуйидагича:

- илмий тадқиқотларнинг тўла таъминлов концепцияси;
- муҳим илмий йўналишларга ҳомийлик қилиш концепцияси;
- фаннинг бозор жараёнига мослашиши концепцияси.

Илмий тадқиқотларнинг тўла таъминлов концепциясининг асосий моҳияти шундан иборатки, уни ташкил қилувчи элементлари амалий (конкрет илмий натижалар олувчи) фан ва фундаментал (назарий концепция ва моделлардан ташкил топган) фан билан ҳамоҳанг ривожланиши лозим. Бунда, айниқса, фундаментал фан ривожига кўпроқ урғу берилади. Турли хил фундаментал фан йўналишлари, тармоқлари, унинг мактаби ўз-ўзидан ривожланган эмас, уларнинг бирортасини йўқотиш фундаментал фан тизимида катта зарба бериши мумкин. Бундан чиқадиган хулоса шундан иборатки, бозор иқтисодиёти шароитида таъминлов масаласи жиддий ва оғир

бўлсада, давлатнинг фундаментал фанга муносабати патернализм (католик динидаги худога содиқлик) ёки Исломдаги иймон даражасидаги содиқлик каби бўлиши лозим. Чунончи, амалий фан равнақи фундаментал фан, унинг етарли даражадаги равнақи асосида изоҳланади, шунинг учун келажакда фан синиб қолмаслиги учун давлат фундаментал фан ғамхўрлигини ўз зиммасига олмоғи зарур бўлади.

Ҳозирги кун бозор шароитида фан таъминлови қуйдагича:

- 1) давлат бюджетидан тўғридан-тўғри сармоялар ажратиш;
- 2) грант ва инновацион лойиҳалар орқали маблағлар ажратилиши;
- 3) корхона, фирма ва корпорациялар томонидан бюджетдан ташқари ҳисоб бўйича маблағ ажратилиши асосида олиб борилмоқда.

Лекин шуни айтиш жоизки, грант ва инновацион лойиҳалар бўйича таъминлов эпизодик характерга эга бўлиб, у фаннинг асосий муаммоларини ечишда ёрдам бера олмайди. Корхоналар, фирма, корпорациялар томонидан ажратиладиган бюджетдан ташқари таъминлов жуда ҳам кам (йўқ ҳисобида), ҳолбуки, кўп ишлаб чиқариш компаниялари фанга инвестиция ажратишга қодир эмаслар.

Муҳим илмий йўналишга ҳомийлик қилиш концепциясида мамлакатдаги мавжуд иқтисодий қийинчиликларга қарамай фаннинг баъзи бир зарурий фундаментал йўналишлари учун, давлат томонидан ёрдам берилиши кўзда тутилади. Натижада фанда муайян жиддий институционал ва иқтисодий жиҳатдан объектив зарурат келиб чиқиши мумкин. Фаннинг бозор иқтисодиётида реформаланиши, мослашуви зарур бўлиб, бу ўз ўрнида фан тармоқлари ва соҳаларини нечоғли мақбул ривожлантирилишига боғлиқ. Демак, зарурий илмий йўналишларни аввал назарий, сўнгра институционал шаклда, ҳуқуқий асосда таъминотини режалаштириш йўлга қўйилади.

Давлат бошқаруви таъминоти илмий йўналиш доирасидаги мактабларнинг ҳозирги кунда фақат «омон» қолиши учун эмас, балки жаҳон андозалари бўйича замонавий талаб ва тақлифга мос равишда барно қилинишига кўмаклашиши керак. Зеро, воқеликни умумий ва тадбиқий изчилликда тасвирлаш объектив тараққиёт қонунларини очиб бериш, илмий фаолиятда моддий - техника ва информацион таъминловни мухтасар тарзда таҳлил қилиш имкониятини туғдиради.

Мавзу бўйича таянч атамалар: фан социологияси, ходимларни баҳолаш мезони, фундаментал фан, таъминот масаласи.

Саволлар:

1. *Дин тушунчаси.*
2. *Дунё динларининг таснифи.*
3. *Ислом дини маънавий қадрият сифатида.*
4. *Диннинг сиёсийлашуви жараёнлари таҳлили.*

Ижтимоий ҳаётнинг муҳим жабҳаси бўлган дин ва диний эътиқод масаласи социология фанининг муҳим объектларидан бири ҳисобланади. Социология жамият ҳаётини ўрганар экан, шу ҳаётнинг муҳим таркибий қисми бўлган ва айни пайтда унга кучли таъсир ўтказувчи омил - дин доимо унинг диққат марказида бўлган. Социология фанининг асосчиси ҳисобланувчи О. Конт жамият тараққиётини даврларга бўлар экан, асосий мезонлардан бири сифатида динга мурожаат қилади. Унинг таснифида инсоният ўз ривожига уч босқичли босиб ўтади. Булар қуйидагилар: *теологик, метафизик ва илмий* босқичлар. Конт фикрича, ҳар учала босқичда ҳам дин муайян рол ўйнайди.

Диннинг ижтимоий ҳаётдаги ўрни ва ролини таҳлил қилиш учун, аввало, дин ўзи нима? - деган саволга жавоб топиш керак. Бу савол жўнгина туюлса ҳам, унга жавоб бериш анча мураккаб. Бу саволга диншунослик, социология ва фалсафадаги турли оқимлар турлича жавоб берадилар. Бу жавобларнинг аксарияти эса бир-бирига зид ва бир-бирини инкор қилади.

Шўролар даврида чиқарилган фалсафа ва атеизмга оид адабиётларда дин воқеликнинг кишилар онгидаги фантастик инъикоси, деб таърифланган ва у халқ учун афъюн, деб эълон қилинганди. Бу адабиётларда диннинг асосий белгиларидан бири илоҳий кучга, яъни худога ишониш, деб белгиланарди. Ҳолбуки, дунёда шундай динлар борки, уларда худо тушунчаси умуман йўқ. Социология ва диншуносликка оид мавжуд адабиётларни таҳлил қилиш уларда динга кўплаб таърифлар берилганини кўрсатади. Биз бу таърифлар қаторига яна биттасини қўшиш ўрнига диннинг ўзига хос белгиларини санаб ўтмоқчимиз. Улар қуйидагилар:

I. Муайян эътиқод ва таълимотнинг мавжудлиги. Ҳар бир дин дунёни ўз нуқтаи назарича изоҳлайди ва ишонувчиларда муайян эътиқод шакллантиради.

II. Маросим ва расм-русмлар. Ҳар бир дин ўзига хос маросим ва расм-русумларга эга.

III. Диний маросим ва расм-русумларнинг муайян қисми фақат белгиланган жойларда жамоа бўлиб бажарилиши. Масалан яҳудий ва христиан динида ибодатнинг асосий қисми фақат синагога ва черковда бажарилади. Ислом динида эркаклар томонидан ўқиладиган намоз асосан жоме масжидларида ўқилади. Динлар сеҳргарликдан аввало мана шу белги билан, яъни муайян маросимларни муайян жойларда бажариш билан фарқланадилар. Сеҳргар ва шаманлар ғайри табиий ҳаракатларни индивидуал ҳолатда бажарсалар, диндорлар диний маросим ва ибодатларнинг асосий қисмини жамоа бўлиб бажарадилар.

Санаб ўтилган белгиларнинг учаласи ҳам дунёвий динларнинг барчасида мавжуд. Бу динлар қуйидагилар: *иудаизм, христианлик ва ислом.*

Иудаизм (яҳудий дини) улар ичида энг қадимийси бўлиб, милoddан тахминан минг йил олдин шаклланган. Бу дин ўша даврда мавжуд бўлган бошқа динлардан фарқли ўлароқ, якка худони тап оларди.

Милодий эранинг дастлабки асрларида яҳудийлар дунёнинг кўп мамлакатларига тарқаб кетдилар, лекин бирор мамлакатда иудаизм расмий дин сифатида тап олинмади. Кўп мамлакатларда бу дин вакиллари таъқиб остига олинди. Иккинчи жаҳон уруши йилларида миллионлаб яҳудийлар нацистларнинг концлагерларида ўлдириб юборилди. Уруш тугагач, Исроил давлати ташкил топди ва унда иудаизм расмий дин сифатида эътироф этилди.

Христианлик даставвал секта сифатида иудаизм таркибида вужудга келди ва Кичик Осиё, Юнонистон ва Римда тарқала бошлади. Император Константин даврида бу дин Рим империясининг расмий дини деб эълон қилинди. Милодий эра давомида христианлик Ғарб мамлакатларида асосий дин бўлиб келмоқда. Христианликнинг православие, католицизм, протестантлик каби бир неча тармоқ ва оқимлари мавжуд.

✓ Ислом дини эрамизнинг VII асрида шаклланди. Бу диннинг асосини беш рухн ташкил қилади: 1. Иймон; 2. Намоз; 3. Рўза; 4. Закоғ; 5. Ҳаж.

Исломда суннийлик ва шиа йўналишлари бўлиб, улар ҳам ўз навбатида бир қатор мазҳабларга бўлинади. Мусулмон дини дунёнинг беш қитъасида ва деярли барча мамлакатларда мавжуд. Саудия Арабистони, Ливия, Бирлашган Араб Амирликлари, Иордания, Жазоир, Покистон, Эрон каби қатор мамлакатларда ислом расмий дин деб эълон қилинган. Ислом динида ҳам мўътадил ва ақидапараст оқимтар мавжуд.

Уч оламий диндан ташқари, буддавийлик, индуизм, кунфучилик, каби динлар ҳам кўп миллионлик тарафдорларига эга.

Индуизм эрамиздан олдинги тўртинчи минг йилликда шаклланган. Бу дин тарафдорлари асосан Ҳиндистонда истиқомат қилади.

Бу дин таълимотига кўра, Ерда туғилиш, ўлиш ва қайта туғилиш жараёни абадий кечади. Янги туғилганлар танасига аввал ўлганларнинг руҳи жойлашади. Бу руҳнинг аввалги ҳаётдаги мавқеига мос равишда инсонлар ижтимоий ҳаётда ўз мавқеларига эга бўлади. Шундай қилиб, бу дин одамларнинг касталарга бўлинишини илоҳий сабаблар билан изоҳлайди.

Буддавийлик, кунфучилик ва даосизм динлари учун умумий хусусият шундаки, уларнинг тарафдорлари худони эътироф этмайдилар.

Буддавийлик милoddан аввалги VI асрда Неполда яшаган Судхарт Гаугама таълимотидан бошланади. Унга кўра, инсонлар туғилиш ва қайта туғилиш доирасидан ўз хоҳиш ва эътиросларидан воз кечиш орқали чиқишлари мумкин. Буддавийликнинг асосини нирвана тўғрисидаги таълимот ташкил қилади. Бу дин Таиланд, Бирма, Непол, Шри-Ланка, Хитой, Япония, Корея сингари мамлакатларда тарқалган.

Кунфучилик милoddан олдинги VI асрда яшаган Кун-Фу-Чи таълимотига асосланади. У Будда билан бир вақтда яшаган бўлиб инсоннинг табиат билан уйғунлашиш йўллари ахтарган.

Ғарбда социологиянинг фанга айланиши О. Конт номи билан боғланса-да, ундан кўп асрлар аввал ҳам Ғарб ва Шарқ олимлари дин ва жамият муаммоси устида кўп бош қотирганлар. Бу масалада Марказий Осиёда етишиб чиққан улкан алломалар Юсуф Хос Ҳожиб, Абу Али ибн Сино, Мирзо Улуғбек, Алишер Навоий, Заҳириддин Муҳаммад Бобур сингари ўнлаб ва юзлаб олиму-фузалолар чуқур фикрлар билдирганлар. Кичик бир бобда диннинг ижтимоий ҳаётда

тутган ўрни тўғрисида Марказий Осиёлик олимлар билдирган фикрларнинг барчасини қамраб олиш имкони йўқ. Шунинг учун Марказий Осиёдан етишиб чиққан олимлар ижодида диннинг жамиятда тутган ўрнига катта эътибор берилганини таъкидлаб ўтмоқчимиз. Бу олимлар диннинг ижтимоий ҳаётдаги ўрнини таҳлил қилар эканлар, бир динни мадҳ этиб бошқасини танқид қилиш йўлидан бормадилар. Улар турли динларнинг жамият тараққиётига ўтказётган таъсирини таҳлил қилишда кузатиш, қиёслаш ва тарихийлик усулларида кенг фойдаландилар. Хусусан Абу Райҳон Беруний ўзининг қатор асарларида, айниқса «Ҳиндистон» китобида турли қабилалар, элатлар ва халқлар ҳаётида динлар қандай рол ўйнаганини чуқур таҳлил қилиб берди.

Гарб ва Шарқ олимлари дин ва диний оқимларнинг одамлар ва жамият ҳаётига ўтказадиган таъсири тўғрисида қанчалик чуқур фикр билдирмасинлар, дин социологияси махсус илмий йўналиш сифатида XIX аср охири ва XX аср бошларида шаклланди.

Дин социологиясининг шаклланиши М. Вебер номи ва илмий фаолияти билан боғлиқ. Социология фанининг асосчиларидан бири ҳисобланадиган немис олими М. Вебер ижодида динни социологик таҳлил қилиш марказий ўринни эгаллайди. Барча динларни инкор қилиб, уларни халқ учун афъюн, деб эълон қилган Маркс таълимотидан фарқли ўлароқ, Макс Вебер дин ва жамият муносабатини таҳлил қилар экан умуман дин тўғрисида эмас, муайян даврдаги муайян дин ёки диний оқим тўғрисида фикр юритди.

Макс Вебернинг фандаги энг катта хизматларидан бири, унинг христиан динидаги протестантлик мазҳабининг иқтисодий тараққиётга ўтказган таъсирини кашф этишида бўлди. Унинг назариясига кўра, бойликни, бойлик орттиришга интилишни унча хушламайдиган христиан дини мазҳаблари иқтисодий тараққиётга муайян даражада тўсиқлик қилганлар. Бойликни худонинг нёъмати, унга интилишни эса бандаларнинг бурчи деб талқин қиладиган протестантлик эса иқтисодий тараққиёт ва капиталистик муносабатларнинг ривожланишига кучли тurtки берди. Вебер талқинида, протестантлик капитализм вужудга келишидаги асосий сабаблардан бири эди.

Вебер издошлари унинг фандаги хизматларини кўкларга кўтариб мақташди. Унинг хизматларини эътироф этиш билан бирга, шуни ҳам таъкидлаш лозимки, у иқтисодий тараққиётга фақат бир диний мазҳаб-протестантликнинг ўтказган таъсирини кенг тадқиқ қилди.

Динларини таҳлил қилар экан, М. Вебер улар саноат капитализми ривожланишига гов бўлмоқда, деган хулосага келди. Молиявий муносабатларга чекловлар қўйиш, ижтимоий ҳаётга пассив муносабатни тарғиб қилиш орқали бу динлар, Вебер фикрича, ижтимоий тараққиётга тўсқинлик қилади. Унинг талқинида христиан дини, айниқса протестантлик мазҳаби ҳаётдаги адолатсизликни пассив кузатиб ўтирмай, уни бартараф қилиш учун фаол курашга чақириш орқали ижтимоий тараққиётга катта туртки беради.

Ислом динидаги оқимлар, мазҳаблар, йўналишлар турлича бўлиб, уларнинг барчаси ҳам фақатгина ўзлари мансуб бўлган мазҳаб ёки йўналиш ҳақиқий ислом дини экани, бошқалар эса йўлдан адашганлар, деб даъво қилишади. Бошқа динларда бўлгани каби исломда ҳам ақидапараст (фундаменталистик) ва мўътадил оқимлар ўртасида кураш борган. Ақидапараст оқимларнинг вакиллари динни илк пайдо бўлиш давридаги ҳолатга қайтармоқчи бўладилар. Аслида эса бу ғоялар мавжуд тузумдан норозилик аломати бўлиб, ижтимоий тараққиёт йўналишини орқага буриш учун уриниш ифодасидир.

Марказий Осиёда ақидапарастларнинг кескин хуружларидан бири XX аср бошларида юз берди. Ҳижоздан кириб келган ақидапараст оқимлар Марказий Осиёда ижтимоий тангликни келтириб чиқардилар. Бидъатга қарши кураш ниқобида улар ижтимоий ҳаётда юз берган барча янгиликларни йўқ қилиш учун кураш бошладилар.

Ақидапарастларнинг ижтимоий тараққиётни ортга қайтариш учун қилган ҳаракатларига қарши тараққийпарвар маърифатчилар ҳаракати вужудга келди. Тарихда жадидчилик номини олган бу ҳаракат намояндалари халқни илм-маърифатли қилиш, диний эътиқодда мутаассибликдан мўътадиллик томон юз тутиш ғоялари билан чиқдилар.

Маърифатчилик ҳаракатини вужудга келтирган асосий сабаблардан бири диний фикр илмини талқин қилишда усули қадимия ва усули жадидия ўртасидаги мунозара ва курашлар

орасида эди. Бу ўрнида шуни таъкидлаш жоизки, XIX аср охири ва XX аср бошларида диний ақидапараст атамаси муомалада деярли бўлмаган. Унинг ўрнида «қадимчилар» атамаси кенг қўлланилган. Қадимчилар динни «асил» ҳолига қайтариш, янгиликлардан ҳимоя қилиш учун ҳаракат қилганлар. Усули жадидия тарафдорлари, яъни маърифатчилар меъёрларни белгилашда жамиятда юз берган ва бераётган ўзгаришларни ҳисобга олиш, янгиликларни қўллаш тарафдорлари эдилар. Бу икки йўналиш ўртасидаги тортишувлар аввал мунозара ва баҳс, кейинроқ эса тўқнашув ва қон тўкишлар шаклида юз берди. Шуни алоҳида таъкидлаш лозимки, маърифатчилар тортишувларни фақат мунозара ва баҳс йўли билан ечишга интиланлар. Ақидапараст қадимчилар эса очиқ мунозарада маърифатчиларни енгишга кўзлари етмагач, куч ишлатиш ва қон тўкиш йўлига ўтганлар. Бу усул, яъни назарий ва маънавий масалалар бўйича мунозараларни куч ишлатиш йўли билан ҳал қилишга уриниш диний ақидапарастликка хос бўлган экстремистик усулдир. Маънавий ва мафкуравий масалаларни мунозара йўли билан эмас, куч ишлатиш орқали ҳал қилишга уриниш ақидапарастларнинг кучлилигидан эмас, ожизлигидан гувоҳлик беради. Чунки улар муаммони маданий мунозара йўли билан ечишга рози бўлишса, ютқазиб қўйишга ақллари етарди. Кўҳна тарихда доимо шундай бўлиб келган. Ақидапарастлар назарий ва мафкуравий баҳсларни ҳар доим хунрезликка айлантиришга уринганлар.

Маърифатчилик ҳаракати қадимчилик, яъни диний ақидапарастликнинг жаҳолат йўли, миллат учун хатарли йўл эканини халққа тушунтириш мақсадида майдонга чиқди. Шу мақсад йўлида улар маърифат ва мафкура соҳасида ҳам назарий, ҳам амалий фаолият олиб бордилар. Қадимчилар, яъни диний ақидапарастлар ҳам жим турмадилар. Аввалига улар маърифатчиларни назарий жиҳатдан енгмоқчи бўлдилар. Лекин маърифатли зиёдилардан иборат ҳаракатни бу соҳада енга олмасликларига уларнинг кўзлари етди. Дунёда кўп марта такрорланган ҳодиса, ақидапарастликнинг диний, назарий тортишувларида енгилиши ва зўравонликка ўтиши Туркистонда ҳам қайтарилди. Ақидапарастлар энди қарши террор йўлига ўтдилар.

Октябр тўнтариши арафаси ва ундан кейинги дастлабки йиллар ақидапарастларнинг маърифатчиларга қарши

хунрезликлари энг авжга минган давр эди. 1918 йил февралида ақидапараст Бухоро қозиси маърифатчиларни кофир деб эълон қилди ва уларни кўрган жойда ўлдириш тўғрисида фатво чиқарди. Бу ўринда маърифатчилар ҳеч қачон ислом динига, айниқса ҳанафийлик мазҳабига қарши фаолият олиб бормаганларини эслаш лозим. Улар диндор одамлар эдилар. Уларнинг Туркистондаги етакчиси Маҳмудхўжа Бехбудий Самарқанд муфтийси эди. Улар ўзлари яшаган даврга халифалик даври нуқтаи назаридан эмас, XX аср ибтидоси нуқтаи назаридан реал қарардилар. Худди шу нарса уларнинг Бухоро қозиси ва бошқа ақидапараст уламолар томонидан кофир, деб эълон қилинишига сабаб бўлди.

Қозининг фатвосига кўра, «Кимда-ким ёқали кўйлагига тутма қадалган бўлса, костюм кийган кишилар ҳам, кимда-ким соқоли қисқа бўлиб, мўйлови узун бўлса ҳам, ким агар ўз боласини янги усул мактабига берган бўлса, кимда-ким газета ўқиса, ёки газета ўқийдиганлар билан борди-келди қилса, рус тилини оз-моз биладиганлар ҳам кофирлардир». Мана шу санаб ўтилган белгилар асосида одамларни тутиб олиб калтаклаш, ўлдириш бошланди. Шу олатасирдан фойдаланиб, кўпчилик қадимчи ақидапарастлар ўз муҳолифларини, яъни янгиликка интилган, аммо ҳанафий мазҳаб доирасидан четга чиқмаган жуда кўп мусулмонларни ҳам йўқ қилиб юбордилар. Тўполонлардан ғаразли мақсадлари йўлида фойдаланиб қолмоқчи бўлганлар ўз душманлари ёки ўзига ёқмаган одамларни ҳам ўлдириб юбораётганини билган амир, 1918 йил 5 мартда фармон чиқарди. Унга кўра, жадидликда гумон қилинганлар Аркка олиб келиниши керак эди.

Бир неча кун ичида Арк маҳбусларга тўлиб кетди. Қадимчи ақидапарастлар томонидан ўлимга маҳкум этилганлар шу даражада кўп эдики, жаллоднинг қўли қўлига тегмасди. Ҳар қанча тез ва чаққон ишламасин, у ўз вазифасини тўла бажаришга, яъни маҳкумларнинг бошини танасидан жудо қилишга улғурмасди. Шунинг учун у мана шу кунларда ўзига ногирдлар олганди. Ҳаваскор жаллодлар ҳам бир неча минг кишини дорга осинида устозларига кўмак беришган.

Бухородаги хунрезликка ўхшаш ҳодисалар бу кўламда бўлмаса-да, бошқа хонликларда ҳам ўша ердаги қадимчи ақидапарастлар таъсирида содир этилган эди.

Маърифатчиларнинг етакчилари жон сақлаш учун амирликдан ташқарига чиқиб кетишга мажбур бўлди. Қолганлари эса ақидапарастлар томонидан сўйиб ташландилар ёки дорга осилдилар. Сўйилганлар орасида Туркистон жадидларининг етакчиси Маҳмудхўжа Бехбудий ҳам бор эди. Динни байроқ қилиб хунрезликлар қилган қадимчи ақидапарастлар Бехбудийга ўлим олдидан икки ракаат намоз ўқишга ҳам рухсат бермадилар. Шу ҳодисанинг ўзи ҳам уларнинг ҳақиқий башарасини кўрсатади.

Амирликдан анча узоқда - Тошкентда яшаган Абдулла Авлоний ҳам қадимчилар томонидан ўлимга ҳукм қилинади. Бундай ҳукмга сабаб эса у нашр қилаётган «Турон» газетасида босилган миллатни, халқни уйғонишга, тараққиётга ундовчи мақолалар эди. Фақатгина матбуот орқали тавба-тазарру қилиш Авлонийни ўлимдан сақлаб қолди. Бу тавба Авлоний эътиқодидан воз кечгани сабабли эмас, тактик мақсадларда қилинган эди. Бундай мисолларни маърифатчилар ҳаётидан кўплаб келтириш мумкин. Охир-оқибат диний ақидапарастлар жадидлар ҳаракатига катта зарар етказдилар.

Диний ақидапарастлар қирғинидан омон қолган маърифатчилар коммунистик ақидапарастлар қирғинига дучор бўлдилар. 20-30 йилларда коммунистик тузум жадидларнинг қадимчилар қирғинидан тирик қолганларини қириб битирди. Шундай қилиб, жадидлар икки ақидапараст террористик кучлар: диний ақидапарастлар ва коммунистик ақидапарастлар томонидан таъқиб ва қирғин қилиндилар. Чунки улар тарғиб қилган маърифат ва истиқлол мафкураси халифаликни тикламоқчи бўлган диний ақидапарастларнинг ҳам, калтани чўзиб, узунни узиб барчани тенг қилмоқчи бўлган коммунистик ақидапарастларнинг ҳам мафкурасига тўғри келмас эди.

XX аср бошларида Марказий Осиёда жуда кўп хунрезликларга сабаб бўлган диний ақидапарастлик аср сўнггида ҳам ижтимоий тангликни келтириб чиқаришга уринди. Шўролар тузумининг охириги йилларида ҳокимиятнинг бўшапгани ва кишилар онгида мафкуравий бўшлиқ вужудга келганидан фойдаланиб, ақидапарастлар ўзларининг мавқеларини мустақкамлаб олишга ҳаракат қилдилар. Уларнинг бу ҳаракати Ўзбекистон мустақилликни қўлга киритган дастлабки йилларда ҳам давом этди. Ўзларини етарли кучга эга,

деб ҳисоблаган ақидапарастлар Ўзбекистондаги Конституциявий тузумни зўрлик йўли билан ағдаришга уриндилар. 1999 йил 16 февралда Тошкентда бўлиб ўтган портлатишлар, бундан олдинроқ Фарғона водийсида ва бошқа баъзи вилоятларда бўлиб ўтган салбий ҳодисалар шундан гувоҳлик беради. Лекин аср бошида маърифатпарвар кучларга қаттиқ зарба берган ақидапарастлар аср сўнгида ўз қилмишлари туфайли халқнинг қаҳр-ғазабига учради. Мана шу ҳодиса ҳам диний оқимлар радикаллашиб ақидапарастликка айлана боргани сари ижтимоий тараққиётга тўсиқ бўлиши ва аксинча, муътадил оқимлар ижтимоий барқарорликка баракали ижобий таъсир кўрсатиши мумкинлигини тасдиқлайди.

XX аср ўрталарида социология фанида «фуқаролик динлари» тушунчаси пайдо бўлди. Бу тушунча илоҳий кучлар ва ҳодисаларга эмас, ижтимоий турмушдаги нарсаларга ҳодисаларга сиғинишни англатади. Масалан, Буюк Британия, АҚШ каби мамлакатларда байроқ, мадҳияга чексиз ҳурматни, тахтга ўтириш ва иннаугурация маросимларини бу тушунча тарафдорлари диний маросимлар билан тенглаштирадilar. Собиқ Совет Иттифоқида Маркс, Энгельс, Ленин шахслари амалда илоҳийлаштирилган эди. Улар шаънига, айниқса, Ленин шаънига бирор танқидий гап айтиш ман қилинган, уларнинг ишлари ва гапларини фақат мадҳ этишга ижозат берилган эди. Бу ҳодисалар XX аср иккинчи ярмидаги диний социология йўналишларида фуқаролик динлари, деб аталди.

Шундай қилиб дин социологияси ижтимоий фикрда дин атаси билан боғлиқ бўлган барча ижтимоий жараёнлар ва ижтимоий ҳулқни ўрганadi. Мустақил Ўзбекистонда динга миллий қадрият сифатида қаралиши халқ онгида ушбу ҳодисага нисбатан тўғри ҳолис муносабатнинг шаклланишга заин бўлди. Бу борадаги ёшлар ва фикр тарбиясининг асосий йўналиши ҳам Ислom динига хос бўлган инсонпарварлик тамойилларини онга сингдириб боришни тақозо этади.

Маъзу бўйича таянч атамалар: оламии дин, усули қадимия, усули жаҳидия, ақидапарастлик, фуқаролик динлари, Ислom маънавияти.

Саволлар:

1. «Маданият» тушунчаси ва унинг мазмуни. Моддий ва маънавий маданият.

2. Маданият шакллари ва унинг хилма-хиллиги.

«Маданият» (арабча «маданият» - мадиналик, шаҳарлик, таълим-тарбия кўрганлик) - кишиларнинг табиатни, борлиқни ўзлаштириш ва ўзгартириш жараёнида яратган моддий, маънавий бойликлар ҳамда бу бойликларни қайта тиклаш ва бунёд этиш йўллари ва усуллари мажмуи. «Мадина» сўзи мусулмонларнинг азиз тутадиган жойи - Мадина шаҳри номидан келиб чиққан, чунки илк мусулмонлар таълим-тарбияни асосан Мадинада олганлар. Маданият моддий ва маънавий ишлаб чиқариш, ижтимоий ва ўзаро муносабатлар, сиёсат, оила, ахлоқ, ҳуқуқ, ҳуқуқ, таълим, тарбия, ижод, илм-фан, хизмат кўрсатиш, турмуш тарзи қабила билан бирга ривожланади, жамиятнинг тараққиёт даражасини акс эттиради.

Маданият тушунчаси кенг ва тор маъноларда ишлатилади. *Кенг маънода* - маданият тушунчаси инсониятнинг бугун тарихий тараққиёт жараёнида яратган барча моддий ва маънавий бойликларнинг йиғиндисини акс эттиради. *Тор маънода* - маданият атамаси - тушунчаси жамиятнинг маънавий-эстетик турмуши даражасини ифодалаш учун қўлланилади.

Маданият атамаси кенг маънода қўлланилиб, жамиятнинг ишлаб чиқариш, ижтимоий ва маънавий ҳаётида қўлга киритган ютуқлар мажмуи, бирор ижтимоий гуруҳ ёки халқнинг маълум даврда қўлга киритган шундай ютуқлари даражасини, ўқимшлилик, таълим-тарбия кўрганлик, зиёилик ва маърифатлилик ҳамда турмушнинг маърифатли киши эҳтиёжларига мос келадиган шартлари йиғиндисини билдиради. БМТ Бош Ассамблеясининг қарорига кўра 2000 йил «Халқаро жаҳон маданиятга йили» деб эълон қилинганлиги бежиз эмас.

Социологияда «маданият» тушунчаси математикадаги «сонлар», физикадаги «гравитация», химиядаги «модда» тушунчалари каби муҳим аҳамиятга эга. Маданият - инсонларнинг фаолият натижаларининг мажмуи ўлароқ ўзида икки ҳолатни, яъни *маданий статикани* (маданиятнинг нисбатан турғун кўринишлари) ва *маданий динамикани*, яъни маданиятнинг ўзгарувчан жиҳатини мужассамлаштиради.

Маданият сопиологияси¹ - «тушунувчан» («изоҳловчи») сопиология доирасида 70-йилларда Германия ва Францияда вужудга келган оқим. Маданият сопиологияси ижтимоий ҳаётнинг мураккаб шакллари - ақлий ва маънавий ҳаётни, яъни санъатни, дин соҳасини, фанни ва ҳ.к. таҳлил этишга қобилиятсиз бўлган позитивистик сопиологиянинг назарий-методологик чегаранглигига ақс таъсир сифатда вужудга келган.

Маданият - инсоннинг фаолияти, унинг оқибатида яратилган моддий ва маънавий қадриятлар бўлиб, шахсни шакллантириш ва камолотида муҳим омил бўлган ижтимоий ҳодисадир.

Илмий адабиётларда маданиятни моддий ва маънавий маданиятга бўлиш расм бўлган. Маданиятни моддий ва маънавий маданиятга бўлиш инсон фаолиятнинг икки асосий соҳаси - моддий ва маънавий ишлаб чиқариш билан бевосита боғлиқдир. Моддий маданият моддий ишлаб-чиқариш билан боғлиқ ижтимоий фаолиятнинг барча соҳалари ва натижаларини ўз ичига олади. Моддий маданиятнинг муҳим элементлари ишлаб чиқариш, транспорт, алоқа воситаларидир. Моддий маданият тузимига уй-жой, кийим-бош, уй-рўзгор буюмлари, истеъмол воситалари деб аталадиган нарсалар ҳам киради.

Маънавий маданият маънавий ишлаб чиқариш, ижтимоий онг шакллариини яратиш билан боғлиқ бўлган фаолиятнинг барча соҳаларини қамраб олади. Маънавий маданият намоён бўлишининг турли шакллари ҳар хил тасаввурлар ва ғоялар, назариялар, таълимотлар, илмий билимлар, санъат асарлари, ахлоқий ва ҳуқуқий нормалар, фалсафий, сиёсий қарашлар, мифология, дин ва ҳ.к. ана шундай фаолият натижасидир.

Моддий ва маънавий маданият бир-бири билан узвий боғлиқ. Биринчидан, ҳар иккаласи ҳам маданиятнинг узвий, ўзига хос қисмлари эканлигини унутмаслик керак, иккинчидан, инсон фаолиятининг маҳсули бўлган кўпгина нарсалар ҳам ақлий, маънавий, ҳам жисмоний меҳнатнинг натижаси сифатида пайдо бўлади.

Маданиятнинг шаклланиши ва ривожланиши: 1) ўздан олдинги авлодлар яратган қадриятларни ўзлаштиришдан бошланади; 2) у янги қадриятлар яратиш йўлида таянч вазифасини ўтайди. Ана шу икки жараён - эскилик билан

¹ Холбеков А., Идиров У. Социология. Тошкент: Абу Али Ибн Сино нашрияти, 1999, 79-бст.

янгилик ўртасидаги объектив зарурий боғланиш ворислик деб аталади. Лекин бунда тараққиётга хизмат қиладиган прогрессив ворисликни унга тўсиқ бўладиган реакцион ворисликдан фарқлаш лозим бўлади. Маданиятга ижобий (позитив) ва салбий (негатив) таъсир этувчи ворислик ҳам мавжуд.

Маданиятда анъаналар омилининг роли беқиёс. Маданий анъаналар туфайли¹ кишиларнинг тажрибаси тупланиб, авлоддан-авлодга ўтиб боради. Маданий анъаналар деганда, фақат маросим ва урф-одатларнигина тушунмаслик керак. Маданий анъаналар айни вақтда авлоддан-авлодга ўтиб борадиган, тарихан қарор топган ва ижтимоий онгнинг таркибий қисмига айланган ғоялар ва билимлар, қадриятлар, қарашлар ва тасаввурлар, ҳуқ ва дид нормалари ва ҳ.к. каби жараёнларни ҳам ўз ичига олади.

Маданият бевосита қадриятлар билан боғлиқ бўлиб, унинг турлари қуйидагилар:

1. Инсон яшаб турган моддий муҳит билан боғлиқ бўлган қадриятлар.

2. Анъаналар, урф-одатлар ва маросимларда намоён бўладиган ахлоқий қадриятлар.

3. Инсоннинг ақл-идроки ва амалий фаолияти заминида шаклланган меҳнат малакалари ва кўникмалари, билим ва тажрибалари, қобилият ва истеъдодларида намоён бўладиган қадриятлар.

4. Одамлар ўртасидаги жамоавийлик, ҳамкорлик, хайрихоҳлик, ҳамжиҳатликка асосланган муносабатларда намоён бўладиган қадриятлар.

5. Кишиларнинг ёши, касби, жинси ва ирқий хусусиятлари билан боғлиқ бўлган қадриятлар.

Юқорида баён этилган қадриятлар, ўз навбатида:

1) умуминсоний қадриятлар

2) минтақавий қадриятлар

3) миллий қадриятлар

4) диний қадриятлар турларига бўлинади.

Маданият социологиясида ижтимоий институтлар муҳим аҳамиятга эга. *Ижтимоий институтлар* деганда кишиларнинг ижтимоий фаолиятлари ташкилланадиган муассасалар ва уларда ҳуққнинг мувофиқлаштирилиши тушунилади. Ижтимоий институтларнинг кўринишлари:

¹ Фалсафа. Тошкент: "Шарқ", 1999, 301-337-бетлар.

1) мувофиқлаштирувчи (реляцион) институтлар (жинс, ёш, тартиб, касб тури, қобилиятларга оид мезонларини аниқлаб берувчи ижтимоий институтлар).

2) Бошқарув (идора этиш) институтлари.

3) Бирлаштирувчи (интегратив, уйғунлаштирувчи) институтлар.

4) Ағъаналар билан боғлиқ ижтимоий хулқни мувофиқлаштирувчи институтлар (одатлар, маросим, қариндош-уруғчилик муносабатларидан иборат фаолиятларни ташкилловчи)

5) Маданий ижтимоий институтлар (Дин, санъат, адабиётга доир фаолиятларни мувофиқлаштирувчи).¹

Маданият социологиясида одамларнинг интеллектуал, ахлоқий, эстетик фазилатлари, амалий қизиқиш ҳамда эҳтиёжи муҳим аҳамиятга эга.

«Маданият» ва «цивилизация», тушунчалари ўртасидаги алоқадорлик ва боғлиқлик хусусида тўхталамиз.

«Цивилизация» - (лот. фуқаролик, фуқароликка оид, давлатга оид² деган маъноларни билдиради) Бу тушунчани шотланд тарихчиси ва файлсуфи А. Фергюссон (1723-1816) жаҳон тарихий жараёнининг маълум бир босқичини ифодалаш учун ишлатган бўлса, француз маърифатпарварлари ақл-идрок ва адолатга асосланган жамият, деган маънода ишлатган эди. Ҳар қандай цивилизация:

1) муайян ижтимоий ишлаб чиқаришнинг илғор технологиясига,

2) такрорланмас маданияти, қадрияти, фалсафий қарашлари, одоб-ахлоқ нормаларига,

3) ўз ҳаётий тамойилларига эга бўлади.

Демак, цивилизация - жамият ривожига босқич, бўлиб ижтимоий ва маданий ривожланиш даражаси сифатида маданият тушунчаси билан бевосита боғлиқдир.

Маданият социологияси ўз предметини ойдинлаштиришда маданий статика (мувозанат) ҳамда маданий динамика (ривожланиш) ибораларини қўлайди.

М аданий статика (мувозанат) элементларига моддий маданият ва номоддий (маънавий) маданият киради.

¹ Умумий социология, Т.: ТошДУ, 78 б.

² Фалсафа. Тошкент: "Шарқ", 1999, 308-312-бетлар.

Маданият комплекси (мажмуи) - маданий объектлар ва хислатларнинг йиғиндиси бўлиб, унга:

- маданий реаллик
- маданий мерос
- маданий мероснинг аҳамияти
- унинг объектив баҳоси
- маданий университетлар
- турмуш тарзи тушунчалари киради.

Бундай ташқари, маданий социологияда маданий ёки ижтимоий нормалар категорияси ҳам бўлиб, унга одамлардаги кўникмалар, дид, қилиқ, қадриятлар, диний эътиқодлар, одатлар, анъаналар, билим ва илм, расм-русумлар, жамият аъзоларининг ахлоқ кодекси ва бошқалар киради.

Маданият шакллари.

Асосан уч турли маданият шакли фарқланади:

1. Элитар маданият
2. Халқ маданияти
3. Оммавий маданият

1. Элитар маданият - (французча - «энг сара» сўздан олинган) - ҳар қандай ижтимоий¹ тузилманинг бошқарув, маданият, фанни ривожлантириш функцияларини амалга оширувчи олий, имтиёзли қатламидир. Элита ҳақидаги назариялар даставвал Платон, Ницше қараишларида баён қилинган бўлиб тизимли кўринишга XX аср бошларида В. Перетто, Г. Моска, Михельслар томонидан келтирилган. Ҳозирги Ғарб социологиясида элита турли хил талқин этилади. Бунда элита ҳокимиятга йўналган, сиёсий жиҳатдан энг фаол одамлар (Моска), жамиятда энг кўп обрў, мақом, бойлика эга бўлган, оммага нисбатан ақлий ва ахлоқий устунликка эга одамлар (Х. Ортега-и-Гассет), жамиятнинг поижодий кўпчилигидан фарқ қилувчи қисми (Тоинби), энг малакали мутахассислар, менеджерлар ва бошқарув тизимидаги олий хизматчилар (технологик детерменизм) дир, деб изоҳланади. Ҳозирги замон социологиясининг йирик олимлари Миллс, Рисмен, Белл асарларида элита назарияси янада ривожлантирилмоқда.

Киборлар (юкори тоифа аҳоли) маданияти эса - жамиятнинг имтиёзли табақалари учун шакллантирилади.

¹ Холбеков А., Идиров У. Социология. Луғат. Тошкент: Ибн Сино нашриёти, 1999, 69, 93, 118, 142, 152-бетлар.

«Санъат санъат учун» қоидасига асосланган маданиятда нафис санъат, мумтоз мусиқа, фақат киборларгина мутоала қиладиган бадиий адабиёт намуналари назарда тутилади. Одатда киборлар маданияти намуналари оддий одамлар идроки учун мураккаб бўлиб, уларни кўпроқ интеллектуал-эстетик мақомга эга бўлган, юксак дид вакиллари учун яратилади.

2. Халқ маданияти - махсус тайёргарлиги бўлмаган шахслар томонидан бунёд бўлган маданият. Халқ ижодининг муаллифлари одатда номаълумдир. Жумладан, афсоналар, эртаклар, дostonлар («Гурӯғли», «Алпомиш» ва ҳ.к.) шулар жумласидан бўлиб, улар якка (масалан, бахшилар), гуруҳий (қушиқ ёки ўйин ижроси) ёки оммавий (масалан, сайиллар, халқ байрамлари) кўринишга эга бўлиши мумкин.

3. Оммавий маданият - XX аср ўрталарида оммавий мулоқот ва ахборот воситаларининг жамият ҳаётига чуқур кириб бориши ва барча ижтимоий гуруҳлар учун етарли бўлиши натижасида шаклланган ва моҳиятан барча ёшдаги аҳоли учун тушунарли бўлган маданият намуналари (оммавий эстрада мусиқаси, цирк ва ҳ.к.). Оммавий маданият одатда киборлар ёки халқ маданиятига нисбатан камроқ бадиий қадрга эга ва у омма томонидан ўзлаштирилишига мўлжаллаб яратилади. Бу асосан индустриал жамиятларга хосдир. Оммавий маданият барча одамларга қаратилган бўлиб, муттасил равишда кундалик ҳаёт учун ишлаб чиқилади ва оммавий ахборот воситалари фаолиятида ёрқин намоён бўлади.

***Мавзу бўйича таянч атамалар:** маданият, маданий статика, маданий динамика, ворислик, цивилизация, маданиятлар турлари.*

5-§. Ахлоқ социологияси

Саволлар:

1. Ахлоқ тушунчаси.
2. Ахлоқнинг Мовароуннаҳр алломалари асарларида талқин этилиши.
3. Умумжаҳон ахлоқини яратиш йўлидаги изланишлар.

Ахлоқ ижтимоий онг шакли сифатида муайян халқ, элат ёки уюшманинг асрлар давомида шаклланган хулқ-атвор, хатти-ҳаракатлар, хис-туйғу ва кишилар ўртасидаги ўзаро реал муносабатлари тизимини ифода этади. Ахлоқ муайян халқнинг атроф муҳитга, кишиларга ва ўз-ўзига бўлган муносабатлари

сифатида, бир жиҳатдан маҳаллий-миллий хусусиятга эга бўлса, иккинчи жиҳатдан миллатнинг умумжамият талабларига уйғун мувофиқлигини таъминловчи умуминсоний хусусиятга ҳам эгадир.

Ахлоқ ва ижтимоий муносабатлар учун мушгарақ манбалардан бири, табиийки тил ҳисобланиб, у ижтимоий ахборотни сақловчи, ифодаловчи ва етказувчи муҳим восита бўлиб, кишилар хатти-ҳаракати, феъл-атворларини (ахлоқий таъсир-таъйиқ, ишонириш, тушунтириш, рағбатлантириш, жазолаш ва ҳ.к.) бошқариш омилидир. Тил мулоқот калити-ижтимоий муносабатларга тарихий-табиий маҳсулидир.

Ахлоқ ва жамоатчилик фикри ҳодисаларининг боғлиқлиги инсоният тараққиётининг илк босқичи ва ундан кейинги даврларида намоён бўла бошлаган бўлиб, у қабила ҳамда элатлар маиший ва ижтимоий онгида ўз таъсирини ўтказа бошлаган.

Маиший ҳаёт доирасида ахлоқ асосан қуйидаги йўналишларда намоён бўлган: а) муносабатлар, в) фаолият. Ахлоқий сифатлар инсоннинг хатти-ҳаракатларида намоён бўлиб, унинг гносеологик, иқтисодий ва ижтимоий келиб чиқиши, ҳозирги мавқеи ва ахлоқий қарашларига ишора ва гувоҳлик бериб турган. Ахлоқий сифатлар ёки хатти-ҳаракатлар илк кишилик тарихи, яъни инсониятнинг заминга дастлабки қадамлар қўйилишидан, шаклланиш босқичига кирган ва шу боисдан ҳар бир халқ, элатларда у ўзига хос ва бетакрордир. Худди шунингдек, миллат ва элатлар ижтимоий онгининг муайян ҳолати ҳисобланиш жамоатчилик фикри ҳам ўзининг шаклланиш манбаларининг салмоғи, реал кучга айланиш суръати, уюшқоқлик даражаси, ҳиссий-эмоционал потенциали ҳамда мантиқий-интелектуал асосларига кўра миллий, иқлимий, маҳаллий ҳамда регионал ўзига хосликларга эгадир.

Ахлоқ асрлар давомида одамларни жамоага, уюшувга, бошқалар манфаатини шахсий манфаатлардан юқори қўйиб, ёндошувга ундаб келган. Бу хусусда улуг донинимандлар ибратли фикр-қарашларни илгари сурганлар. Ҳазрат Баҳовуддин Нақшбандий айтган эдилар: «Ҳар ким ўзгаларни хоҳласа, ўзини хоҳлабди, кимки ўзини хоҳлабди, билсинки, ўзини хоҳламабди»¹.

Шарқ ахлоқ қоидалари нафақат шахсни уюшувга ундайди, балки уюшган ҳолда ҳам кишининг шахс сифатидаги бир

¹ Абул Мухсин Муҳаммад Боқир ибн Муҳаммад Али Баҳовиддин Балогардон Т.: Ёзувчи, 1993, 95-бет.

бугунлиги барқарор турмоғи, жамоавий интеграция доирасида ҳам руҳий ботиний яхлиғлик сақланмоғи зарурлиги, умумий бир бутунлик кўлаб сержилто ва мустақил яхлиғликлар йиғмасидан иборатлигини ёрқин ифодалайди. Жамоада шахс бир бутунлиги емирилмайди, умлаштиришлар негизига қурбон этилмайди, балки маънавий мувофиқлик мезони доирасида ушун бирлашув жараёни табиий равишда амалла оштиради. Айни чоғда нуғни эътиборда сақлан керакки, ҳар қандай уйғуллашув ўлчовсиз, чегарасиз бўлмаслиги, ҳар бир ҳаракатда мезон ҳисси ва ақлий ҳушёрлик бўлиши халқимиз феъл-атворида хос анъанавий белгидир.

Жамоада ўзликни англаш, аммо унда тегеомонлик ҳуқуқини талаб этмаслик, мақсадга интилишда камтар ва камсуқумлик, лаҳоларимиз илгари сурган муқаддас шиорларидан эди. Ҳазрат Баҳовиддин Нақшбандий уқтирган «Хилват дар анжуман (анжуманда хилват ёҳуд жамоада ўзликда қолиш), сафар дар ватан (ватанда сафар, ёҳуд ўз ўлкада муғлоқ эмаслигини, бу фано замонда меҳмонлигининг доимо ҳис этишини) ва зоҳирда халқ билан, аммо ботинда ҳақ билан бўлиш»¹ хусусидати ўтиллари фикримизнинг исботидир.

Мовароуннаҳр халқлари ахлоқ тизими жамоатчилик фикрининг салмоғини, унинг ҳақ ва ислом қоидаларига нечоғли мувофиқ келишига боғлиқ эканлигини алоҳида қайл этади. Шу жамоа аъзоларининг тўғри ва ҳалоллиги гуноҳ ишлардан қанчалик ўзларини фориғ тута билишлари билан ҳам ўлчанишига эътибор қаратади. Айни чоғда жамоа аъзолари гуноҳ йўлга киргудек бўлсалар, уларни тарбиялаш ишидан бўйин товламаслик зарурлиги ҳам уқтирилади. «Бу тоифа аҳлидан ҳар ким бир гуноҳ қилса, унга чора-тадбир бор, бироқ ундан юз ўтириш раво эмас»².

Ҳазрат Баҳовуддин Нақшбандий айни чоғда ахлоқнинг буюк қудрати ва салоҳияти, унинг чексиз имкониятларига юксак баҳо беради. Халқни айблан нотўғри ва беҳуда иш эканлигини уқтиради. Мабодо, эл-улус тўғри ахлоқ изидан ва ҳатто ҳақ йўлидан адашган ҳолда ҳам унга тушуниш кўзи билан қарамоқ лозимлиги, халқни бевосита эмас, билвосита усулларда тарбияламоқ жоизлигини тайинлайди.

Улуғ ҳазрат яна бир ўришда «Ширк (динга риоя этмаслик) умум, яъний оддий халқдан кечиримлидир, аммо хусус (хос

¹ Баҳовуддин Балогардон. Т.: Ёзувчи, 1993, 72-бет.

² Шу ерда, 80-бет.

бандалардан) кечиримли эмас»¹, дея ҳар бир хатти-ҳаракат учун шахсий маъсулият ҳиссининг оширилишига даъват этади.

Зеро, инсон бир умр шаклланади, тарбияланиб боради. Аслида инсон ўз ҳаётини бутун умр давомида маъқулроқ тартибларга тушириш, жамият талабларига мувофиқроқ йўналишларга солиш ташвишлари билан яшаб ўтади. Шу боисдан ҳам жамоатчилик фикри жамият ахлоқий қарашлари, талаб ва йўриқларига ҳар жиҳатдан боғлиқ бўлиб келади.

Жамият жамоатчилик фикри орқали шахс зиммасига ижтимоий тузум, шаклланган ахлоқий қарашлар, анъана ва урф-одатлар мантиғидан келиб чиқувчи кўпгина талаблар, саъйи-ҳаракатлар, иш юритиш, турмуш тугишда қатор мажбуриятларни ҳисобга олиш маъсулиятини ҳам юклайди. Ахлоқий қарашларнинг жамоатчилик фикри ҳосил этиш имкониятлари қанчалик катта бўлса, унинг оммага таъсир доираси шунчалик теран ва таъсирчан бўлади. Шу боисдан ҳам ҳар бир ахлоқий талаб ва қоидалар жамият томонидан тўла маъқулланган ва ўзлаштирилган бўлиши зарурдир. Шахснинг жамият ҳаётига бўлган иштироки қанчалик юқори бўлса, унинг ахлоқ тизимида ижтимоий маъсулияти ва вазифалари салмоғи ҳам шунчалик катта бўлади. Шахснинг ижтимоийлашув жараёни эса меҳнат, фаолият билан чамбарчас боғлиқдир.

Инсониятнинг онгли фаолияти бошланган илк даврларда инсоннинг ташқи дунё билан боғлиқлигини англатувчи илк мафкуравий йўналиш-тотемизм, яъни ибтидоий жамоа кишининг ўз келиб чиқишини турли хил ҳайвон-қушларга олиб бориб тақаш нуқтаи назари чуқур илдири отди. Бу хусусият ҳар хил элатларда турлича намоён бўлиб, тегишли ҳайвонларда ўз ўтмишини кўриш, шу ҳайвонлар билан боғлиқ тасаввур, рамзлар, одат ҳамда иримлар тизимини ҳам юзага келтирди. Мисол ўрнида ҳиндлар ситир, қозоқларда учқур от, инглизларда бургут, турон турклари-ўзбекларда афсонавий Ҳумо қуши ва ҳоказоларни келтириш жоиздир. Тотемизм халқларнинг ташқи дунё билан боғлиқлик илдириларини излаш хоҳиш-истаклари, табиат билан уйғунлашув, ундан ғимоя излаш, ҳамкор топиш интилишларидан гувоҳлик беради. Бу хусусда кенгроқ маълумотлар махсус адабиётларда атрофлича баён этилади².

¹ Шу ерда, 93-бет.

² Чесноков Я.В. Ранние формы этнонимов и этническое самосознание. М., 1971; Токарев С.А. Ранние формы и религии. М., 1964; Жабборов И. Ўзбек халқи этнографияси Т., 1964; Ахмедов Ўтмишда сабоқлар. Т., 1994 ва ҳақ.

Тотемизм халқлар маънавиятининг шаклланишида, табиийки, муҳим босқич ҳисобланиб, у илк мафкуравий силсила сифатида элатларининг этник жиҳатидан ўз-ўзини англаш қобилияти ҳамда этник асослардаги жамоатчилик фикрини таркиб топтиришда катта аҳамият касб этади.

Бу давр маънавиятида ахлоқий қоидалар гарчи қоғозларда ифодаланмаган бўлса-да, уруғ умумий қарашларида муҳрланган оғзаки йўсинда ифодаланувчи барча ахлоқий талаблар сўзсиз ва бекаму-кўст бажарилиб бориши билан эътиборлидир. Шу боисдан ҳам уруғ таркибида жисмонан ўз-ўзини сақлаш инстинкти ва саъй-ҳаракатлари билан бир пайтда жамоа умумий фикрининг муътадил сақланиб туриши, турли антагонистик қарашларининг авж олиб кетмаслиги олдини олиш учун ҳам муайян мафкуравий иш доимий тарзда олиб борилган. Жамоа таркибидаги кишиларнинг ана шундай ахлоқий фаолияти бошқа ижгимоий ташкилий меҳнат турларидан ажралиб турган ва аҳамияти жиҳатидан қуйи мавқеларда бўлмаган.

Матриархат тузимининг патриархат тузум билан алмашинуви жамоатчилик фикридаги ахлоқ моҳиятини ҳам тубдан ўзгартириб юборди. Истеъмол муносабатларидан ишлаб чиқариш муносабатларига, тақсимотдаги адолат ва тенглик шарт-шароитларидан ишлаб чиқариш натижасида эришилган неъматларни ўзлаштиришдаги тенгсизлик ҳолатларига ўтилиши матриархат ҳукмронлиги даврига тамомила чек қўйилди. Ахлоқий қарашлар манзараси ҳам тубдан ўзгариб, ота образи илоҳийлаштирила бошланди, отага сиғиниш, отага хизмат, иззат-икром чегаралари кенгайди. Кўпхотинлик, қуллар ва чўрилар асраш, эркакларнинг рўзғор ташвишларидан узоқлашуви, уруғ таркибидан эркак болчилигида алоҳида оилаларнинг ажралиб чиқа бошлаши, эрнинг оиладаги ҳукмрон мавқеи ва бошқалар, шулар жумласидандир. Табиийки, патриархат ахлоқ қоидаларининг жамият ҳаётида мустаҳкам ўрнашуви учун яна минг йиллаб вақт қурбон қилинди. Шу ўринда таъкидлаш жоизки, айрим халқлар, хусуан, ўзбек халқи ўз маънавияти мазмунида матриархат ва патриархат давлари асоратларининг энг яхши аъёналарини сақлаб қола билган. Айниқса, миллатимиз маънавий олами замирида бир йўла икки маданият-аёллар ҳамда эркаклар маданияти алоҳида-алоҳида амал қилиб келгани, уларнинг бир-бирига узвий боғлиқликда бўлгани ҳолда, айни чоғда нисбатан мустақил

сақланиб ва ривожланиб келганлиги фикримизнинг далилидир. Аёллар маданияти эркакларники билан бир хил замон ва макон доирасида ҳаракат қилганликларига қарамай ҳудудий (ичкари ва ташқари ҳовли), мазмуний (ўзига хос ахлоқий нуқтаи назарлар), рамзий (урф-одат, ирим-расмлар) жиҳатларга кўра фарқли ривожланиб келганлар. Истиқомат ва фаолият макони бўлган ичкари ҳовли аёллар маънавияти тўлақонли намоён бўладиган жой вазифасини, шунингдек, ижтимоий эҳтиёж ва истеъмол талабларига мувофиқ маданий ишлаб чиқариш кўринишларини ҳам яққол ифодалаб келган. Бу хусусда муайян камолот даражасида эканлиги эътироф этилган ўзбек аёллар шеърляти, мусиқаси, аёллар характериға хос чанқовуз, дутор каби мусиқа асбоблари, каштачилик, гиламдўзлик, сўзана, зардўзлик сингари санъат турларининг ичкари ҳовлида аёлларимиз қўллари ва қалбидан яратилганлиги фикримизнинг гувоҳидир. Шунингдек, фарзанд тарбиясида ичкари ҳовли кичик ёшли болаларнинг ҳаётга ахлоқан бенуқсон етказилишида, комил инсонлар бўлиб етишувда мустаҳкам замин вазифасини ҳам ўтаганидир. Шу боисдан ҳам, ўзбек халқи яхлит, тўлақонли маънавий меросининг икки йўналиши-аёллар ва эркаклар маданияти мавзуси алоҳида ва махсус тадқиқ этилиши мақсадга мувофиқдир. Айни чоғда ўзбек аёллари дунёсида ўзига хос мустақил ахлоқ қоидалари тегишли урф-одатлар, анъана ва маросимларда яққол ифодаланиб келмоқда. Ҳозиргача кўпгина чекка қишлоқларда амал қилиниб келаётган тўй ва маъракаларда эркаклардан айрича ўтказилувчи ранг-баранг урф-маросимлар, ирим-русмлар шунга мисолдир.

Шуни алоҳида қайд этиш лозимки, ҳар қандай ахлоқий қоида ва талаблар жамият томонидан эътироф этилиб, жамоатчилик фикрида мустаҳкамланган ҳолдагина умрибоқийлик касб этади. Шу боисдан ҳам ахлоқ жамоатчилик фикрининг асоси ва унга бевосита боғлиқ ижтимоий онг кўринишидир.

Ҳар қандай сиёсий тизим биринчи галда ахлоқ асосларини ўзгартиришга интилади. Ҳозирги кундаги ижтимоий муносабатлар мазмунига бозор иқтисодиёти унсурларининг тезкор кириб келиши ахлоқий қарашлар ва бу қарашларнинг ифодаси бўлган жамоатчилик фикри мазмунида ҳам катта ўзгаришлар бўлишига олиб келиши шубҳасиздир.

Ўзбекистон ҳукумати бозор иқтисодиётига қадам қўйишда амалда расм бўлган «Шок усули ёхуд тотал бозор» сиёсатида

иш тутмади. Донишманд Президентимизнинг оқилона раҳномолиги натижасида бозор иқтисодиётига тадрижий ўтиб бориш сиёсати мамлакатимизда илк дафъа жуда улугворлик билан қўлланилдики, ҳозирги пайтда бу тажриба махсус ўрганила бошланди.

Бу жараёнда, аввало анъанавий ахлоқ тизимига раҳна солинмаслиги, инсоний қадриятлар таназзулига йўл қўймаслигига, шахс ва жамоа манфаатлари ўртасида шаклланган мувозанат меъёри бузулмаслигига алоҳида аҳамият берилди. «Ахлоқ,-деб таъкидлади Президент И. Каримов - бу аввало инсоф ва адолат туйғуси, иймон, ҳалоллик дегани. Қадимги аждодларимиз комил инсон ҳақида бутун бир ахлоқий талаблар мажмуини, замонавий тилда айтсак, шарқона ахлоқ Кодексини ишлаб чиққанлар. Киши қалбида ҳаромдан ҳазар, нопокликка, адолатсизликка нисбатан мурасасиз исён бўлиши керак. Шундай одамгина лафзини сақлайди, бировнинг ҳақиға хиёнат қилмайди, садоқатли бўлади, ватани, халқи учун жонини фидо этишга ҳам ўзини аямайди»¹.

Бундай ҳаёт тарзини жамият ахлоқи ва жамоатчилик фикригина бошқариб туради. Абу Наср Форобий айтганларидек, «Мамлакат аҳолиси хушхулққа эга бўлмаган тақдирда ҳокимиятга эҳтиёж туғилади»².

Жамоатчилик фикри жамият ахлоқининг ифодаси тарзида намоён бўлгани сабабли, у ахлоқнинг ўзи бўлиб ҳам туюлади. Француз олими Берж бу хусусда қизиқарли мулоҳазани ўртага ташлайди: «Жамоатчилик фикри ахлоққа жуда ўхшаб кетади, чунки ҳар иккаласи ҳам жамоани ҳукм ўтказиб бошқаради»³.

Жамоатчилик фикрининг жамоани катта ишонч билан бошқаришига асосий сабаб шундан иборатки, у кишилар орасидаги ахлоқий муносабатлар тизимиға бевосита ва биливсита таъсир кўрсатади.

Ахлоқий қарашлар эса кишиларнинг кундалик турмуш тарзи орқали уларнинг орзу-ўйлари, мақсадларига эришиш йўлидаги кураш ва баҳсларда туғилади ва бу хатти-ҳаракатлар мазмунининг жамоатчилик фикри томонидан баҳолана бориши жараёнида шаклланади.

¹ Халқ сўзи. 1995 й. 24 февраль сони.

² Халқ сузи. 1995 й. 15 март сони.

³ Плеханов В.Г. Ибренные философские произведения в пяти томах: том III. М., Госкомиздат, 1956, с. 248.

Ахлоқий тушунчалар кишиларнинг оддий-одатий турмуш тарзида, кундалик ҳаёт жараёнида таркиб топиб, унинг амалий фаолиятига бевосита таъсир кўрсатади.

Жамоатчилик фикри ижтимоий онгнинг муайян ҳолати сифатида кишиларнинг атроф-муҳитга муносабатига ва амалий фаолият жараёнларига бевосита таъсир ўтказadi. Шу боисдан ҳам ахлоқий қонунлар эл назидан айрича ҳолатларда амал қила олмайди, ёхуд жамоатчилик фикри асрлар мобайнида шаклланган ахлоқий негизларсиз ҳеч қандай таъсир-тайзиққа эга бўла олмайди. Зеро, инсон ўтмиш хотираси, маънавий мерос ва қадриятларсиз, ўз халқининг ғалаба ва мағлубиятларсиз тарихий истиқболдан ҳам маҳрум бўлиши шак-шубҳасиздир. Шу боисдан ҳам ҳар қандай мустабид тузум энг аввало халқнинг ўтмиши ва ўтмиш билан бевосита боғлиқ бўлган ахлоқий қарашлар негизини қўноринга интилади.

Сўнгги йилларда умуминсоний қадриятлар ва умумпланетар ахлоқ нормаларини ишлаб чиқишга бўлган саъй-ҳаракатлар бирмунча қулоч ёзди.

Умуминсоний ахлоқ тамойиллари мазмунининг жамоатчилик нуқтаи назарий, унинг жамоавий баҳоси асосларига қурилиши лозимлиги бугунги кунда, айниқса, долзарб масала сифатида кун тартибига чиқарилмоқда. Хусусан, америка олими Арчи Бам жаҳон файласуфларининг XV конференциясида (конгрессида) умумжаҳон ахлоқ қоидаларини ишлаб чиқиш зарурияти ишлаб етилганлиги ҳамда мазкур катта тадбирнинг тарихий жараёнларда шаклланган ва синовдан ўтган инсоний муносабатлар, гуманистик тамойиллар асосидагина таркиб топтириш лозимлигини алоҳида ўқтиради. Бунинг учун эса планетамизнинг барча аъзолари учун умумий ягона ахлоқ қоидаларини тузиб берувчи қўмита ташкил этиш зарурлиги ўртага қўйди.

Умумжаҳон ахлоқи асосларини яратиш ғояси тарчи бугунги кунда ҳеч кимда шубҳа уйғотмаса-да, кўп йиллар мобайнида мазкур ижтимоий интилишга бир ёқлама ёндошиш, яхшидан иллат, савобдан қусур излаш тенденцияси ҳукм суриб келди.

Табийки, халқаро ахлоқ қоидалари куч ёки қурол воситасида ҳаётга жорий этилмайди. Умуминсоний тамойиллар негизига қурилувчи бу ахлоқий қоидалар фақат жамоатчилик фикри орқалигина бошқарилади ва назорат қилиб борилади.

Хулоса сифатида қуйидагиларни алоҳида қайд этиб ўтиш зарур деб ҳисоблаймиз:

1) ахлоқ жамоатчилилик фикрининг уйғониш, шаклланиш ва амал қилишнинг узвий манбаларидан саналган ҳолда халқ ахлоқи яхлитлигининг юзига келишида жамоатчилик фикри ҳам муҳим урин тутади, бу икки ижтимоий ҳодиса ҳамма ҳолатларда мустаҳкам алоқада бўлиб туради, бир-бирини тўлдириб, бойитиб боради;

2) жамоатчилик фикри ўзининг шаклланиш манбаларининг салмоғи, кишиларнинг уюшқоқлик даражаси, аҳолининг ҳиссий-эмоционал потенциали, маънавий-интеллектуал имкониятларига, шунингдек, миллий, иқлимий, маҳаллий ва регионал шарт-шароитларга боғлиқдир;

3) ахлоқ ва жамоатчилик фикрининг ўзаро алоқалорлик меъёри жамиятнинг ижтимоий-иқтисодий формациясига, яъни тараққиёт учун танланган ривожланиш дастурига, маънавий йўналишлар ўзига хослигига, халқ маънавияти ва миллий ўзига хосликлар омилларига боғлиқдир;

4) совет тузуми даврида «аввал иқтисод, кейин сиёсат» ақидасининг амал қилиши, иқтисод, сиёсат «аввал материя сўнг оғи» деган моддийчилик шиорларининг таявий таъсир-таъйиқи остида шакллантирилганлигини нухта ҳисобга олиш зарурдир. Маънавиятнинг бирламчилиги, умуминсоний тамойиллар устиворлигини эълон қилиб, озода жамият қуришга киришган Ўзбекистонда нафақат иқтисодий, балки чуқур маънавий бўҳронлар ботқоқидан муваффақият билан чиқишмоқда;

5) жамоатчилик фикри халқ афсона ва урф-одатларига мустаҳкам таянади ва уларнинг жамият ҳаётида амал қилишига имконият яратди. Зеро, афсоналар ахлоқий қарашларнинг прогрессив жиҳатларини авюддан авюда етказувчи муҳим омил, халқнинг ўзига хос қиёфасини сақлаб қолиш ва ҳимоялаш мезонидир;

6) ахлоқ категориясининг муайян уруғ, қабил, эл-элат ва халқ миқёсларида халқаро миқёсларга ўсиб ўтиш, умуминсоний тамойиллар негизидagi умумлашган ахлоқнинг таркиб топишида жамоатчилик фикри ўзига хос кўприк вазифасини ўтайди. Айни чоғда жамоатчилик фикри ва ахлоқ жамиятда умумий мурос ва мадоранинг турғун маромини таъминлаш йўлида ўзаро муносабатликда, тадрижий такомил жараёнидаги мувофиқликда ривож топа боради, бир-бирини тўлдирди, бир-бирига уйғун тарзда мукаммалашади.

Мавзу бўйича таянч атамалар: ахлоқ, тотемизм, ахлоқий қарашлар, маънавият ва ахлоқ.

Адабиётлар:

1. Каримов И. А. Жамиятимиз мафкураси халқни-халқ, миллатни-миллат қилишга хизмат қилсин. - Тафаккур. 1998. №2
2. Каримов И. А. Тарихий хотирасиз келажак йўқ. - Мулоқот. №5. 1998.
3. Каримов И. А. Донишманд халқимизнинг мустаҳкам иродасига ишонаман. - «Фидокор» газетаси. 2000 йил. 8 июн.
4. Каримов И. А. Маънавий юксалиш йўлида. - Т.: Ўзбекистон, 1998.
5. Каримов И. А. Ватан саждагоқ каби муқаддасдир. - Т.: Ўзбекистон, 1999 йил.
6. Каримов И. А. Оллоҳ қалбимизда, юрагимизда. - Т.: Ўзбекистон, 1999 йил.
7. Каримов И. А. Баркамол авлод орзуси. - Т.: «Шарқ», 1999.
8. Каримов И. А. Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт - пировард мақсадимиз. - Т.: «Ўзбекистон», 2000.
9. Каримов И. А. Баркамол авлод орзуси. - Т.: «Шарқ», 1999.
10. Каримов И. А. Миллий истиқлол мафкураси. - Т.: «Ўзбекистон», 2000.
11. Каримов И. А. Ўзбекистон: миллий истиқлол, иқтисод, сиёсат, мафкура. 1-том. - Т.: «Ўзбекистон», 1996.
12. Ўзбекистон Республикаси Конституцияси. - Т.: «Ўзбекистон», 1999.
13. Ўзбекистон Республикасининг Қонунлари. - Т.: «Ўзбекистон», 1999.
14. Алиқориев Н. С. ва бошқалар. Умумий социология. Муаллифлар жамоаси. - Бишкек.: 1999.
15. Бекмуродов М. Б. Социология асослари. - Т.: Фан, 1994.
16. Бурганова Л. А. Институционализация социологий в США. Социс, М. Наука, №11, 1998.
17. Москвичев Л. Н. Воспроизводство научного потенциала социальных и гуманитарных дисциплин. Социс, М., Наука, №5, 1998.
18. Титов В. Н. Институциональный и идеологический аспекты функционирования науки. Социс, - М., Наука, №8, 1999.
19. Жўраев Н. Тарих фалсафаси. Т.: «Маънавият», 1999.
20. Бегматов А. Социологияга кириш. - Андижон, 1995.
21. Юнусов К. Социология. Методик ўқув қўлланмаси. - Андижон, 1997.
22. Холбеков А., Идиоров У. Социология. Луғат. - Т.: Ибн Сино, 1999.
23. Энциклопедик луғат. 1-том. - Т.: Ўзбек. Бош Энцикл. 1988.

4 мавзу (4соат). ИЖТИМОЙ ТУЗИЛМАЛАР СОЦИОЛОГИЯСИ

1-§. Ижтимоий стратификация социологияси

Саволлар:

1. *Ижтимоий страталар назарияси ва уни ўрганиш тарихидан.*
2. *Ижтимоий страталар концепциясининг илмий асослари.*
3. *Ижтимоий страталар таснифи.*
4. *Ўзбекистон ёшларининг стратификацияси.*

Жамият таркибида синфлар, страталар, ижтимоий гуруҳларнинг бўлиши, жамиятда турли хил табақалар тузиш, ҳар бир сиёсий-тарихий даврда аҳолини зодагонлар ва қулларга (Миср, Вавилон), фуқаролар ва плебейларга (Афина ва Рим) брахман ва хизматкорларга ажратиш (Ҳиндистон) орқали бошқариш тажрибалари инсоният тарихидан маълумдир. Қадимги Турон мамлакатада асосан аҳолининг а) уруғ-қабилавий келиб чиқишидан; б) касбий мансублигидан; в) диний-эътиқодий қарашларидан ва ниҳоят; г) шажаравий-сулолавий келиб чиққан ҳолда тасниф этиб келинган.

Турон тарихидан маълумки, жамиятни ана шундай тасниф этиш ҳар бир ижтимоий гуруҳ, стратанинг сиёсий-ижтимоий ўрни ва ролини объектив белгилаш, улардан самарали фойдаланиш, умумдавлат миқёсида уларнинг муросавий консенсусини таъминлаш, сиёсий бошқариш имконини берган.

Цивилизация жараёнлари ижтимоий гуруҳлар, синфларнинг турғун амал қилиши тўғрисидаги тасаввурларни йўққа чиқарди. Жамиятда синфларнинг анъанавий, аниқ белгиланган фарқлари емирилиб, илгари кузатилмаган негизлардаги ижтимоий гуруҳланиш тенденциялари юзага чиқа бошлади. Гуруҳларнинг қайта таснифланиши эса шу гуруҳларнинг таркиби, уюшиш сифати ва мазмунига мувофиқ бўлган янги бошқариш тизимларини ишлаб чиқишни талаб қила бошлади. Бошқарин тизимининг жамиятда жадал юз бераётган қайта гуруҳланиш жараёнларига мослашиши эҳтиёжи кескин кучайди. Бундай мосланишга улгурмаган ҳолларда кутилмаган катаклизмлар (бухронлар), локал ижтимоий-сиёсий портлашлар ялпи тарзда юз бера бошлади. Мисоллар мамлакатимизда ҳам, хорижий ўлкаларда ҳам талай.

Мазкур ижтимоий-сиёсий ҳолат жамиятимизда юз бериб улгурган ва жадал шаклланаётган янги ижтимоий гуруҳлар - страталар моҳиятини англаш ва уларга мувофиқ замонавий бошқариш тизимларини жадал суръатларда ишлаб чиқиш масалаларини зудлик билан бажаришни долзарб масала сифатида кун тартибига қўяди.

Жамиятни ўрганиш тамойиллари, ижтимоий-иқтисодий воқеликка ёндошув хусусиятлари доимий равишда ўзгариб, такомиллашиб боради. Тоталитар тузум даврида ижтимоий тараққиётнинг бош сабаби синфлараро кураш деб қаралганлиги сабабли жамиятдаги муаммоларга умумий ёндошиб, бир синф вакиллари билан иккинчи синф вакиллари қарашларидаги тафовутни аниқлаш барча ижтимоий фанлар, хусусан, социологиянинг ҳам асосий илмий тадқиқот тамойилларидан ҳисобланиб келинган. Жамиятнинг тинчлик шароитида мўътадил ва одатий ҳолатлардаги барча ижтимоий зиддиятлари асосан муайян синфлар, гуруҳ ва табақалар ичидаги қарама-қаршиликлар тарзида намоён бўлиб келади. Ижтимоий гуруҳлардаги табиий амал қилиш ҳолати бўлган ички, ботиний муаммо ва зиддиятларнинг синфлараро зиддиятларга кўчиши, яъни бир гуруҳ зиддиятларнинг бошқа гуруҳлар томонидан ўзлаштирилиши, зиддиятларининг ижтимоийлашуви умумжамят катаклизмига, синфлараро, давлатлараро урушларга олиб келган. Бундай ёндашув табиийки, жамият ижтимоий гуруҳларини мулкӣ, сиёсий-ижтимоий ва маънавий барабарлаштиришга, ижтимоий психология масаласини ўрганишнинг пегизий мазмунидан, яъни ички жиҳатларидан ташқи томонларига буриб туриш эҳтиёжи ва заруратидан келиб чиққан бўлиб, кишилар томонидан воқелик ўзгаришлари моҳиятини билиш, миллий ўзликни англашга бўлган интилишларига йўл бермасликни ифодалар эди. Бундай ёндашув аҳолини маънавий забун қилар, ўз ҳақ-ҳуқуқлари учун кураш, ўзликни муҳофаза этиш, ўзгаларга керакли бўлишдек инсоний фазилатлар ривожига йўл бермасдан, эгоизм, сурбетлик, боқимаңдалик, ялқовлик, ижтимоий мулкка нисбатан юлғичлик хусусиятларини таркиб топтирар эди.

Иккинчи катта ижтимоий қусур - бу ижтимоий воқеликни идрок этишда индуктив ёндашувнинг мутлақлаштирилишидан иборат эди. Индуктив метод, яъни хусусда умумнинг тўла

намоён бўла олиши гоёси ҳар қандай ҳолатда умумий ижтимоий-иқтисодий муҳитдан қатъий назар амал қилиши муқаррар, деб қарашдан келиб чиққан эди. Умумий табиий муҳитнинг устуворлигини тан олмаслик оқибатида табиат ва жамиятга ўнглаб бўлмас даражадаги катта зарарлар етказилди. Минглаб, миллионлаб инсонларнинг ёстиги қуритилди. Мисол сифатида экологик муҳитнинг глобал бузилиши, ичимлик сувларнинг заҳарланиши, аҳоли ўртача умрнинг қисқариши, Оролнинг қуритилиши, электр станциялари қуриш мақсадларида Сибирь ўрмонларининг сув остида қолдирилиши, пахта яккахокимлиги ва хоказоларни ҳисобга олиш ибратлидир. Индуктив методни мутлақлаштиришнинг маънавий ўз-ўзини англаш борасида жуда зарарли эканлигини Шарқ ва Ғарб мутафаккирлари Зардушт, Лао Цзин, Конфуций, Платон, Аристотель, Цицерон, Имом Исмоил ал-Бухорий, Абу-Мансур ал-Мотуридий, Форобий, Беруний ва бошқалар ўз асарларида асослаб берганлар. Умумнинг чегарасиз устунлиги гоёсига қарама-қарши ижтимоий қарашларнинг соҳиблари, яъни хусуснинг умумга мувофиқлиги гоёси муаллифлари сифатида Мансур Халлож, Умар Хайём, Джордано Бруно ва бошқаларнинг тарих саҳнасидаги ўринлари маълумдир. Хусусан, умум билан барабарлаштиришга уриниш гоёси ижтимоий воқеликда қатор ижтимоий назарий йўналишлар юзага келишга сабаб бўлди. Булар жумласига ҳақнинг ҳамма жойда зоҳирлиги, ҳақнинг хусус яъни шахсда мужассамлиги, ҳақ билан хусуснинг узвий уйғунлиги, боқийлик гоёсининг мавҳумлиги, моддийчилик абадийлиги ва устуворлиги ва хоказо шунга ўхшаш илмий-назарий фикр-қарашлар шулар жумласидандир.

Хусуснинг умумга айнанлиги ва ундан фақат хажм ва шаклда кичиклиги, яширинлиги нуқтаи назари қутилмаган ижтимоий-маънавий оқибатлар юзага келишга сабаб бўлди. Жамиятни англашда тажриба қилинган бундай ёндашув бир томондан хусуслар ўртасидаги фарқларни, ҳар бир хусусга хос бетакрорлик ва уникаллик жиҳатларининг истисно этилишига олиб келган бўлса, иккинчи томондан, умум олдида хусуснинг арзимаслиги, беқадр этилишига сабаб бўлди. Тоталитар тузум даврида табиатнинг ноёб истеъдодлари оёқ ости қилинганлиги, ҳаммани баробарлаштириш шиори остида қараб келинганлиги, кишиларни «жамиятнинг винтиклари» ва уларни истаган

пайтда бирини иккинчисига алмаштириш мумкин, деб ёндошиш услуги кенг қўламларда амалда бўлиб келди.

Ижтимоий адолатни қарор топтириш тарихини инсоният томонидан ўз-ўзини англаш жараёнлари бошланишидан излаш ўринлидир. Дунёнинг илк китобларидан ҳисобланувчи Авестода аҳолининг барча қавмлари, қатлам ва гуруҳлари учун умумий турмуш тарзи қоидалари тавсиф этилади. Антик дунё қонуншуноси Солон томонидан яратилган илк қоидалар мажмуи ҳам турли хил ижтимоий гуруҳлар ўртасида тотувлик ва мурося (консенсус) мейёрларидан иборатдир.

Ўз-ўзини англаш жараёнлари муҳимлигини алоҳида таъкидлаган ўрта асрлар мутафаккири Рене Декарт моҳиятга ҳар бир индивид алоҳида-алоҳида интилади ва ҳар ким ҳар хил шароитда унга эришади деб ҳисоблайди. Ҳақиқат гарчи умумий бўлсада, унга ялпи интилиш орқали кутилган натижани олиш ва уни ялпи англаш имкони йўқ. Ҳар ким, ҳар хил гуруҳ ҳақиқат моҳиятига турлича даражада яқинлашади. Декартнинг алоҳида уқтиришига кўра, «Ҳақиқатни бутун халқдан кўра алоҳида инсонлар тезроқ ўзлаштирадилар»¹ ва бу англаш ҳақиқатни бошқаларга етказадилар, шахсларнинг жамоадан фарқлари ҳам ана шунда намоён бўлади.

Жамиятни стратификацион тасниф этишга муҳолиф кучлардан бири сифатида маълум бўлган Покистон, Бангладеш, Ҳиндистонда амал қилаётган А. А. Мавлудий асос солган «Жамоати Исломия» уюшмаси аҳолининг ирқий, миллий ва тиллари борасидаги тенглигини эътироф этган ҳолда, улар таркибида синфлар, ижтимоий қатламлар, ижтимоий гуруҳлар мавжудлигини инкор қилади. А. А. Мавлудий тарафдорлари ҳар қандай демографик, ижтимоий, интеллектуал ва ҳиссий бўлинишлар сунъий моҳиятга эга бўлиб, исломий яқдилликка эришиш йўлида уларни эътиборга олмаслик лозимлигини уқтирадилар.

Ижтимоий таснифларни тап олмаслик кайфияти бошқа диший-конфессионал оқимлар ва ҳаракатлар «Ҳезби таҳрири исломия», «Ваххобийя» «Нур» тарафдорларида айниқса яққол намоён бўлиб келмоқда. Уларнинг назарида динга садоқат, исломий эътиқод даражалари мусулмонларни ўзаро

¹ (Р.Декарт, Ибр.произв.М., 1950, с.27Н).

фарқлантириб турувчи, фақат эътиқодий жиҳатдан страталарга ажратувчи асосий маънавий меъёр вазифасини ўтайди.

Стратификацион таснифларни ўрганганда, оламни яхлит бир бутунлик тарзида тасаввур этиш, яъни - «оламий уйғунлик» назариясига монандлик жиҳатларини ҳам эътиборга олиш мақсадга мувофиқдир. Оламий уйғунлик назарияси тарафдорлари, хусусан Гераклитнинг фикрича, унинг асосини сонлар эмас, балки моддий буюмлар ва уларнинг ягона субстанциясидан пайдо бўладиган, қарама-қаршилиқлар курашида ўзаро бир-бирига ўтадиган сифатларнинг боғлиқлиги ташкил этади. Платон эса оламий жон оламни руҳлантириб, ўзи сонли нисбатларга, гармоник тартибга бўйсунди, деб қарайди. Мазкур ғояни янада аниқлаштирган ҳолда Платон стратификацион тасниф уч ёқлама боғлиқликда амал қилишини асослайди. Яъни, биринчидан, ғоя нарсаларда моддийлашган ҳолда намоён бўлади, иккинчидан, нарсаларнинг ўзи ҳам муайян ғояни доимий тарзда тақозо этиб туради ва ниҳоят, ғоянинг ўзи мустақил равишда амал қилади¹.

Платон жамият таркибини амалий жиҳатдан уч йирик гуруҳга ажратади: 1) файласуфлар, элита вакилларида иборат бўлиб, давлат ва жамият бошқарувида асосий ўрин тутувчилар; 2) ҳарбийлар ва 3) қуллар (жамиятда бирор бир фуқаролик ҳуқуқларига эга бўлмайдиганлар).

Платон илгари сурган нуқтаи назарга кўра, стратификацион тасниф азалдан муқаррар нарса бўлиб, унинг чигал тамойиллари ижтимоий вазиятларга кўра ўзгариб боради.

Платондан фарқли, Аристотель тартибсизликлардан вужудга келадиган оламий уйғунликка бирмунча ўзига хос ёндашади ва уни жондаги манба эмас, балки фақат нарсалар табиатидаги манба, деб чекланади. Хуллас, антик давр ва ўрта аср алломалари нуқтаи назарларидан келиб чиққан ҳолда шуни қайд этиш мумкинки, кишилараро боғлиқлик ва ўзаро алоқадорликни ифодаловчи стратификацион тасниф бир томондан, илоҳий мукамалликнинг инъикоси сифатида намоён бўлса, иккинчи томондан, ўзида объектив борлиқнинг хоссаларини ифодалайди. Бу хосса объектив, реал борлиқ ва илоҳиёт қонунларининг боғлиқлигидан иборат бўлиб, унинг

¹ Платон Диалоги, М.Мысли1986, стр.4.).

зиддият, симметрия, ритм, тадрижийлик, яхлитлик, тизим ва тузилма каби тушунчаларида ўз аксини топади.

Стратификацион ходисаларга объектив идеализм нуқтаи назаридан ёндашган Гегель табиат ва жамиятда рўй берадиган барча жараёнлар, умуман ҳаракатнинг ҳар қандай кўриниши умумдан хусусга томон, мавҳумликдан аниқликка қараб йўналганлигини қайд этади. Бундай ёндошув ижтимоий табақаланиш жараёнларининг дастлабки нуқтаси, ибтидоси абсолют ғояга, яратганининг ироласига боғлиқлигини ифодалайди.

Умумдан хусуси юзага келиш ғоясини ривожлантирган немис социологи Макс Вебер жамиятдаги барча эмпирик-амалий нарсаларни тартибга солишнинг қулай умуми бўлган идеал типлари, яъни ҳамма нарсаларни муайян тавдалантириш концепциясини ишлаб чиқди. Макс Вебер нуқтаи назарига кўра, феодализм, капитализм ёки кулдорлик тузумлари жамиятда тарихан шаклланган формациялар сифатида эмас, балки аҳоли турли табақалари ўртасидаги муносабатларнинг идеал мувофиқлашуви, қатъийлашган уйғунлашуви тарзида талқин этилади. Жамиятдаги мавжуд табақа ва гуруҳлардан иборат ранг-баранг страталар таснифи ҳам ана шу идеал мувофиқлашув моҳиятидан келиб чиқиб амалга оширилиши илмий асосланади. М. Вебер стратификацион жараёнлар моҳиятини очишда рационалистик ёндошув омилининг муҳимлигини алоҳида таъкидлайди. М. Вебер нуқтаи назарига кўра, рационализм Европа халқларига хос бўлиб, бу ёндашувни ижтимоий воқеликнинг барча соҳаларига жорий этиш зарурдир. Хусусан, иқтисодиётда - иккиёқлама ҳисоб-китоблар тизимига ўтиш, ахлоқ борасида тўғри ва тенг муносабатлар амал қилишига эришиш, сиёсатда - парламентаризм, расмий ҳуқуқ ва маъмурий бошқариш институтларининг жорий этилиши, мусиқа борасида Европага хос нога тизими ва унга мос техник уйғунлашув меъёрларига ўтиш тарғиб этилади. Вебер умумпланетар ахлоқ ва турмуш тарзи фақат Европа халқларигина хос, деб ҳисоблайди.

Стратификация социологиянинг асосий тушунчаларидан бири сифатида жамиятнинг ижтимоий таркиби, ижтимоий гуруҳлари ва уларнинг табақаланиш белгилари тизимини ўзида акс эттиради. Ҳозирги замон стратификацион ёндашувининг

пазариётчилари ижтимоий гуруҳларнинг ишлаб чиқаришдаги иштироки, жамиятнинг асосан мулкка бўлган муносабат асосида табақалашуви хусусидаги марксистик ёндошувни инкор этиб, жамият маълумот, руҳият, маънавий шарт-шароитлар, бандлик даражаси, даромад кўламлари ва бошқа белгиларга кўра табақаланишини асослаб берадилар. Марксизмга танқидий илмий йўналиш сифатида асослаб берилган мазкур ёндошув тарафдорлари жамиятда турмуш тарзи, маълумоти, касби ва бошқа ранг-баранг фарқланмаларга кўра ажралувчи ижтимоий гуруҳлардан ташқари, юқори табақа, ўрта табақа ва қуйи табақа доимий амал этишини таъкидлайдилар. Бундай табақалар юқорида таъкидланган ижтимоий фарқларнинг ўзига хос якуний хосиласи, синтези сифатида намоён бўлади. Кейинги 20 йилда ривожланган Фарб, хусусан АҚШда ўрта табақа концепсиясини ўрта синф концепсияси билан айна уйғунлаштириш тенденцияси юз бермоқда. Ўрта синф жамиятнинг ўзига хос миллий, ирқий, интеллектуал ва молиявий тенглик ва барқарорлик меъёри сифатида ўзига хос ижтимоий консенсус вазифасини ҳам ўтамоқда. Шу боисдан ҳам ўрта синф ҳиссасининг ортиши жамиятдаги ижтимоий барқарорлик шarti сифатида ҳам талқин этилмоқда. Ўрта синф вакиллари миқдори эса улардаги кўчмас мулк ҳажми, банкдаги маблағлари, турли манбалардан олган фойдалари ва бошқа даромадлардан давлатга тўланадиган солиқлари салмоғига кўра йилма-йил аниқлаб борилади. Фарб мамлакатлариги турмуш тарзининг ўзига хос барометри вазифасини ўтаётган ўрта синф феномени гарчи ривожланган Европа мамлакатлари учун ижтимоий-иқтисодий қадрият даражасида баҳоланиб келинаётган бўлсада, бу қадрият ўрта синф вакилларини юқори ва қуйи синф вакиллари билан маънавий яқинлаштириш имконини бермади.

Маълумки, ҳар қандай тараққиёт табиий равишда бир томондан, шахснинг индивидуаллашув жараёнларини, ўзлиikka уйғунлашув ҳолатларини кучайтириб, шахсларнинг якка тарзда алоҳида фаолият билан машғуллик даражаларини оширса, иккинчи жиҳатдан, жамият абзоларининг мулк, касб, ирқ, миллат, жинс, ҳудуд, майл, мақсадлар, дидлар асосида табақаланишув жараёнларига кучли туртки беради. Шу боисдан

ҳам страталар кўплиги жамиятнинг ўз-ўзини ички бошқаруви маҳсули ва цивилизациян жараёнларининг табиий ифодасидир.

Ижтимоий ўзгарувчанлик қуйидагича турланади:

1. Репродуктив;
2. Статусли-хизмат пиллапояларидан юксалиш, ҳаёт даражаларининг фаровонлашуви;
3. Худудий - қишлоқдан шаҳарга, давлатдан давлатга кўчишлар;
4. Маънавий қадриятлар, фикр, тушунчалар, ғоялар, ҳис-туйғуларнинг ўзгариши;
5. Жамиятнинг сиёсий-ижтимоий идора этилиши моҳиятига кўра ўзгаришлар;
6. Илмий-техникавий ўзгаришлар. Устивор тараққиёт мезони сифатида юксак технологиялар, информацион бошқарув соҳаларининг тобора мустаҳкамроқ ўрин тута бошлаши.

Инсониятнинг 5 минг йиллик ўтмиши кишиларнинг хавф умумий бўлганда бирлашувлари тарихидан иборатдир. Кенг халқ оммасининг нечоғли кўп миқдорда бирлашуви унинг хавфга қаршилиқ салмоғини шунчалик ошириб турган. Аммо хавф тазйиқи сусайиши билан бирлашувлар нуқталари ҳам емирила борган.

Инсоният тарихида страталар халқнинг маданий такомиллашганлик белгилари сифатида ҳам баҳоланиб келинган. Хусусан, гиламдўзлар, дўппидўзлар, темирчи-чилангарлар, боғбонлар, меъморлар, хатготлар ва бошқа касбий страталар муайян меҳнат фаолияти орқали нафақат ўзига хос иқтисодий-ижтимоий ҳаёт йўриғини амалга оширганлар, балки ўз қавмлари сиру-синоатларининг ўзгалар мулкига айланмаслиги, эришилган комиллик қадриятига путур етмаслиги хусусида ҳам қайғурганлар.

Страталарни ўрганиш халқимиз таркибидаги ранг-барангликни аниқлаш имконини беради, зеро, ўз тарихини авлод-аждодлари китобига киритган, шажаравий тизимни ёзиш анъаналари соҳиблари-сайидлар, эшонлар, суфийлар, подшоҳзодалар, хўжалар умуман олганда миллатимиз ўтмишини ҳам акс эттирганлар. Халқимиз ўз страталарини ҳимоя қилиб ҳам келган, зеро, бу ҳимоя нафақат қавмлар,, шаклланган касб ва ижтимоий гуруҳлар мавқеини муҳофаза

этиш шаклларида, балки ахлоқий ёндашувлар тизимини турмуш тарзи яхлитлигини, халқ урф-одат ва анъаналарини сақлаш учун кураш лавҳаларида ҳам намоён бўлиб келган. Масалан, ўзбек халқи бутун яхлитлигича эркаклари ва аёллари стратасига бўлинади. Ўзбек аёллари ўзбек эркаклардан бир макон ва бир замонда истиқомат қилишларидан қатъий назар, турмуш тарзи, фаолият йўналишлари, эстетик қарашлари ва урф-одатларига кўра маълум даражада ажралиб турадилар.

Ўзбек хонадонларига хос ичкари ва ташқари ҳовлиларда бир-биридан мустақил ҳаёт тарзи амал қилиб келган. Ташқари ҳовлида эркаklar дунёси талаблари доирасидаги тўй, аза, маросим ва бошқа айрим урф-одатлар, ўғил болалар тарбиясига оид муносабатлар тизими, тижорат ишлари, маҳалла, қўшничилик алоқаларига доир масалалар ҳал этилган. Ичкари ҳовлида эса аёллар дунёсига хос урф-одатлар ва маросимлар, кичик ёшдаги фарзандлар ва қизлар тарбияси, эстетикаси, бадий ижодиёти амал қилган, ривожланган. Шунингдек ичкари ҳовлида аёллар бадий ҳунармандчилиги - дўппидўзлик, гиламдўзлик, каштачилик, тикувчилик ва бошқалар изчил, ўз ички анъаналари доирасида ривожланиб келган. Ичкари ҳовлидаги аёллар бадий ижодиёти мусиқий санъатда ҳам ўзига хосликка эга бўлган. Агар ташқари ҳовлида ўзининг баланд пардаларда ифодавий ижросига эга бўлган карнай, сурнай, доира, ноғора, танбурга мурожаат этилган бўлса, ичкари ҳовли нозик ва қуйи пардаларда ўзбек аёлларига хос назокат, ҳаё, нафислик рамзи бўлган дугор, арфа, чанқовуз сингари мусиқа асбобларини тақозо этган. Шунингдек, ўзбек урф-одатлари таркибида фақат аёллар маънавий оламини ифодаловчи келин салом, чаллар, бешик тўй, чимилдиқ ва хоказо ўнлаб маросимларни қайд этиш мумкин. Ана шуларнинг барчаси ўзбек халқи таркибида эркаklar ва аёлларга хос алоҳида турмуш тарзи, менталитетини таркиб тоштирган бўлиб, ўзбек аёллари стратасини ўзбек эркаklar стратасидан фарқлаб ўрганиш заруратини актуаллаштиради.

Ўзбек халқи страталарининг таркиби ва тизими тахлили этно-регионал хусусиятларни ҳам ҳисобга олади. Маълумки, ўзбек халқи тарихан шаклланган 92 уруғ-этноэлемент маҳсулидир. Бу этно - тасниф таркибидаги ҳар бир уруғ, хоҳ у манғит бўлсин (XVII-XX асрларда ҳукмдорлик қилган Бухоро

хонлари манғитлар уруғидан бўлган), хоҳ у барлос бўлсин (Темурийлар барлос уруғидан бўлган) ёки қўнғирот (Алпомиш Қўнғирот уруғидан бўлган), ёвмиг (баъзи Хива хонлари ёвмиг уруғидан бўлган) бўлсин, алоҳида стратификацион тадқиқот талаб этувчи этник бирликлардир. Мазкур уруеларнинг ижтимоий-тарихий ўрни таҳлил этилганда, унинг нафақат ўзбек халқи этногенезисини ўрганишдаги аҳамияти ойдинланади, балки унинг умумтуркий макроэтносида тугган тарихий ўрни ва ижтимоий мавқеи юзага чиқади.

Ўзбекистонда кенг тармоқли яхлит стратификацион тадқиқот ишларини амалга ошириш зарурияти ва долзарблиги бугунги кунда ўзбек халқи миллий ўзлигини тўғри идрок этиш, миллий менталитет имкониятларидан самаралироқ фойдаланишга йўл очади. Бугунги кунда Ўзбекистон ижтимоий жараёнлар таркиби ва тизимини характерловчи ўн иккита стратификацион тизимлар тиини ажратиб кўрсатиш мумкин. Улар қуйидагилар:

- ижтимоий-касбий таснифга кўра типлар;
- қавм-сулолавий асосларга кўра типлар;
- маданий-эстетик даражаларга кўра типлар;
- ёш даврларига кўра типлар;
- жинсий таснифга кўра типлар;
- этно - ҳудудий типлар;
- диний - конфессионал типлар;
- партиявий ва эътиқодий фарқларга кўра типлар;
- уруғ-қабилавий типлар;
- муайян манфаатлар доирасида уюшган корпоратив типлар;
- ҳуқуқбузарликка мойилликка кўра типлар;
- маданий-рамзий интилишларга, қизиқишларга кўра аҳоли типлари.

Ўзбекистондаги ижтимоий стратификация жараёнларини ўрганишда конкрет социологик тадқиқот методлари, хусусан, анкета, интервью, тест, ҳужжатларни ўрганиш усулларига реал ҳолатлар тақозаси асосида ёндашилади ва улар орқали олинган бирламчи маълумотлар контент-анализ усулида қайта ишланади. Шунингдек, тадқиқот давомида илмий-амалий экспедициялар уюштириш, регионларнинг баобрў кишилардан иборат экспертлар гуруҳи фикрларини тўплаш, Давлат

статистика қўмитаси маълумотларидан фойдаланиш ҳам кўзда тутилади.

Жамиятдаги ижтимоий табақаларни ўрганишнинг асосий тамойиллари:

- тадқиқот давомида ижтимоий страталарга эҳтиёткорона муносабатда бўлиш, уларнинг ижтимоий таркиб ва тузумдаги ўрни ва мавқеини ҳурмат қилиш;

- Страталар ижтимоий статикаси ва динамикаси жараёнларини илмий баҳолашда тизимий ва яхлит ёндашиш;

- Ўзбекистондаги ижтимоий страталарнинг миллий менталитети, регионал - ҳудудий хусусиятларини алоҳида эътиборга олиш;

- Ижтимоий страталар таркиб топишига сезиларли таъсир ўтказувчи сиёсий - иқтисодий, ижтимоий, диний-конфессионал, мафкуравий омилларни ўрганиш;

- Ижтимоий страталар таснифини тузишда қиёсий таҳлил усулларида фойдаланиш.

Мавзу бўйича таянч атамалар: ижтимоий страта, умумийлик ва хусусийлик, оламий уйғунлик, стратификацион тасниф, консенсус, ижтимоий ўзгарувчанлик

2-§. Ёшлар социологияси

Саволлар:

1. Ёшлар социологияси тушунчаси.
2. Ёшлар социологиясининг таснифий белгилари.
3. Ёшлар потенциали ва ижтимоий эҳтиёж.

Ўзбекистон - ёшлар мамлакати. Юртимизда истиқомат қиладиган жами аҳолининг 60 фоиздан зиёдини 24 ёшгача бўлган ёшлар ташкил этади. Демографларнинг тадқиқотларига қараганда, мамлакатимиз аҳолисининг юқори суратларда ўсиши яқин чорак асрда ҳам давом этади. 2015 йилга келиб Ўзбекистон аҳолиси 1,5 баробарга ортиб, жами 36 миллион 340 минг кишидан ортиши кутилмоқда. Шу давр мобайнида меҳнатга яроқли аҳоли сони ҳам икки баробарга ошади ва 2015 йилда қарийб 20 миллион нафар кишини ташкил этади.

Бу рақамлар фақат юртимиз аҳолисининг сон жиҳатдан ўсишинигина кўрсатиб қолмай, у навқирон миллат сифатида катта интеллектуал имкониятларга эга эканини ҳам намойиш

этади. Ана шу боис ҳам мамлакатимиз Президенти Ислам Каримов истиқлолнинг илк йилларидаёқ «Ўзбекистон келажаги буюк давлат» деган ғояни илгари сурди.

Миллий мафкурамизнинг мухтасар шиориға айланган ушбу сўзлар нафақат руҳлантирувчи давлат, балки амалий натижаға айланиши учун давлат жамиятнинг энг фаол қатлами бўлган ёшларға катта эътибор қаратмоқда. «Соглом авлод учун орденининг таъсис этилиши, «Камолот», «Умид», Мирзо Улугбек» жамғармаларининг тузилиши, ёшлар муаммолари институти фаолиятининг йўлга қўйилиши, Ўзбекистон Республикасининг таълим тўғрисидаги қонуни, кадрлар тайёрлаш миллий дастурининг қабул қилиниши ва қайта жадал жорий этилаётганлиги, Телевидение ва радиода махсус ёшлар каналининг ташкил этилиши каби фактлар ушбу сўзларнинг амалий исботидир.

Ўзбекистон ўз истиқболини ёшларда кўриши социолог олимлар олдига ҳам улкан вазифаларни қўядики, бу шарафли юмуш жамиятимиздаги муҳим ижтимоий қатламнинг ижтимоий қиёфаси, тавсифини, феъли, орзу-ниятлари ҳақида доимо бохабарликни таъминлашдан ташқари улар фаолиятини оптималлаштириш, эзгуликка йўналтириб туриш, охир оқибатда эса баркамол авлодни тарбиялашға ҳисса қўнишдан иборатдир. Уларни ҳар томонлама комил инсонлар қилиб тарбияласақгина, дунёда Ўзбекистоннинг иқтисодий, сиёсий ўрни юксалишиға эринамиз. Шу боис юртбошимиз «биз истейдодли, фидойи болаларимизға, фарзандларимизға билим ва ва касб чўққиларини забт этиши учун қанот беришимиз керак» деган эдилар. Таълим тўғрисидаги қонун ҳамда кадрлар тайёрлаш миллий дастури ўқув-тарбия жараёнларини жақон стандартлари даражасига кўтарини, таълим, замонавий педагогика ва ахборот технологиялари билан бирга замонавий психология ва социология фани ютуқларини амалда уйғун қўллашни тақозо этади. Тарбиянинг бош мақсади жамиятда онгли ҳаёт кечириш юксак маданий-интеллектуал ҳамда фаровон муҳитни таркиб топтиришға мўлжаллангандир. Таълим тизимидаги янги миллий моделimiz жамиятдаги потенциал кучларни рўёбға чиқаришға мўлжалланган. Таълим жараёниға давлатнинг катта эътибори, кўшлаб сармоялар сарфланиши мамлакатимизда аҳолининг ялпи комиллик йўлиға чиқиб олишиға реал шарт-шароитлар туғдирмоқда.

Бироқ, бирор нарсадан натижа кутишдан аввал биз ўша нарсани чуқур англаб, масалаға илмий-амалий ёндошишимиз даркор. Шу жиҳатдан олганда давлатнинг ёшлар сиёсати, кадрлар тайёрлаш миллий дастури самарасини ошириш учун

ҳам жамиятимиздаги ёшларни ўзига хос қатлам сифатида чуқурроқ ўрганиш социологиянинг бугунги кундаги долзарб вазифаларидан ҳисобланади.

Ёшларнинг интеллектуал-руҳий камолоти уларнинг маънавий ўз-ўзини англаши жараёнлари билан бевосита боғлиқдир. Айниқса, бозор иқтисодиёти шароитида ёшлар характерида ижтимоий идеалларнинг сусайиб кетишига йўл қўймаслик муҳимдир.

Ёшларнинг миллий ўзлигини англаш шароитида улар ижтимоий манфаатларини ўрганиш ҳамда назарий жиҳатдан тадқиқ этиш муҳим аҳамиятга эга бўлиб, булар қуйидагилардир:

- фикрлар хилма-хиллиги нуқтаи назаридан мустақиллик шароитида ижтимоий манфаатлар мавжуд концепциялар орқали тақлил этилади ва замонавий шароитларга хос бўлган қарашлар тарзида ифодаб берилади;

- ижтимоий манфаатларнинг жамият тарақиётидаги ўрни, аҳамияти ҳамда замонавий сиёсий жараёнларда сиёсий ва иқтисодий манфаатларни ўзаро уйғун тарзда ўрғанади;

- ижтимоий манфаатлар моҳияти, мазмуни ҳамда жамият ривожидagi ўрни масалаларини социологик жиҳатдан таҳлил этади;

- жамиятда этносиёсий жараёнларни таҳлил этиб, уларнинг миллатлараро муносабатларга таъсирини ҳамда миллий манфаатлардаги ўрнини кўрсатади;

- этник манфаатларнинг ижтимоий тараққиёт ва жамият ривожидagi воқеа-ҳодисаларга ўзаро алоқадорлик диалектикасини ўрганиб, ушбу жараённинг жамият тараққиёти билан боғлиқ хусусиятларини таҳлил этади;

- жамиятда ижтимоий-сиёсий, иқтисодий ва маънавий омилларнинг ижтимоий манфаатларига таъсирини ўтказади;

- ҳозирги даврда ижтимоий тараққиётга хос жараёнлар ривожидa этник манфаатларнинг ўсиб, миллий ва умуминсоний мазмун касб этиш хусусиятларини назарий тадқиқ этади.

Ривожланган мамлакатларда социологик тадқиқотлар натижалари ҳукумат ва бошқа жамоат ташкилотлари учун тараққиётнинг муҳим дастурига айланган XXI аср бўсағасида юртимизда ҳанузгача бу фан ўзининг тарихий муҳим мавқеини эгаллай ололмагачи.

Социология фани ёшларни жамиятдаги ижтимоий ва руҳий ўзига хос ҳолатга эга бўлган йирик ижтимоий гуруҳ сифатида ўрғанади. Бу ижтимоий ва руҳий ҳолатда уларнинг нафақат ёшдаги тафовутлари, балки ижтимоий-иқтисодий, шунингдек, ижтимоий-сиёсий мавқеи ҳам ўз ифодасини топади. Ёшлар

деганда, маънавий дунёси шаклланиш жараёнида бўлган, асосан 16-30 ёшлардаги инсонлар тушунилади.

Бироқ, ёшларнинг ижтимоий жиҳатдан бир-биридан фарқланиши айрим мутахассисларни ёшнинг «юқори» чегарасини турли гуруҳларнинг ижтимоий-иқтисодий ва касбий сифатлари шаклланиши давомийлигига қараб аниқлашга ундамоқда. Жумладан, ёш ишчининг бир касб бошини қатъий тутиши асосан 25 ёшларда амалга ошса, ёш олим 35 ёшида шаклланиб улгуради. Ёш чегаралари у ёки бу мамлакатдаги мавжуд тарихий шароит ҳамда ижтимоий тузумга бевосита боғлиқдир. Масалан, болалар ва ўсмирлар меҳнатини кенг қўллаш «ёшлар» деб аталган қатламнинг «пастки» чегарасини анча қуйи ёшдан аниқлашни тақозо этади.

Кўпгина мамлакатларда ёшлиkning қуйи чегараси тегишли ҳуқуқий-меъёрий ҳужжатларда ёзиб қўйилган. Мустақил касб фаолияти билан шуғулланиш ҳуқуқи ва имкониятлари, ижтимоий-сиёсий ҳаётда қатнашиш ҳуқуқи, ўз ҳатти-ҳаракатлари учун фуқаро сифатида жавоб бериш қобилияти, никоҳга кириш ҳуқуқи мана шу қуйи чегарани аниқлашни тақозо этади. Ҳозирча бу жаҳон тажрибасида 14-16 ёшни ташкил этади.

Ёшлар таркибига кирувчи ўқувчилар, талабалар, ёш ишчилар ва бошқалар ижтимоий-руҳий яқинлиги, қизиқишларининг умумийлиги нафақат бир мамлакат ҳудудида, балки бутун жаҳон узра уларнинг оммавий чиқишлари, биргаликдаги ҳаракатига сабаб бўлади. Ёшларнинг мустақил ҳаётга қадам қўйиш жараёнидаги мураккабликлар ва қарама-қаршиликлар гоҳида уларнинг турли шаклдаги, жумладан, аксил ижтимоий (жиноятчилик, гиёҳвандлик каби) норозиликларини, шунингдек, ўзига хос ёшлар «маданияти»ни келтириб чиқаради. Жамиятти синфларга бўлишни одат қилган шўъролар замонида айрим мутахассислар ёшларни алоҳида синф деб қарашга мойил бўлган пайтлари ҳам бўлган. Бироқ, коммунистик мафкура мутахассислари ҳам ёшлар жамиятдаги бир қатлам эканини эътироф этишга мажбур бўлдилар.

Бу қатлам аъзолари маълум вақт ўтиши билан ўзга, янада барқарорроқ ижтимоий қатлам (масалан, ишчи, зиёли, каби) вакилига айланади. Аммо навқирон ватандошларимизнинг ёши ҳамда ижтимоий ўзига хослиги нуқтаи назаридан узоқ вақт ўзгармас қатламини ўрта-махсус ўқув юртлари ўқувчилари, талабалар ташкил этадики, улар ҳаёт тарзининг асосий қисми ўқиш ва келажак ҳаётга тайёргарликдан иборатдир.

Ёшлик - бу ахлоқий идеални излаш, мақсадларни ва ҳаётий позицияни шакллантириш, касб танлаш, оилавий ҳаётга

тайёргарлик палласидир. Ҳаётга қадам қўяётган йигит-қизлар учун улар фаолияти ижтимоий фойдали бўлишига эмас, балки бу фаолият ўз шахсий мақсадларига, интилишларига мувофиқлиги, ҳаёт режаларининг амалга ошишига мумкин қадар тўлароқ қўмаклашиши ҳам ҳолат муҳимдир.

Жамият ўз олдига мустақил фикрловчи эркин шахсни шакллантириш вазифасини қўймоқда. Бу ўз қадр - қимматини англайдиган, иродаси бақувват, иймони бугун, ҳаётда аниқ мақсадга эга бўлган инсонларни тарбиялаш деганидир. Шундагина онгли турмуш кечириш жамият ҳаётининг бош мезонига айланади. Президент Ислам Каримов айтганидек, «Шунда одам оломон бўлиб, ҳар лаҳзада серкага эҳтиёж сезиб эмас, аксинча - ўз ақли, ўз тафаккури, ўз меҳнати, ўз масъулияти билан онгли тарзда озод ва ҳур фикрли инсон бўлиб яшайди. Бундай одамлар уюшган жамиятни, улар барпо этган маънавий руҳий муҳитни сохта ақидалар, бақириқ-чақириқлар, ҳавойи шиорлар билан асло бузиб бўлмайди. Уларни ўзлари ақл-идрок ва қалб амри билан танлаб олган ҳаётий мақсадлардан чалғитиб ҳам бўлмайди».

Хориждаги айрим сиёсий кучлар жамиятимизнинг истиқболи бўлган ёшларимизни ўз таъсирига олишга уринаётган айни замонда таълим-тарбия тизимимизни, жумладан, социология фани назарини ёшларга қаратишимиз, улар муаммолари, ўй ташвишларини билиб, ёшлар сиёсатини илмий асосга қўчиришимиз юқорида таъкидланган ижобий натижаларни бериши тайин.

Мавзу бўйича таянч атамалар: ёшлар социологияси, ёшлар тарбияси, мустақил фикрлаш.

3-§. Девиант хулқ-атвор социологияси

Саволлар:

1. *Ижтимоий меъёр ва меъёрдан чекиншилар.*
2. *Девиант хулқ-атвор турлари.*
3. *Девиант хулқ-атворнинг Ҳарб социологиясида ўрганилиши.*
4. *Якка шахсларда девиант ҳолатларнинг намоён бўлишига таъсир қилувчи омиллар.*
5. *Ижтимоий назорат институтлари.*

Жамиятда ўрнатилган ижтимоий меъёрлардан четга чиқиб ҳолатларини ўрганувчи девиант хулқ-атвор социологияси Ўзбекистонда ўрганилмаган соҳадир. Фақат турли соҳа мутахассислари девиант хулқ-атворнинг турли кўринишларини ўз

тадқиқот объектлари доирасида ўрганганлар. Республика файласуфлари Х. Шай-хова, Ғ. Назаров, М. Холматова, Н. Комилов (шахс тарбиясида маънавий-ахлоқий тарбия масалалари), ҳуқуқшунослар А. Кулақметов, Й. Каракетов, М. Усмоналиев (жиноятчилик, жумладан, ўсмирлар жиноятчилиги масалалари), психолог олимлар Ғ. Шоумаров, Н. Соғинов, С. Ахунжанова, З. Қодирова, Э. Усмонов, Б. Умаров (ўз жонига қасд қилиш ва жиноятчилик муаммоларининг руҳий-психологик асослари), педагог - олимлар О. Мусурмонова, Д. Ж. Шариповаларнинг (оилада баркамол шахсни тарбиялаш ҳамда гиёҳвандлик, ичкиликбозлик, чекиш каби ишлатларни олдини олиш муаммолари) олиб борган илмий ишларини шулар жумласига киритиш мумкин.

Жамиятда инсонлар фаолияти, хатти-ҳаракатлари ва хулқ-атворларини ижтимоий меъёрлар бошқаради.

Ижтимоий меъёр жамият бошқарувининг ажралмас қисми бўлиб, шахс ёки ижтимоий гуруҳ хулқ-атворини муайян ижтимоий муҳитга мослаштирувчи қоидалар мажмуидир. Ижтимоий меъёрнинг бир неча турлари мавжуд бўлиб, ҳуқуқий, ахлоқий, диний ҳамда урф-одатларга оид меъёрлар шулар жумласидандир.

Ижтимоий меъёрнинг афзаллиги шундаки, ёшлигиданоқ муайян меъёрларга мослаштириб борилган шахслар кўпчилик томонидан қабул қилинган тамойиллар доирасидан четга чиқмайди ва бошқалардан ҳам шуни кутади. Жамият тараққий этиб борган сари ўрнатилган меъёрлар ҳам эскириб боради ва янги меъёрлар ўрнатилади. Янги меъёрларни ўрнатиш жараёни жамиятда ўрнатилган мавжуд меъёрлар доирасини кенгайтириш ва ўзгартишдан иборатдир.

Жамият тараққиётига хизмат қилмасдан, балки унга тўсиқ бўлувчи меъёрдан оғиш ҳолатлари ҳам мавжуд бўлиб, социологияда бу нарса «девиантлик¹ ҳолатлари», ундан туғилувчи хулқ-атворни «девиант хулқ-атвор» деб номланади.

Девиант хулқ-атвор - жамиятда ўрнатилган ахлоқ меъёрларига мос келмайдиган инсоний фаолият ёки хатти-ҳаракат, ижтимоий қодиса бўлиб, ёлғончилик, дангасалик, ўғирлик, ичкиликбозлик, гиёҳвандлик, ўз жонига қасд қилиш ва бошқа кўплаб шу каби ҳолатлар ушбу хулқ-атвор хусусиятлари ҳисобланади. Девиант хулқ деганда, қуйидагилар назарда тутилади:

¹ Deviatio (лат.) - ҳаётний меъёрлардан оғиш, уларнинг бузилиши тушунилади.

а) **жиноятчилик.** Муайян давлатда ўрнатилган қонун ва меъёрларга нисбатан айрим шахсларнинг салбий муносабати жиной фаолият, мазкур шахс эса жиноятчи ҳисобланади.

б) **ичкиликбозлик.** Бу борада илмий адабиётларда бир неча таснифлар мавжуд: 1) Алкоголни ҳар-ҳар замонда истеъмол қилиш. 2) Алкоголни кўп истеъмол қилиш - спиртли ичимликларни мунтазам, яъни ҳафтада бир мартадан бир неча мартагача ёки, бирваракайига ўртада танаффус билан кўп миқдорда (200 мл. дан ошиқ). Бу кўпинча алкоголизмга олиб келади. 3) Алкоголизм - спиртли ичимликларга патологик (муттасил) ўрганиб қолиш билан тавсифланувчи касаллик.

в) **гиёҳвандлик.** Гиёҳванд ёки унга тенглаштирилган воситаларга доимий ружу қўйиш ва тиббий кўрсатмаларсиз истеъмол қилиш.

г) **фоҳишабозлик.** Фанда расмий никоҳсиз жинсий алоқа иккита турга бўлиб ўрганилади: 1. Конкубинат - никоҳсиз бирга яшаш. 2. Фоҳишабозлик - пул учун ўз танасини сотиш. Фарба асосан иккинчиси қоралансада, Шарқда иккала ҳолатга ҳам меъёрдан оғиш сифатида қаралади.

Булардан ташқари, халқимизда маҳаллийчилик, уруғ-аймоқчилик, боқимандачилик каби салбий ҳолатлар ҳам меъёрдан чекинишнинг диққатталаб кўринишларидан ҳисобланади.

Девият хулқ-атвор бир шахснинг салбий хулқ-атвордан иборат фаолиятини, шунингдек, муайян гуруҳнинг оғма хулқ-атворларини ҳам ифодаловчи тушунчадир.

Маълумки, ижтимоий меъёрлар ва улардан чекинишлар ҳақидаги қарашлар инсоннинг ижтимоийлашув жараёни билан бир вақтда пайдо бўлган. Қадимги халқларнинг диний-мифологик тасаввурлари, хусусан Миср, Ҳиндистон ва Хитой диний қонун-қоидаларидаги ахлоқий меъёрлар бу соҳадаги дастлабки қарашлар эди. Ушбу «қонунлар»да барча ҳуқуқлар инсонга худолар томонидан берилади ва қонун бузувчиларни худолар жазолайди, деб ҳисобланган. Бундай қарашлар дастлаб юнон ва Рим файласуфлари асарларида ўз ифодасини топди.

Ўрта асрларда ахлоқ меъёрлари диний қарашлар таъсири остида ривожланди ва улардан чекиниш диний нуқтаи назардан баҳоланган. Европада христиан дини барча соҳада

ҳукмронлик қилган бўлса, шарқ дунёсида ахлоқий-ҳуқуқий меъёрлар ва улар ҳақидаги таълимотлар ислом фалсафаси таъсирида ривожланди.

XVII-XVIII асрларга келиб, Европада жамият ривожининг кучайиши, ахлоқ меъёрларининг христианча талаблари доирасига сигмай қолди. XVIII аср мугафаккирлари ижтимоий меъёр ва ундан чекиниш муаммосини янада чуқурроқ таҳлил қилдилар. Ш.Л. Монтескье, Ж.Ж. Руссо, Ч. Беккариа, К. Гельвеций, Д. Дидро, П. Гольбах, Морелли ва Ш. Фурьерлар ўз илмий изланишларида ижтимоий меъёрлар, қадриятлар учун умумий бўлган қонуниятларни топишга интилдилар.

XIX аср охирларида табиий фанларда эришилган илмий ютуқлар ижтимоий фанлар тараққиётига ҳам ўз таъсирини кўрсатди. Хусусан, социологияда ижтимоий меъёрдан оғиш ҳолатларини тушунтирувчи дастлабки таълимот, Э. Дюркгеймнинг «аномия» гояси эди. Э. Дюркгейм фанга ўзи киритган «аномия» атамаси орқали қонунчиликни, қонунларни тан олинмаслиги ва уларга амал қилинмасликни тушунади. Бу гояни замонавий илм-фанда П. Солис, М. Клайнерд ва бошқалар ривожлантириб келишмоқда.

Америка социологиясида катта ўрин туғувчи таълимотлардан бири Э. Сатерленднинг дифференциал алоҳалар таълимотидир. Бунга кўра, ҳар қандай хулқ-атворга, шу жумладан девиант хулқ-атворга ҳам ўрганилади, яъни мавжуд жамият аъзолари томонидан мазкур хулқ-атвор бошқаларга ўргатилади.

Девиант хулқ-атвор муаммоларини таҳлил қилишда Р. Мертон ишлаб чиққан таълимот социологияда етакчи ўрин тутади. Э. Дюркгеймнинг аномия гоясини ривожлантириб, Мертон девиант хулқ-атворга қуйидагича таъриф беради: «Девиант хулқ-атвор жамиятда эълон қилинган қадриятлар ва расмий хулқ-атвор стандартлари билан аҳоли хулқ-атвор мотивлари ҳамда мавжуд имкониятларининг бир бирига мос келмай қолиши натижасидир».

✓ Шахсларда юз берувчи девиант ҳолатларни пайдо бўлиши, шаклланиши ва ривожланишида муҳим аҳамиятга эга бўлган учта омилни кўрсатиш мумкин. Булар шахс хусусиятлари, муаммоли ҳолат ва ижтимоий назорат институтлари. Айнан

мана шу омиллар шахснинг қандай фаолият юритишини белгилаб беради.

Шахс хусусиятларининг шаклланишида асосан 3та омил муҳим аҳамият касб этади, булар: 1) Ирсий омиллар; 2) Психофизиологик омиллар; 3) Шахснинг билим даражаси.

Шунингдек, ижтимоий оғишларнинг юз беришига шахснинг қатъиятли ёки қатъиятсизлиги, принципааллик ёки принципсизлиги, қоидаларга бўйсунини ёки бўйсунмаслик одатлари, бирон бир қарорга кела олинш имконияти, ташқи таъсирга қанчалик берилиши, иродаси ва бошқа шу каби психофизиологик ҳолатлари, миъжози ҳам катга таъсир кўрсатади.

Ижтимоий бузилишларни ўрганишда муаммоли вазият муҳим аҳамият касб этади. **Муаммоли вазият** шундай ҳолатки, у субъектдан ечимини талаб қилади, унинг ечими **ижтимоий** меъёрлард кўрсатилган бўлсада, у ёки бу сабабларга кўра, ушбу меъёрларни қўллаш қийинроқ бўлади.

Энг катта муаммоли вазият зиддиятли ҳолатларда, яъни турли шахслар ёки гуруҳларнинг манфаатлари бир-бирларига тўқнаш келганда юз беради. Шу ўринда таъкидлаб ўтиш жоизки, ўз жонига қасд қилишларнинг 40%и оилавий зиддиятлар оқибатида содир этилади.

Зиддиятли ҳолатларни юзага келишида баъзан шахс хусусиятлари сабабчи бўлса, баъзан кичик ижтимоий гуруҳлар, оила, маҳалла, ишлаб чиқариш бригадаси аъзолари, синфдошлар орасидаги салбий муносабатлар сабабчи бўлади.

Жамиятда шахс шаклланишига таъсир этувчи муаммонинг ва уни ҳал қилиш имкониятларининг мураккаблиги даражасига кўра муаммоли ҳолатнинг тўртта асосий ҳолати кўзга ташланади: 1) ҳеч қанақа муаммо йўқ ҳолат, бундай ҳолат ҳеч қанақа қарор қабул қилишни талаб қилмайди; 2) муаммо бор, бироқ қийинроқ ёки осонроқ бўлсада, унинг ечими ҳам ижтимоий меъёрларда кўрсатилган ҳолат; 3) мавжуд муаммони субъект ижтимоий меъёрлар доирасида ҳал қила олмайдиган ҳолат; 4) муаммони ҳеч қанақасига ҳал қилиб бўлмайдиган ҳолат. Ушбу турлича ҳолатлар кенг кўламда биридан иккинчисига ўтиб туради.

Муаммоли ҳолатнинг мазмуни субъектнинг индивидуал мақсадлари билан жамият манфаатлари орасидаги мақсадлар ва унга эришишнинг мумкин бўлган воситалари орасидаги; фаолиятнинг қўйлаётган оқибатлари ва унинг қўшимча натижаси (ижобий ёки салбий) орасидаги, шунингдек ижтимоий меъёр талаблари ва шахс хусусиятлари орасидаги зиддиятларнинг (кўпинча ўйлаб чиқарилган) пайдо бўлишидан иборатдир.

Меъёр бузилишлар тизимида ижтимоий таъсир жиҳатларидан фарқланувчи қадриятларни ажратиб таҳлил этиш ўринлидир. Ижтимоий маънавий зарар даражаларини пастлиги ва юқорилигига кўра девиант ҳолатларнинг тавсифланиши ижтимоий-ҳуқуқий аҳамиятига кўра қонунлар тизими ҳамда жамият томонидан қабул қилинган ахлоқий тамоғилар орқали амалга оширилади. Ушбу тавсифланиш бир неча факторларга: девиант хулқ-атворга муносабат билдираётган кишига, қонунбузувчининг шахсига, меъёр бузилиш юз берган конкрет ҳолатга, қонунбузилиш ва бошқа шароитларнинг ўзига хослигига ҳамда аҳамиятига боғлиқ бўлади.

Жамият аъзолари шахсий нуқтаи назарларининг шаклланишига, уларнинг девиант хулқ-атворга нисбатан ижтимоий фол муносабатларини таркиб топишига тарбиявий жараёнлар учун бевосита мутасадди шахслар, ташкилотлар раҳбарларининг ўрни ва роли каттадир. «Баъзиларга мумкин - бошқаларга мумкин эмас», «қозир яхши - эртага ёмон» ва шу каби муносабат ҳолатларининг иккиламчи феъл-атвор шаклида, яъни параллел стандартлар йўналишида амал қилишига изн бериш жуда хавфлидир. Шу боисдан, ҳар қандай ҳолатларда ҳам мансабдор шахслар, турли жамоат ташкилотлари ва меҳнат жамоаларининг раҳбарлари, педагог ва тарбиячилар, қонунни ҳимоя қилувчи ташкилотлар вакиллариининг хулқ-атвор меъёрларини бузиши қатъий қораланади.

Девиант хулқ-атвор турларига кирувчи ичкиликбозлик, гиёҳвандлик, ўз-ўзини ўлдиришлар билан боғлиқ ижтимоий иллатларнинг ҳар бири юзага келиши ва ижтимоий оқибатларига кўра моҳиятан фарқли жиҳатларга эгадир.

Биринчи фарқ, ижтимоий зарарли одатларнинг узоқ давом этиши девиант хулқи турмуш тарзининг узвий бўлагига

айланиб кетишидан иборат бўлади. Доимий оилавий келишмовчиликлар, оила ва атроф-муҳитдан норозилик, ишдаги тушунмовчиликлар ва ҳоказолар - буларнинг барчаси субъект руҳиятини жароҳатлайди ҳамда у мавжуд вазиятни ўзгартиришга уринади. Бу ўринда ижтимоий институтлардаги камчиликлар, шу жумладан зиддиятлар ривожланишининг олдини олувчи ва уларга қарши курашувчи ижтимоий назорат тизимлари ҳам салбий роль ўйнайди.

Буларнинг иккинчи фарқли жиқати юқоридаги ҳолатларни ҳал қилишнинг маълум қийинчиликларга эгалитидир. Маълумки, ҳар қандай ҳолатда ҳам, кўп «қурбон» бериб бўлсада, тўғри ечимга эришиш мумкин. Лекин ҳамма гап шундаки, субъект «қурбон» бера оладими: хотини (ёки эри) билан ажралиб кета оладими, янги касбга эга бўла оладими ёки йўқми. Қатъий қарорга кела олмай, кўпинча субъект «ўринбосувчи» воситаларга, ичкилик ва гиёҳванд моддаларга мурожаат этади.

Бунақа ҳолатларнинг кейинги фарқи шундаки, кўпинча субъект уларни ҳал қилишнинг нотўғри йўларини танлайди. Оилавий ва ишдаги жанжаллар одатта айланиб қолганда, бундан «қутулишнинг» нотўғри хаёлий йўллари, ичкилик, гиёҳванд воситалар ва ҳоказоларга мурожаат этилади. Бироқ бу йўл зиддиятнинг чуқурлашувига ва турмуш тарзини зарарлантирувчи факторга олиб келади.

Шахснинг ижтимоийизация жараёни жамиятнинг ва атрофдаги одамларнинг қатъий назорати остида амалга ошади. Инсонлар болаларни фақат ўргатибгина қолмасдан, хулқ-атвор меъёрий талабларининг тўғри бажарилишини назорат этишади ва бу билан *ижтимоий назорат* вакили (агенти) вазифасини бажаришади.

Агар назоратни якка шахс амалга оширса, бу индивидуал тавсифга эга бўлади ва агар бутун бир жамоа, оила, дўстлар, мактаб, маҳалла (қўни-қўшнилар) томонидан амалга оширилса, ижтимоий тавсифга эга бўлади ҳамда ижтимоий назорат дейилади.

Ижтимоий назорат вакиллари инсонлар хулқ-атворини бошқаришнинг энг муҳим воситаси бўлиб, девиант хулқ-атворнинг олдини олишда ҳам ушбу жамоаларнинг ўрни катта бўлади.

Инсон тарбиясида энг биринчи ва энг муҳим ижтимоий назорат институти бу - оиладир. Фарзанд тарбиясида ви баркамол авлодни шакллантиришда соғлом оила муҳитининг ўрни каттадир.

«Бола туғилган кунидан бошлаб оила муҳитида яшайди. Оилага хос анъаналар, қадриятлар, урф-одатлар бола зуваласини шакллантиради. Энг муҳими, фарзандлар оилави ҳаёт мактаби орқали жамият талабларини англайди, ҳис этади».¹

Инсон хатти-ҳаракати, хулқ-атвори ва фаолиятини таълим муассасалари, маҳалла, меҳнат жамоаси, умумдавлат миқёсида эса, қонунни муҳофаза қилиш органлари (суд, прокуратура, милиция) ҳам назорат қилиб боради ва ушбу шахсга нисбатан ижтимоий назорат институтлари вазифасини бажаришади.

Мавзу бўйича таянч атамалар: ижтимоий меъёр, жинойтчилик, девиант хулқ, аномия, муаммоли вазият, ижтимоий назорат.

Адабиётлар:

1. Каримов И. А. Баркамол авлод орзуси. Т.: «Ўзбекистон»
2. Каримов И. А. Донишманд халқимизнинг мустаҳкам ғиродасига ишонаман. - «Фидокор» газетаси, 2000 йил, 8 июнь.
3. Бегматов А. Социологияга кириш. - Андижон, 1995.
4. Бекмуродов М. Б. Социология асослари. - Т.: Фан 1994 йил.
5. Жўраев С. Ёшлар сиёсатида оид. - Т.: Ўзбекистон, 1994 йил.
6. Балцевич В. А., Бурова С. Н., Воднева А. К. и др. Семья и молодежь: профилактика антиобщественного поведения. - Минск: Университетское, 1989.
7. Гилинский Я. И. Творчество: норма или отклонение? //Социс// 1990.№2.
8. Дауггамиров С. А. Социальные нормы: гносеологический и социологический анализ. - Баку. 1984.

¹ Каримов И. А. Баркамол авлод орзуси. - Т.: «Шарқ» нашриёт-матбаа концерни. 1999 й. 8-бет.

9. **Коэн А.** Исследование проблем социальной дезорганизации и отклоняющегося поведения. В сб.: Социология сегодня. - М.: 1965.

10. **Мертон Р. К.** Социальная структура и аномия. //Социс// 1992. №2-3-4.

11. **Михайловская И. Б., Вершинина Г. В.** Трудные ступени: профилактика антиобщественного поведения.- М.: 1990.

12. Социальные отклонение. Под общ. ред. **Кудрявцева В.Н.** М.: Юрид.лит-ра, 1989.

13. Социология преступности.-Под ред. **Б.С. Никифорова.** Пер.с англ. М.: Прогресс, 1966.

14. **Фокс В.** Введение в криминологию.- М.: 1985.

5 мавзу (4 соат). ИЖТИМОЙ-ИҚТИСОДИЙ ВА СИЁСІЙ ҲАЁТ СОЦИОЛОГИЯСИ

1-§. Шахс, жамият ва давлат социологияси

Саволлар:

1. *Шахс ва унинг ижтимоийлашуви жараёnlари.*
2. *Шахс ва жамият.*
3. *Шахс ва давлат.*

Шахснинг пайдо бўлиши, унинг жамиятдаги ўрни ва моҳияти доимо социология фанининг муҳим ва бақс талаб соҳаларидан бири бўлиб келди. Инсоннинг моҳиятини дастлабки ўрганган олимлар Хитойдаги Конфуций ва унинг издошари эди. Эрамиздан илгари 298-238 йилларда яшаган олим Сень-цзи шундай деб ёзган эди: «Туғма хусусиятлар - бу самовий муносабатлар ҳосили бўлиб, уларга таълим ёки уларни одамнинг ўзи яратиши воситасида эришиб бўлмайди. Инсон ёвуз табиатга эга. Инсондаги эзгулик манфаатлар учун орттирилган фазилатдир. Ҳозирги инсон туғилишидан бошлаб фойда олишга интилади. Бу шунга олиб келадики, кишилар ўзаро рақобатлашадилар ва бир-бирларига ён бермайдилар. Шунинг учун ҳам тарбия йўли билан инсон табиатини ўзгартириш, яратилган қоидалар асосида таълим бериб, уларни адолатлиликка ва масъулиятлиликка ўргатиш лозим.»¹

Абу Наср Форобий «Фалсафату Аристотелис» («Арасту фалсафаси») асарида қадимги юнон олимийнинг инсон ҳақидаги фикрларини қуйидагича шарҳлаган эди: «Арасту инсонда, қайвонларда бўлмаган бошқа имкониятлар, руҳ ва руҳий кучлардан пайдо бўлолмайдиган сабаб ва асосларни топади. Инсон табиати ва унда мавжуд бўлмиш табиий кучларни тушунтириш борасида улар, фақат руҳ фаолияти (ҳаракатлари, таъсирлари) га қараганда юксакроқ фаолият (ҳаракатлар) учун мослашганлар, деган фикрга келади...» Бу ўринда Арасту, нега бундай бўлишини ўрганишга мажбур бўлди ва инсон нутқ эгаси эканлигини топди, нутқ эса ақл билан боелиқдир.... Ақлнинг ҳолати худди руҳ ва унинг табиий ҳолати

¹ Антология мировой философии. В4-х т. - Москва, 1969. Т.1. Ч.1 С.230-231.

каби эканлиги, ақл қисмларга ёки кучларга бўлиниши, инсон моҳият қасб этишига восита бўлувчи фаол (таъсирчан) асос эканлиги худди табиатда бўлгани каби у - ақл ўз мақсади (ғарази) нинг сабаб ва асоси эканлиги Арастуға равшан бўлади.»¹

Инсоннинг муҳим хусусиятларидан бири - унинг ижтимоий мавжудот эканлигидир. Инсон ўзининг эқтиёжларини қондириш мақсадларида ўзи каби инсонлар билан бирлашишга интилади. Инсоннинг ижтимоийлашуви сунъий характер қасб этиб, у шахе сифатида бошқа инсонлар ўртасидагина шакллана олади. Агар у инсоний муносабатлардан ҳоли бўлса, ўзидаги ёвузлик ёки ҳайвоний табиатидан халос бўла олмайди. Инсондаги бу табиий хусусиятни Абу Наср Форобий қуйидагича ифодалайди: «Ҳар бир инсон ўз табиати билан шундай тузилганки, у яшаш ва олий даражадаги етукликка эришмоқ учун кўп нарсаларга муҳтож бўлади, у бир ўзи бундай нарсаларни қўлга кирита олмайди, уларга эга бўлиш учун инсонлар жамоасига эҳтиёж туғилади.... Шу сабабли яшаш учун зарур бўлган, кишиларни бир-бирларига етказиб берувчи ва ўзаро ёрдамлашуви орқалигина одам ўз табиати бўйича интилган етукликка эришуви мумкин. Бундай жамоа аъзоларнинг фаолияти бир бугун ҳолда уларнинг ҳар бирига яшаш ва етукликка эришув учун зарур бўлган нарсаларни етказиб беради. Шунинг учун инсон шахслари кўпайдилар ва ернинг аҳоли яшайдиган қисмига ўрнашдилар, натижада инсон жамоаси вужудга келди».²

Шу билан бирга инсон фикрловчи мавжудотдир. У кўрган ва эшитганларини ёдда сақлайди, ўз хаёлоти, тасаввурлаш қобилияти воситасида билимларни, маълумот ва ахборотларни таҳлил қилади, умумлаштиради, уларни трансформациялайди, бошқаларга узатади, билим ва тажрибаларни такомиллаштиради, ўз мақсадлари, орзулари ва истакларини тасаввурлай олади. Инсондаги бу хусусиятларни Ибн Сино шундай талқин этади: «Инсон умумий қарашларга нуқтаи назар билдириш ва алоҳида нарсалар тўғрисида фикрлаш қобилиятларига эгадир: у фойдали ёки зарарли ишни қилиш ва

¹ Абу Наср Форобий. Фозил одамлар шакри. - Тошкент: А.Қодирий номидаги халқ мерос нашриёти, 1993, 102-бет.

² Абу Наср Форобий. Фозил одамлар шакри, 186-бет.

қилмаслик, гўзаллик ва хунукликни фарқлаш, яхши ва ёмонни ажратиш қобилиятларига эга. Улар қиёслаш ва тафаккурлаш воситасида шаклланади.... Шундай қилиб, инсон руҳининг биринчи кучи ақлий мушоҳадага тааллуқли бўлиб, у ақлий тафаккур деб аталади. Иккинчи куч эса тажрибага тааллуқли бўлиб, у тажрибавий фикрлаш, деб аталади. Улар ҳақиқат ёки ёлгонни, шунингдек, хусусий нарсаларга нисбатан яхши ва ёмонни аниқлаш учун хизмат қилади.¹

Ҳозирги давр социологиясида «инсон» деганда Ерда яшайётган мавжудот турларидан бири тушунилади. Инсон алоҳида олинган тур (*Homo sapiens*) вакилини ифодоловчи умумий тушунчадир. Инсон, умуман инсон зотининг йиғиқ образи сифатида биоижтимоий мавжудот бўлиб, у бир вақтнинг ўзида ҳам табиатга, ҳам ижтимоий ҳаётга мансубдир. Гегель таъбири билан айтганда, «инсоннинг ўзида бевосита мавжудлиги қандайдир табиийдир, бу унинг ўз тушунчасига биноан ташқидир; фақат ўзига тегишли тана ва руҳини такомиллаштириш воситасида, моҳиятан ўзини ўзи англашиш сабабли ҳам у ўзини эркин тутади, у ўзига ўзи эгалик қилишга киришади ва ҳам ўзига, ҳам бошқаларга нисбатан бўлган муносабатларда ўзига ўзи эгалик қилади. Бу ўзига ўзи эгалик қилишга киришиш, шунингдек, бу ҳолатни воқелик деб билиш шуни кўрсатадики, инсон ўз тушунчасига биноан (имконият, қобилият, мойиллик), энди ўзини ўзиники деб билиши, ўзини худди предметдек ҳисоблаши - оддий ўзини ўзи англашдан фарқ қилиб, у ҳақиқатда нарса (буюм) шаклида намоён бўла олиш қобилиятига эришади»²

Индивид эса инсон зотининг алоҳида олинган нусхаси, унинг вакилларида биридир. Шахс эса у ёки бу инсон сифатида намоён бўлиб, у маълум ва бетакрор индивидуалликка эга бўлади. Индивиднинг жамиятга кириш жараёнлари унинг ижтимоийлашувини таъминлайди. Ижтимоий муносабатларга киришиш натижасида унинг жамиятдаги қадриятлар ва меъёрларни ўзлаштириб бориши учун замин яратади. Бу жиҳатдан у ижтимоий таъсир объектидир. Шунингдек, индивид ижтимоийлашув оқибатида жамиятдаги

¹ Ибн Сино (Авиценна). Избранные философские произведения. - Москва, 1980, с.472-473.

² Гегель Г.В.Ф. Философия права. - Москва: Мысль, 1990, с.113.

турли муносабатларда фаоллашади ва буида у ижтимоий муносабатлар субъекти сифатида ҳаракатланувчи шахсга айланади.

Анъанавий жамиятларда инсоннинг яратувчилик ижодий қобилияти анча чегараланган эди. Чунки, анъанавий жамиятда меҳнатнинг табиий тақсимоти ва ихтисослашуви, шахслараро муносабатларнинг ўта табақалашуви, ўзаро ҳаракатлар ва муносабатларни норасмий мувофиқлаштириш, жамият аъзоларини бир-бирига тобелик, уруғчилик ва қон-қариндошлик муносабатлари билан боғлиқлиги, бошқарувдаги примитив тизимлар имтиёзсиз жамият аъзоларининг фаоллигини чеклаб қўйган бўлиб, бу ҳолат шахснинг ижодий фаолият кўрсатиш ва фикрлаш қобилиятини ривожлантиришга йўл бермас, ўзаро муносабатларнинг эса биқик бўлишини тақозо этар эди.

Замонавий жамиятнинг пайдо бўлиши билан инсоннинг ижтимоий ва сиёсий муносабатлардаги ўрни юксалиб борди. Бу жамиятларда ўзаро муносабатларнинг бир-бирига таъсир этиш даражаси ва меҳнат тақсимотининг чуқурлашуви - унинг секинлик билан юксак таълим ва тажрибага, шунингдек, юқори касбий малакага асосланиши, ижтимоий муносабатларнинг қонунлар, меъёрлар, шартномалар асосида мувофиқлаштиришнинг расмий тизимини шаклланиши, ижтимоий бошқарувнинг такомиллашган тизимини яратилиши, динни давлат ва бошқарувдан ажратилиши, ижтимоий институтларнинг кўпайиши ва ривожланиши каби омиллар натижасида инсонлараро муносабатлар юксалиб, сиёсий институтларни назорат этиш, инсон ҳуқуқ ва эркинликларини ҳимоя этиш, жамиятда тенглик ўрнатиш имкониятлари пайдо бўлди. XX асрга келиб энг такомиллашган ва замонавий кишилиқ бирликлари фуқаролик жамияти, деб атала бошланди.

Фуқаролик жамияти ғояси олий мақсад сифатида бир неча асрлардан бери яшаб келмоқда. Фуқаролик жамияти шундай жамиятки, унда аҳолининг бирон-бир гуруҳи бошқа бир гуруҳни ўзига бўйсундира олмайди, шунингдек, эркаклар билан аёлларни бир-бири билан боғлаб турувчи кўплаб ижтимоий, фуқаровий, диний, иқтисодий, маданий алоқа ва муносабатлар янада ривожланади. Бу ғоя 80-йилларда авж олган демократиялаштириш жараёни натижасида алоҳида

мазмун касб эта бошлади ва у тоталитар давлатларга қарама-қарши бўлган ижтимоий андоза сифатида талқин қилина бошланди.

Фуқаролик жамияти шахс учун кенг имкониятлар яратиб, унда ҳар бир шахс бошқалар билан бирлашиши ёки бошқалар билан ҳамкорликда фаолият кўрсата олиши мумкин. Фуқаролик жамияти шу тарзда инсон улутворлигини юксакликка кўтарди.

Ҳозирги замон ривожланган мамлакатларида барпо этилган фуқаролик жамиятлари тўғрисидаги тасаввурлардан келиб чиқадиган бўлсақ, у қолда фуқаролик жамияти бу:

- аввало, жамият ҳаёти фаолиятининг иқтисодий, ижтимоий ва маънавий соҳаларида ихтиёрий равишда шакллланган, бошланғич подавлат тизимларини ўз ичига қамраб олган инсоний бирликдир;

- иккинчидан, жамиятдаги иқтисодий, ижтимоий, оилавий, миллий, маънавий, ақлоқий, диний, ишлаб чиқариш, шахсий ва подавлат муносабатлар мажмуасидир;

- учинчидан, эркин индивидлар, ихтиёрий равишда шакллланган ташкилотлар ва фуқароларнинг турли давлат органлари тазйиқлари ёки бир қолинга солишларидан қонулар воситасида ҳимояланган жамият бўлиб, унда улар ўзлигини намоён қила олишлари учун доимий имкониятларга эга бўладилар.

Шу билан бир қаторда, ҳозирги даврда фуқаролик жамиятининг асосий белгилари шаклланди. Булар асосан қуйидагилардан иборат:

Иқтисодий соҳада: подавлат ташкилотлар; кооператив-ширкатлар; ижара жамоалари; акциядорлик жамиятлари; уюшмалар; корпорацияларнинг мавжудлиги.

Ижтимоий соҳада: оила; партиялар, жамоат ташкилотлари ва ҳаракатлар; иш ва яшаш жойларидаги ўз-ўзини бошқариш органлари; подавлат оммавий ахборот воситалари; жамоатчилик фикрини аниқлаш, шакллантириш ва ифода этишнинг замонавий шакллари, ижтимоий ихтилофларни куч ишлатмасдан, тазйиқсиз, қонулар доирасида ҳал қилиш амалиётининг мавжудлигидир.

Маънавий соҳада: сўз, виждон ва фикрлар эркинлиги; ўз фикрини очиқ билдира олишнинг реал имкониятлари; ижодий,

шмий ва бошқа уюшмалар мустақиллигининг ҳам қонуний, ҳам амалий жиҳатлардан таъминлаганлиги.

Шунингдек, фуқаролик жамиятининг барҳарорлигини таъминловчи шарт-шароитлар ҳам борки, уларсиз бу жамиятнинг институтлари ривожланмайди. Булар жумласига жамиятдаги ижтимоий қатламларнинг турлича манфаатларини ифода этувчи ривожланган ижтимоий структуралар мавжуд бўлиши лозимлиги киради. Қолаверса, жамият аъзоларининг бўла мустақиллик билан фаолият кўрсата олиш қобилияти, уларнинг энг ривожланган даражадаги ижтимоий, интеллектуал, рухий жиҳатлардан юксалиши содир бўлиши ҳам тақозо қилинади.¹

Сўнгги шарт-шароит эса ҳар бир фуқаронинг ўз мулкига эга бўлиши, бу мулкни ўзи истаган тарзда тасарруф қила олиши учун унинг шахсий ёки жамоавий ҳуқуқи таъминлаган бўлиши лозимлигидир.

Фуқаролик жамиятининг белгилари, мезонлари ва институтларини тасаввур қила олган ҳар бир кишига кўриниб турибдики, бундай демократик жамиятнинг асосини ўз-ўзини бошқарини ва жамоат ташкилотлари ўзаро муносабатларининг мажмуаси ташкил қилар экан.

Фуқаролик жамиятида давлат ва ҳукуматнинг алоҳида ўз вазифалари, нодавлат ва жамоат ташкилотларининг эса алоҳида ўз вазифалари бўладиги, улар бир-бирини тўлдириб, юксак ривожланган демократик жамиятнинг янговчанлигини таъминлайди. Давлатнинг ҳам, нодавлат ташкилотларнинг ҳам ўз ҳаракат доирасини ўзлари учун белгиллаган фаолияти у ёки бу томонга озгина ўзгарганда ҳам бундай ижтимоий-сиёсий мувозанатлар бузилиб, демократик меъёрдан чекинган ёхуд четга чиқиб кетиш рўй бериши мумкинлигини асримизнинг сўнгги даврдаги ривожланиш амалиёти кўрсатди.

Фуқаролик жамияти инсонлардаги ўз-ўзини англаш, уларнинг объектив равишдаги масъулият ҳиссини сезиш қобилиятининг юксалишига ҳамоҳанг равишда шаклланиб боради. Бу жамиятда шаклланган мамлакатлар фуқаролари сиёсий, ахлоқий ва ҳуқуқий маданиятлари даражасининг юқорилиги билан ажралиб туради.²

¹ Қирғизбоев М. Фуқаролик жамияти. «Ёшлик» журнали, 1996, №6, 3-4 бетлар.

² Қирғизбоев М. Фуқаролик жамияти. «Ёшлик» журнали, 1996, №6, 3-4 бетлар.

Маълумки, фуқаролик жамиятининг асоси - жамоат ташкилотлари. Ва шу билан бир қаторда, фуқаролик жамиятининг ўзига хос хусусиятларидан бири - бу подавлат тизимидаги барча жамоат ташкилотларига аъзоликнинг ихтиёрий шаклда бўлишидир. Бу қоида, биринчидан, шу жамиятдаги демократиянинг юқори даражасини намоён қилса, иккинчидан, жамият аъзоларининг ижтимоий онги ва фаолликлари юксаклигини билдиради. Қолаверса, ҳар бир фуқаро ўзи кирмоқчи бўлган ташкилот фаолиятида ўзининг манфаатлари ва эҳтиёжларига мос мақсадларга эришишига ишонч ҳосил қилганидан сўнггина шу ташкилотга ихтиёрий равишда аъзо бўла олади.

Қадимги даврдан бошлаб то ўрта асрларгача бўлган замонда давлат кенг талқин қилинган, лекин у ўзи ташкил қиладиган ва ифодалайдиган жамиятдан алоҳида эмас эди. Биринчилардан бўлиб Никколо Макиавелли «давлат» терминининг кенг ва тор маънодаги аҳамиятларини талқин этган эди. Бу пайтгача бўлган даврда давлат турли ва анча аниқ тушунчаларни англатган. Н. Макиавелли адабиётларга «*Stato*» деган махсус терминни киргазиб, у давлатни унинг қандайдир аниқ шаклидан қатъий назар жамиятнинг алоҳида сиёсий ташкилоти сифатида талқин этди.

Давлат, жамият ва индивидларнинг бир-биридан чегаралашни либерализм ўзининг давлатнинг шартномавий назарияларида (Гоббс, Локк, Руссо ва бошқалар) амалга оширдилар. Бу назарияга биноан, учта тушунча (индивид, давлат, жамият) тарихан бир-биридан бўлингандирлар. Даставвал эркин ва ярим ёввойи яшаган индивидлар иқтисодий ва бошқа соҳаларда ўзаро ҳаракатларда бўлиш оқибатида жамиятни ташкил этдилар ва кейинчалик, ўзларининг хавфсизликларини ва табиий ҳуқуқларини шартномалар тузиш йўли билан ҳимоя қилиш мақсадларида махсус орган - давлатни туздилар.

«Давлат» тушунчаси одатда маълум бир ҳудудда олий ҳокимиятга эга ташкилотни англатади. Давлатнинг моҳиятини янада чуқурроқ ва ҳар томонлама англаш учун унинг муҳим белгиларини билиш лозим.

Минглаб йиллар жамиятнинг ривожланиши билан бирга давлат ҳам унинг бир қисми сифатида ривожланиб келди. Давлат билан шахснинг ўзаро муносабати хусусиятлари, давлат

тузимида рационализм, эркинлик ва инсон эркинлиги принципларининг татбиқ этилишига қараб давлатни ривожланишини иккита глобал этапга бўлиш мумкин: анъанавий ва конституцион. Шунингдек, анъанавий ва конституцион давлатнинг белгилари намоён бўлишига қараб оралиқ босқичларга ҳам бўлинади. Масалан, тоталитар давлатчилик. Анъанавий давлатлар тарихий мерос бўлган урф-одат, меъёрлар асосида стихияли равишда ривожланди. Бу давлатларда халқ устидан институтлашган ва чекланмаган ҳокимиятга эга бўлиб, улар кишиларнинг тенг ҳуқуқли эканлигини инкор этиб, эркин инсонни давлат ҳокимиятининг манбаи эканлигини тан олмаганлар. Бундай давлатларга типик мисол сифатида монархияни кўрсатиш мумкин.¹

Конституцион ва ноконституцион давлатлар ўртасидаги чегаралар эркинликка нисбатан муносабат, шунингдек, инсон ҳуқуқларини сақлаш амалиёти, шахс, жамият ва давлат ўзаро муносабатларидаги устивор йўналишлар асосида белгиланади. Давлат ривожланишининг конституцион босқичи давлатнинг жамиятга ва фуқароларга бўйсунishi, давлатнинг аралашув ваколати ва йўналишларининг конституцион белгилаб қўйилиши, давлат фаолияти ва инсон ҳуқуқларининг кафолатларини ҳуқуқий регламентация қилиниши билан боғлиқдир. Конституцион давлатлар анъанавий давлатлардан шаклланиши, ички тузилиши ва функциялари билан кескин фарқланади.

Ҳуқуқий давлат - конституцион давлатчиликнинг реал амалга оширишидир. Унинг асосида инсонни давлат террори, унинг эътиқоди устидан куч ишлатилиши, ҳокимият органлари томонидан майда ҳомийлик қилинишдан ҳимоя қилишга интилиш ётади. Ҳуқуқий давлат - суверен халқ иродасига бўйсунувчи, инсоннинг эркинлиги ва бошқа ҳуқуқларини ҳимоя қилувчи, ўз фаолиятини қонунлар доирасида амалга оширувчи давлатдир. Бундай давлатда шахс билан ҳокимият ўртасидаги муносабатлар конституцияда белгилаб қўйилади, шунингдек, бу халқ билан ҳокимият ўртасидаги муносабатлар «ижтимоий битимлар» асосида рўй беради. Давлат билан фуқаролар ўртасидаги муносабатларда устиворлик инсон

¹ Четвернин В.А. Концепция советского правового государства. // Право и власть. - Москва, 1990, с.129-131.

ҳуқуқларига ҳаратилади, қонунлар давлат ва унинг ҳатти - ҳаракати билан бузилмайди.

Ҳозирги даврда фуқаролик жамияти ва ҳуқуқий давлат ўртасида қатъий чегара ўтказиш қийин масала. Турли ҳуқуқий давлатларнинг пайдо бўлиши ва ривожланиши тажрибасини эътиборга олиб, ҳуқуқий давлатнинг қуйидаги белгиларини келтириш мумкин:

- ривожланган фуқаролик жамиятининг мавжудлиги;
- шахснинг эркинлиги, ҳуқуқи ва жамоатчилик типчилигини ҳимоя қилиш, ҳўжалик фаолияти учун ҳуқуқий шарт-шароитлар яратиб берган ҳолда давлат фаолияти соҳасини чеклаш;
- ҳар кимнинг ўз шахсий фаровонлиги учун масъуллигини ошириш;
- барча фуқароларнинг ҳуқуқий тенглиги;
- ҳуқуқнинг умумийлиги, унинг барча фуқаролар, ташкилотлар, муассасалар, жумладан, давлат ҳокимияти учун ҳам тенг тааллуқли бўлиши;
- халқ ва давлат суверенитетининг конституцион - ҳуқуқий жиҳатлардан мувофиқлашганлиги;
- қонун чиқарувчи, ижроия ва суд ҳокимиятларининг бўлиниши, улар фаолиятининг ҳамкорликдаги бирлиги;
- давлатнинг фуқаролик муносабатларини мувофиқлаштиришда таъқиқлаш методининг чегарадан чиқиш методига нисбатан устиворлиги. Бунинг маъноси шуки, ҳуқуқий давлатда «қонун билан таъқиқланмаган барча нарсаларга руҳсат этилади» тамойилига амал қилинади. Бунда чегарадан чиқиш методи фақат давлатга нисбатан қўлланилиб, давлат фақат расмий қабул қилинган ваколатлар доирасидан четга чиқмаслиги лозим;
- индивид эркинлигини чеклаш фақат барча кишилар эркинлиги ва ҳуқуқларини ҳимоя қилиш билан боғлиқ бўлиши мумкин. Ҳуқуқий давлат шахснинг мутлоқ эркинлигини билдирмайди. Ҳар бир шахснинг эркинлиги бошқа кишининг эркинлигига зид кела бошласа, худди шу ерда унинг эркинлиги тугайди.¹

¹ Қаранг: Основы политической науки. - Москва: МГУ им. М.В.Ломоносова, 1996, с.217-220.

Ҳуқуқий давлат шароитидаги эркин рақобат натижасида мулкдорлар қатлами вужудга келиши учун қулай шарт-шароитлар яратилади. Давлатлар ривожланиш тажрибаси кўрсатдики, фақат шахсларнинг ривожланиши учун шарт-шароитлар яратилиш билан умумий фаровонликка эришиб бўлмайди. Чунки, жамиятдаги ҳар бир шахсда мулкдор бўлиш, ташаббускорлик кўрсатиш қобилияти бўлавермайди. Барибир ижтимоий тенгсизлик давом этаверади. Шунинг учун ҳам ҳаётда ижтимоий давлат назарияси ва амалиёти (умумий фаровонлик давлати) пайдо бўлди.

Ижтимоий давлат - ҳар бир фуқаро учун муносиб ҳаёт тарзи, ижтимоий ҳимоя, ишлаб чиқаришни бошқаришда иштирок этиши, шахсни ўз-ўзини реализация қилиши, ҳамма учун тенг ҳаётий имкониятлар яратилиш учун интиладиган давлатдир.

Бундай давлатнинг фаолияти умумий фаровонлик, жамиятда ижтимоий адолат ўрнатишга қаратилган бўлади. Давлат мулкий ва бошқа ижтимоий тенгсизликларни текислашга ҳаракат қилади, кучсиз ва ижтимоий ҳимояга муҳтож кишиларга ёрдам беради, ҳар бир фуқарони иш ёки бошқа ҳаёт кечириш манбаси билан таъминлашга ҳаракат қилади, жамиятда тинчликни сақлайди, инсон учун қулай ҳаёт муҳитини шакллантиради.

Ўзбекистон Республикасида миллий истиқлол шарофати билан бозор муносабатларига ўтиш, ҳуқуқий давлат ва фуқаролик жамияти барпо этиш учун қулай шарт-шароитлар яратилишга қаратилган ислохотлар тобора чуқурланиб бормоқда. Давлат ва ҳукумат миллий мустақилликнинг дастлабки давридан бошлаб кучли ижтимоий сиёсат юритиб келмоқда.

Ўзбекистонда амалга оширилаётган ислохотларнинг пировард мақсади ҳам ҳуқуқий давлат ва фуқаролик жамияти қуришдир. Ҳозирги даврда бундай давлат ва жамият барпо этишнинг конституцион ва қонуний асослари яратилди. Демократик типдаги миллий давлатчилик шаклланди. Фуқаролик жамиятининг белгиси сифатида кўп партиявийлик ва ўз-ўзини бошқариш органлари - жамоат бирлашмалари тизими шаклланди.

Мавзу бўйича таянч атамалар: шахс, давлат, фуқаролик жамияти, жамоат ташкилотлари, Конституцион давлат, ҳуқуқий давлат.

2-§. Ижтимоий бошқарув социологияси

Саволлар:

1. *Ижтимоий бошқарувнинг асослари.*
2. *Ижтимоий бошқарувнинг ҳозирги замондаги шакли.*
3. *Бошқарувда ижтимоий башорат элементлари.*

Ижтимоий муносабатларнинг унумли тарзда кечишини ҳар-хил мезонлар ёрдамида ўрганадиган фан **социологик бошқарув** деб номланади.

Бу фан умумсоциология фанининг ажралмас қисми бўлиб, унинг барча назария ва амалиётларидан тўла фойдаланади.

Инсонларнинг иқтисодий фаолияти ҳар доим маълум бир услублар, назариялар, амалиётлар, институт ва ташкилотлар орқали бошқарилиб келинаётган бўлса ижтимоий жараён, ходисалар ва муносабатлар эса хали унчалик тарзда бошқарилиш даражасига ўтгани йўқ. Шунинг учун ҳозирги давр талабига биноан ижтимоий бошқарув фанининг асослари яратилмоқдаки бу фан орқали инсонлар учун энг асосий ҳисобланган ижтимоий жараёнлар унумли тарзда бошқарилади.

Ижтимоий бошқарув фанига XX асрнинг бошларида Ф. Тейлор, М. Вебер, А. Файола каби олимлар асос солдилар. XX аср ўрталаридан бошлаб бошқарув муаммоларнинг ечилишида системали ёндашув усули қўлланила бошланди.

Ҳозирги даврда ташкилот ва корхоналарни (давлатники ёки хусусий бўлишидан қатъий назар) унумли бошқариш давр талабидан келиб чиқиб, самарали бошқарув механизмларини яратишни ва жорий этишни тақозо қилади. Зеро, кучайиб бораётган интеграцион жараёнлар ва ахборотлар тизимининг халқаро даражага етиб бориши, рақобатнинг кучайиши ва бошқалар ижтимоий бошқарувга бўлган муносабатни фойдали томонга кескин ўзгартиради ва бошқарув тизимида ижтимоий ўзгаришларга бўлган мослашувни тезлаштиради.

Ижтимоий бошқарувнинг такомиллашув истиқболлари Ўзбекистонда барча ислохотларни янада тезроқ ва самаралироқ амалга ошириш, демократик жараёнларни чуқурланштириш, ўз-ўзини бошқариш тизимларини такомиллаштириш ва охир оқибатда аҳолининг турмуш даражасини ошириш имконини яратади.

Ахборотларнинг инсон томонидан тез ўзлаштирилиши ва унинг янги шароитларга мойиллик қobiliятларини ошириб бориши ҳар қандай бошқарув тизимининг долзарб вазифаларидан бири бўлиб, «инсон омили»ни доимо ва аниқ ҳисобга олишни тақозо қилади.

Ижтимоий жараёнларни башорат қилиш ва бошқарини куйидаги асосий вазифаларни кўзлайди:

- истиқболни баҳолаш, жамият ижтимоий тараққиётининг муҳим кўрсаткичларини аниқлаш ва унга оқилона етишининг самарали воситаларини белгилаш;

- меъёрларни аниқлаш, истиқболдаги асосий ижтимоий талаб ва уни қондириш имкониятларини белгилаш;

- таҳдидларни тахминлаш, жамият ижтимоий тараққиётига акс таъсир этиш мумкин бўлган ўзгаришларни аниқлаш ва таҳлил этиш.

Куйилган вазифаларни хал этиш мақсадини кўзда тутиб холда ижтимоий башорат мос равишда турларга ажралади.

Истиқболдаги ҳолатларни башорат қилиш - жамиятнинг ижтимоий тараққиёти ҳақида олимларининг ўтган замон, ҳозирги замон ва истиқбол аъёнчаларини башорат этишдир.

Меъёрлар башорати - истиқболдаги қутилаётган ижтимоий ҳолатга мос меъёрларни топиш, яъни шу ҳолатга олиб келувчи шарт-шароитларни аниқлаш.

Таҳдидлар башорати - ижтимоий тараққиёт жараёнининг издан чиқиш ҳолатининг таҳлилига асосланган башорат тури.

Ижтимоий башорат тўрт ўзаро мангикан боғланган босқичларда амалга оширилади. *Биринчи босқич* башорат объекти бўйича маълумотлар манбаини ва кўрсаткичларини аниқлаш, башорат дастурини ишлаб чиқиш, башорат мақсади масалаларини белгилаб олишдан иборат. *Иккинчи босқич* башорат қилинувчи объектнинг динамик моделини ишлаб чиқишни ўз ичига олади. Хусусан, модель ижтимоий жараёнини акс эттирувчи математик формулалар кўринишда бўлиши мумкин. *Учинчи босқич* башорат қилинувчи жараён моделига кирувчи бошқарув кўрсаткичларини белгилаш, бу кўрсаткичларнинг башорат даврида ўзгариш тенденцияларини ва чегараларини аниқлаб олиш, турли талқиндаги тахминлар асосида вариантларни аниқлаш. *Охириги босқич* кўп вариантли башоратни амалга оширишни асослаш ва таҳлилий хулосаларни ишлаб чиқишдан иборат.

Ижтимоий башорат масаласини ечишда математик моделлаштириш ва экспертиза усуллардан фойдаланилади.

Ахборот жамият фаолиятининг ижтимоий жиҳатдан ўзига хос тамайлларини ифодалайди ва унинг ёрдамида ижтимоий бошқарув амалга оширилади. Ижтимоий ахборотнинг ўзи гуруҳларга ажратилади. Биринчи гуруҳга ижтимоий гуруҳлар тузилмаси ва ҳолати ҳақидаги ахборотлар киради. Иккинчи гуруҳ одамларнинг меҳнат ва турмуш шароити ҳақидаги ахборотлардан ташкил топади. Ахборотларнинг учинчи гуруҳи

одамларнинг ҳаёт фаолияти, турмуш тарзи ва бошқа ахборотлардан иборат.

Бошқарув нуқтаи назаридан ижтимоий ахборот - ташкилий, назорат - ҳисобга олиш, натижавий ахборотлардан иборатдир. Ташкилий ахборотлар ижтимоий бошқарув объекти ва субъекти ўзаро боғланиши, бошқарув жараёни, бошқарув қарорларининг бажарилиши ҳақидаги маълумотларни ташкил этади. Назорат - ҳисобга олиш ахборотлар ижтимоий жараёнларни бошқаришнинг бориши ва унинг бошқарув қарорларига мослиги ҳақидаги маълумотларидир. Натижавий ахборотлар белгиланган бошқарув тадбирлари, талаблари, қоида ва нормалари ҳақидаги ахборотларни ўз ичига олади.

Ижтимоий бошқарув жараёни ҳам сифат кўрсаткичли ҳам миқдор кўрсаткичли ахборотлар орқали амалга оширилади. Сифат кўрсаткичли ахборотлар ижтимоий ҳодиса ва жараённинг таърифий хусусиятлари ва таркибий тузилишининг кўринишлари ҳақидаги маълумотлардир. Миқдор кўрсаткичли ахборотлар ижтимоий ҳодиса ва жараённинг миқдорий ўлчов шаклида аниқланган катталикларидан иборатдир. Бу ахборотлар ЭХМга асосланган ҳолда математик моделлаштиришни ва у орқали ижтимоий башорат қилишни, таҳлил қилиш ва баҳолашни амалга оширишга имкон беради.

Мавзу бўйича таянч атамалар: бошқарув, башорат қилиш, таҳмин, таҳдид, бошқарув тизими.

3-§. Иқтисод социологияси

Саволлар:

1. Бозор иқтисодига ўтишнинг асосий тамойиллари.
2. Иш ҳақи ва меҳнат натижалари.
3. Жамиятнинг иқтисодий асослардаги таснифи.

XIX аср охири ва XX асрни бошларига келиб, иқтисодий ҳаёт социологиянинг тадқиқот объектига айланди. Худди шу даврда ишлаб чиқаришда инсон омили англаб етилди ва бу борадаги тафаккур шаклланиб борди.

Ҳозирги даврдаги иқтисодий ҳаётни маълум концепцияларсиз мафкуравий мақсадларга асосланмасдан тасаввур қилиб бўлмайди. Шунга кўра, И. Каримовнинг бозор иқтисодиётига ўтишнинг 5 тамойилларидан бири иқтисоднинг сиёсатдан устун бўлиши тамойили иқтисодий ҳаётнинг маъмурий буйруқбозлик мафкурасидан ҳоли бўлишини,

иқтисодиётни эркинлаштиришни кўзда тутди. Бизда бозор иқтисодиётига ўтиш тамойиллари маълум концепцияларга таявий йўналишларга асосланган ҳолда мавжуд бўлади, ривожланади. Иқтисодий ҳаёт инсон маънавий ҳаёти билан бевосита узвий боғлиқдир. Зеро, Ўзбекистон Республикаси Президенти таъкидла-ганидек: «бизнинг бозор муносабатларига ўтиш моделимиз республиканинг ўзига хос шароитлари ва хусусиятларини, анъаналар, урф-одатлар, турмуш тарзини ҳар томонлама ҳисобга олишга, ўтмишдаги иқтисодиётни бир ёқлама, бесўнақай ривожлан-тиришнинг мудҳиш меросига барҳам беришга асосланди». Иқтисодий назариялар ва қарашлар ҳамда тасаввурларга иқтисодий муносабатлар ҳамisha ҳам айнан мувофиқ бўлавермайди. Иқтисодий қарашлар ва назариялар баъзида ишлаб чиқариш муносабатларига шубҳа билан қарайди. Уни ўзгартириш, такомиллаштириш учун маълум қарашлар тизимини беради.

Иқтисодий ҳаёт сотувчи ва харидор ўртасида маданий, маънавий муносабатларсиз мавжуд бўлмайди. Агар ишчининг маифаатлари ва эҳтиёжлари инобатта олинмаса, уларнинг мақсад ва интилишларига шароит яратилмаса, ҳеч қандай техника ва технология, энг оқилона (рационал) қарашлар тизими ҳам муаммоларни ҳам ҳал қилишга имконият бермайди.

Ишчилар маънавий қадриятлари, мотивлари ва ҳуқ-атворлари фақатгина иқтисодиётдаги ўзгаришлар таъсири остида эмас, яна маданият омили туфайли ҳам шаклланади.

Асримизнинг 60-йилларида ривожланган Ғарб давлатларида иқтисодий социология фанининг ижтимоийлашуви тенденцияси янада кучайди ва натижада унинг имкониятлари ҳам ортиб борди. Шу билан биргаликда социологияда шундай тушунча ва категориялар ишлаб чиқилдики, улар иқтисодий социологиянинг категориал аппаратини шакллантиришга асос бўлди. Бу категориал аппарат иқтисодчи социологларга иқтисоддаги мавжуд ва ҳали ҳам ўрганилмаган ижтимоий алоқаларни тадқиқ қилишларига кенг йўл очиб берди.

Шу билан бир қаторда муаасасалар, ишлаб чиқариш жамоалари, касблар, бандлик стратификацияси бошқарув ва бошқа муҳим масалалар билан шуғулланувчи социологиядаги махсус йўналишлар ҳам ривожланиб борди. Бундан шундай хулоса келиб чиқадики, иқтисодий социологияни бугунги кунда глобал ва хусусий масалаларни ҳал қилувчи фан сифатида тасаввур қилиш мумкин.

Ғарбда иқтисодий социологията аниқ чегаралар доирасида ривожланаётган ягона илмий йўналиш сифатида эмас, балки давлат тараққиётининг у ёки бу даврдаги долзарб муаммоларини ўрганадиган ўзига хос бир илмий ҳаракат деб қаралмоқда.

Америкалик социолог Дж. Смерзер ўзининг «Иқтисодий ҳаёт социологияси» мақоласида иқтисодий социология «йўргак»даги ҳолатида қандай улғайганлиги ва иқтисодий турмушнинг борган сари янги томонларини ҳамраб олишлиги жуда таъсирли қилиб тасвирланган.

Смерзерни таъкидлашча, иқтисодчилар ва социологлар иқтисодий ҳаёт ҳақида бир-биридан фарқ қиладиган саволларга жавоб излайдилар. Бунда социологлар муаммога кенгроқ, иқтисодчилар эса тор маънода ёндошадилар.

Иқтисодий ҳаётга ижтимоий талқин этишга биринчи бор Ф. Тейлор эътибор берди. У ишчиларнинг меҳнатга бўлган қизиқишини ўрганди ва 1894 йили меҳнатга ҳақ тўлаш тизимига асосланган назарияни ишлаб чиқариш жараёнига тадбиқ этди. Бу гоё асосида «иқтисодий одам» концепцияси ва унинг хусусиятлари пайдо бўлди.

Бу гоёнинг асоси:

1. Энг қисқа вақтда ишчи қанча кўп ҳажмда иш бажарса, унга шунча ҳақ тўлаш;

2. Ишнинг ҳажмини эмас, балки самарадорлиги ва яхшилигини рағбатлантириш;

3. Ишчиларга кам иш ҳаққи бериш ва кўп бериш барабар зарарлидир;

4. Ишловчида юксак ҳақ олувчи бўлишга интилиш ҳиссини уйғотиш, юксакликка интилиб яшаш.

Тейлор концепцияси Америка саноатида Форд томонидан ишлаб чиқаришга тадбиқ этилди, конвейер ишлаб чиқариши шароитида меҳнатнинг самарадорлиги рағбатлантирилди.

Шўролар иқтисоди моддий рағбатлантириш ўрнига иқтисодий тенглик тушунчасини майдонга ташлади. Натижада мулкни давлат ва кооператив шакли муғлоқлангизилди. Бу эса ишчини меҳнатдан, мулкдан бегоналашувига олиб келди. 1962-1966 йилларда шўролар даврида меҳнатдан бегоналаниш кескин тус олганини кўрамиз.

Кам иш ҳақи олувчиларнинг иш ҳақи юқори ҳақ олувчиларга яқинлашгизилди. Бундай «тенглашгизилш» юқори малакали мутахассисларни, юксак малакали ишчиларни меҳнат резервларини ишга солиш учун рағбатлантирмас эди.

Ҳозирги давр иқтисодий социологияни таҳлил қилишда таримизни 70-йилида вужудга келган иқтисодий реалликни ҳисобга олиш зарур. Бу ўзгаришлар иқтисодий соҳада кенг кўламда бурилиш ҳосил қилиниши билан белгиланади. Ҳозирги социологлар ва иқтисодчилар жамиятнинг қуйидаги кўринишларини тадқиқ этмоқдалар:

- Булар: 1) анъанавий жамият
2) индустриал жамият
3) пост индустриал жамият

Агар анъанавий жамиятда ерга бўлган мулкчилик асосий ўринни эгалласа, индустриал жамиятда мулкнинг барча кўринишларига бўлган муносабат шаклланади.

Пост индустриал жамиятда интеллектуал мулк, инсоннинг ақл-заковати, билими асосий ўринга чиқиб қолди.

Индустриал жамиятни йирик машина ишлаб чиқариш қўл меҳнатини ўрнига юксак меҳнат унумдорлигига асосланган ишлаб чиқариш изоҳлайди. Бир меъёрга ишлайдиган автоматик ишлаб чиқариш вужудга келади. Оммавий ишлаб чиқариш энг муҳим белгига хусусиятга айланади. Ишлаб чиқаришда юксак малакали ишчиларни роли ортиб боради, улар мутахассисланади. Натижада машина ёрдамида стандартлашган оперцияларни бажарилади. Хўжалик соҳасида саноат ва молиявий капитал устунлик қилади. Ишлаб чиқариладиган маҳсулотлар оммавий, стандартлашган характерга эга бўлади, ишлаб чиқарилган маҳсулотлар асосан товар характерига эга бўлиб, бозор учун мўлжалланган бўлади. Товар муносабатлари миллий иқтисодиётнинг дунё иқтисодиётлари билан узвий ривожланишини тақозо қилади. Натижада дунё хўжалик тизимини шаклланишга имкон беради.

Индустриал жамиятни иқтисодий жамият, деб ҳам аташ мумкин. Чунки, реал борлик иқтисодга қаратилган бўлади, иқтисодга мўлжалланган ишлар устун равишда ривожланади.

Миллий давлатларни шаклланиши уларда, фуқаролик жамиятини вужудга келиши билан бу давлатлар ўз ҳалқининг миллий манфаатларини ҳимоя қилиш асосида, эркин халқоро иқтисодий ҳамкорликка қўшиладилар.

Маълумки, дунёда аҳолининг урбанизация жараёни тез ривожланмоқда. Буларнинг ҳаммаси таълим тизимини янгича йўлга қўйишни тақозо қилади. Оммавий ишлаб чиқариш, стандарт равишда истеъмол қилиш ва оммавий маданиятни вужудга келиш имкониятини яратади. XX аср ўрталаридан қатор Ғарб мамлакатлари жамиятнинг учинчи босқичи - пост индустриал жамиятга ўтмоқда.

Бугунги соціологіяда унинг номи ҳар хил, жумладан «информацион» ҷамият «пост-индустриал ҷамият», каби атамалар билан ишлатилмоқда.

Пост индустриал инсон билими ва маълумот захираларида кўра ҷамиятнинг асосий манбаси бўлиб қолади. Ишлаб чиқаришнинг юксак ривожланиши, юксалиши замонавий микроэлектроника ва компьютер техникасига асосланмоқда. Булар оммавий ахборотларни вуҷудга келтиради, сақтайди ва қайта ишлаб чиқаради. Коммуникация тизимида шундай ўзгариш юз берадики, ҳўжалик тизими тубдан ўзгаради.

Ишлаб чиқариш ҳажми одамларни иш билан банд бўлиши каби анъанавий ишлаб чиқариш аҳамиятини йўқотиб боради.

Табиат манбааларидан фойдаланиш, ишлаб чиқариш айниқса мугаллургия, қишлоқ ҳўжалик қисқара бошлайди. Ўз навбатида маиший хизмат кўлами кенгайди, аҳолини деярли 50% шу соҳани ташкил этади. Шунинг учун баъзида пост индустриал ҷамият - маиший хизмат қилиш ҷамияти деб ҳам юритилади. Ишлаб чиқариш (молиявий, банк, сўғурта, савдо, илмий маслаҳат, дастур) ва ишлаб чиқариш соҳаларида хизматлар (фан, таълим ва бошқа) ўсиб боради. Бунда урбанизация жараёни индустриал ҷамиятда нисбатан тесқари равишда юз беради. Қишлоққа саноат кириб боради.

Ф. Тейлорни меҳнатни ташкил қилиш усули бошқа қулай усуллар билан алмашади. Саноатга ёлланма меҳнатни ҳажми камаяди, маълумотли, билимдон одамларнинг иштироки кўпаяди. Моддий нарсалар омилидан интеллектуал омил биринчи ўринга чиқади. Инсон юксак капитал эмас, балки ўз моҳиятини, билими иқтидорини, қадриятларини намойён қилувчи ижтимоий кучга айланади. Билимларнинг структураси, мақсадлари ҳам ўзгаради. Бундай ахборотни ўрганиш, қайта ишлаш, илмий баҳоратлар бериш, дастурларни ишлаб чиқариш борган сари ортиб боради.

Демак, анъанавий ҷамиятда бойлиқ ташқи манбалар асосига қурилган бўлиб, табиат манбааларини эгаллаш ва уни ўзлаштиришга қаратилган.

Индустриал ҷамиятда ишлаб чиқаришнинг ички манбаалари ишга тушади. Ишлаб чиқ, аришда бўлган имкониятлар рўёбга чиқади. Талбиркорлик ишлаб чиқаришни тўхтовсиз ривожланишга олиб келади. Бу жараён постиндустриал ҷамиятда давом этади.

Бироқ, бу ерда биринчи ўринга фан ва маданият чиқиб қолади. Шунга кўра, таълим тизими ҷамият ҳаётини асосини ташкил этади.

Шунинг учун мамлакатимизда жорий этилган таълимнинг янги модели - кадрлар тайёрлаш миллий дастури жамиятимизда туб ўзгаришларини вужудга келтириш асосидир, «Биз олдимизга қандай вазифа қўймайлик, қандай муаммони ечиш зарурияти туғилмасин, гап охир-оқибат барибир кадрларга ва яна кадрларга тақалаверади. Муболағасиз айтиш мумкинки, бизнинг келажагимиз мамлакатимизнинг келажаги ўрнимизга ким келишига ёки бошқачароқ, айтганда, қандай кадрлар тайёрлашимизга боғлиқ»¹ - деб таъкидлаган Президентимиз И. Каримов.

Юқоридагилардан шундай хулоса келиб чиқади: Анъанавий жамиятда иқтисодий масалалар инсоннинг табиатта бевосита муносабати орқали ҳал қилинган бўлса, индустриал жамиятда инсон томонидан яратилган сунъий ишлаб чиқариш воситалари иқтисодни асосини ташкил этади.

Шунинг учун бу жамиятни иқтисодий жамият деб аташади. Иқтисодий жамиятда иқтисодий муносабатлар жамиятдаги конкрет гуруҳнинг мавқеси ҳал қилувчи омил сифатида иқтисодий муносабатлар тизимлари орқали белгиланади. Иқтисодий муносабатлар тизими ва бир-бирлари билан ўзаро ҳаракат қилувчи гуруҳларни иқтисодий социология ўрганади.

Ҳозирги давр иқтисодиётини ижтимоийлаштирилган дейиш мумкин. Чунки, бу ерда инсоннинг ўзи унинг интеллектуал салоҳияти асосий ўринга чиқади, бу эса инсон қадриятларини рўёбга чиқишини намоён қилиш асосида боради. Бу эса ишлаб чиқариш жараёнининг тобора ижтимоийлашиб боришига олиб келади. Зеро, XXI аср бугун ижтимоий ҳаётнинг инсонийлаштирилишганлиги билан характерлидир.

Мавзу бўйича таянч атамалар: иқтисодий социология, ишлаб чиқриш самараси, инсон омил, иқтисодиётнинг ижтимоийлашуви.

4-§. Меҳнат социологияси

Саволлар:

1. *Меҳнат социологиясининг услубий асослари.*
2. *Меҳнат ва унинг асосий тузилмалари.*
3. *Меҳнат жамоасининг турлари.*

Жамият тараққиётидаги барча ўзгаришлар инсон омилининг фаоллашувига, инсонларнинг меҳнат ва интеллектуал салоҳиятидан имкони борича унумли фойдаланишга, барча

¹ Каримов И.А. «Ўзбекистон XXI асрга интилмоқда» Тошкент «Ўзбекистон» 1999й, 18 бет

меҳнаткашларнинг ижодий қувватларини тўла ишга солишни ҳамда шахс, жамият ва давлат ўртасидаги манфаатдорлик ни муносабатларнинг мутаносиблигини таъминлашга боғлиқдир.

Жамият тараққиёти ижтимоий фанлар олдига жуда катта вазифаларни қўймоқдаки, уларсиз жамиятнинг ўрганиш, янгиланиш жараёнларининг истиқболини белгилаш ва илмий-назарий асосларини яратиш мумкин эмас. Жамият тараққиёти ва барқарорлиқни таъминлашда, белгиланган бешта тамойилни амалга оширишда меҳнат социологияси алоҳида ўрин эгаллайди. Зеро, социология фанининг бу йўналиши меҳнат соҳасидаги ижтимоий-меҳнат муносабатлари, иқтисодий-ижтимоий муносабатларни ўрганади ва уларни бошқа омиллар билан бирга бошқаришни таъминлайди.

Меҳнат социологиясининг яратилиши анча узоқ тарихига эга ва катта манбаларга эга бўлса ҳам, ҳали у фан сифатида тўла шаклланмаган. Меҳнат социологияси бўйича олиб борилган назарий ва амалий социологик тадқиқотлар жуда катта изланишлар лозимлигини кўрсатмоқда.

Лекин ҳозирги кунда қўлимиздаги бор услуб ва услубиётлар, тажриба натижалари меҳнат соҳасидаги ижтимоий сиёсатни чуқур ўрганиб, жамиятнинг барча тармоқларидан меҳнатни тўғри ташкил қилишга, меҳнатга адолатли ҳақ тўлашни таъминлашга ва охир оқибатда меҳнат унумдорлигининг муггасил ошиб боришини таъминлашга имкон яратган.

Меҳнат социологияси меҳнат соҳаси бўйича барча ижтимоий ахборотларни тўплашга, ишлаб чиқариш заҳираларидан тўла фойдаланишга, ҳамда меҳнатни бошқаришни оптимал стратегияси ва тактикасини белгилашга хизмат қилади.

Мазкур социология дарелигининг меҳнат социологияси қисми олийгоҳларда таълим олаётган талабаларга мўлжалланган унинг умумий йўналишларинигина беради. Бу қисмда меҳнат социологияси предмети ва услубиётлари баён қилинади. Бу услуб ва услубиётлар социологлар ва бошқа соҳа мутахассислари учун меҳнат ва меҳнатга бўлган муносабатнинг ижтимоий ва иқтисодий омилларини таҳлил қилиш, меҳнат ва меҳнат заҳираларини тадқиқ қилиш, ҳамда меҳнат жараёнларини илмий асосда бошқаришнинг самарали тадбирларини ишлаб чиқишга ёрдам беради. Бу фаннинг келиш чиқиш тарихини ўрганиш эса унинг тараққиётини белгилашга ёрдам беради. Шунинг учун бу бобда қисқача бўлса ҳам меҳнат социологиясининг шаклланиш тарихи баён қилинди.

Бизнинг ёш, мустақил ва келажаги буюк давлатимизни тараққий эттиришда меҳнат соңиологиясининг халқ хўжалигидаги жорийси катта аҳамият касб этиш билан бирга, мамлакатда ҳуқуқий ва демократик тизимни ривожлантиришга, ижтимоий адолат ўрнатишга, меҳнат унумдорлигининг ошиб боришига ёрдам беради. Меҳнат соңиологияси, бозор муносабатлари шароитида меҳнат муаммоларини тўла-тўқис ечиб бериш ва унинг истиқболларини белгиланиши назарий ҳамда амалий жиҳатдан ўз олдига қўймоқда. Бугунги кунда меҳнатни бошқаришнинг барча туркум омилларини ҳисобга олувчи ахборотлар базасини яратини ва унинг соңиологик мониторингини яратини мақсадга мувофиқдир.

Шубҳасиз, нисбатан бир кичик бобнинг ўзида қўйилган муаммоларнинг барча аспектларини кўриб чиқилиш мумкин эмас. Улардан баъзи энг муҳимларида тўхтаб ўтамиз. Белгиланган мавзу ўз билим даражасига эга. Бизни ўртача савиядаги назария кўпроқ даражада қизиқтиради.

Ижтимоий-иқтисодий нуқтаи назардан меҳнат инсонларнинг табиатга тўғридан-тўғри таъсири жараёнидан иборат бўлиб, унинг натижасида истеъмол баҳоси, моддий ва маънавий манфаат пайдо бўлади. Олимларнинг фикрича, бу шундай жараёнки, унда инсон ўз хусусий фаолияти билан табиат ва ўзи ўртасидаги модда алмашувини воситалайди, бошқаради ва назорат қилади. Меҳнат, асосан, инсон фаолиятининг шакли, турмушининг муҳим шарти сифатида кўриб чиқилади. Меҳнат тарихан жамиятни табиатдан, инсонни ҳайвонот олаmidан ажралишига сабаб бўлди ва имкон туғдирди.

Меҳнат жараёни ўз ичига уч жараёни олади: 1) инсоннинг фойдали фаолияти ёки меҳнатнинг ўзи; 2) меҳнат мавзуси, яъни бу фаолиятнинг нимага йўналтирилганлиги; 3) ишлаб чиқариш қуроллари, булар билан инсон ушбу мавзуга таъсир кўрсатади.

Инсоннинг ривожланиш босқичларидаги меҳнат даври ижтимоий муносабатларининг ривожланиш кўрсаткичларини турли шаклларида кўринади.

Соңиологияда «меҳнат шароитлари» категорияси муҳим аҳамиятга эга. У меҳнат шароитининг инсон учун нормал ёки зарарли бўлиши мумкинлиги мезонидан келиб чиқади. Нормал меҳнат шароитлари инсон саломатлигига зарар келтирмайди. Зарарли меҳнат шароитлари (шахталарда, домна ва маргел

печларида, кимёвий ишлаб чиқаришнинг баъзи цехларида ва бошқа жойларда ишлаш) инсон саломатлиги учун хавфлидир ва кўпинча инсон ҳаётига таҳдид солади. Бундан ташқари, меҳнат шароитлари социологлар томонидан *экстремал; нибатан нормал ва қулай* шароитларга бўлинади. Кўп ҳолларда улар меҳнат мазмуни ва унинг ташкил қилинишига боғлиқдир. Меҳнатни ташкил қилиш деганда, одатда, иш ташкил қилишнинг тартиби, усуллари ва шакли тушунилади, яъни «инсон - жиҳозлар, машиналар, асбоблар» тизимида мувофиқликнинг бўлиши, ишга ижобий самара бериши назарда тутилади. Меҳнатни ташкил қилиш иш жойлари, ва меҳнатдаги кооперация, ишнинг оқилона тақсимланиши ва назорати каби муҳим элементларга асосланади. Сўнгги элемент ижтимоий санкциялар ва ҳуқуқий нормалар асосида амалга оширилади.

Меҳнат мазмуни унинг техник функционал томонларини ҳамда ижтимоий-психологик тузилишини ифодалайди. Агар меҳнат жараёни шахсий режа асосида ташкил этилган бўлса, меҳнат мазмунлироқ ва ижодий элементларга бой бўлади. Ўзгаларнинг иродасига бўйсуниб - психологик ва ижтимоий нуқтаи назардан ишчини иш мазмунидан биров бўлсада йироқлаштиради. Мана шунинг учун раҳбар қўл остидаги ишчилар ва ходимларга мақсад ва вазифани қўйишдан олдин бу мақсадга эришиш йўллари узи аниқ тасаввур қилиши зарур.

Ишлаб чиқаришни бошқаришда, бизнесда, ҳуқуқий идораларда меҳнатни рағбатлантириш ва асослаш катта аҳамият касб этади. Рағбатлантириш - меҳнатнинг самарасига кўра ишчи ходимларни моддий ва маънавий мукофатлаш тизимидир.

Меҳнат фаолияти юқорида қайд қилинганидек, якка тартибда ва гуруҳли бўлиши мумкин. Меҳнат жамоаси - бу шахс учун аҳамиятли ва ижтимоий нуқтаи назардан қимматли бўлган, аниқ мақсадларга йўналтирилган одамларнинг ижтимоий-сиёсий ва иқтисодий фаолияти амалга оширадиган уюшмасидир.

Шунинг учун меҳнат жамоаси - бу ўзаро ҳамфикр бўлган, гоёвий муштараклик устун бўлган одамларнинг манфаатли бирлашувидир. Унда доим муносабатларнинг расмий ва норасмий тизими мавжуд бўлади:

1. маъмурий-ҳуқуқий тизим;
2. ўзаро шахсий алоқалар.

Маъмурий ташкилот расмий муносабатлар ва мансабдорлик иерархиясига (қуйи мансабдан юқори мансабгача) суянади.

Меҳнат ташкилотлари иккита асосий гуруҳга бўлинади:

1. Ишлаб чиқариш тармоқлари жамоалари: саноат, қурилиш, қишлоқ ва ўрмон хўжалиги, ишлаб чиқаришга хизмат қилиш бўйича юк транспорти, моддий-техника таъминлаш ва бошқалар.

2. Ноишлаб ишлаб чиқариш тармоқлари жамоаси: соғлиқни сақлаш, ижтимоий таъминот, халқ таълими, санъат, илм ва илмга хизмат қилиш, давлат-маъмурий органлари аппарати, бошқарув органлари, жамоатчилик ташкилотлари, суғурта қилиш ва кредитлаш ва ҳоказо.

Албатта, бундай тақсимлаш кўп ҳолларда шартли равишдадир. Ҳозирги кунда маргинал ва аралаш характерга эга бўлган кўпгина меҳнат ташкилотлари мавжуд. Масалан, агар 1992 йилда биринчи гурӯҳда барча меҳнаткашларнинг 70% гача бўлгани ишлаган бўлса, у ҳолда 1 январь 1997 йил саноат ишлаб чиқаришдаги структуравий қайта қурилишлар ҳисобига, саноатнинг асосий тармоқларида ишчи кучи ва капиталнинг бизнесга, савдога ва ҳоказоларга нисбати тахминан 52 ва 48% ни ташкил қилди.

Мамлакатда меҳнат ташкилотлари ҳаётида талайгина ўзгаришлар содир бўлмоқда, яъни хусусий мулкчиликка ўтиш жараёни жадал суръатда кетмоқда. Қуйида меҳнат жамоаларидан энг кўп учрайдиганларини келтирамиз:

Кооператив, ҳиссадорлик мулкчилиги негизидаги меҳнат ташкилотлари.

Асосида умумхалқ, давлат мулкчилиги мавжуд бўлган жамоалар.

Хусусий секторда меҳнат билан банд бўлган жамоалар.

Чет эл фирмалари билан биргаликда тузилган қўшма корхоналарнинг меҳнат жамоалари.

Қасаба уюшмалари ва бошқа жамоат ташкилотларининг мулкидан фойдаланувчи меҳнат ташкилотлари.

Саноат ва бошқа ноқишлоқ хўжалик корхоналарида томорқа билан шуғулланувчи жамоалар.

Ҳозирда ишлаб чиқариш, илмий текшириш, муҳандислик ташкилотлари, олий ўқув юртлири, илмий-техникавий, ижодий иттифоқлар ва бошқа субъектлар шартнома асосида тузилган жамоалар ташкил қилинмоқда. Халқаро интеграциянинг иқтисодий, илмий, молиявий каби янги шакллари пайдо бўлмоқда. Улар халқаро капиталларнинг қўшилиши негизида ташкил қилинган. Умумий халқаро хўжалик мажмуи пайдо

бўлмоқда. Уларни ташкил этувчи қисмлари (акциялар улуши бўйича) алоҳида бир давлат фирмасининг хусусий мулки бўлиб қолади, лекин шундай бир яхлит мажмуа ҳаракат қиладики, масалан халқаро энерготизимлар, машинасозлик ва кимёвий мажмуалар нефть, олгин қазиб олиш, олмосни қазиб олиш ва қайта ишлаш бўйича ва ҳоказо.

Сўнги йилларда майда савдо корхоналари, якка тартибдаги тadbиркорлик ва майда гуруҳли меҳнат корхоналари кенгаймоқда, улар фаолиятининг ҳуқуқий асослари мутаҳкамланмоқда. Қишлоқ жойларида қишлоқ хўжалик маҳсулотларини қайта ишлаш бўйича саноат корхоналари борган сари кўнаймоқда. Аграр ишлаб чиқариш билан боғлиқ бўлмаган корхоналар қурилмоқда (ёғочни қайта ишлаш, кулолчилик, тикув устaxonалари, уй рўзгор буюмлари, лойдан ва фаянсдан ишланган ўйинчоқлар тайёрлан бўйича цехлар), яъни агросаноат мажмуи тузилиши ўзгармоқда.

Режали тақсимот тизимидаги хўжаликни бошқаришнинг корхона жамоаси учун бозор иқтисодида ўтиш, унинг фаолиятидаги шартларнинг жиддий ўзгаришлари билан боғлиқдир, чунки у меҳнат бозорида, товар ва капиталда мустақил субъект бўла олади. Корхона, ташкилот жамоаси янги шартларга кўника ҳосил қилиши учун тегишли вақт зарур, акс ҳолда, салбий иқтисодий ва ижтимоий оқибатлар келиб чиқиши мумкин.

Шахснинг шаклланиши жараёнида жамоанинг ва унда таъкил этилган меҳнатнинг аҳамияти катта. Меҳнат шахснинг барча муҳим сифатларига таъсир кўрсатади. У инсон психологик эҳтиёжларини йўналтирувчи ва мувофиқлаштирувчи механизм сифатида рол ўйнайди.

Олимларнинг таъкилланишича, яқин йилларда мамлакат иқтисодида сезиларли ўзгаришлар рўй беради. Фойда келтирмайдиган корхоналарнинг ёпилиши, хусусийлангириш ишлаб чиқаришда автоматлаштирилган технологияларнинг жорий этилиши малакали кадрларга бўлган эҳтиёжни оширади. Янги ва реконструкция қилинган корхоналарнинг лойиҳаларига шундай чора-тадбирларни қўйиш керакки, улар ишчилар меҳнати мазмунли бўлисин. Меҳнат жамоаларининг истиқбол режаларида ижтимоий кўрсаткичлар нафақат маълумот вазифасини, балки бошқарув масалаларини оқилона омили бўлиш керак.

Ишлаб чиқариш жараёнида меҳнат жамоаларида ва таъкилотларда кўпинча ихтилофлар, низолар ҳам рўй беради. Уларнинг сабаби жула хилма-хилдир. Низо - вужудга келадиган зиддиятларни бартараф қилишининг самарасиз йўлидир, чунки

низо пайтида одамда ҳиссиётлар устун келгани сабабли, фикрлаш сусаяди, ўз хулқини назорат қилиш қобилияти пастлайди. Агар низо - ўзаро келишмовчиликни тартибга солишнинг ягона чораси бўлиб қолса, у ҳолда жамоанинг раҳбари уни бошқариши, ташаббусни ўз қўлига олиб унда қатнашиш керак.

Ихтилофнинг сабабини аниқлаш учун қуйидаги саволларга жавоб топиш керак:

1. Зиддиятни бартараф қилишнинг умуман имкони бормиди? Унда нима қилиш мумкин?

2. Агар зиддиятни бартараф қилиш зарур бўлса, у ҳолда қандай воситалар ўзини оқлайди?

3. Низонинг натижалари қандай бўлиши мумкин?

Мамлакатда меҳнат жамоалари бозор муносабатларининг таркиб топиши асосида кўп ҳолларда ўз ходимларининг ахлоқий сифатлари ва дунёқарашлариш ўрганишлари зарур бўлиб бормоқда. Бунда раҳбарнинг ўз қўл остидаги ходимлари билан муносабатлари ҳар кимнинг қобилиятига кўра хизмат вазифаларига қўйилиши, мутахассисларнинг малакаларини мугтасил ошириб бориш, жамоада нормал инсоний муносабатлар иқлимининг бўлишига эътибор бериш катта ахлоқий ва маънавий аҳамиятга эга бўлади. Чунки нормал бозор муносабатларининг шаклланиши нормал ахлоқий-психологик муҳитни, соғлом рақобатни, шахсий манфаатнинг жамият манфаати билан уйғуллашувини талаб қилади

Мавзу бўйича таянч сўзлар: меҳнат шароити, экстремал, нормал, қулай меҳнат шароитлари, лағбатлантириш, низолар

5-§. Ташкилотлар социологияси

Саволлар:

1. *Ташкилот тушунчаси ва унинг белгилари.*
2. *Ижтимоий ташкилот турлари.*
3. *Ижтимоий ташкилотларнинг тизмий гуруҳланиши.*

«Ташкилот» атамаси ижтимоий бирлашувларнинг шакли сифатида қўлланилади.

Инсон табиатан ижтимоий ҳодиса бўлганлиги сабабли ҳам турли жамоа ҳамда уюшмаларда бирлашади. Инсоннинг ҳамма фаолияти ташкилий уюшган ҳолда кечади, шунинг учун ҳам

шахсларнинг жамоавий фаолият кўрсатишлари ва уларнинг ташкилий шаклларда, нечоғли уюшганлиги ўрганиш муҳимдир.

Кундалик амалиётда ташкилот тушунчаси кўп учрасада, бироқ у турли маъноларда ишлатилади. Шунинг учун ҳам ишни ташкилот атамасининг мазмунини очиб беришдан бошлаймиз: Рус социологи А.И. Пригожиннинг, ташкилот атамаси уч хил маънога эга¹, деб изоҳ беради.

Биринчидан, ташкилот - муайян гуруҳ доирасида янги меъёрларни ишлаб чиқишни, барқарор алоқалар ўрнатишни, ижтимоий гуруҳ аъзоларининг саъй-ҳаракатларини мувофиқлаштирувчи уюшмадир. Бу каби фаолият энг аввало «ташкил қилиш» сўзи билан ифодаланади. Бошқача айтганда, бу фаолият ҳамкорлик кучи ёрдамида гуруҳда ўзаро келишилган ҳаракатлар учун шароитлар яратишга қаратилади. Масалан, муайян корхона раҳбари ишлаб чиқариш жараёнини ташкил қилади. Бунда у қўл остидаги кишиларни иш жойларига шундай тақсимлаши лозимки, бунинг натижасида маълум ишларнинг бажарилиш тезлиги, узлуксизлиги, унумдорлиги таъминланиши керак бўлади. Бундан ташқари, у ўзаро алмашинувни таъминлаши, ишлаб чиқаришни, иш куни тартибини, корхона ишчилари ва таъминотчиларининг ўзаро ҳаракатлари меъёрларини ташкил қилиши керак. Бу фаолият ишлаб чиқариш жараёнининг ташкilotи деб аталади.

Иккинчидан, ташкилот деганда бирор бир объектнинг белгиси, унинг тартибга солинган структурага эга бўлиш хусусияти назарда тутилади. Бу ижтимоий объектнинг бир-бири билан ўзаро боғланган қисмлардан ташкил топишини ва қандайдир ички тузилишга эга бўлишини билдиради. Бу маънода «ташкилот» атамаси ташкил этилган ва ташкил этилмаган структураларни фарқлаш учун ишлатилади. Агар бирор бир ижтимоий гуруҳ барқарор ижтимоий ролларга (яъни ҳар бир киши ўз вазифасини бажариши) эга кишиларнинг хатти-ҳаракатини тартибга соладиган қоида ва қонунларга, ҳамда бошқа гуруҳлар билан тартибли алоқаларга эга бўлса, бундай гуруҳни уюшган гуруҳ деб атайдилар.

¹ Қараиғ А.И. Пригожин Социология организации. М.:1980 39-41 бетлар.

Учинчидан, ташкилот дейилганда, маълум ижтимоий вазифани бажарадиган сунъий равишда ташкил қилинган ижтимоий гуруҳ тушунилади. Масалан, мактаб - ёш авлодга таълим бериш вазифасини бажарадиган муайян миқдордаги кишилардан иборат ижтимоий гуруҳдир. Бу маънода банк - пулни тўплаш, тақсимлаш ва тартибли фойдаланиш вазифасини бажаришда иштирок этадиган кишилардан иборат бўлган ташкилотдир.

Юқорида санаб ўтилган ташкилот тушунчасининг уч маъноси бир-бири билан чамбарчас боғлиқ. Ҳар қандай уюшган гуруҳ (бу тушунчанинг учинчи маъноси), уни ташкил қилиш яъни унинг ички структурасини, алоқа тизимларини, маданий хусусиятларини ташкил қилиш, ҳамда ижтимоий ролларни тақсимлаш фаолияти давомида вужудга келиши лозим. Агар ушбу уюшган гуруҳ шаклланадиган бўлса, у ҳолда биз ташкил қилинган деб аталадиган ички сифатга эга бўлган ташкилотни назарда тутамиз.

Жамиятда «ташкилот» атамасининг юқорида кўриб чиқилган маънолари ташкилот моҳиятини тушунишга ва унинг илмий таърифини топишга имкон беради.

Ташкилотнинг таърифи. Фанда ташкилотнинг жула кўп таърифлари мавжуд. Бу таърифларда ташкилот кўпинча рационал тизим ёки мақсадга эришишга йўналтирилган тизим сифатида намоён бўлади. Ташкилотга қуйидагича таъриф беришимиз мумкин: Ташкилот энг аввало ўзаро боғланган ва ўзига хос мақсадларга эришишга йўналтирилган ижтимоий гуруҳдир. Ҳар қандай ташкилот аъзоларининг ҳаёти-ҳаракатини маълум маънода умумий натижага эришиш учун уйғунлаштира олса, бундай ташкилот мақсадга мувофиқли ҳисобланади. Масалан, корхона маълум турдаги маҳсулотни ишлаб чиқаришни йўлга қўйиш учун, сиёсий партия сиёсий дастурни амалга ошириш учун, шифохона эса беморларни даволаш учун мавжуд бўлади.

Бундан ташқари, ташкилотлар - юқори даражада расмийлашган гуруҳлардир. Уларнинг ички структураси шу маънода юқори даражада расмийлашганки, бунда ташкилот доирасидаги қонун қоидалар, иш тартиблари амалда унинг ҳамма аъзоларининг фаолиятини қамраб олади. Улар аниқ ва

равшан тузилган ва ҳамма ролларни ва ролли алоқаларни ўз ичига олади. Ташкилот структурасида у ёки бу мавқеларни бажараётган индивидларнинг шахсий сифатларидан қатъий назар, уларга ролли ҳаракатлар тақдим этилади. Раҳбар, унинг муовинлари ёки ижро этувчилар шахсий сифатларидан қатъий назар ўзларининг мажбуриятиларини хизмат доирасида ўзаро муносабатларини белгилаб берадиган қонун қоидаларга бўйсуниб бажарадилар.

Юқорида санаб ўтилган асосий хусусиятлардан келиб чиқиб, **ташкилотни** маълум мақсадларга эришишга йўналтирилган ва юқори даражада расмийлашган структурага эга бўлган ижтимоий гуруҳ деб таърифлаш мумкин.

Ижтимоий ташкилотларга қуйидаги хусусиятлар хос:

1. Ҳар қандай ташкилот ўз мақсадига эга, чунки у аниқ мақсадларни амалга ошириш учун тузилади ва унинг фаолияти мақсадга эришганлик даражаси билан баҳоланади. Бунда ташкилот кишилар хатти-ҳаракатини тартибга солиш ва бирлаштириш вазифасини бажарувчи восита эканлигини англанади.

2. Мақсадга эришиш учун ташкилот аъзолари ўзига хос рол ва статус (мавқе) лар бўйича тақсимланишга мажбурдирлар. Шунга мувофиқ, ижтимоий ташкилот ўзининг аъзолари томонидан бажарилиши керак бўлган ижтимоий ҳолат ва ролларнинг мураккаб ўзаро боғланган тизимини ифодалайди. Ижтимоий ташкилот кишига тақдим қилинган ижтимоий статус ва ижтимоий рол доирасида, ҳамда ўша ижтимоий ташкилот доирасида қабул қилинган меъёрлар ва қадриятлар чегарасида ўз эҳтиёж ва манфаатларини қондиришга имкон беради.

3. Ташкилот меҳнат тақсимооти ва уни ихтисослаштириш асосида вужудга келади. Шунинг учун ҳам ижтимоий ташкилотларда турли горизонтал структуралар бўлади. Лекин ташкилотнинг муҳим хусусиятларидан бири-унда бошқарувнинг вертикал (иерархияли, яъни пилапоя) шаклда бўлишидир. Айнан шу ерда бошқарувчилар ва бошқарилувчилар ҳаракати яққол кўзга ташланади. Бошқарувнинг иерархияга (пилапоя шаклида) асосланганлиги мақсадга мувофиқлиликни ифода этади.

4. Бошқарув тизими ташкилот фаолиятини тартибга солиш ва назорат қилиш учун ўзига хос воситаларга эга. Бу воситалар орасида институтчионал ёки ички ташкилий деб аталадиган меъёрлар яъни маълум ваколатларга эга бўлган ўзига хос институтларнинг фаолияти билан тузиладиган меъёрлар муҳим рол ўйнайди. Мазкур институтлар меъёрий талабларни ҳаётга жорий қилади ва ўзига хос таъсири билан уларни қўллаб қувватлайди.

Юқоридагилар тўрт омил асосида муайян ташкилот ўзаро алоқа ва ҳаракат муносабатларни тартибга соладиган мақсад, алоқа ва меъёрлар тизими сифатида пайдо бўлади.

Ташкилотнинг ўзига хос белгиларини фарқлаш билан бирга социологлар ташкилотларни маълум турларга ажратишади. Энг аввало ижтимоий ташкилотлар **расмий** ва **норасмий ташкилотларга** бўлинади. Бу каби турларга ажратиш меъзони бўлиб, уларда мавжуд бўлган алоқа, ўзаро ҳаракат ва муносабатларни расмийлашганлик даражаси ҳисобланади. Россиялик социолог А.И. Пригожин, **расмий ташкилот** - алоқа, статус ва ролларни ижтимоий расмийлаштириш асосида ташкил қилиш усулидир¹, деб изоҳ беради. Расмий ташкилотнинг асосида ихтисослаштириш натижасида пайдо бўладиган меҳнат тақсимооти ётади. Меҳнат тақсимооти статус-мансаблар тизими кўринишида намоён бўлади. Ҳар қандай статус ва мансаблар маълум вазифаларни бажаришга мўлжалланганки, натижада ҳамма вазифалар ташкилот аъзолари ўртасида тақсимланади. Мансаб статуслари вазифалар бўйича иерархия (пиллапоя) шаклидаги структура асосида, турли ташкилий бўлимлар эса бўйсунувчилар тамойили асосида йўлга қўйилади.

Расмий ташкилотнинг фаолияти режалаштирадиган ва меъёрга соладиган регуляторларни, мансаб хатти-ҳаракатининг меъёр ва намуналарини, фаолият дастурларини, рағбатлантириш тамойилларини ўз ичига олади.

Америкалик социолог А. Этциони расмий ташкилотларни уч асосий: **мажбурий**, **эркин** ва **утилитар (манфаатли)** ташкилотларга ажратади². **Эркин ташкилотлар** дейилганда кишилар ихтиёрий равишда аъзо бўладиган ва аъзодан ихтиёрий

¹ Пригожин А.И. Социология организация. 1980. 37 стр.

² Карант. James W. Yander Zanden. Sociology. The Core. Oslo state University 1990. p 208.

равишда чиқадиган ташкилотлар назарда тутилади. Буларга қизил Ярим Ой жамияти, Яшиллар ҳаракати, жамоа ташкилотлари, Хотин-қизлар жамияти яққол мисол бўла олади. Кишилар эркин ташкилотларга бўш вақтларини унумли ўтказиш, ўз дунёқарашларига яқин кишилар билан алоқа ўрнатиш, муайян ижтимоий хизматларни амалга ошириш, маълум ижтимоий муаммоларни ҳал қилиш учун аъзо бўладилар.

Кишилар баъзан ўзлари истамаган ҳолда, ёки мажбурий равишда баъзи ташкилотларнинг аъзолари бўлиб қоладилар. Бундай ташкилотлар **мажбурий ташкилотлар** деб аталади. Мажбурий ташкилотларга ахлоқ тузатиш шифохонаси, қамоқхона, турма, армия ва бошқалар мисол бўлади.

Баъзан кишилар маълум амалий сабаблар, фойда ёки манфаат туфайли ташкилотларга қўшилидилар. Бундай ташкилотлар **утилитар (манфаатли) ташкилотлар** деб аталади. Университетлар, Корпорациялар, бирлашмалар, фирмалар, давлат муассасалари кишиларнинг маълум манфаатларини қондириш учун тузиладиган ташкилотларга киради. Утилитар (манфаатли) ташкилотлар эркин ва мажбурий ташкилотлар орасида ётади. Масалан, биз бирор-бир ташкилотга мажбурий равишда ишга қабул қилинмаймиз, лекин ўзимизнинг турмуш даражамизни йўлга қўйиш учун ишлашга масъулмиз.

Ҳар қандай расмий ташкилот бошқарув тизимига эга. Ташкилотнинг бошқарув шакллари: озчилик ҳокимияти - алигархия; бир киши ҳукмронлиги - автократия; халқ ҳокимияти - демократия сингари юнонларнинг бошқарув усулларидан келиб чиқиб, яратилган.

Бу тушунчани социологик нуқтаи назардан олиб қарасак, бошқарув - бу институт, администрация, корхона ёки бошқа мақсадли гуруҳлар фаолиятининг юқори даражада аниқлик ва самарали ишлашини таъминлайдиган тизимдир. Социологияда бошқарув тизимининг таснифини баҳолашда бир-бирига зид бўлган фикрлар мавжуд. Немис социологи М. Вебер бошқарувнинг имкониятларини жуда юқори баҳолайди ва уни идеал тип сифатида таҳлил қилади. М. Вебернинг фикрича, бошқарувнинг идеал тиши қуйидаги хусусиятларни ўз ичига олади:

- бошқарув фаолияти доимо амалга оширилади;
- бошқарув органига кирадиган шахслар шахсан эркиндирлар, лекин улар бажарадиган вазифалари доирасида ҳаракат қиладилар;
- мансаб ва статусларнинг иерархия асосида тақсимланиши;

- ҳар бир мансаб ва статусларнинг вазифалари аниқ белгиланган бўлади;
- кишилар шартнома асосида ишга олинадилар;
- ишчи ва ходимларни танлаш уларнинг маълумотига қараб амалга оширилади;
- бошқарув аппарати томонидан чиқарилаётган ҳар қандай буйруқ, қарор, қонун қоидалар ҳужжатлаштирилади ва сақланади;
- мансабдор шахсларнинг ҳатти-ҳаракати, фаолияти, маълум воситалар орқали назорат қилинади.
- бошқарув фаолияти ўзига ҳос касбга айланади.
- мансабдорларни тайёрлаш бўйича таълим тизими мавжуд бўлади.

Бошқарув тизими тўғрисидаги Вебер таълимоти замонавий социологлар томонидан танқид остига олинди, масалан Т. Парсонс, А. Голднер нуқтаи назарича ҳокимиятнинг икки типи - иерархияда тугган мавқе ва касбий билим бир-бирига қарама-қарши келади. Бошқарувчи ҳокимияти буйруққа асосланади, шунинг учун ҳам унга бўйсуниб иштироки бўлмайди Мутахассисга бўйсуниб унинг ижтимоий ва касбий статусини тан олиш билан боғлиқ. Бу икки асосий ҳокимият ўртасидаги зиддият доимий низолар учун асос бўлади.

Ҳозирги кунда ҳар қандай ижтимоий ташкилотда бошқарув аппаратининг бўлиши талаб этилади. Агар ушбу бошқарув тизими бўлмайдиган бўлса, ташкилот фаолиятини йўлга қўйиб жуда мушкул бўлади. Сўнгги йилларда фан ва техниканинг ривожланиши, айниқса компьютер тизимининг кенг жорий қилиниши натижасида бошқарув тизимида маълум сифатий ўзгаришлар рўй бермоқда. Буларни таҳлил қилиш ва ўрганиш янги тадқиқот вазифаси ҳисобланади.

Мавзу бўйича таянч атамалар: ташкилотлар, расмий ва норасмий ташкилотлар, эркин, мажбурий ва утилитар (манфаатли) ташкилотлар, бошқарув.

6-§. Маҳалла ва маҳаллий бошқарув социологияси

Саволлар:

1. Ўзбекистонда маҳаллий бошқарув тизими шакли.
2. Маҳалла - ўзини ўзи бошқарув тизимининг муҳим ижтимоий органи.
3. Маҳалла субъекти ва унинг кўринишлари.
4. Маҳалла демократияси.

Ўзбекистон Республикасининг ижтимоий-иқтисодий ривожланиш жараёнлари бошқарув тизимини мунтазам шакллантириш ва такомиллаштириб боришни ўзининг миллий қадриятларига ва давлатчилиги тарихида шакллانган анъаналарига таяниб иш кўришни тақозо этмоқда. Зеро, ўтиш давридаги вазиятни тўғри баҳолаган мамлакатимиз раҳбарияти, замон руҳига мослашувчи илгор мамлакатларнинг ютуқлари билан тарихий меросимизни уйғунлаштириш асносида миллий бошқарув тизимлари пойдеворини мустаҳкамлаб бормоқда.

Бу аснода ўзини ўзи бошқарув тизимининг миллий ифодаси ва Ўзбекистондаги ижтимоий ҳаёт тарзининг маҳаллий кўринишдаги шакли маҳалланинг ҳам ўрни бекиёсдир. Бозор иқтисодиётига ва умуминсоний тамойилларга асосланган ҳуқуқий демократик жамият қуриш жараёнида, маҳалла жамиятнинг асосий таянчи бўлиб қолиши табиийдир. Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлисининг Биринчи чақириқ ўн тўртинчи сессиясидаги маърузасида Президент И. Каримов: «Маҳаллий ҳокимият органлари ва фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари бажарадиган вазифалар доирасини кенгайтириш, уларга давлат ваколатларининг бир қисmini босқичма-босқич тошириш лозим. Бунда энг муҳими, аҳолининг касб ва ижтимоий таркиби маиёфатларини янада тўлароқ ифодалаш ва ҳимоя қилишда подавлат, жамоат тузилмаларининг ҳуқуқ ва мавқеъларини ошириш даркор. «Кучли давлатдан кучли фуқаролик жамияти сари» деган сиёсий қурилиш дастурининг моҳияти ана шунда яққол намоён бўлади. Айнан шундай ёндашув фуқароларнинг ўзларига ўз ҳаёти ва бутун жамият ҳаётини бошқаришда ва тапқил этишда кенг иштирок этиш учун имконият яратади»¹, - деб алоҳида кўрсатиб ўтди.

Шу боисдан, Ўзбекистонда жамият қурилиши тизимини мустаҳкам пойдеворини яратишда маҳалланинг ўрни катта

¹ Каримов И. «Ўзбекистон XXI аерга интилоқда» Т.: Ўзбекистон 1999. 28-296.

эканлигини ва ўзини ўзи бошқарув органларининг бошқарув тузилмасини бугунги кун талаблари руҳида ўрганиб унинг назарий ҳамда амалий аҳамиятларини социологик жиҳатдан ёритиш муҳим илмий аҳамиятга эгадир.

Маҳаллий ўзини ўзи бошқарув органлари таркибини фуқаролар йиғинлари, хусусан маҳаллалар ташкил этади. Жамиятда ўзини ўзи бошқарув тизимининг муҳим органи бўлган маҳалла - бу ҳудудий, касбий, турли ёшга оид ва бошқа шу каби турли хил ижтимоий гуруҳлардан ташкил топган ижтимоий тизимдир. У мана шу ижтимоий гуруҳларнинг қизиқиши ва иродасини ўзида мужассамлаштириб, уларни ижтимоий ҳаётга жорий қилувчи умумий ҳамда алоҳида ҳолатларни намоён қилади.

Бугунги кундаги ўзини ўзи бошқарув тизимининг тараққий этиб бориши - демократик жамият тараққиётининг асосий йўналишларидан биридир. Чунки ўзини ўзи бошқарув тизими ижтимоий тизим сифатида кишиларнинг турли хил фаолиятларини, улардаги ташаббускорликни ва тақлифларни инобатга олган ҳолда қонун доирасида уларнинг тезда амалга ошишини таъминлайди. Ўзбекистон Республикаси Конституциясининг 101-моддасида шундай дейилади: «Маҳаллий ҳокимият органлари, Ўзбекистон Республикасининг қонунлари, Президент фармонлари, давлат ҳокимияти юқори органларининг қарорлари амалга оширадилар, халқ депутатлари қуйи Кенгаплари фаолиятига раҳбарлик қиладилар, Республика ва маҳаллий аҳамиятга молик масалаларни муҳокама қилишда қатнашадилар»¹.

Республикамиз мустақилликка эришганидан сўнг, жамият ичида кичик жамият номини олган - **маҳалла** тизимини равнақ топтириш, унинг ўзига ҳос миллий бошқарув шаклини инлаб чиқиш, Ўзбекистон халқининг ижтимоий муаммоларини ўрганиб, унга амалий ёрдам берувчи жамиятнинг ижтимоий бир бўлаги ҳисобланмиш ушбу тизимни махсус ҳайрия жамғармасини тузиш тўғрисида фармон қабул қилинди.

Маҳалланинг маънавий ҳолати тўғрисида фикр юритилар экан, албатта, унинг бошқарув тизимида муҳим аҳамият касб этган субъект тушунчасига эътибор қаратишлик илмий мазмун касб этади. Маҳалла субъектининг ўзига ҳос хусусиятини ундаги бошқарув функцияси бажаради. Чунки айнан шу функция орқали маҳалланинг самарали иш фаолияти намоён бўлади.

¹ Ўзбекистон Республикаси Конституцияси.Т., "Ўзбекистон" нашриёти, 1992, 356.

Ҳар бир маҳалла ўзига хос географик жойлашувга, ўзига хос турмуш тарзига эга бўлганлигидан келиб чиқиб, бу муқим маконда истиқомат қилаётган аҳолининг турли миллатга ёки бир миллатга мансублигига асосланиб, ҳар бир маҳалланинг ўз ижтимоий-иқтисодий ривожланиш дастурини яратиш мақсадга мувофиқ. Маҳалла бугун фуқароларнинг мустақил фаолиятиги, уларни жамиятнинг турли доиралардаги ижтимоий муносабатларини, давлат ва жамият бошқарув структурасини ташкил этишдаги ҳамда ижтимоий жамоаларнинг ҳаёт фаолиятини таъминловчи ва шу билан биргаликда ўз аъзоларини ижтимоий ҳаёт олдида қўйилган саволларга жавоб беришдаги иштирокини белгилайди. Кузатишлар ва олиб борилган тадқиқотлар асосида Ўзбекистон ҳудудида маҳаллаларни қуйидаги тўртта асосий қисмга ажратиш мумкин:

- 1) Шаҳарлардаги анъанавий маҳаллалар,
- 2) Шаҳарлардаги квартал маҳаллалар,
- 3) Шаҳарчалардаги маҳаллалар,
- 4) Қишлоқ маҳаллалари.

Маҳалланинг бугунги кундаги ижтимоий ҳолатига эътибор қаратиладиган бўлса, унда қуйидагиларни кузатиш мумкин: **биринчидан**, оила муҳофазаси, **иккинчидан**, ободонлаштириш, кўкаламзорлаштириш ва тозалик, **учинчидан**, ижтимоий ҳимояда фаол иштирок этиш, **тўртинчидан**, маънавият ва ижтимоий ҳуқуқни шакллантириш, **бешинчидан**, сиёсий фаолликни ошириш ва ҳоказо. Лекин, биз ўйлаймизки ҳали ҳамон бу муаммолар ва жараёнлар чуқур ўрганилмаган, уларга етарлича аҳамият берилмаган. Ҳолбуки, шундай экан олдинда ушбу фаолиятлар бўйича қилинадиган амалий ишлар ҳали беҳисоб ва улар ўз ечимини кутиб ётибди.

Сорокин шунга ўхшаш ҳолатларни биологик таъсирланиш жараёни деб баҳолайди. Унинг фикрича, «Инсон ижтимоий организм бўлиб, табиатдаги барча тирик организм сингари яшаш учун муҳим бўлган барча шароитларга эҳтиёж сезади»¹. Ҳукумат томонидан маҳаллага эътибор кучайтириляётганлигининг асосий сабабларидан бири - ижтимоий алоқадорликни шакллантирувчи ва кишиларни ижтимоий гуруҳ сифатида боғловчи жараёнларнинг мавжудлигидир. Бу жараёнлар а) *индивидлар*, б) *муносабатлар*, в) *ташаббускорлик* бўлиб, ушбу ҳолатларнинг мавжудлиги кишиларни бир-бири билан ўзаро муносабатда ва

¹ Сорокин П.А. Общедоступный учебник социологии. Статьи разных лет. М.: 1994, стр.88.

алоқадорликда ҳамда жамоавий бирликда бўлишига имконият яратади. Бу ҳолатлар тезлик билан амалга ошиши учун улар бир-бири билан ёнма-ён яшамоғи ва уларни ўзаро муносабатга тортувчи сабаблар шакллантирилиши керак. Чунки ана шу сабаблар уларни ўзаро жипслаштириши ва жамият ҳаётида фаол иштирок этишини таъминлайди.

Қадимги юнонлар демократия терминини ишлаб чиққанларида, табиий-ижтимоий жараёнга эътиборни қаратган эдилар, яъни кишилар ўзлари яшаётган жойга хос бўлган имкониятларни яратадилар. Демак, демократия - бу халқ ҳокимияти ёки халқ бошқаруви сифатида оммани турли табақалари ижтимоий фаоллигини тақозо этади. Ўз-ўзидан равшанки, халқ иштирок этадиган ва ўз ижтимоий моҳиятини мумкин қадар тўла намоён эта оладиган халқчил тизим - бу

ўзини ўзи бошқарув тизимидир. Халқ бошқарув тизимида фаол иштирок этар экан, у ўзининг ижтимоий-сиёсий фаолиятини ошириб боради, демак у жамиятнинг маънавий ва ижтимоий ҳаётига кириб боради ҳамда тобора уни жамият тараққиёти ва равнақи ўйлантириб қўяди.

Шахснинг ижтимоий муносабатларга киришини йиғилиб қолган ижтимоий муаммолар ҳамда ҳар хил воқеликлар ва тафсилотлар тўғрисида ҳукм юритиш ёки хулоса чиқариш имкониятини беради. Бу ҳолат ўз навбатида фуқароларнинг сиёсий фаоллик ролини ортиб бориши учун замин хизматини бажаради. Кузатишлар шуни кўрсатади, яъни маҳалла муносабатларида барча қатламлардаги кишиларнинг иштирок этиши бир текис ҳолатда кечади. Бу эса жамиятда ўрта қатлам муносабатларини шаклланишига ёрдам беради. Бир-бирлари билан ўзаро ижтимоий муносабатларга киришиш оқибатида маҳалланинг одамлар ҳаётига яқинлиги, аҳоли турмуш тарзи ва кундалик ҳаёти билан уйғунлиги кўп жиҳатдан жамиятда демократик жараёнларни чуқурлаштириш имкониятини янада тезлаштиради.

Одамларнинг ҳатти-ҳаракати, воқеликка ва ҳар қандай янгиликка нисбатан муносабати, энг аввало юксак ахлоқ-одоб, шарқона вазминлик, ота-боболаримизга хос мулоҳазамандлик, қийин ва мураккаб вазиятларда шахсий манфаатлардан умумдавлат ва умумхалқ манфаатларини устун қўйиш, жамоа учун яшаш каби инсоний фазилатларга қаратилган. Бу ва шунга ўхшаган миллий қадриятлар жамиятдаги оқилона сиёсат туфайли умуминсоний қадриятлар даражасига кўтарилмоқда.

Ўзбекистон Республикаси «Фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органлари тўғрисида» янги таҳриридаги қонуннинг

6-моддасида айтилганидек, «Фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органи фаолиятининг асосий принциплари демократизм, ошкоралик, ижтимоий адолат, инсонпарварлик, маҳаллий аҳамиятга молик масалаларни ечинда мустақиллик, жамоатчилик асосида ўзаро ёрдам»¹ - деб белгиланган. Айтиш мумкинки, Ўзбекистонда амалга оширилаётган маҳалла демократияси, унинг халқ ҳаётига яқинлиги, аҳоли турмуш тарзи ва кундалик ҳаёти билан уйғунлиги сабабли кундалик ҳаёт тарзимизда қайтадан қарор топаётган бошқарув тизими сифатида ўз ифодасини топмоқда.

Жамият тараққиётидаги ҳар қандай ўзгаришлар, янгиликлар, айниқса инсоният ривожига катта туртки берадиган жараёнлар, кашфиётлар ўз-ўзидан юз бермайди. Бунинг учун аввало асрий анъаналар, тегишли шарт-шароит, тафаккур мактаби, маданий-маънавий муҳит мавжуд бўлмоғи керак. Иқтисодий тараққиёт суръатлари авж олган сари одамларнинг маърифатга интилиши ҳам кучайиб бориши зарур.

Ўзбекистон Республикасининг асосий куч-қудратини манбаи - бу халқимизнинг умуминсоний қадриятларга содиқ қолганлигидир. Ўзбекистондаги ана шундай умуминсоний қадриятлар сарчашмаларидан бири маҳалла тизими эканлиги тўғрисида юқорида тўхталиб ўтган эдик. Унинг нуфузини ошириш, ижтимоий, сиёсий, тарбиявий, улкан маънавий масалалардан бири бўлиб қолмоқда. Президент И. Каримов «Туркистон» газетаси мухбирининг берган саволларига - «Маҳалла, табир жониз бўлса, кишилик жамиятида алоҳида тарбиявий аҳамиятга молик бўлган ўзига хос маскандир дейиш мумкин. Бу ноёб тажриба аҳолининг маҳалла бўлиб яшаш тарзи жаҳоннинг бошқа мамлакатларида кам учрайди. Шунинг учун ҳам инсонни жамият билан бирга яшашга ўргатадиган, шу руҳда тарбиялайдиган бирламчи ва беқиёс макон-бу маҳалладир»² - деб жавоб қайтаришида, ушбу тизимнинг оммабоп жараёнга айлантириш айни муддао эканлиги тўғрисидаги гоёя деб ифодаласа бўлади.

Мавзу бўйича таянч атамалар: маҳалла, маҳаллий бошқарув, маҳаллий ҳокимият, боғловчи жараёнлар

¹ Фуқароларнинг ўзини ўзи бошқариш органи фаолиятининг асосий принциплари тўғрисида. Ўзбекистон Республикасининг қонуни. Постда рўзномаси. 1999.22 январь 3-бет.

² И.Каримов. Ўз келажагимизни ўз қўлимиз билан қурмоқдамиз. Туркистон газетаси. 1999, 2 феврал., 4-бет.

7-§. Жамоатчилик фикри социологияси

Саволлар:

1. *Жамоатчилик фикри тушунчаси.*
2. *Жамоатчилик фикрининг назарий асослари.*
3. *Жамоатчилик фикрининг ижтимоий ҳаётда намоён бўлиши.*

Жамоатчилик фикри тушунчаси маъно-мазмун нуқтаи назаридан «жамоа», «жамоатчилик», «фикр» сўзларининг мантикий мақсадли уйғунлашуви маҳсулидир. Жамоатчилик фикрини теран ва тўғри англамоқ учун юқоридаги таркиб ясовчи сўз-терминлар моҳиятини аввал бoshдан англаб оломоқ муҳимдир. Ҳозир ва ўтмишда, ватанимиз ёхуд хорижий мамлакатлар тадқиқотчилари бу терминлар мазмунига турлича талқин беришиб, уларга мақсаддан келиб чиқадиган маъно юклатиб келишган. Хусусан, аксарият тадқиқотларда жамоатчилик фикрининг таркибий қисми бўлган «фикр» тушунчаси «тасаввур», «муҳокама», «қарашлар», «мулоҳазалар», «ишонч», «эътиқод», «лафз», «фикр билдириш», «эътироз», «фикр яқдиллиги», «иплорализм» ва ҳоказо терминларга синоним тушунча сифатида ҳам талқин этилади. Фикр тушунчасининг бундай ҳар ёқлама талқини жамоатчилик фикрини тушунишда муайян мураккаблиklar туғдириши табиийдир.

Худди шунингдек, жамоатчилик тушунчаси хусусида ҳам илм-фанда яқдил қарашларнинг йўқлигини эътироф этиш жоиздир. «Жамоатчилик» тушунчаси энг қадимги даврларда хусусан қўҳна Эллада ва Рим давлатлари сиёсатида муҳим ўрин тутган бўлиб, унга халқ фикри нуқтаи назаридан қараб келинган. Гарчи, қадимги Эллада мамлакатаида жамоатчилик фикрига муҳим аҳамият бериб келинган бўлса-да, бу масалада кўпроқ дифференциал ёндошув устунилик қилган. Хусусан, халқ фикри зодагонлар, аскар бошлиқлари, шаҳарликлар, озод афиналиклар фикри периферия, полислар ёхуд плебейлар ва қушлар фикридан кескин фарқ қилган. Шу боисдан «жамоатчилик» термини қадимги Юнон ва Рим давлатларида «эл-халқ мақсад-тилаклари», Олмония, Фарангистон ва Англияда «омма хоҳиш-иродаси», Польша ва Чехословакияда «гуруҳ», Россияда «йиғин фикр-ёди» маънолари билан уйқан тушуниб келинган.

Мовароуннахрнинг қўп минг йиллик тарихида жамоатчилик термини муқаддас тушунчалардан саналиб шахс ва жамоа муносабатларида бирламчи ўрин тутиб келган. У шахснинг таваллудидан бошлаб бутун ҳаёти давомида муайян маёқ вазифасини ўтаб, тартиб-қоидалар, тузуклар, қонунлар, урф-одатлар ва анъаналар тарзида амал қилиб, кишиларнинг хатти-ҳаракатлари, ўй-фикрлари, орзу ва режаларини муайян мақсадлар сари йўналтириб турган. Жамоатчилик фикрининг шахс ва жамият муносабатларида устун мавқега эгалити «жамоатчилик» тушунчасини эл, халқ, кўпчилик мазмунида тушуниш, «фикр» тушунчасини эса ёндошув, нуқтаи назар маъносида англаш имконини беради. Шу боисдан бизнинг назаримизда жамоатчилик фикри тушунчасини халқ ёндошуви ёхуд халқ нуқтаи назари тарзида тушуниш мақсадга мувофиқдир. Зеро, фикр нуқтаи назар маъносида тушунилганда ўз луғавий мазмуни замирига мулоҳаза, баҳолаш, қарашлар сингари таркибий ҳамда тизимий тушунчаларни ҳам қамраб олади.

Шундай қилиб, жамоатчилик фикри тушунчасига берилган юқоридаги таъриф негизида мазкур ижтимоий ҳодиса моҳияти ва таркибий қисмлари хусусида атрофлича мулоҳаза юригиш маъсулияти мужассамлашганлигини эътиборда сақламоқ лозимдир.

Жамоатчилик фикри тушунчасининг маъно доираси жуда кенг бўлиб, унинг таркибига мазкур ижтимоий ҳодисанинг шаклланиш жараёнлари, фаолият курсатиш шарт-шароитлари, умуминсоний вазифаларни ҳал этишдаги ўрни ва таъсири масалалари ҳам киради. Юқорида таъкидлаганимиздек, жамоатчилик фикри моҳиятини изоҳловчи турли-туман таърифлар мавжуд бўлиб, улар ижтимоий онгнинг бу ҳодисаси мазмунининг у ёки бу жиҳатларини ойдинлаштиришга, тўлақонли яхлит тасаввур шаклланишига шубҳасиз қўмаклашади.

Жамоатчилик фикри термини Фарбий Европада илк даъфа Англия ҳуқуқ назарияси фанида қўлланилган бўлиб, сўнгра у Олмония, Фарангистон ва бошқа мамлакатлар ижтимоий сиёсий ҳаётида кенг фойдалана бошланди.

XVII ва XVIII асрларда Англия ижтимоий ҳаётида мазкур муаммо бирмунча тор тушунилиб асосан сиёсий фикрлар жамоатчилик фикри сифатида талқин этилиб, мамлакат

парламентида қабул қилинган қарорларга нисбатан халқнинг қарши ёки тарафдор қайфияти жамоатчилик фикри сифатида талқин этиб келинди.

XVIII аср сўнгига келиб, Англияда шахс эркинлиги ва озодлиги амалда таъминланганлиги, ҳар бир шахсга ўз мулоҳаза ва нуқтаи назарларини ошкора изҳор эта олиш ҳуқуқларининг расман берилганлиги ва қонун йўлида мустақкамланиши билан жамоатчилик фикри тушунчаси кенг оммалаша бошлади. Жамоатчилик фикрининг оммалашуви жамиятда унинг расмийлашуви, ташкилий шаклланиши жараёпларини ҳам тезлаштириб юборди. Ижтимоий ҳаёт таркибида турли хил сиёсий оқимлар, партиялар, уюшма ва жамиятлар фаол амалий-назарий саъй-ҳаракатларини бошлаб юбордилар. Турли хил ташкилот ва бирлашмаларга уюшган кишилар табиат ва жамият хусусидаги тасаввур ва режаларини янада кенгроқ ёйиш мақсадларида оммавий ахборот воситалари тараққиётига ҳам кучли туртки бердилар. Бу эса жамоатчилик фикри юзасидан бой эмпирик материалларнинг тўпланиши ва натижада уни назарий тадқиқ этиш жараёни долзарб масала сифатида кун тартибига қўя бошлади. Бу хусусда амалга оширилган илқ тадқиқотлар хусусидаги маълумотларини Д. Брайс¹ ва Ф. Гольцендорф асарларида учратамиз².

Бу асарларда илгари сурилган фикрларга кўра, Ғарбий Европада жамоатчилик фикри XIX аср охирига қадар ҳуқуқшунослик фанининг предмети сифатида ўрганиб келинган. XX аср бошларидан эътиборан эса жамоатчилик фикри билан ижтимоий психология фанининг йирик намоёндалари жиддий қизиқа бошладилар. Қисқа вақт ичида Г. Лебон, В. Баур, Ч. Кули, У. Липман ва бошқа йирик мутахассисларнинг салмоқли тадқиқотлари нашрдан чиқазилди. Бу асарларда жамоатчилик фикри ижтимоий онгнинг муайян ҳолати, илмий бошқарингга мойил ходиса эканлиги, муайян йўналишлардаги мотивацион омишлар ҳосиласи сифатида талқин этилди.

Жамият ҳаётига социология фанининг кириб келиши жамоатчилик фикрининг ижтимоий аҳамиятини кескин кучайтирди. Жамоатчилик фикри социология фанининг узвий

¹ Д.Брайс. Американская республика в трех частях, ч. III, М., 1980г.

² Ф.Гольцендорф. Общественное мнение, СПб, 1880г.

тадқиқот объекти сифатида атрофлича ўрганила бошланди. Айни чоғда мазкур муаммони илмий таърифлаш ҳамда ёндошишда қатор плюаралистик нуқтаи назарлар илгари сурила бошланди¹.

Хусусан, таниқли социолог М. Оугл фикрига кўра, жамоатчилик фикри моҳиятини изоҳлашда яқдил нуқтаи назарнинг шаклланмаганлигини бу борадаги илмий-назарий хаос ҳалигача барҳам топмаганлигини алоҳида қуюниб таъкидлайди.²

Ахлоқшунослар ва психологлар мазкур ижтимоий муаммони изоҳлашда жамоатчилик фикри ҳодисасига динамик такомилдаги ўзгарувчан ижтимоий-руҳий ҳолат деб ёндошишга мойил бўлсалар³, сиёсатшунослар ушбу ижтимоий онгнинг муайян мустақил шакли деб асослашга ҳаракат қиладилар⁴.

Буюк Британия жамоатчилик фикри институтининг директори Г. Дюрент жамоатчилик фикри жамият маънавий ҳаётининг том маънодаги мураккаб ижтимоий ҳодисаси эканлигини қайд этиб, ана шу мураккаблик боис уни лўнда ва яхлит тавсифлаш ва таърифлаш имкони йўқлигини, бу жараённинг қўл билан ушлаб бўлмайдиган, кўз билан кўриб илғамайдиган, ҳеч қандай ўлчовларга мувофиқ тушмайдиган серқирра ҳодиса эканлигини таъкидлайди⁵.

Герпен, Бакунин, П.Н. Ткачев ва бошқалар рус халқи жамоатчилик фикрининг негизида артель, яъни жамоа, коллектив туришини махсус таъкидлайдилар. Артеллар рус халқининг муайян гуруҳ, уюшма ва жамоалар доирасида «уюшувга интилишлари кучли эканлигини исбот этади»⁶. Зеро, артеллар кўп асрлар давомида рус деҳқонларини иқтисодий ночорликка тушишдан сақловчи ҳаётий омил вазифасини ўтаб келди.

Шубҳасиз, жамоатчилик фикри кишиларнинг у ёки бу ҳодисага нисбатан билдирган эътирозий ёхуд эътирофий муносабатлари, таклиф ва истаклари жамул-жамидир. Жамоатчилик фикри моҳиятини умумий тарзда ва тўғри баҳолашда америкалик социолог Уолтер Липман нуқтаи назари

¹ Bocard E. Silent Polls and the awareness of public opinion. N.Y., etc, 1972 VII p.

² Ougl M. Public opinion and Political dynamics. - Boston: L.etc, 1950. p.40/

³ The Harris Survey Year Book of Publik Opinion. N.Y., 1970. P. 28-36.

⁴ A. Compedium of Curncant American Attitudes. N.Y., etc, 1970. 96p.

⁵ The British Journal Sociology. Vol. n. 2. 1955 June.

⁶ М. Бекмуродов. Мовароуннаҳрда жамоатчилик фикри тарихи. Т. Фаи. 1994, б. 9.

этиборга лойиқдир. «Жамоатчилик фикри, деб таъкидлайди у, кишиларнинг умумий, жамоавий манфаатлари ифодасидир»¹.

XIX аср француз жамиятшунос - олими А. Сонининг фикрича, жамоатчилик фикри ўз ижтимоий-сиёсий ғоялари ва нуқтаи назарларини тарғиб-ташвиқ этиш оммалаштириш имконига эга бўлган ҳар қандай гуруҳ томонидан ҳам шакллантирилиши мумкиндир². Англиялик файласуф Дж. Локк жамоатчилик фикри таъсир доирасини торайтириб тушунтиришга уринади. Унинг фикрига кўра, жамоатчилик фикри жамоа ахлоқий қарашларининг ифодасидан бошқа нарса эмас³. Юқорида номи тилган олинган тадқиқотчи Г. Дюрент эса жамоатчилик фикрини сиёсатшунослик назариясининг тадқиқот объектига боғлашга уринади⁴. Табиийки, бундай ёндошувлар жамоатчилик фикрининг аҳамияти ва ижтимоий таъсири кўламлигини етарли англамасликдан бошқа нарса эмасдир.

Жамоатчилик фикрига адабиёт ва санъат, сиёсат ва диний муассасалар арбоблари ҳам турлича изоҳ ва таъриф беришга ҳаракат қилганлар, зеро, аксарият ҳолларда адабиёт, санъат борасидаги истеъдодли асарлар, муҳим ижтимоий-сиёсий воқеалар, диний қоида ва қарашлар теварагида ҳам кучли жамоатчилик фикри шаклланиши, жамиятда муайян ижтимоий резонанс туғдириши табиийдир.

Шундай қилиб, жамоатчилик фикри ижтимоий онгнинг ахлоқ, сиёсат, санъат, дин сингари шакллардаги маълум ҳолати ва айни чоғда мазкур соҳаларда унинг нечоғли яхлит намоён бўлиш мезони ҳамдир. Гегель ўзининг «Ҳуқуқ фалсафаси» асарида жамоатчилик фикри таркиби ва моҳияти хусусида мулоҳаза юритиб, унга «мувофиқлик» мезонига кўра уйғунлашувчи фикрлар жамулжамидан ўзга ҳодиса эмас деб қарайди. «Кишилар-деб қайд этади улуғ файласуф, - ижтимоий ҳодисалар хусусида ўз мулоҳазаларини изҳор этишлари ҳисобига кўпчиликнинг ўзаро мантиқан мувофиқ умумий фикри юзага келади⁵. Гегельнинг таъкидлашига кўра,

¹ Lipman W. Public opinion. N.Y., etc, 1992. 96p.

² Sapvy A. L'opinion public. Paris, 1956. P.5-9.

³ Дж. Локк. Избранные философские произведения в двух томах: Т.1. М.: Соц. Эк.гиз., 1960. С.356.

⁴ Г. Дюрент. Кўрсатилган манба. 153-бет.

⁵ Гегель. Сочинения, том VII. М.-Л.: Соцэкгиз, 1934, 336-б.

жамоатчилик фикри «халқ ўй-хаёли ва ҳоҳишларининг ноорганик бирлашуви ва ялпи намоён бўлиши»¹дан ўзга нарса эмасдир. Гегель ижтимоий ҳаёт соҳаларининг баъзиларида, хусусан, илм-фан муаммоларига ёндошишда жамоатчилик фикридан фойдаланмаслик нуқтаи назарини илгари суради. У илм-фан чуқур текширилган, атрофлича талқиқ этилган маълумотлар негизидагина такомил топишини таъкидлайди. Аксарият ҳолларда жамоатчилик фикри «махсус тайёрларликдан ўтмаган кишилар фикр-мулоҳазаларининг йиғиндиси сифатида кўпинча тасодифий фактлар, тасдиқланмаган хабарлар, фисқ-фасод ва ғийбатлар асосида ҳам шаклланиши мумкин»², деб уқтиради.

Шундай қилиб, Гегель жамоатчилик фикрига баҳо беришда эҳтиёткорлик ва совуққонлик зарурлигини таъкидлаб, масалага бирмунча консерватив ёндошади, бу ижтимоий ҳодисани такомиллашув, бошқарув жараёнларида англашни инкор этади.

Атоқли француз ёзувчиси ва файласуфи Жак Мармонтель жамоатчилик фикрига катта баҳо бериб, кўпчилик томонидан илгари сурилувчи ғоя ва талаблар моҳият эътиборига кўра ҳалоллик ва ҳақиқатдан иборат бўлишини таъкидлайди ҳамда бу ҳаракатга ижтимоий таъсир-таъйиқ кўламларини ҳар томонлама кенгайтириш лозимлигини уқтиради: «Ҳар бир ҳолатда уч асосга, яъни, ҳалоллик, ҳақиқат ва фойдалилик мезонларига таяшни лозимдир»³, - деб таъкидлайди.

Таъкидлаш жоизки, ижтимоий тараққиётнинг кейинги босқичларида, хусусан, ХХІ аср бўсағаларида жамоатчилик фикрининг юзага келиши, шаклланиши ва амал қилиши жараёнларида ҳамда унинг таъсир кўламлари кенгайишида илмий билимлар иштироки ҳар томонлама орта бошлади. Бу нарса халқаро «Экосан» «Гринпис» сингари уюшмалар фаолиятларида экомухитни сақлаш борасида амалга оширилаётган халқаро дастурлар, ядро қуроли синовларининг табиий муҳитга кўрсатаётган зарарларини асослаб илгари сурилаётган ижтимоий талаблар, планетамиз имкониятлари ва ресурсларидан хўжасизларча фойдаланишга қарши ҳаракатларда яққол ифодасини топмоқда. Зеро, жамият ҳаётига илмий билимлар, фан ютуқлари таъсирининг орта бориши

¹ Ўша ерда, 324-бет.

² Ўша ерда, 341-бет.

³ Қаранг: Симфония разума. М.: Молодая гвардия, 1977, 72-бет.

ижтимоий онгнинг инсонийлашуви (гуманизация) тенденциясини кучайтириши табиийдир.

Ҳозирги замон Америка олимлари жамоатчилик фикри таркибини таҳлил этганларида, уни «публика», омма тушунчалари билан мустаҳкам боғлиқликда ўрганишга ундайдилар. К. Юнг ва Л. Фримен жамоатчилик фикрини бирор бир масала, муаммонинг ечими хусусида билдирилган фикрлар жамулжами, шу боралаги эътиқод ва ишонч билан узвий боғлиқликда тушунтирадилар. Жамоатчилик фикри муайян гуруҳнинг бирор бир ижтимоий аҳамиятга эга бўлган масала хусусида билдирилган эътиқоди, фикр-қарашларининг намоёишидир»¹.

Бундай изоҳ жамоатчилик фикрини муайян гуруҳ, оломон фикри, жамоатчилик фикри субъектларини эса бевосита табиий ва мазмунан мантикий уюшувлари зарур бўлмаган тасодифий тўда сифатида тасаввур этишга олиб келади.

Жамоатчилик фикрини юқорида кўриб чиққанимиздек, муайян, мавҳум, гуруҳ, тўда фикри тарзида тушунишни рус олими В.И. Бехтерев ўзига хос асосланга ҳаракат қилади. Олимнинг таъкидланганига кўра, жамоатчилик фикри таъкилий таркиб топган йиғинлар, яъни расмий жиҳатдан уюшган мулоқот шакллари парламент, съезд, конгресс, мунтазам ўтказиб турилувчи мажлисларда бирлашган жамоалар томонидан ифодаланувчи мулоҳазалар мажмуи ҳамда аниқ ва конкрет касб-корий соҳалар, яъни қалам аҳли-ёзувчи ва шоирлар олами, ўқитувчилар давраси-педагогик муҳит, ҳарбий, тиббий ва бошқа соҳаларда шаклланивчи фикр-қарашлар жамулжамидан иборатдир. В.И. Бехтерев расмий уюшган йиғинларда билдирилиувчи фикрларни амалий кучга эга бўлган жамоатчилик фикри сифатида оломон томонидан ўртага қўйилувчи талаб ва таклифларни эса амалий кучга эга бўлмаган пассив жамоатчилик фикри тарзида талқин этади².

Мазкур хулосалардаги умумий фикр билан жамоатчилик фикри ўртасидаги муайян миқдорларда ўзига хослик ёхуд фарқ мавжудлигини эътироф этган ҳолда умумий фикр ва жамоатчилик фикри ўртасидаги «Хитой девори» қўйиб талқин этиш мақсадга мувофиқ эмасдир. Бипобарин, бизнинг

¹ Г.Беккер, А.Босков. Современная социологическая теория в ее преамбулах и изменениях. М., 1963, с.7632

² Қаранг: Бехтерев В.И. Коллективная рефлексология, СПб, 1921. С.87.

назаримизда умумий фикр жамоатчилик фикрининг уйғун таркибий қисми ҳисобланади ва улар муайян ижтимоий мақсадларга эришиш жараёнларида бири иккинчисини тўлдириб боради. Жамоада юзага келувчи нуқтаи назарларнинг тадрижийлиги ҳар қандай фикрнинг тугал ижтимоий моҳият касб этишида кишиларнинг турли мулоқат шаклларидаги мулоҳазалари суайян жараёний босқичлар вазифасини ўтаб боришини ҳам таъкидлаш лозимдир. Айни чоғда жамоалар фикри ўзининг мазмунан тўлақонлиги ва яхлитлиги, ҳаққонийлиги ва адолатлиги, ҳаёт манзараларига мувофиқлиги билан ажралиб туради. Ваҳоланки, тоталитар тузум даврида жамоаларда шакллантириладиган ижтимоий фикр марксча-ленинча мафкура нуқтаи назаридан деформация қилинар ва реал борлиқ муаммоларини айнан ифода этишдан маҳрум эди.

Демак, жамоатчилик ҳодисасининг муҳим таркибий ва жараёний белгидларидан бири кишиларнинг ижтимоий воқелик хусусидаги тасаввурларининг нечоғли ҳаққонийлиги, уларнинг мафкуравий таъсир таъйиқлардан ҳолилиги ҳамда жамоавий фикр-қарашларнинг мазмунан яқдиллигидан иборатдир. Алоҳида шахс фикрининг жамоа фикрига монанд ва айнанлиги шу жамоага уюшган кишилар бирлигини мустаҳкамлашга хизмат қилади. Шу боисдан ҳам жамоатчилик фикри негизларидан бири унинг жамоавий хусусиятга эгаллиги, унга ҳар жиҳатдан мустаҳкам таянишидир. Жамоа аъзоларининг ўзаро муносабатлари нечоғли мустаҳкам, беғараз ва табиий бўлса, жамоавий фикр ҳам шунчалик ҳаётий, кучли ва яхлит мазмун касб этади. Зеро, улуғ мутафаккир Ибн Сино Ҳазратлари айтганларидек, «ўзаро боғлиқлик ва алмашув жараёнларида инсонлар бир-бирларини қандайдир муҳтожликдан ҳоли этадилар. Бунинг учун инсонлар ўртасида ўзаро келишув зарур бўлиб, бу келишув туфайли адолат қоидалари ва қонунлари ўрнатилади»¹.

Демак, жамоа, жамоавий фикр жамоатчиликнинг умумий нуқтаи назари учун асос вазифасини ўтар экан, мазкур асоснинг мустаҳкам ёҳуд заифлигига кўп нарсалар боғлиқдир. Бу хусусда ҳазрат Беруний шундай деганлар: «Ожиз асосларга эга бўлган ғоялар, фан ва соҳалар ожиз натижаларни келтириб чиқаради.

¹ Б.Э. Рыховский? Философские наследия Ибн Сины. // Вопросы философии, 1955, №5. С.22.

Улардан келиб чиқувчи хулосалар ҳақиқий илмларга нисбатан чалкашидир¹».

Биобарин, кишиларнинг жамоада узоқ йиллаб ёнма-ён туриб меҳнат қилишлари, бир хил йўналишдаги иш бажаришлари, ҳаёт таъмишларини ҳал этишга деярли бир хил вақт сарфлашлари, ўзаро яқин иқтисодий-маиший аҳвол уларнинг интеллектуал-маънавий даражалари, ҳиссий-эмоционал ҳолатлари ва ҳатто эстетик дидлари, қизиқишу интилишларининг ўзаро муштараклигини таъминлаб беради.

Муайян воқеа хусусида қатъийлашган жамоатчилик фикри эса жамоада ва жамоадан четдаги шахсларнинг фикр-қарашлари, ёхуд мустақамланишида муҳим роль ўйнайди.

Жамоатчилик фикрининг шаклланиш жараёнлари ҳам мураккаб ва кўпқирралидир. Агар ижтимоий ҳодиса турли гуруҳ, жамоалари тақдири ва манфаатларига таъсир этувчи мазмунга эга бўлса, бундай-жамоатчилик фикри хилма-хил нуқтаи назар ва мулоҳазаларнинг муросасиз баҳслари жараёнида бамайлихотир шакллана боради. Бундай бўлишига сабаб аввало, жамоаларнинг ҳаёт ўзгаришларига иқтисодий, ижтимоий ва маданий тайёргарлик даражаларининг номуносиблиги ҳамда аҳоли қатламларида ижтимоий воқелик хусусидаги информация-маълумотларнинг етарли ёки етарли эмаслиги кўп жиҳатдан боғлиқлиги билан изоҳланади. Ижтимоий-сиёсий воқеа ва ҳодисалар хусусида маълумотлар печоғли камчил бўлса, фикрлар номувофиқлиги ва баҳси шу қадар кескинланиб боради.

Шу боисдан ҳам муайян ижтимоий воқеа хусусида маълумотлар миқдор ва сифат жиҳатидан қанчалик тўлақонли ҳамда ишончли бўлса, жамоатчилик фикри мантиғи ҳам ҳаёт ҳақиқатига шунчалик мувофиқ бўлади ҳамда ижтимоий ўзгаришлар йўналишига кўпроқ ва самаралироқ таъсир кўрсата олади. Абу Райҳон Беруний таъкидлаганларидек, «Хабар хабарчилар сабабли рост ва ёлғон тусини олади»². Бу одат инсонга хосдир, чунончи «бироз ўзи севадиган бир табақага миннатдорчилик билдирмоқчи бўлиб, ёки ёмон кўрадиган бир синфни хафа қилмоқчи бўлиб, улар тўтрисида ёлғон хабар

¹ Абу Райҳон Беруний. Избранные произведения. Ташкент, 1966, стр. 260.

² Абу Райҳон Беруний. 100 Ҳикмат, Т.: Фан, 1993, 15-бет.

тарқатади. У бу хабарни дўстлик ё душманлик натижасида тарқатган бўлади»¹.

Тўғри, ёлгон ахборот муайян таъсир кучига эга бўлиб, жамоатчилик резонансини намоён этса-да, бу ҳол ўзининг ўткинчи табиатга кўра ҳамиша ҳам пировард натижаларга олиб кела олмайди. Одатда ёлгон информациялар шахслар томонидан халқлардаги маълум статик тасаввур ва тушунчаларни тургун сақланиб турилиши учун уларга шуурига атайин мақсадли сингдирилиб борилади.

Шу нарсани таъкидлаб тушунтириш лозимки, кишиларнинг саъй-ҳаракатлари, хулқи, юриш-туришлари аҳволига маъқуллаш ёки танқид қилиш орқали тазйиқ кўрсатиш, уларни ижтимоий мақбул йўналишга буриш жамоатчилик фикри ҳодисасининг муҳим вазифаларидан биридир. Бу борада масалага дифференциал, ёндошиш, жамиятдаги кишиларнинг ақлий-интеллектуал жиҳатлардан ўзаро фарқланиши ва ана шу фарқ нисбатлари жамоатчилик фикрининг таъсирчанлик даражасига сезиларли таъсир кўрсатишини унутмаслик лозим. Жамиятда муайян таъсир имкониятларига эга шахслар жамоатчилик фикри учун асос бўладиган масаланинг туб моҳиятларини англашга, умумий ҳаракатга оғли тарзда ҳиссасини қўшишга интиладилар. Етарли билим ва салоҳиятга эга бўлмаган шахслар эса аксарият ҳолларда инерция кучли ёхуд бошлари тангиб ижтимоий-сиёсий воқеликка аралашиб кетадилар. Бу борада улуғ мутафаккир Абу Райҳон Беруний эътирозга ўрин қолмайдиган ибратли ўғитларни айтиб кетганлар: «Авом халқнинг табиати сезги орқали англашиладиган нарсалар билан чекланиб, асосдан келиб чиққан шаҳобчаларга қаноат қилади, асоснинг текширилишини истамайди»² Чунки, «билимсиз кишиларнинг кўнгли хурофотга мойил бўлади»³. Шу боисдан ҳам интеллектуал тақомилга эришган ақли-фаросатли шахслар ўз саъй-ҳаракатларининг умуминсоний талабларга нечоғли мувофиқ келишини жамоатчилик фикри томонидан маъқулланиш даражасига кўра ўлчашга мойилдирлар.

Жамоатчилик фикринг муайян воқеа хусусида эътирофий ёхуд эътирозий нуқтаи назари шахс хатти-ҳаракатларига кучли

¹ Шу ерда, 16-бет

² Абу Райҳон Беруний. II Ҳикмат, Т.: Фан, 1993, 14-бет.

³ Шу ерда, 7-бет.

тазйиқ ўтказиши нафақат оддий-одатий тажрибадан, балки конкрет социологик манбалардан ҳам маълумдир.¹

Жамоатчилик фикрининг шахсга ишонч ва умидий муносабати уни кишилар таъсибига жонкуяр, бева-бечора, етим-есирга меҳрибон, халқ тақдирига ҳамдард ижтимоий куч сифатида шаклланишига имкон туғдиради.

Жамоатчилик фикрининг тадрижий шаклланиш жараёnlари одатда қуйидаги тартибларда амалга ошади: биринчи босқичда ижтимоий ҳолат, факт, ҳодиса таъсирида алоҳида шахслар оғида индивидуал фикр-таассуротларнинг юзага келиши: иккинчи босқичда алоҳида шахслар фикрларининг суҳбат, баҳс, муҳокама, йиғин ва митинглар воситасида жамоа фикрига айланиши: учинчи босқичда эса жамоалар фикрининг сифат ўзгаришига юз тутиб, жамоатчилик фикрига айланишини ифодаловчи нуқтаи назарлар уйғунлашуви ва бирлашуви жараёnlаридир.

Жамоатчилик фикрининг шаклланишига оммавий ахборот воситаларининг радио, телевидение, жамоат ташкилотлари фаолиятлари кучли таъсир кўрсатади.

Ислон дунёсида фикр алмашув масаласига жиддий эътибор қилиниб, бу омил инсонларни нафақат ўзаро жипслаштириш, балки уларни ҳақиқатни англашга ва ирвордида эса халққа яқинлаштиришга имкон берувчи восита эканлиги уқтирилади. Ҳақиқий мусулмон фарзанди бирор сайи ҳаракатнинг бошини тутмоғи учун англаган ҳақиқатга эришмоғи, бу йўлда қатъият ва ирода кўрсатмоғи лозимдир. Улуғ устозларимиз ҳаёт ҳақиқатларини англамоғимиз учун аввал бошда маълум руҳий ва интеллектуал тайёргарликларни ўтамоқ лозимлигини тайинлайдилар. Бу борада тасаввуфнинг буюк намоёнласи Хожи Баховуддин Нақшбандийнинг сўзлари ибратлидир: «Толиб аввало бизнинг дўстларимиз билан ҳамсуҳбат бўлиши зарур, токи унда бизнинг суҳбатимизга нисбатан қобилият пайдо бўлсин»². Улуғ ҳазрат умумий, яқдил фикр шакллантиришдан бош мақсад ҳақиқатни билмоқ моҳиятан ҳаққа яқинлашмоқ эканлигини, бунинг учун эса бевосита мулоқат, баҳс суҳбатлар асносида ҳар бир инсон ўзлигини чуқурроқ англаб олиши зарурлигини таъкидлайдилар. «Толиб амал қилиши зарур бўлган

¹ Қарапг: М.Бекмуродов. Социология асослари. Т.: Фан, 1994, 32-47-бетлар.

² Абул Муҳсин Мухаммад Боқир Ибн Мухаммад Али Баховуддин Балотардон. Т.Ўзуни, 1993, 77-бет.

шароитларда бири шуки, у Ҳақ таоло дўстларидан бири бўлган бир дўст билан ҳамсуҳбат бўлиб, ўз ҳолидан воқиф бўлиши зарур. Суҳбат замонини ўзининг ўтмиш замони билан солиштириб кўрсин, нуқсонда камол сари кетаётганини ўзида мушоҳада қилса, бу азизнинг суҳбатида мулозаматда бўлишини ўзи учун фарзи айн хисоблансин»¹.

Жамоатчилик фикри ўз табиатига кўра динамик хусусиятга эга ижтимоий ҳодисадир. У жамиятда узоқ йиллаб статик ҳолатда яшаб келувчи пассив ижтимоий фикрлардан энг аввало, мақсаднинг конкретлиги, ижтимоий фикр реал-моддий кучга айланиб борганлиги, қатнашчиларнинг потенциал ва реал сони нисбати, масалани ҳал этиш қуввати-ҳосиласига кўра фарқланиб туради. Айни чоғда у жамиятда муайян мақсадларга эришини йўлида интилувчи турли хил аморф йиғинлардан ҳам фарқлидир.

Мустақил давлатчилик шароитида жамоатчилик фикрининг ижтимоий аҳамияти янада муҳим касб эта бошлади. Унинг амалий аҳамият фаолият сарҳатлари кенгайиб, жамият ҳаётида кўрсатадиган таъсири кўнIAMлари кескин орта бошлади.

Мазкур ижтимоий ҳодисанинг мустақиллик шароитидаги янги вазифа ва йўналишлари Президент И. Каримовнинг қатор асарларида илгари сурилган катта пазарий масалалар мазмунидан янада ойдинлашади. Шу асосда жамоатчилик фикрининг бутунги долзарб йўналишлари қаторида қуйидагиларни кўрсатиб ўтиш жоиздир:

- ўзбек халқининг бир ярим аср давомида маҳрум этилган ўз ҳақ-хуқуқларини ўзи белгилаш орзусини ҳаётга жорий эттириш билан боғлиқ ижтимоий ҳаракат йўналиши;

- ҳар тамоплама мустаҳкам демократик, ҳуқуқий давлат ва эркин фуқаролар жамиятининг барпо этилиши, барқарор бозор иқтисодиёти ошкора ташқи сиёсатни амалга оширини билан боғлиқ ижтимоий - сиёсий ҳаракат йўналиши.

Мазкур бош йўналишлар мамлакат ички ва ташқи сиёсати бобида қуйидаги масалаларни ўз ичига қамраб олади:

- ўзбек халқининг миллий, ҳудудий, ҳиссий-эмоционал ва анъанавий ўзига ҳосликлардан келиб чиқувчи халқ демократияси тамойилларининг ижтимоий сиёсий ҳаёт мазмунидан кенг ўрин олиши;

¹ Шу ерда, 79-бет.

- ижтимоий ҳаётнинг барча жабҳаларида қонун устиворлигини таъминлаш, кишилар ўртасида қонун қоидалар ва анъаналарга ҳурмат туйғуларини шакллантириш, қонун олдида катта ёш, амалдор ишчи ва ҳоказо шахсларни тўла тенг ҳуқуқлигини таъминлаш аҳоли турли қатламлари хавфсизлиги ва оқсоқиллигини таъминлаш, қонун қоидалар анъаналарга нисбатан мустаҳкам ички ишғишом фазилатларини қарор топтириш:

- ватанга муҳаббат ва чин одамгарчилик тамойилларини қарор топтириш:

- Ўзбекистон ҳудудида туғилиб ўсган ва бу заминга меҳр қўйган ҳар бир фуқарода миллий ўзига хослигидан қатъий назар юксак ватанпарварлик туйғуларини шакллантириш.

Мамлакатимизда ўзбекистонликлар учун ягона давлатчилик барпо этилганлигини назарда тутиб, Ўзбекистондан ташқарида яшовчи ҳар бир ўзбекистонлик учун бу давлат унинг учун ҳам она Ватан эканлигини кенг тарғиб-ташвиқ қилиш, ватандан ўзга давлатларда яшовчи ҳар бир ўзбек Ўзбекистон обрўсини юксалтиришга масъул эканлигини тушунтириш:

- мамлакатимизда яшовчи бошқа миллат вакиллари ҳурматга ҳурмат муносабатида бўлиш, ўзбек тили тўғрисидаги қонунни ўзлаштиришларига кўмаклашиш, миллий ва ҳуқуқий чекланишларидан юқори бўлиш;

- умуминсоний қадриятлар асосидаги ахлоқий эстетик қарашлар устиворлигини таъминлаш, ҳеч қандай мафкура, сиёсий қарашлар ва нуқтаи назарларнинг устун ижтимоий мавқелар эгаллашларига йўл қўймаслик, зеро ҳеч қандай мафкура сўнги ҳақиқатни ифодалашга қафолат бера олмайди;

- ҳақиқий демократия кўзгуси ҳисобланувчи кўп партиявийлик тартиботини жорий этишни қўллаб-қувватлаш, айни чоғда давлат тузимини, мавжуд ҳокимиятнинг зўрлик ва куч билан ўзгартиришни мўлжалловчи, Ўзбекистон давлат суверинитети, мамлакат яхлитлиги ва дахлсизлигига раҳна солувчи, миллий, диний, ирқий ёҳуд ҳудудий айирмачиликка ундовчи, мамлакат конституциясига ҳилоф иш юритувчи барча партиялар, уюшма ва ижтимоий ҳаракатлар фаолиятларини қатъиян чеклашни ёқлаш.

Ижтимоий-маданий соҳаларда:

- гуманизм ғояларига садоқат, инсон шахси ва турмуш тарзи билан боғлиқ масалаларда ижтимоий ҳимоя воситаларини кенг

қўллаш, шахсининг ҳақ-ҳуқуқлари, инсоний ғурури, орномусини ҳурматлаш, инсон ҳақ-ҳуқуқлари тўғрисидаги халқаро Декларация талабларига риоя қилиш:

- халқ маънавияти ва анъанавий ахлоқий қарашларини тиклаш, миллий меросни асраш, эҳтиёт қилиб авлодларга етказиш чораларини кўриш, қадимий тарихий ёдгорликларни таъмирлаш, Ўзбекистонда асрлар давомида яратилган бекиёс санъат асарларини излаб топиш ва қайтариш чора-тадбирларини кўриш:

- ўзбек тилини Ўзбекистон халқларини ўзаро-ҳамжиҳатликка ундовчи ва уюштираувчилик ролини кенг тарғиб этиш, давлат тили тўғрисидаги қонун талабларини тўла бажариш, Ўзбекистон халқлари тақдири, маданиятига ҳурмат билан муносабатда бўлишига даъват этиш:

- сўз, дин ва фикр эркинлигини таъминлаш: ислом ва бошқа динлар инсоннинг маънавий шаклланиш манбалари эканлиги, диний эътиқод давлат томонидан ҳурмат қилиниши, мўмин-мусулмонларнинг муқаддас Ҳаж сафарларига кенг имкониятлар яратилиши:

- ҳар бир фуқарога умумий таълим, махсус билимлар ва олий маълумот олиш учун тенг ва барабар шарт-шароитларнинг яратилиши, мафкура ва миллий фетишизмдан ҳоли бўлган янги демократик маориф концепциясининг ишлаб чиқилиши:

- илмий, ижтимоий, бадиий ва бошқа ижодиёт турлари тақомили учун етарли шарт-шароитларнинг юзага келтирилиши, иқтидорли ёшларга кенг йўл очилиши, интеллектуал мулк ҳимояси хусусида қарорлар қабул қилиниши:

Мазкур масалалар юзасидан давлат муассасалари, ишлаб чиқариш ва жамоат ташкилотларида, обрў-этиборли шахслар кўмагида қуйидаги йўналишларда ялпи жамоатчилик фикрини шакллантириш мақсадга мувофиқдир:

- эзгулик йўлида хизмат қилувчи шахслар, меҳнат илғорлари, пиру-бадавлат инсонлар обрў-этиборини оширишга қаратилган ижобий жамоатчилик фикрини шакллантириш:

- ижтимоий муносабатлар тизимида тоталитар тузум шароитида шаклланган социал зарарли одатлар, хусусан, сурбетлик, ҳаёсизлик, жамоат мулкани менсимаслик ва топташ, космополитизм, ватанга беқадарлик, миллий маънавий қадриятларга ҳурматсизлик, хусусий мулкка нафрат

сингари ижтимоий салбий ёндошувларни жамоатчилик фикри орқали нейтраллаш:

- Ўзбекистон Республикасининг инсонпарвар ички ва ташқи сиёсатини ялпи қўллаб-қувватлаш бўйича жамоатчилик фикрини шакллантириш.

Шундай қилиб, жамоатчилик фикри ижтимоий оннинг муайян ҳолати сифатида кенг халқ оммасининг алоҳида шахслар, гуруҳлар ва реал борлиқ воқеа-ҳодисаларга нисбатан билдирувчи нуқтаи назаридир.

Мавзу бўйича таянч атамалар: фикр, жамоатчилик фикри, ижтимоий фикрнинг шаклланиши.

Адабиётлар:

1. Каримов И. А. Баркамол авлод орзуси. - Т: «Шарқ», 1999.
2. Каримов И. А. Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт - пировард мақсадимиз. - Тошкент: «Ўзбекистон», 2000.
3. Каримов И. А. Миллий истиқлол мафкураси.- Т: «Ўзбекистон», 2000.
4. Каримов И. А. «Ўзбекистон XXI асрга интилоқда»- Т: «Ўзбекистон», 1999 й.
5. Каримов И. А. «Ўзбекистон Миллий истиқлол, иқтисод, сиёсат, мафкура» - Т.: «Ўзбекистон», 1996 й.
6. Каримов И. А. «Ўзбекистон ўз истиқлол ва тараққиёт йўли» - Т.: «Ўзбекистон» 1992 й.
7. Каримов И. А. Бунёдкорлик йўлидан.- Т.: «Ўзбекистон», 1996 й.
8. Каримов И. А. Ўзбекистон XXI аср бўсағасида. Хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари.- Т.: «Ўзбекистон», 1997й.
9. Каримов И. А. Янгича фикрлаш ва ишлаш - давр талаби. Тошкент, 1997 йил.
10. Удальцова. Социология управления - Учебное пособие. - Новосибирск, 1999 г.
11. Смелзер Н. Социология. - М., 1994 г.
12. Соканова Г. Экономическая социология. - Минск. «Высшая школа», 1998.
13. Радаев В. Экономическая социология. - М.: Аспект-Пресс, 1998.
14. Рыбаковский. Миграция населения, М., 1989 г.
15. Холбеков А, Идилов У. Социология. Тошкент. 1999 йил.
16. Осипов С. С. Основы социологии. Москва. 1997.

17. Пригожин. А. И. Социологии организаций. М., 1980.
18. Радугин А. А., Радугин К. А. Социология. М., 1999.
19. Социология. Основы общей теории. М., 1998.
20. Харчева В. Основы социологии. М., 1999.
21. Бекмуродов М. Моварауннаҳрда жамоатчилик фикри тарихи. Т.: Фан. 1994 й.
22. Кабиров К. Маҳалла ўзини ўзи бошқариш органи. - Т.: Фан. 1995 й.
23. Жалилов Ш. Давлат ҳокимияти маҳаллий органлари ислоҳоти: тажриба ва муаммолар. Т.: Ўзбекистон. 1994 й.
24. James W. Vander Zanden. Sociology. The Core. Ohio State University., 1990.

6 мавзу (4 соат). СОЦИОЛОГИК ТАДҚИҚОТЛАРНИ ТАШКИЛ ЭТИШ ВА УМУМЛАШТИРИШ .

1-§. Социологик тадқиқотларни ташкил этиш ва ўтказиш усуллари

Саволлар:

1. Социологик тадқиқотларни режалаштириш.
2. Социологик тадқиқот дастурининг таркиби.
3. Социологик тадқиқотларни ташкил этиш.

Социологик тадқиқотлар бўлажак изланишларнинг илмий асосланган режа ва дастурини тайёрлашдан бошланади. Дастур ҳаёт ҳақиқатидан келиб чиққан ва илмий-назарий жиҳатдан пухта ишланган бўлиши лозим. Зеро, тадқиқот натижалари қандай бўлиши ана шу омилларга бевосита боғлиқдир.

Дастур бўлажак тадқиқот материалларини тўплаш, қайта ишлаш ва маълумотларни таҳлил қилишни ўз ичига олади. Дастур тадқиқ этилувчи ижтимоий муаммо моҳиятини аниқлаш, тадқиқот объекти ва предметини белгилаш, мақсад ва вазифаларни характерлаб бериш, иш фаразеи (илмий тахмин) ни белгилаш, усулларини аниқлаш, маълумотларни тўплаш ва таҳлил этиш схемасини чизиб олиш каби қисмларни ўзида мужассамлаштиради. Шундай қилиб, дастур, асосан икки катта бўлим, яъни методологик - назарий ва амалий-услубий бўлимлардан иборатдир.

Назарий-методологик бўлим мавзу танлаш, тадқиқот объектини характерлаш, мақсад ва вазифалар, фараз ҳамда предметни аниқлаш каби қисмларни ўз ичига олса, *амалий-услубий* бўлим маълумотларни тўплаш усулларини баён этиш, йиғилган материалларни қайта ишлаш, таҳлил қилиш ва тавсиялар тайёрлаш сингари амалий фаолиятларни мужассамлаштиради.

Социологик тадқиқотлар назарий асосларини ишлаб чиқиш ва фактларни йиғиш бир пайтда амалга оширилмайдиган, аммо улар муштарак birlikда умумий вазифаларга бўйсунган ҳолда амалга оширилади. Дастурни ишлаб чиқиш жараёнида икки асосий талабга риоя қилиш муҳимдир. Биринчидан, ишлаб чиқилган назарий умумлашмалардан реал тадқиқот жараёнларига ўта билиш ва иккинчидан, олинган натижалар, фактлар, йиғилган эмпирик материаллардан назарий

умумлашмаларга, илмга қайта билиш кўникмаларига эга бўлиш ана шу талаблар мазмунидир. Бу икки талабга риоя қилиш бир жиҳатдан социологик тадқиқотлар ўтказишни тизимли йўлга қўйиш, жамият ижтимоий муаммоларини тадқиқ этиш ишларини узлуксиз амалга ошира боришни таъминласа, иккинчи жиҳатдан, илм-фан турли соҳаларининг узвий ривожлана бориши учун кенг имкониятлар очади.

Дастур мазмунида жамиятда турли таъсирлар оқибатида юзага чикувчи ижтимоий муаммоли вазиятлари аниқ - ёрқин ифода этилмоғи лозим. Илмий муаммонинг қўйилиши муайян соҳа амал қилаётган билимлар ҳамда амалий андозалар доирасидан қониқмаслик, бу билимлар чегарасини кенгайтириш демакдир. Зеро, муайян тадқиқот бошлангунга қадар маълум бўлган билимлар доирасида ҳаминша ҳам ижтимоий муаммоли вазият ҳал этилавермайди.

Одатда ижтимоий муаммо амалий воситалар билан ҳал этилмаган ҳолатда илмга, тадқиқот ўтказишга мурожаат қилинади. Бу мурожаат илмда ижтимоий буюртма деб аталади. Шу тариқа социологик тадқиқотлар икки йўналишда: ижтимоий буюртма ва шахсан социологнинг ташаббуси асосида амалга оширилиши мумкин. Аммо социологнинг шахсий ташаббуси ҳам реал ҳаёт муаммолари асосига қурилиши шарт.

Социологик тадқиқотларда илмий мақсад муҳим аҳамият касб этиб, тадқиқотларнинг назарий ёки амалий йўналишларда бўлишини кўрсатувчи мўлжал вазифасини ўтайди.

Мақсадни амалга ошириш жараёнида бир қатор ижтимоий зиддиятли ҳолатларга дуч келиш мумкин. Зеро, ҳамма нарсани олдиндан аниқ белгилаш мумкин эмас. Шу билан барча тадқиқотчи кутилган натижалардан ташқари яна қўшимча натижалар пайдо бўлишини ҳам назардан қочирмаслиги керак. Антик дунё мутаффакири Декарт, «Агар Сиз қандайдир ўйланмаган, кутилмаган, ҳаёлингизга келтирмаган нарсани топишни ўйламайдиган бўлсангиз, сиз бу нарсани ҳеч қачон топа олмайсиз» деган эди.

Мақсадни амалга ошира бориш жараёнида баъзан фақат асосий вазифанигина эмас, иккинчи даражали вазифаларни ҳам бир йўла бажаришга тўғри келади. Шу боисдан ҳам ишда асосий ва қўшимча у ёки бу масалалар бирваракайига ҳал этилади ёки ҳал қилишнинг конкрет йўллари белгилаб берилади.

Мақсаднинг амалга оширилиш жараёнида тадқиқотчи уч анъанавий вазифани бажаришни ўз олдига қўяди. Аввало мавзунин илмий-назарий жиҳатдан атрофлича тадқиқ этиш, иккинчидан, бу илмий-амалий мавзунинг бошқа илм ва ҳаёт жабоҳалари билан нечоғлик боғлиқлиги, уларга таъсири масалаларинини ўрганиш ва ниҳоят, учинчидан, ижтимоий зиддиятли ҳолатлардан чиқишнинг мантиқли асосланган йўллариини белгилаб беришдан иборатдир. Дастурда ҳал этилмаган иккинчи даражали вазифалар алоҳида тадқиқотлар сифатида мустақил тадқиқ этилиши қайд қилинади.

Социологик тадқиқотлар илмий атамалари ва тушунчалари қаторида *объект ва предмет* тушунчаларига алоҳида тўхталиб ўтиш лозим. Тадқиқотчи ижтимоий муаммо вазиятини самарали ҳал этиши учун объект ва предметни тўғри белгилаши муҳим аҳамиятга эга. Объект одатда мустақил тушунча сифатда тадқиқотчи илмий-амалий фаолиятларининг умумий сарҳадларинини ифодалайди. Предмет эса тадқиқотчи томонидан муайян шаклга солинади ва махсус тадқиқот кўламини сифатида ўрганилади. Объект предметдан маъно доираси жиҳатидан анча кенг, предмет объектнинг ҳосиласидир. Зеро, биргина объект замирида бир неча алоҳида тадқиқот предметларинини ажратиб олиб ўрганиш мумкин. Баъзан тадқиқотчи дастлаб махсус ўрганиладиган масала, айни предметни аниқлаб олади ва шундан сўнг шу масала теваарағидаги муҳит, масалага қон-қариндош жиҳатлар доирасинини, яъни объектни белгилайди. Объект ва предмет масаласида илм аҳли даврасида турли мунозаравий ёндашувлар мавжуд. Айрим муаллифлар объект деганда одамлар ёки турли ижтимоий табақа вакиллари деб тушунишади. Биз бундай ёндашувга умуман қўшила олмаймиз. Негаки, инсон кенг маънода тадқиқот объекти бўлиши жуда қийин. Айниқса, ижтимоий соҳада (социология, педагогика ва психология ва б.) инсоннинг жисми, физиологик тузилишини эмас балки унинг руҳий-маънавий дунёси, фаолияти ёки фаолиятининг муайян жиҳатлари ўрганилади. Шу боисдан ҳам ижтимоий фанларда объект деганда ўқувчи кўз унгида мавҳум тарзда одамлар эмас, балки уларнинг ҳатти-ҳаракатлари, фаолияти, турмуш тарзи, ҳулк-атвори гавдаланмоғи лозим.

Предметни илмий жиҳатдан тўғри ажратиб олишда абстрактулаштириш усулининг аҳамияти каттадир. Абстрактулаштириш дегани муайян предметларнинг у ёки бу хусусиятларидан энг муҳимларинини иккинчи даражали

хусусиятларидан ажратиб тасаввур этишдир. Абстрактлаштириш жараёнида биз, мазкур предметнинг умумий хусусиятларини ифодалаш имкониятига ҳам эга бўламиз. Масалан, шишани кесиб лозим бўлса, уни кеса олувчи предметларнинг бош хусусияти қаттиқлик бўлиши лозим. Қаттиқ предметлардан энг маишури эса олмосдир. Илмий-назарий муаммолардан бирини мисол қилиб олайлик. Агар мавзу ёшлар орасида ҳуқуқий маданиятни шакллантириш бўлса, мазкур илмий муаммо предмети ёшлар орасида ҳуқуқий билимларни кенг ёйиш масаласи бўлиши мумкин. Негаки ҳуқуқий маданиятга ҳуқуқ билимларини ўзлаштирмасдан туриб эришиб бўлмайди. Шу мавзу объекти эса ҳуқуқий маданиятга эга бўлиш учун ёшлар ва клуб муассасалари, ҳуқуқ-тартибот соҳаси ходимлари, мактаб ўқитувчилари, оғоналарнинг ўзаро ҳамкорликдаги фаолияти бўлиши мумкин. Ёки миграцион жараёнлар ходисаларини тадқиқ этадиган бўлсак, объект муайян ҳудуддаги аҳолининг кўчиш аҳволи бўлиши, предмет эса шу аҳолининг миграцион жараёнларда иштирок этишининг ижтимоий-психологик, иқтисодий ёки табиий омиллари бўлиши мумкин. Мақсад эса ана шу миграцион жараёнларни яхшилаш, миллий ва маҳаллий ихтилофларнинг келиб чиқишига йўл қўймасликдан иборат бўлади.

Социологик тадқиқотлар дастурида илмий изланишга сабаб бўлган ижтимоий зиддиятли муаммолар ва уларнинг асосий тушунча, атамалари атрофлича изоҳлаб берилади. Айни вақтда баъзи илмий тушунчаларни эмпирик тарзда изоҳлаш ва бу тушунчалар диалектикасини реал кўринишда кузатиш имкониятлари илмий сўзлар, фактлар ва ижтимоий кўрсаткичлар тарзида батафсил баён этилади. Масалан, билим олиш самарадорлигини таъминлашнинг пролонг усули ҳақида фикр юритиладиган бўлса, ана шу пролонг (узайтириш) усули зарур фашларни ёки зарур кўникма ва ҳунарларни ўзлаштиришнинг бошқа фанлар мазмунига уйғуллаштириш натижасида қай усулда узайтирилиш мумкинлигини аниқ - ойдин баён этилиши лозим.

Дастурда комплекс социологик тадқиқот натижаларини қўлга киритиш, ўрганилаётган объект ва предмет хусусиятларини аниқлаш мақсадларида социологик тадқиқотлар инструментарийсига алоҳида тўхталиб ўтиш лозимдир. Социологик тадқиқотлар инструментарийси деганда социологик тадқиқотлар ўтказиш учун зарур бўлган методик ва техник усуллар йиғиндисини эътиборга оламиз. Бу йиғинди ёки

умумлашма замирига дастлаб бирламчи маълумотларни тўплаш, яъни кузатиш усулини амалга ошириш учун зарур бўлган кўрсатма ва қоидаларни ишлаб чиқиш ҳужжатларни таҳлил этиш, сўроқ қоғозларини тартибга солиш, ёзма манбаларни қўлда ёки машина ёрдамида санаш, таҳлил этиш, умумлаштиришга тайёрлаш босқичи ҳамда табиий тадқиқотни амалга ошириш учун тадқиқот ўтказишга мутасадди раҳбарлар, илмий-техник ходимларни муайян тайёргарликдан ўтказиш босқичлари киради. Социологик тадқиқотлар инструментарийси тадқиқот ўтказилиш жараёнида барча техник операциялар, респондентлар иши, тадқиқотчи позицияси ва бошқа жиҳатларни умумий талаблар асосида аниқ тартибга туширади. Бу эса ўз навбатида тадқиқот ишини илмий асослаган тартибда ҳаққоний ва ишонарли ўтказиш имконини беради.

Асосий тушунчаларга атрофлича изоҳ ва характеристикалар бериш билан бир вақтда ўрганилаётган объектни олдиндан ҳар томонлама муфассал ва тўлақонли таҳлил этиб бориш лозим. Бу эса муайян тадқиқот соҳаси ва шу соҳага алоқадор бошқа ҳаётий жабҳалар хусусидаги барча амалий - ҳаётий, адабий - илмий манбаларни ҳам аниқ тартибга туширишда қўл келади.

Ўрганилаётган объект маълум система сифатида ўрганилаётганда, бу объектнинг аниқ-ойдин система яратувчи элементлариши белгилаб олиш лозимдир. Масалан, кишиларнинг бир жойдан иккинчи жойга ишга ўтиш муаммоси илмий муаммо сифатида ўрганилаётган бўлса, тадқиқотимиз объектнинг тахминий элементлари қуйидагилар бўлиши мумкин:

- а) иш жойида ҳақ тўлаш даражаси;
- б) иш жойидаги ахлоқий - психологик муҳит;
- в) бошлиқ билан келишмовчиликлар мавжудлиги;
- г) иш жойининг яшаш жойидан узоқ - яқинлиги;
- д) меҳнат шароитининг оғир - енгиллиги;
- е) перспектива ёки фаолиятдаги карьера истиқболлиги;
- ж) фаолиятнинг шахсга ёки жамиятга жуда зарур ёки бефойда эканлигини ҳис этганлик;
- з) иш жойида дам олиш, ҳордиқ чиқариш масалаларини ҳал этилганлиги;
- и) саломатлик билан боғлиқ сабаблар;
- й) оилавий масалалар билан боғлиқ сабаблар.

Ушбулар юқорида тилга олинган объектимизнинг элементлари сифатида қайд этилиши ва бу элементларнинг ҳар

бири иш жойини ўзгартириш учун сабаб бўлиши ёки шу қарорга келиш учун шарт-шароит ҳозирлаши мумкин.

Шу тариқа илмий муаммо объектини тизимли таҳлил этиш тадқиқотчи учун уч фаолият йўналишини очиб беради. Улар қуйидагилар: тадқиқот предмети аниқлаб олиш, асосий тушунчаларни ажратиб олиш ва уларга изоҳ бериш ҳамда тадқиқот учун иш гипотезасини яратишдир. Қўпинча ана шу талабнинг учаласи бир пайтда юзага келади, шу боисдан ҳам юқоридаги уч талабнинг дастур босқичлари деб эмас, балки дастурнинг узвий қисмлари деб қараш мақсадга мувофиқдир.

Тадқиқот дастурини тузганда ягона тушунчалар аппаратига бўлиш муҳим аҳамиятга касб этади. Тадқиқот бир эмас, бир нечта тадқиқотчи томонидан амалга оширилиши этиборга олинадиган бўлса, бу тушунчалар аппаратидаги атамалар ҳажми тадқиқотчилар томонидан бир хил тушунилиши, ҳар хил изоҳлар беришга уриниш ҳолларига йўл қўйилмаслиги лозим. Дастурда тушунчалар моҳияти илмий асосланган тарзда объектив ва тўла очилиши зарур.

Тушунчалар моҳиятини аниқлаш босқичи, табиий равишда тадқиқот предмети моҳиятини ҳам чуқур таҳлил этиш заруриятини кун тартибига қўяди. Предмет ҳам ўз навбатида система сифатида ўрганилиши ва система яратувчи элементлардан ташкил топиши мумкин.

Дастурда *концептуал* ҳамда *операционал* моделлар ҳам ўзининг батафсил ифодасини топган бўлиши лозим. Концептуал модель категорияси логик тузилишга эга бўлган мантиқий асосга қурилган, тадқиқот мақсадини юзага чиқаришга имкон берувчи назариядир. Операционал қондалар даставвал логик процедура бўлиб, назарий маъноларнинг эмпирик жиҳатдан тушунилишини қайд этади ва кўрсатиб беради.

Юқоридаги тушунчалар мазмунининг атрофлича очиб берилиши дастур гипотезасини тузиш учун кенг йўл очилишига имкон яратади. Социологик тадқиқотларда илмий фараз ижтимоий объектнинг тузилиши ҳақидаги назарий асосланган илмий таҳмин бўлиб, мазкур объектнинг ташкил этувчи турли хил элементлар ва алоқалар характери, уларнинг фаолият юритиши ва тараққиётини ўзида ифодалайди. Илмий фараз ўрганилаётган объект хусусида дастлабки таҳлил ўтказилгандан кейингина тузилиши мумкин.

Фаразнинг нечоғлик ҳаётийлиги ёки ҳаётий эмаслиги эмпирик асосланиш жараёнида конкрет социологик тадқиқотлар ўтказиш давомида маълум бўлади. Бундай тадқиқотлар натижасида фаразлар бекор этилади ёки тасдиқланади. Ҳаётийлиги исботланган тахмин муайян назариянинг қойдаси бўлиб тадқиқотнинг муваффақиятли ўтишини таъминлайди.

Илмий асосланган фараз қуйидаги талабларга жавоб бериши лозим:

Аввало, илмий фараз умумий сони фикрларнинг моҳият принципларига мувофиқ бўлиши лозим. Бу ўринда ўқувчи тўғри тасаввур олиши учун шу нарсани таъкидлаш керакки, илгари тарихий материализмнинг принципиал нуқтаи назарларига мос тушмайдиган қоидаларни ноилмий деб аташ қабул этилган эди. Бундай қарашлар ҳамма нарсани пролетариат синфи нуқтаи назаридан баҳолаш, ишчилар синфи манфаатлари, дунёқараши эҳтиёжларига мувофиқ келмайдиган ҳамма нарса, барча воқеа ва hodisalarни кераксиз ноилмий ҳисоблаш одатидан келиб чиққан эди. Аммо мустақиллик туфайли умуминсоний манфаатларнинг устунлиги хусусидаги фалсафий - методологик фикр - қарашлар қабул қилингандан сўнг илмий фараз учун фалсафий фаза доираси янада кенгайди.

Иккинчидан, илмий фараз исботи аллақачон маълум бўлган воқеа ва hodisalarни асослашга бағишланмаган бўлиши лозим. Аммо, илмий тахмин бир мунча эскирган, қайта исботга муҳтож назарияларнинг ҳаётийлигини яна бошдан текшириб кўришга бағишланиши мумкин. Бу умумилмий қарашларга хилоф бўлиб тушмайди.

Учинчидан, илмий фараз ҳаммага маълум бўлган, исботи аниқ айрим фактлар ҳақиқатига зид бўлмаслиги керак.

Тўртинчидан, илмий фаразни социологик тадқиқотларнинг бутун жараёни давомида исботлаш имкони таъминланган бўлиши лозим.

Ўрганилаётган ижтимоий объектнинг мазмунан тахмин этиш асосида баён этувчи ва изохловчи фаразларга бўлиб тадқиқ этиш мумкин.

Баён этувчи илмий фараз - бу тадқиқ этилаётган объектнинг шаклий ва мазмуний алоқалари хусусидаги илмий талқиндир. Илмий фараз ўрганилувчи объект хусусидаги сабаб - оқибат алоқадорлиги ҳақидаги илмий тахмин ҳам бўлиб, шу масала

юзасидан экспериментал текшириш олиб боришнинг талаб этади.

Баён этувчи фаразнинг ҳаёт ҳақиқатига нечоғлик мос келишини текшириш учун бир мисол келтирамиз. Биринчи асосий илмий фаразнинг иш ҳақининг ишга бўлган муносабатга таъсири ҳақидаги илмий таҳмин маъноси шундан иборатки, иш ҳақининг 8 соатдан иборат меҳнатга муносабатнинг объектив ва субъектив хусусиятларига қандай таъсир кўрсатиши масаласини исботлашдир.

Ана шу умумий илмий фараздан қуйидаги қўшимча фаразлар келиб чиқади:

1. Ойлик иш ҳақи қанчалик юқори қилиб белгиланса, меҳнатга муносабатнинг кўрсаткичлари шунча юқори бўлади.

2. Ойлик иш ҳақи қанчалик юқори бўлса, меҳнатга муносабатнинг субъектив жиҳатлари (меҳнатдан чарчамаслик, қониқиш, руҳий тетиклик ва бошқа хусусиятлар) шунчалик бўртиб туради.

3. Меҳнат қилиш мотивлари қилинаётган иш мазмунига қараганда шу иш учун берилаётган ойлик иш ҳақига кўпроқ боғлиқдир. Фаразни тасдиқловчи барча ҳужжатлар ва ҳаётий манбалар тўпланиб, умумлаштирилганидан сўнг эмпирик маълумотларни назарий жиҳатдан мушоҳада қилиш, илмий тилга кўчириш зарураги юзага келди. Натижада кузатиш натижалари илмий хулосаларга, назарий умумлашмаларга айлантирилади.

Ўрганилаётган объект ҳақидаги билимлар ҳолати илмий изланишларнинг турли йўллари ва режаларини юзага келтиради. Улардан изланиш асосидаги, баён этиш йўлидаги ва экспериментал усулдаги режаларни ажратиб кўрсатиш мумкин.

Изланиш асосидаги тадқиқотлар режаларини ўрганилаётган муаммо ҳақидаги тасаввур конкретланмаган ҳолларда қўллаш мақсадга мувофиқдир. Бу режанинг асосий мақсади илмий муаммони аниқ номлаш ва унинг конкрет чегараларини белгилаб олишдир. Тадқиқотнинг муҳим босқичлари сифатида изланиш олиб бориш услубини ишлаб чиқиш, бу услубни қўллаш тартибини аниқлаб олиш, вазифаларнинг муҳимлигига кўра кетма-кет бажарила боришини таъминлаш жараёнларини кўрсатиб ўтиш ўринлидир.

Шундай қилиб, изланишга қаратилган тадқиқот режаси уч босқичдаги тадқиқот турини (ҳужжатларни ўрганиш, экспертлар билан маслаҳатлашув, кузатиш ўтказишни) ўз

ичига олади. Бу босқичларнинг биринчисини илмий муаммо хусусидаги маълум бўлган барча илмий, публицистик ва архив ҳужжатларни чуқур ўрганиб чиқиш назарда тутилса, иккинчи босқичда шу соҳа бўйича таниқли олимлар, тажрибали кишилардан иборат экспертлар гуруҳи фикрини ўрганиш эътибор марказида боради. Сўнгги босқичда эса тадқиқотчи муайян илмлар ва тасаввурларга эга бўлган ҳолда объект хусусида кузатиш ишларини олиб боришни кўзда тутлади. Изланиш режаси илмий муаммони аниқ помлаб олиш ва асослайдиган гипотезани илгари суриш билан якунланади.

Баён этиш режаси бир қатор социологик тадқиқот режаларини қўлаш, олинган маълумотларни таҳлил қилиш орқали қабул этилган фаразнинг ҳаётийлигини текшириб кўриш ва ўрганилаётган объект хусусида аниқ миқдорий ва сифат характеристикасига эга бўлишни тақозо этади. Баён этиш режаси асосида иш кўрилганда илгари маълум бўлган кўпгина фактларни тартибга тушириш ва улар ўртасидаги ўзаро муносабатлар қандай эканлиги хусусида кўпгина маълумотлар қўлга киритилади. Бундай тадқиқотлар объект тузилишига алоқадор барча эмпирик маълумотларни классификация қилиш билан якунланади.

Социологик тадқиқотларнинг экспериментал режаси объект ҳақидаги маълумотлар асосида изоҳловчи фаразни илгари суриш имконини беради. Мазкур тадқиқот режасидан мақсад объект замиридаги сабаб-оқибат алоқаларини аниқлаш, объектнинг айни ҳолати ва ривожланиши хусусидаги шарт-шароитларини аниқ билиб олишдан иборатдир. Социологик тадқиқотлар ўтказишнинг реал тажрибасида муайян илмий тадқиқот жараёнида юқорида тилга олинган ҳар уч режа ҳам ўзаро уйғун ҳолатда кетма-кет қўлланилиб боради.

Илмий тадқиқот ишларида социолог ўзига хос бир неча йўналишда фаолият юритиш ҳам мумкин. Монографик тадқиқотлар ана шундай илмий изланиш усулларида бири бўлиб, муайян муаммо, ижтимоий жараён ёки ҳолатнинг муҳим жиҳатлари, моҳияти ва мазмуни негизига чуқур кириб боришини назарда тутлади. Шундай тадқиқотлар кичик бир хусусият ёки аломат тадқиқи орқали умумий ҳолатга малакали баҳо бериш, ҳар бир ҳаракат ёки белгига муайян тизим таркибий қисми ва мазмунини ифодаловчисини сифатида ёндашишга, муноҳада жараёнида қисмдан умумга, фактлардан умумлашмаларга интилиш ва тегишли илмий хулосалар ишлаб

чикишга реал имкониятлар яратади. Мисол сифатида, АҚШдаги ижтимоий-иқтисодий ахвол хусусида муайян тасаввурга келиш учун «ўртача америкалик» ҳаёти ва фаолиятини тадқиқ этишга бағишланган илмий ишни эслатиш ўринлидир. Маълумки, ўртача америкаликлар жамият ҳаёти ва унда рўй берадиган асосий ўзгаришларнинг ўзига хос барометри ҳисобланади.

Жамият ижтимоий-иқтисодий муаммоларини атрофлича ўрганишда монографик тадқиқотлар билан биргаликда қиёсий изланишлар ўтказишнинг ҳам аҳамияти каттадир. Социология фанида қиёслаш ёки таққослаш усули икки ўзига хос шаклларда амалга оширилади. Булардан бири муваққат тадқиқотлар деб аталиб, ижтимоий воқеа ва ҳолатларнинг муайян вақт мобайнида ўзгара бориш жараёнларини тадқиқ этишга мўлжаллангандир. Муваққат тадқиқотлар ҳам ўз навбатида бир неча кўринишлар касб этиб, улардан бири «панель» тадқиқотларидир. Панель (инглизчадан - устама, руйхат) изланишлар муайян ижтимоий ҳолат мазмунининг маълум вақт оралиғида нечоғлик ўзгарганлигини, илгари ўтказилган тадқиқот дастури ва услубияти билан бевосита таққослаш асосида қайтадан текшириб кўришни англатади. Панель тадқиқотлар ўтказишдаги асосий мақсад маълум муддат ичида ижтимоий ходисаларнинг тараққиёти, таназзули ёки турғулик жараёнлари ўзига хосликларини аниқлашдир. Бунда вақти - вақти билан ўтказилиб турадиган аҳоли сони ўзгаришларини ҳисобга олиш ишینی кўрсатиб ўтиш ўринлидир. Бундай тадқиқотларга мисол қилиб битирувчи талабалар ўртасида эгалланган мугахассислик ва унинг истиқболлари хусусида тадқиқот ўтказилиши ва ана шу собиқ курсдошларнинг 10 йил ўтгандан кейинги учрашувда касбга бўлган муносабатини ўрганиб чиқиш, ўтган вақт ичидаги юзага чиққан ижтимоий-руҳий шарт-шароитлар таҳлилини олиш ҳам мумкиндир. Социолог ана шу қиёсий таҳлил орқали муайян илмий хулосалар ва амалий тавсияномалар ишлаб чиқиш имкониятига эга бўлади. Қиёсий таҳлилнинг иккинчи кўриниши, яъни тренд тадқиқотлар муайян ижтимоий ходиса, жараёнлардаги табиий ўзгаришларни ўрганишга бағишланади. Бундай тадқиқотларда айни бир хил гуруҳ вакиллари ўртасида такрор тадқиқот ўтказиш шарт этиб қўйилмасдан, ўрганилаётган қиёсий гуруҳлар бир хил ижтимоий сінф ёки қатлам вакилларидан иборат бўлса бас. Масалан, мустақилликка

эришганга қадар бўлган даврларда фаолият юритган бир гуруҳ маориф ҳодимлари сиёсий қарашлари - хусусида тадқиқот ўтказилган бўлиб, маълум вақт ўтганида сўнг ана шу соҳа вакиллари ижтимоий-сиёсий қарашларини ўрганиб, таҳлил этсак, улардаги ўтган вақт таъсиридаги мантиқий-тадрижий ўзгаришлар кўрсаткичлари юзага чиқади ва зиёлилар дунёқарашининг ўзгаришлари ижтимоий воқеликка муносабати хусусида атрофлича маълумотларга эга бўлиш имконияти юзага келади.

Муваққат тадқиқотларнинг учинчи ўзига хос кўриниши когорта (лотинчада - кўплик, бўлинганлик) усуллари деб аталади. Когорта деб бир йил ва ойда таваллуд тошган кишилар гуруҳи ҳам тушунилади. Муайян когорта гуруҳига кирувчи кишилар ижтимоий ва руҳий маънавий хусусиятларига кўра ўзига хос умумийликка эга бўладилар. Когорта усули шахс ҳаёт тарзида табиий хронологик кўрсаткичларнинг ижтимоий натижалар билан муганосиблиги, шахснинг ижтимоийлашуви тизими, шахснинг умумий ривожда ижтимоий тарихий жараён ва омилларнинг таъсири масалаларини атрофлича қиёсий ўрганишда жуда асқотади.

Кенг кўламдаги тадқиқот жараёнига киришишдан аввал мазкур тадқиқот амалиёти ва усулларни тажрибада синаб кўришнинг аҳамияти каттадир. Шу боисдан ҳам социология фанида «пилотаж» (инглизчада тажриба ўтказиш учун мослама маъносини англатади) тадқиқот усули ҳам алоҳида ўрин тутади. Пилотаж тадқиқот усулини қўллаш орқали бўлажак янги тадқиқотни ўтказиш учун қурилган тайёргарликларнинг қай аҳволда эканлиги, тарқатиладиган анкета саволлари сифати, кузатиш усули қайдномалари, ҳужжатлар тўплаш ва уларни таҳлил этишга оид кўпгина масалалар амалда синаб кўрилади. Айни вақтда бундай изланишлар жараёнида бўлажак соцологик тадқиқотлар ўтказиш учун зарур бўлган вақт ва жой масалалари ҳам ҳал қилинади.

Социологик тадқиқотлар усуллари орасида ижтимоий воқеликни билишнинг ўзига хос кўринишларидан бири табиий тадқиқотлар усулидир. Табиий тадқиқотлар усули ижтимоий ҳодиса ва жараёнларни одатий табиий шарт-шароитларда бевосита ва ҳар томонлама ўрганиш имконини беради. Масалан, бирор бир шахснинг моддий ва маънавий турмуш тарзини тўлақонли ўрганиш мақсад қилиб қўйилса, уни табиий муҳитда, доимий кундалик турмуш ва иш фаолияти жараёнида

муфассал тадқиқ этилади. Айни чоғда табиий тадқиқотлар ялпи ижтимоий изланишлардан (масалан, аҳоли фикрини оммавий равишда анкета тарқатиш орқали ўрганишдан) ва лаборатория усулида тадқиқ этишдан тубдан фарқ қилади. Табиий тадқиқотлар қуйидаги кўринишларга эга бўлиши мумкин:

- изланиш асосидаги тадқиқотлар, яъни илмий-амалий тадқиқ этилмаган жараёнларни ўрганиш ва улар хусусида назарий хулосалар яратиш;

- диагностик тадқиқотлар, яъни муҳим амалий қимматга эга бўлган янги ижтимоий муаммолар тизимини белгилаш ва уларни ҳал этиш йўллари аниқлаш;

- табиий эксперимент асосидаги тадқиқотлар: бунда тадқиқот дастурида илгари сурилган илмий амалий фараз одатий-табиий муҳим шароитда дастлабки синовдан ўтказилади.

Тадқиқот дастурининг амалий қисмида ўтказилиши мўлжалланган изланишнинг бевосита услубий жараёнлари - бирламчи материалларни тўплаш, ижтимоий ахборот мажмуини қайта тиклаш, таҳлил этиш ва тавсифлаш ҳамда ишлаб чиқилган назарий ва амалий тавсияномаларни ҳаётга тадбиқ этиш ва тавсия баён этилади. Ишлаб чиқарилган илмий назарияни ҳаётга тадбиқ этиш масаласи ҳам мураккаб жараён бўлиб, қуйидаги талаблар бажарилган бўлишини тақозо этади:

- илмий назария муайян мазмун ва тизимга эга бўлиб, пухта ишланган илмий умумлашмалар кўринишида ифодаланиши;

- илмий назариянинг муайян тартибдаги талаблар ва тамойиллар шаклида ифодаланган бўлиши;

- тадбиқ этиш амалиёти ва тайёргарлик босқичларининг муфассал ишлаб чиқилган бўлиши ва дастлабки синовдан ўтказилиб, тайёр ҳолатга келтирилиши;

- тадбиқ этилувчи усулларни амалдаги фаолият услублари мазмунига тадрижий сингдириш хусусида амалий малака ва тажрибага эга бўлиш;

- илмий назарий хулоса ва тавсияномаларнинг қандай ҳолатларда ижобий самаралар ва қандай муҳитда салбий натижалар ҳосил этиши жараёнларининг социолог томонидан аниқлаб қўйилиши ва тажрибада синаб кўрилган бўлиши муҳимдир.

Ялпи суров натижалари турли тадқиқот усуллари жараёнида тўпланган маълумотларни мушоҳада этиш ва қайта ишлаш тадқиқот дастурининг кейинги муҳим босқичларидан саналади.

Маълумотларни атрофлича таҳлил этиш ҳозирги замонда социологдан чуқур ва атрофлича билим талаб этади. Улар жумласига таҳлилнинг математик усуллари яхши ўзлаштириш, программалаштиришнинг зарурий усуллари билиш, компьютерда ишлаш қобилиятларини киритиш мумкин.

Айни чоғда ҳозирги замон илмий тадқиқотлари муфассал ишлаб чиқилган меҳнат тақсимои дастурига эга бўлишни талаб этади. Социологик тадқиқотлар ўтказиш жараёнида техник ва технологик имкониятларнинг кенгайиши, ижтимоий ахборот ва таклифларнинг ҳар томонлама мантиқий асосланган бўлишига доир талабларнинг ортиб бориши, илмий изланишлар давомида кўплаб мутахассисларнинг жалб этилиши иш жараёнининг кўп қирралиги меҳнат тақсимои дастурининг пухта ва илмий асосланган бўлишини тақозо этади.

Социологик тадқиқотларнинг якуний босқичида ҳисобот тайёрланади. Ҳисобот илмий изланишлар жараёнида тўпланган эмпирик маълумотларни ўзида ифодалаб, дастурда белгиланган барча талабларнинг қай даражада бажарилганлигини баён этади. Ҳисобот алоҳида тўпланган ҳужжат сифатида баҳоланиши ва матбуотда эълон қилиниши мумкин.

Мавзу бўйича таянч атамалар: дастур, илмий фараз, объект, предмет, панель, тренд, когорта, пилотаж, ҳисобот.

2-§. Социологик тадқиқот усуллари

Саволлар:

1. Сўров усули.
2. Ҳужжатларни ўрганиш усули.
3. Интервью усули.
4. Кузатиш усули.

Социологик тадқиқот усуллари ичида ҳозирги кунда энг кенг тарқалгани сўров усулидир. Сўров усулининг қулайлиги шунда намоён бўладики, тадқиқотнинг кузатиш ва эксперимент усуллари фақат мутахассис социологлар қўллаши мумкин бўлса, сўров усулида тадқиқот ўтказишга қисқа муддатли тайёргарликдан ўтган ёрдамчиларни ҳам жалб қилиш ва улар ёрдамида респондентларнинг катта миқдорини қамраб олиш мумкин.

Сўров усули бошқариш учун қулай усулдир. Бундан ташқари, тадқиқот кўламини кенгайтиришда сўров усулининг имкониятлари жуда катта.

Бу усул қўлланилганда катта корхона ва муассасалар, соҳалар, минтақалар ва ҳатто, мамлакат миқёсида ҳам тадқиқот ўтказиш мумкин.

Кузатиш усули фақат ҳозирги даврда юз бераётган ҳодисалар ҳақида маълумот берса, сўров усули респондентга бевосита мурожаат қилиб, унинг хулқ-атвори, ҳаракатдан кўзлаган ниятлари ўтган даврда қилган ва ҳозир қилаётган ишлари, келажакка мўлжалланган режалари тўғрисида батафсил маълумот олиш имконини беради. Айниқса, кишининг ҳис-туйғулари, кечинмалари, ҳаракат мотивлари тўғрисида маълумот тўплаш керак бўлганда, бу усул қўл келади. Чунки бу ҳодисалар кузатувчи нигоҳидан яширин бўлиб, уларни кузатиш усули билан аниқлаб бўлмайди.

Лекин, сўров усули фақат афзаллик ва қулайликлардан иборат экан, деб хулоса чиқариш нотўғри бўлур эди. Бу усулнинг ҳам бир қатор камчиликлари мавжуд. Масалан, бу усул ёрдамида олинган маълумотларнинг ҳақиқатга қанчалик мос келишини синчиклаб текшириш керак. Чунки, бу усул қўлланилганда маълумот манбаи фақат респондент бўлади. Респондентлар эса ўз характери, дунёқарани, хулқи, маълумоти бўйича турли кишилар бўлиб, улар ҳар доим ҳам ҳақиқатни гапиравермайдилар. Респондентнинг жавобларига қай даражада ишониш мумкинлиги масаласи жуда мураккабдир. Респондент жавобларининг тўғри ёки нотўғри эканини текширишнинг бир қанча усуллари мавжуд бўлиб, улардан қанчалик усталик билан фойдалана олиши социологнинг маҳоратини кўрсатади. Бу усуллар анкета саволларининг қай даражада ўйлаб ва пухта тузилгани, уларнинг пайдарпайлиги, саволларда респондент руҳияти ҳисобга олинганлиги билан боғлиқ.

Сўров усулининг моҳияти шундан иборатки, тадқиқот олиб боровчи савол беради ва респондент ўзининг дунёқарани, маълумоти, билими ва хоҳишидан келиб чиқиб, саволларга жавоб беради. Тадқиқотчи респондентга савол беришдан аввал ўзи бир неча саволларга жавоб топиши керак. Бу саволлар қуйидагилар:

I. Саволни кимга ёки кимларга бермоқчи?

II. Респондент саволларга жавоб беришни хоқлайдими ёки йўқми?

III. Респондент қўйилган саволларга жавоб бера оладими, йўқми?

IV. Респондент ҳаққоний жавоб бериши учун саволларни қай йўсинда, қай тарзда ва қай шаклда бериш керак? Мана шу саволларга жавоб топа олган социолог тадқиқотнинг муваффақиятли чиқишини кўп жиҳатдан таъминлаган бўлади.

Тўпланиши керак бўлган маълумот характери ва ушбу тўплаш усулига қараб сўровлар икки турга бўлинади:

I. Анкета сўрови.

II. Интервью.

Савол берилиши мумкин бўлган одамлар ёки потенциал респондентларни қай даражада қамраб олишига қараб сўровлар яна икки турга бўлинади:

I. Ялпи сўровлар.

II. Сайланма сўровлар.

Булардан ташқари, очиқ ва ёпиқ сўровлар, юзма-юз ва сиртдан сўров сингари турлар ҳам мавжуд.

Хужжат ўз семантик маъносига кўра исбот этиш мазмунини ифодаловчи сўздир.

Хужжат усули тарихий адабиётларда кенг қўлланилган. Абу Райҳон Берунийнинг «Қадимий халқлардан қолган ёдгорликлар» китобида кўпдан-кўп ёзма манбалардан кенг фойдаланилади.

Хужжат - моддий материал манба ҳисобланиб, воқеа ва фактлар хусусидаги маълумотларни ўзида ифодалайди.

Хужжатда инсон ёки жамоа фикри ёзма ва бошқа белгиларда намоён этилган бўлади. Хужжат сифатида турли формулалар, чизгилар, графиклар, рамзий белгилар бўлиши ҳам мумкин. Бундай шартли белгилар муайян маълумотга эга кишилар томонидан ўқилади.

Хужжатларнинг ўзига хос хусусиятлари сифатида қуйидаги таснифни эътиборингизга ҳавола этамиз:

I. Социологик тадқиқот учун муҳим аҳамиятга эга ҳолат, факт аввало инсон томонидан (ёки маҳсус мосламалар кўмагида) қайд этилади, сўнгра хужжат шаклида ифодаланади. Демак, хужжат инсон онгида аввал пайдо бўлиб сўнг оғзаки,

ёзма манбаларда ифода этилади, қайд қилинади, сақланади ва тарқатилади.

2. Ҳар қандай ҳолатларда ҳам муайян факт ва ҳолатларнинг муҳим жиҳатлари хусусидаги информацияга эга бўлади (текст, овоз ёзиш мосламалари, нузли ифодаларда ёки чизма белгиларда акс эттирилади).

3. Айрим ҳужжатлар мазмуни фақат муайян махсус билимларга эга бўлган кишиларгагина тушунарли бўлади. Масалан, мураккаб технология лойиҳалари, қурилиш сметаларини, электрон-ҳисоблаш машиналари берадиган маълумотларни махсус билимларсиз англаб олиш қийин. Аммо бундай ҳужжатлар мазмуни махсус билимларга эга бўлган ҳар хил кишилар учун бир хил маъно бериши керак.

4. Ҳужжат, унинг сақланиши ва ягона мазмун бериши хусусиятлари тайин бўлса, исталган манбада баён этилиши ва исталган усулда ифодаланиши мумкин.

Ташкилот, муассаса ва мансабдор шахс томонидан бериладиган ҳужжатлар умумий қабул қилинган муайян гувоҳлик мазмунини ифодаловчи расмий реквизитларга эга бўлади. Уларни тахминан шундай характерлаш мумкин:

1) ҳужжатларда муҳр, штамп, босмаҳона бланки белгилари бўлиб, улар муайян муассаса, ташкилотга тегишли эканлигидан далолат бериб туради.

2) ҳужжат маълум мансабдор шахс томонидан имзоланган бўлиб, унинг исми-шарифи ва унвони акс этади.

3) ҳужжатда, у тузилган жой, вақт, қабул этиш ва муайян адресга жўнатиш белгилари қайд этилган бўлади.

Албатта, социология фани учун ҳужжатда акс эттирилган мазмун биринчи даражали аҳамиятга эга, аммо мазкур ҳужжатнинг нечоғлик ҳаққонийлиги ва реаллиги унинг тузилиш шаклига ҳам боғлиқдир.

Ҳужжатларнинг бир қанча хиллари бор:

а) қайд этиш усулига кўра фарқланадиган ҳужжатлар (кўлёзма, босма ёзув, кино ва магнит тасмасидаги ёзувлар), фотосуратлар);

б) муайян мақсад қўйиб олинадиган ҳужжатлар (тадқиқот дастурига кўра социолог томонидан махсус тузиладиган ҳужжатлар);

в) шахсга доир (шахсий ҳужжатлар, хатлар, кундаликлар) ва шахсга бевосита алоқаси кам ҳужжатлар (статистик материаллар, матбуот маълумотлари, мажлис протоколлари);

г) расмий даражасига кўра фарқланувчи ҳужжатлар (давлат статистика идоралари томонидан расмий ҳужжатларга илова қилинадиган маълумотлар, қарорлар, фармонлар, кўрсатмалар, шунингдек норасмий ҳужжатлар-алоҳида шахс томонидан тузиладиган аризалар, шикоятлар, тақризлар, гувоҳлик кўрсатмалари ва бошқалар);

д) ҳужжатлар информация манбаига кўра ҳам фарқланади (бирламчи информациялар бевосита кузатиш ёки сўраш усули орқали олинади, иккиламчи информация эса бирламчи маълумотни умумлаштириш, қайта ишлаш ҳамда қайта текшириш натижасида олинadиган маълумотлар туфайли қўлга киритилади.

Саволларнинг самарали тизimini яратиш учун социолог тадқиқот муаммосидан ташқари, ўрганилаётган объект структураси, шу жамоадаги ахлоқий-маънавий муҳит, умумий ва ижтимоий психологияни яхши билиши талаб қилинади. Тажриба шуни кўрсатадики, агар анкета саволлари узундан-узун бўлса, ихчам ва сержило бўлмаса, савол жумлалари услубий жиҳатдан пухта бўлмаса, анкетага нисбатан респондентнинг салбий муносабатини уйғотади. Жавоблардаги ноаниқликларга, баъзан эса жавоб беришга истакнинг йўқолишига сабаб бўлади. Шунинг учун ҳам анкета тузишга жуда жиддий эътибор талаб қилинади. Анкетага киритиладиган ёки интервью жараёнида бериладиган саволлар ўз хусусиятларига кўра турлича бўлади. Улар қуйидаги уч белгига қараб тасниф қилинади:

I. Мазмунига кўра.

II. Шаклига кўра.

III. Функциясига кўра.

Мазмунига кўра саволлар икки гуруҳга бўлинади:

I. Воқеликдаги нарса-ҳодисалар, уларнинг хусусиятлари ҳақидаги саволлар. Ўтган замонда, ҳозирги даврда ва келажакда бўладиган ҳодисалар ҳақидаги саволлар ҳам шу гуруҳга киради.

II. Кишининг ҳис-туйғулари, кечинмалари, ният ва мотивлари тўғрисидаги саволлар.

Деярли барча турдаги анкеталарда учрайдиган саволлар, яъни респондентнинг ёшига, жинсига, миллати, касби,

маълумоти ва бошқаларга оид саволлар ҳам биринчи гуруҳдаги саволлар тоифасига киради. Бундай саволлар одатда анкетанинг алоқида бир қисмига жамланади ва бу қисм социологияга оид адабиётларда демография қисми ёки паспорт қисми номлари билан юритилади.

Анкетанинг паспорт қисмидаги саволлар аниқ ва конкрет жавобларни талаб қилади ва, одатда, бу қисмдаги саволларга берилган жавобларнинг ҳаққонийлик даражаси жуда юқори бўлади. Бошқа мамлакатларда ҳам ўтказилган социологик тадқиқотлар тажрибаси шуни кўрсатадики, анкетада қўйилган саволлар респондентни оз бўлса-да хавотирга солса, унинг жавоблари самимий бўлмайди. Респондент анкетадаги саволларга самимий жавоб берса, ўзига қеч қандай зарар етмаслигига ишонч ҳосил қилган тақдирдагина, уларга тўғри жавоб беради. Ўзини хавотирга соладиган саволларга тўғри жавоб берган тақдирда, респондент анкетанинг паспорт қисмидаги саволларга нотўғри жавоб беради. Шу йўл билан у гўё ўзининг хавфсизлигини таъминламоқчи бўлади.

Иккинчи гуруҳ саволлар, ҳис-туйғу, кечинма ва мотивларни аниқлашга қаратилгани учун, уларга берилган жавобларнинг ҳам биринчи гуруҳдагига нисбатан ҳаққонийлиги камроқ. Бунинг сабаби респондентларнинг атайлаб нотўғри жавоб берганидагина эмас, балки ҳис-туйғу, кечинмаларни баҳолашдаги мураккабликларда ҳамдир. Субъектив кечинмаларни баҳолашда субъективлик кучли бўлади. Шунинг учун бу тоифадаги саволлар бир-бирини тўлдирадиган, бирига берилган жавобдаги ноаниқликни иккинчиси аниқлашга ёрдам берадиган бўлиши керак. Бундан ташқари, респондентнинг жавоб топишини енгиллатиш учун анкетага жавоб вариантлари киритилиши маъқулдир. Жавобларда турли ҳолатлар ҳисобга олинган бўлиб, улардан яхлит жавоб ўрнига ўша жавобнинг қисмлари акс этиши жавобнинг ҳаққоний бўлишига хизмат қилади. Чунки шундай ҳолда респондент жавоб вариантларидан бирини ёки ўзида содир бўлган кечинма, ҳис-туйғуларга мос равишда бир нечтасини танлаб олиш имкониятига эга бўлади. Масалан, корхонада қабул қилинган қарорга ишчининг муносабатини билиш мақсадида анкетага қуйидагича савол киритилди: Корхона маъмуриятининг қарорига муносабатингиз?

Мен корхона маъмурияти қабул қилган ушбу қарорни:

- а) Маъқуллайман.
- б) Маъқулламайман.
- в) Унчалик маъқулламайман.
- г) Қисман маъқуллайман.
- д) Тўла қўлаб-қувватлайман.
- е) Мушгақо маъқулламайман.

Мана шу келтирилган вариантларда респондентнинг фақат қа ёки йўқ қабилидаги жавоблари эмас, балки шу қарорга эмоционал муносабати турлари ҳам қамраб олинган. Анкета усули ёрдамида бошқа усулларга нисбатан кўпроқ маълумот тўплаш мумкин. Айниқса, катта миқдордаги респондентлар билан тадқиқот олиб бориш зарурати туғилганда сўров усулининг афзалликлари яққол намоён бўлади.

Анкеталарнинг маълумот тўплашдаги самарадорлигини ошириш учун бир неча ҳолатларни назарда тутиш керак:

I. Респондентга мурожаат, саволларнинг қўйилиш тарзи, пайдарпайлиги, қизиқиш уйғотиши ва қўйилган саволларга жавоб бериш майлини вужудга келтирилиши керак. Агар мана шу шарт бажарилмаса, анкеталарнинг тадқиқотчига қайтарилиши даражаси пасайиши, жавоблар носамимий бўлиши мумкин.

II. Анкетага киритилган саволлар содда ва аниқ тузилган бўлиб, хилма-хил талқин қилиниши мумкин бўлган саволлардан эътиёт бўлиш керак. Масалан, анкетага, «Хамса»ни ўқиганмисиз? Деган савол киритилса, уни бир неча хил тушуниш мумкин:

- а) Навоий «Хамса»сини ўқиганлик;
 - б) Ганжавий «Хамса»сини ўқиганлик;
 - в) Деҳлавий «Хамса»сини ўқиганлик;
 - г) «Хамса»нинг дostonларидан бирини ўқиганлик;
 - д) «Хамса» дostonларидан бир нечтасини ўқиганлик;
 - е) «Хамса» дostonларининг ҳаммасини ўқиганлик;
- Синчиклаброқ текширилса, санаб ўтилганлардан бoлiқа ҳам маънолар чиқиши мумкин.

3. Анкетага киритилган саволлар мавзуидан респондентларнинг хабардор ёки хабардор эмасликларини, агар хабардор бўлсалар, хабардорлик даражасини ҳисобга олиш керак. Масалан, касаба уюшмаси фаоллари билиши зарур бўлган нарсаларни корхонанинг оддий ишчи-хoдимларидан

сўраш мантиққа зид бўлиш билан бирга, тадқиқотни ҳам боши берк кўчага олиб киради.

Ҳар қандай сўров жараёнини шартли равишда уч босқичга бўлиш мумкин:

I. Кўникиш.

II. Асосий давр.

III. Яқун яшаш.

Кўникиш даври социологик адабиётда адаптация даври, деб ҳам юритилади, ҳар қандай сўров ана шу кўникиш босқичидан бошланади. Бу босқич ўз моҳиятига кўра жуда муҳим бўлиб, сўровнинг натижалари кўп жиҳатдан унинг қандай ўтишига боғлиқ. Бу босқичда бир нечта муҳим вазифалар амалга оширилади. Улардан биринчиси респондентни сўровга тайёрлаш. Респондентдан керакли маълумотни олиш учун унга сўровнинг сабаби ва мақсадини тушунтириб, уни саволларнинг мазмуни билан таништириш керак. Агар сўров анкета ёрдамида ўтказилаётган бўлса, уни қандай тўлғазишни ҳам тушунтириш лозим. Сўров мавзуи ҳақида маълумот бериш респондентни асосий саволларга жавоб бериш учун тайёрлашда муҳим аҳамиятга эга. Бевосита саволларни бериш ва анкета тўлдиришга ўтишдан аввал респондентни шу мавзуга қизиқтириш зарур. Чунки, унда қизиқиш пайдо бўлмаса, бу саволга ортиқча бош оғриғи, деб ҳаранси мумкин. Масалан, бозор муносабатига ўтилаётган ҳозирги босқичда, айтишлик, иқтисодий мавзудаги сўровларни ўтказишдан олдин респондентларга сўровнинг мақсадини билдириб, мавзунинг шу корхона, жамоа, минтақа ва мамлакат учун аҳамияти тушунтирилса, сўровга жиддий муносабат вужудга келади.

Шуни ҳам назарда тутиш лозимки, ҳар бир респондентнинг ўз қизиқишлари, эътиёжлари, манфаатлари мавжуд бўлиб, сўровга қизиқиш ҳосил қилишда шуларни назарда тутиш керак.

Кўникиш даврида респондентга бевосита мурожаат қилинади. Бу мурожаат оғзаки ва ёзма тарзда амалга оширилиши мумкин. Ана шу мурожаатда тадқиқот мақсадлари ва аҳамияти таъкидланади. Мурожаатда респондентга чуқур ва самимий ҳурмат изҳор қилинмаса унинг бу тадқиқотга қизиқиши сусайиши ёки мутлақо йўқолиши мумкин. Шунинг учун мурожаатда респондентнинг руҳий ҳолати ҳисобга олинган бўлиши керак.

Ўтказилган сўровга респондентга қизиқиш уйғотиш, ҳеч бўлмаганда мойиллик пайдо қилиш натижаларининг ҳаққонийлигини таъминловчи муҳим омиллардан бири. Бу қизиқиш ва мойилликни уйғотиш учун эса адаптация босқичи жуда эффе́ктивлик ва моқирлик билан ўтказилиши лозим. Бунинг учун мурожаатда икки ҳолат асос этиши шарт:

I. Респондентга чуқур ҳурмат. Тадқиқотчида респондентга ҳурмат мавжудлигининг ўзи камлик қилади. Апа шу ҳурмат мавжудлигини унга сездириш керак. Ҳурмат сездириш учун эса анкетага, биз Сизни жуда ҳурмат қиламиз, деб ёзиб қўйиш кифоя қилмайди. Ҳурмат мурожаатдаги ҳар бир сўздан ва тўла матндан сезилиб туриши керак.

II. Респондентга савол мавзуи бўлган масала бўйича мутахассис сифатида мурожаат қилиш лозим. Ўзининг фикри тадқиқот учун зарур эканини респондент ҳар бир сўз ва жумладан сезиб туриши зарур. Мана шу икки ҳолат таъминланганда, сўровга қизиқиш пайдо бўлиши ёки бор қизиқиш кучайиши мумкин.

Қўникиш босқичидан кейин *асосий босқич* бошланади ва тадқиқотнинг тақдири шу босқичда қал бўлади. Анкетадаги асосий мавзуга бағинланган саволларнинг меъёрдан кўп бўлиши респондент диққатининг аста-секин пасайишига, унинг зерикашига олиб келиши мумкин. Шуларни назарда тутиб саволлар миқдорини имконият доирасида камайтириш, шунда ҳам саволлар мўлжалдан кўпроқ бўлса, чарчоқни ёзиш ва диққатни тиклаш мақсадида мавзуга боғлиқ бўлмаса ҳам кўпчиликни қизиқтирадиган санъатга, спортга оид бир-икки савол киритиш керак.

*Якуний босқич*да эса респондентнинг юрагида айта олмай қолган фикрлари бўлса уларни аниқлаш учун тузилган саволларни ҳам киритиш мақсадга мувофиқ. Масалан, қуйидаги пункт ана шу мақсадга хизмат қилиши мумкин.

Бизга кўрсатган ёрдамингиз учун самимий миннатдорлик билдирамиз. Мабодо юқоридаги фикрларга қўшимча ва таклифларингиз бўлса мана шу ўринда баён қилишингизни сўраймиз.

Социологияда берилган жавобларни текшириш учун назорат саволлари, деб ҳам юритилади. Бундай саволларни анкетага киритиш ёки интервьюда қўллашдан мақсад бир нечта:

I. Респондентнинг қўйилган саволларга бераётган жавобни самимийми, йўқми эканини аниқлаш.

II. Респондентнинг саволнома ёки интервьюдаги муносабатини аниқлаш.

III. Респондентнинг саволнома ёки интервьюдаги баъзи саволларга муносабатини аниқлаш.

Назорат саволларидан фойдаланишнинг муҳимлиги шундаки, агар ўтказилаётган респондентларнинг кўпчилиги саволларга самимий жавоб бермаганлиги аниқланса, бу тадқиқот натижалари бекор қилиниши керак.

Назорат саволлари ёрдамида ташқи таъсир туфайли респондентнинг жавоблари носамимий бўлаётганини ҳам аниқлаб олиш мумкин ёки бўлмаса саволноманинг аноним эканига шубҳа пайдо бўлганда ҳам жавоблар самимий бўлмайди.

Олий ўқув юртларидан бирида ўтказилган тадқиқотнинг мақсади талабаларнинг бўш вақтни қандай ўтказишларини аниқлаш эди. Анкетага қуйидагича назорат саволи ҳам киритилди:

Сиз Алишер Навоийнинг «Юсуф ва Зулайхо» достонини ўқиганмисиз? Натижалар шуни кўрсатдики, талабаларнинг бир қанчаси бу достонни ўқиган экан. Ҳолбуки, Алишер Навоий бундай достон ёзмаган.

Ҳар қанча яхши тузилган саволнома ва яхши ўтказилган интервьюда ҳам респондентларнинг ҳаммаси бир хил самимий жавоб бермайди. Бу одамларнинг характери, дунёқараши, хулқи ва бошқа жиҳатлари билан ҳам боғлиқ. Назорат саволларини киритишдан мақсад эса ана ўшандай носамимий жавобларнинг улуши қанча эканини аниқлашдир.

Жавоб вариантлари таклиф қилинганига қараб, саволлар очиқ ва ёпиқ турларга бўлинади. Ёпиқ саволларга жавоб вариантлари кўрсатилмайди. Респондентнинг ўзи жавобни анкетага ёзиб чиқади.

Масалан: МДҲга аъзо мамлакатларнинг иқтисодий алоқалари тўғрисида қандай фикрдасиз?

Бу саволга респондент ўз дунёқараши, маълумоти интилишларидан келиб чиқиб жавоб ёзади. Ёпиқ саволларга ҳагаганда очиқ саволларни умумлаштириш мураккаброқдир. Чунки, ёпиқ саволларга берилиши мумкин бўлган жавоб

вариантлари тайёр бўлади ва уларни кодлаштириш ва компьютерга киритиш мумкин. Демак, уларни машиналар - ЭХМ ёрдамида умумлаштириш ҳам мумкин. Очiq саволларга бериладиган жавобларни синчиклаб ўрганиб чиққандан кейингина умумлаштириш мумкин. Очiq савол қўйилганда ақлий меҳнатнинг бир қисми респондент елкасига юкланади.

Ёпиқ саволлар эса тайёр жавоблар билан анкетага киритилади. Респондент эса ўша тайёр жавоб вариантларидан бирини танилаб олиб остига чизиши ёки бошқа йўсинда белгилаши керак. Ёпиқ савол киритиладиган бўлса, социолог савол устида ҳам ва респондент бериши мумкин бўлган жавоб вариантлари устида ҳам бош қотиради. Ёпиқ саволларни қўллашнинг мураккаблиги шундан ҳам кўринадики, кўнинча жавобнинг тайёр вариантлари берилганда, жавоблар умумий характернинг ижобий томонига силжиши кўзга ташланади. Масалан, анкетага қуйидагича саволлар киритилади:

«Бўш вақтда Сиз бадиий адабиёт ўқийсизми?»

Жавобларнинг вариантлари қуйидагича:

- I. Ўқийман.
- II. Кўп ўқийман.
- III. Кам ўқийман.
- IV. Ўқимайман.

Тажриба шуни кўрсатадики, бундай ҳолларда деярли ҳеч ким ёки жуда озчилик «Ўқимайман», деган вариантни белгилайди.

Мана шу саволнинг ўзини бошқачароқ йўсинда берилса, натижалар бошқачароқ чиқади. Айтайлик, савол қуйидагича қўйилди: «Бўш вақтда баъзилар спорт билан шуғулланади, баъзилар бадиий адабиёт ўқийди, баъзилар саёҳатта чиқади, баъзилар эса телевизор олдида ўтиради. Сиз нима билан шуғулланасиз?»

Жавоб вариантлари:

- I. Спорт билан шуғулланаман.
- II. Бадиий адабиёт ўқийман.
- III. Саёҳатта чиҳаман.
- IV. Телевизор кўраман.

Респондентларга жавобнинг фақат битта эмас, балки бир нечтасини белгилаш ҳам мумкинлигини айтилади. Савол шундай қўйилганда айтиб бир гуруҳнинг ўзида ҳам бадиий адабиёт ўқийдиганларнинг сони анча кам экани маълум бўлади.

Ҳақиқий ҳолатни билиш учун фақатгина жавоб вариантларинигина эмас, саволдаги нарсаяҳодисанинг ҳам муқобилларини назарда тутиш ва саволномага киритиш мақсадга мувофиқдир.

Ёпиқ саволлар берилиши мумкин бўлган жавобларнинг хусусиятларига қараб икки турга бўлинади: 1. Даражали саволларга бериладиган жавоблар. Улар «ҳа-йўқ» тарзида бўлади. 2. Муқобилли саволнинг муҳим белгиси яна шундаки, унга бериладиган жавоблар муқобил вариантлардан иборат бўлиб қолмай, саволнинг тузилиши ҳам муқобил ҳолат ва ҳодисалардан иборат бўлади. Масалан: «Сиз спорт билан шуғулланасизми?», - деган саволга респондентлар «ҳа» ёки «йўқ» қабилда жавоб беришади. Бу ерда савол муқобилли эмас, балки жавоб муқобиллидир. «Бўш вақтда баъзилар эса китоб ўқийдилар ёки саёҳатга чиқадилар. Сизчи?» тарзида қўйилган савол муқобиллидир. Тадқиқотчилик тажрибаси муқобилли саволлар ҳақиқатга яқин жавоб олишга кўпроқ ёрдам беришини кўрсатади.

Даражали саволлар ҳам аслида муқобилли саволнинг бир тури. Лекин уларнинг ўзига хос хусусияти шундаки, уларнинг жавоби субъектив ҳис-туйғу ёки юз бераётган воқеаларга муносабат даражасини ифодаловчи жавобларни кўзлайди. Масалан:

«Илмий-фантастик адабиётга муносабатингиз қандай?» саволи қуйидаги жавоблардан бирини танлашни тақозо қилади:

1. Жуда ёқтираман.
2. Ёқтираман.
3. Унчалик ёқтирмайман.
4. Бефарқман.
5. Ёқтирмайман.

Демак, юқоридаги савол муносабатларнинг турли даражасини назарда тутгани ва жавоб вариантларида ана шу муносабат даражалари ифодалангани учун у даражали савол ҳисобланади.

Интервью усули анкета билан кўп умумийликларга эга. Анкетада саволлар ёзма тарзда берилса, интервьюда оғзаки саволлар берилади. Интервью респондент билан бевосита мулоқотни тақозо қилади.

Интервьюни ўтказувчи - интервьюер шахсияти, ўзини туғини, овози, ташқи кўриниши ва кийиниши ҳам сўров натижаларига таъсир қилиши мумкин.

Интервью ўз моҳиятга кўра тадқиқотчи билан респондентнинг суҳбати, лекин бу суҳбатни ҳар қачун чойхонада ёки бекорчиликдан қилинаётган суҳбат билан тенглаштириб бўлмайди. Чойхонадаги ёки бекорчиликдан ўтказилаётган суҳбатдан асосий мақсад вақт ўтказиш бўлса, интервью муайян маълумот тўплашни пазарда туғлади. Шу билан бирга, интервьюнинг оддий суҳбатдан фарқи яна шундаки, суҳбатдошлар бир-бирларини қизиқтирган масалалар тўғрисида гап юритса, интервью жараёнида фақат бир томон - тадқиқотчи савол ва респондент жавоб беради.

Интервью билан оддий суҳбат ўртасидаги тафовут яна шунда кўринадики, суҳбатдошлар, одатда таниш одамлар бўлиб бир-бирларига муайян психологик муносабатда, аксарият қолларда ижобий муносабатда бўладилар. Чунки, одамлар ўзлари ёқтирмаган одам билан суҳбатлашишни ҳам ёқтирмайдилар. Интервью эса, деярли икки нотаниш одамнинг суҳбати. Шунинг учун, агар тадқиқотчи ўзининг муомаласи, кийиниши, ўзини туғини билан респондентда ижобий, қеч бўлмаганда нейтрал муносабат уйғотолмаса, респондент саволларга жавоб беришни хоқламаслиги, мабодо илтимос қилиб туриб олинса, юзаки ва чала жавоблар бериши мумкин. Ёки бўлмаса диндор мусулмонлардан интервью олиш учун ўта замонавий, олабайроқ кийимларда бориш, айниқса хотин-қизларнинг оврупча ёки мини кийимларда бориши салбий муносабат уйғотади ва бу интервьюнинг натижаси кўнгилдагидай бўлмайди.

Тадқиқотчи фақатгина ўзининг кийими, овози, муомаласи тўғрисидагина ўйлаб қолмай, респондентнинг ҳам ўзига хос шахсий хусусиятларини ҳисобга олиши лозим. Бундай хусусиятларни аниқлаш учун эса тадқиқотчи ўз имкониятлари даражасида респондентнинг ташқи кўринишига, кийинишига, ёшига, жинсига ва ҳоказоларга қараб ҳулоса чиқариши керак.

Кузатиш усули фақат социология ёки ижтимоий фанлардагина эмас фаннинг барча соҳаларида ҳам кенг қўлланилади.

Кузатиш турли мақсадларда, турли шаклда, турли ҳамроҳда, турли воситалар ёрдамида олиб борилади. Барча одамлар ўз

ҳаётларида кузатиш усулидан у ёки бу даражада фойдаланадилар. Лекин улар фойдаланаётган усул илмий кузатиш усули эмас, оддий кузатиш усулидир. Одамларнинг кузатиш усулидан кенг фойдаланиши уларнинг бу усулни яхши эгаллаганликларини англатмайди. Бу усулдан самарали фойдаланиш учун унинг хусусиятлари, имкониятлари ва чегараларини илмий ўрганиш зарур.

Оддий турмушдаги кузатиш ҳам аксарият ҳолда муайян мақсадга йўналтирилган ва муайян даражада ташкил этилган бўлади. Лекин бу кузатишлар илмий мақсадни кўзламагани ва илмий муаммони қал этишга қаратилмагани учун илмий кузатиш бўла олмайди. Масалан, рашкчи аёл эрини муайян мақсадни кўзлаб кузатади. Бу кузатишларини имконияти даражасида ташкил этади ва, эқтимол, техника воситаларидан ҳам фойдаланиши мумкин. Лекин барибир бу кузатиш кундалик ҳаётдаги маиший мақсадларни кўзлагани учун илмий кузатиш бўла олмайди.

Илмий кузатишлар муайян назария ёки фаразни тасдиқлаш, тўлдиришни, ёки бўлмаса рад этишни мақсад қилган ҳолда олиб борилади. Илмий кузатишнинг маиший турмушдаги кузатишдан туб фарқ қиладиган хусусиятларидан яна бири унинг назарий, илмий асосларидир. Кундалик турмушдаги кузатиш кишиларнинг ҳаётий тажрибасига асосланиб олиб борилса, илмий кузатиш илмий билимлар асосида олиб борилади. Томорқасига экилган сабзаовлар ривожини кузатаётган деққоннинг кузатиши билан тажриба участкасидаги ўсимликлар ривожини кузатаётган тадқиқотчи олим фойдаланаётган усул сиртдан ҳараганда бир хил кўринса ҳам, аслида тадқиқотчининг кузатиш усули қаваскор фермернинг кузатиш усулидан кескин фарқ қилади. Фермер ёки деққон ўсимликларни кузатаётганда, ҳаётий тажрибасига асосланса, тадқиқотчи ҳам ҳаётий тажрибасига, ҳам илмий назарияларга асосланиб кузатиш олиб боради.

Кузатиш усулининг фанда қўлланишидаги яна бир муҳим жиҳати унинг олдиндан режалаштирилиши ва мунтазамлигидир. Ана шу режалаштириш жараёнида тадқиқотчи қай мақсадни кўзлаб, қайси назария ва фаразлар асосида, қандай воситалардан фойдаланган ҳолда кузатиш олиб боришини аниқлаб олади.

Ижтимоий фанларда кузатиш усулининг қўлланилиши унинг табиий фанларда қўлланишидан анча фарқ қилади. Табиатда тадқиқотчининг кучли ҳис-туйғуларини уйғотадиган воқеалар юз бермайди. Жамиятда юз бераётган ҳодисаларни кузатаётганда эса тадқиқотчи ҳис-туйғуларга берилиб кетиши, бўлаётган ҳодисаларга ижобий ёки салбий муносабатда бўлиши ва бу ҳол тадқиқот натижаларига, хулосаларнинг илмий ва объектив бўлишига таъсир ўтказиши мумкин. Шунинг учун ижтимоий ҳодисаларни кузатишга ҳаракат қилаётган тадқиқотчи ўз ҳис-туйғуларини тизгинлай олиши, хулоса чиқариш пайтида шу ҳис-туйғулардан юқорироққа кўтарила олиш қобилиятига эга бўлиши лозим.

Шу кунгача социология бўйича мавжуд адабиётларда кузатиш усулини қўллаш тадқиқот объекти аниқланиб, дастур тузилгач бошланиши қайд қилинади. Бу фикрга тўла қўшилган ҳолда ушбу сатрлар муаллифи кузатиш усулини қўллаш объектни аниқлаш жараёнида бошланиши мумкинлиги ва лозимлигини таъкидлашни жоиз, деб билади.

Социологик кузатиш олиб боришнинг шарт ва талаблари куйидагилар:

1. Кузатиш керакли савияда ва даражада ташкил қилиниши керак.

Бу шарт социологик тадқиқотлар тараққиёти билан боғлиқ бўлиб натижаларнинг объективлигини таъминлашга қаратилган. Кузатиш олиб боришда шундай ҳолатлар вужудга келадики, уларни техника воситаларида тасвирга туширилмаса ёки овозлар ёзиб олинмаса, бу ҳолатларни табиий ҳолда қайтариш мумкин эмас. Шунинг учун кузатишни техник жиҳатдан таъминлаш ҳам муҳим аҳамият касб этади.

2. Кузатишнинг мунтазамлиги. Бу шарт ҳам тадқиқот натижаларининг объективлигини таъминлашга қаратилган. Кузатиш мунтазам олиб борилмай, ўлда-жўлда ва аҳён-аҳёнда олиб борилса, тадқиқот объекти учун ҳарактерли ҳолатлар кузатилмай қолиши ва оқибатда кузатиш натижалари объектив бўлмай қолиши мумкин.

3. Кузатувчининг холислиги. Бу шарт таъминланмаса, тадқиқот жараёнида кузатувчи ўзи ўрганаётган жараёнларга ижобий ёки салбий муносабат билдириши ва бунинг оқибатида воқеаларни субъектив талқин қилиши мумкин.

4. Кузатилаётган объект тўғрисида мумкин қадар кўпроқ маълумот тўплаш. Объект қанчалик батафсил кузатилса, чиҳарилган хулосаларнинг ҳақиқатга шунчалик яқин бўлиши учун имконият яратилади. Хулосаларни етарли бўлмаган маълумот асосида чиҳарилса, объектнинг маълум хусусиятлари кузатувчи эътиборига тушмай қолган бўлиши мумкин. Бу эса хулосаларнинг нотўғри бўлишига олиб келади.

5. Кузатишининг боришини ва натижаларини батафсил қайд қилиб бориш. Агар шундай қилинмаса, хулоса чиҳариш пайтида кузатишнинг муайян натижалари эътибордан четда қолиши мумкин. Бу эса хулосанинг чала ёки нотўғри бўлишига олиб келади. Юқорида айтилгандек, кузатиш жараёнини қайд қилиб боришда техника воситалари катта ёрдам бериши мумкин.

Социологик кузатишларни шартли равишда икки турга бўлиш мумкин:

1. Четдан кузатиш.
2. Ичкаридан кузатиш.

Объект четдан кузатилганда ундаги жараёнларнинг иштирокчилари ўзлари кузатиш объекти эканликларидан мутлақо беҳабар бўладилар. Масалан, харидорлар хулқини ўрганмоқчи бўлган тадқиқотчи сотиш залида ёки пештахта ортида туриб харидорларни кўпроқ қайси буюм қизиқтираётгани, уларнинг белгиланган нархларга муносабати ва бошқаларни кузатиши мумкин. Бунда харидорлар ўзларининг кузатиш объекти бўлганликларини билмайдилар. Агар улар ўзлари социологик кузатиш объекти бўлганликларини билиб қолсалар, уларнинг хулқида маълум ўзгаришлар юз бериши, демак бу хулқ табиий бўлмай қолиши мумкин.

Четдан туриб кузатаётган тадқиқотчи ўрганилаётган объектга кеч қандай таъсир кўрсатмайди ва уни табиий ҳолда ўрганади. Ичкаридан кузатилганда тадқиқотчи икки хил усулдан фойдаланиши мумкин: 1. Очiq кузатиш. 2. Яширин ёки хуфя кузатиш. Очiq кузатилганда тадқиқотчи ўзи ўрганаётган гуруҳ ёки жамоа аъзоларига мақсадни айтади. Масалан, меҳнат жамоасидаги янги аъзоларнинг психологик адаптация жараёнларини кузатишда шу усулдан фойдаланиш мумкин. Лекин бу турдаги кузатишларнинг имкониятлари анча чекланган. Чунки махсус кузатиш объекти бўлганини билган

кишилар ўзлари хоқлабми, хоқламайми, хулқларини ўзгартирадilar.

Меҳнат жамоасига шогирд ниқобида келган тадқиқотчи эса жараёнлар ва муносабатларни табиий ҳолда кузатиш имкониятига эга бўлади. Бундай кузатиш социологияда хуфя кузатиш усули деб номланади. Бу усул ўрганиладиган объектни табиий ҳолда тадқиқ қилиш имконини беради. Бу усул ёрдамида энг яширин, баъзан эса ёт кишилардан сир тутиладиган ҳодисаларни ҳам кузатиш мумкин.

Илмий билишнинг бошқа усуллари сингари кузатиш усулининг ҳам афзалликлари ва камчиликлари мавжуд. Бу усулнинг энг асосий афзалликларидан бири шуки, у тадқиқ қилинаётган объектдаги жараёнларнинг кечишига таъсир ўтказмай ёки жуда кам таъсир ўтказган ҳолда ўрганиш имконини беради.

Социологик кузатиш илмий эмпирик билиш усули сифатида ва моҳияти эътибори билан мураккаб жараён бўлгани учун режа асосида олиб борилади. Кузатиш режаси усулнинг хусусиятлари ва асосий босқичларини назарда тутиб ҳолда тузилади.

I. Кузатиш объекти аниқлангандан кейин унга яқинлашиш йўлини топиш дастлабки вазифадир. Масалан, меҳнат жамоасидаги руҳий ахлоқий муҳитни ўрганмоқчи бўлган тадқиқотчи олдидаги дастлабки вазифа унинг шу жамоага қай йўсинда яқинлашиш, кириб бориш, жамоадаги жараёнлар оқимига таъсир ўтказиш йўлини топишдир. Бу вазифани қал қилиш учун расмий ва норасмий имкониятлардан, очиқ ва яширин усуллардан қай бирини қўллаш масаласи қал қилинади. Бу масалани қал қилиш билан бевосита боғлиқ бўлган масала кузатишнинг қайси туридан фойдаланишни аниқлашдир.

II. Кузатиш турларидан қай бирини қўллаш объектнинг хусусиятлари, тадқиқот мақсадлари, қўлами, ажратиладиган вақт ва бошқаларни эътиборга олган ҳолда белгиланади. Айтайлик, вақт етарли бўлмаса, кузатишнинг яширин туридан фойдаланиш имконияти бўлмайди.

III. Кузатиш тури ҳам аниқлангандан кейин галдаги вазифа кузатиш анжомлари, жиқозлари ўзув ашёлари ва ҳоказоларни тайёрлашдир.

IV. Ашё ва жиқозлар ҳам тайёр бўлгандан кейин кузатиш амалга оширилади. Бу жараёнда керакли маълумотлар тўпланади. Бу жараёнда тадқиқотчи эсда тутиши муҳим бўлган қол кузатиш натижалари ва, умуман, кузатилаётган жараёни ўз вақтида ва батафсил ёзиб боришдир. Бунинг учун тайёрлаб қўйилган овоз ёзиш ёки кино-, фото-, видео жиқозлардан фойдаланиш мумкин. Кузатиш тугагандан кейин унинг хулосалари объектив бўлишини таъминлаш мақсадида натижаларни яна бир назоратдан ўтказилади.

V. Кузатиш натижаларини назоратдан ўтказиш учун жараён қатнашчилари билан суҳбат ўтказиш, ҳужжатларга мурожаат қилиш ёки бўлмаса, шу турдаги тадқиқотлар ўтказган бошқа социологларнинг тажрибасидан фойдаланиш мумкин.

VI. Кузатишнинг сўнгги босқичи кузатилган жараёнлар тўғрисида ҳисобот тайёрлашдир. Ҳисобот кузатиш тўғрисидаги якуний ҳужжат бўлгани учун, жуда изчил ва батафсил тайёрланиши керак. Унда кузатиш ўтказилган вақт, жой ва кузатишнинг бориши ҳақида тўла маълумот бўлиши лозим. Кузатилган шахс ва объект батафсил тавсиф этилиши ҳам зарур. Бундан ташқари, кузатувчи ўзи кузатган жараёнларга таъсир ўтказгани тўғрисида ва ўзининг фикр-мулоҳазаларини ҳисоботда баён қилиши шарт.

Мавзу бўйича таянч атамалар: сўров, интервью, кузатиш, ҳужжатларни ўрганиш, анкета, адаптация, кўликиш босқичи, асосий босқич, респондент.

3-§. Конкрет социологик тадқиқотларнинг турлари

Саволлар:

1. Дастлабки синов (пилотаж) тадқиқотлари.
2. Таснифловчи тадқиқотлар.
3. Аналитик тадқиқотлар.
4. Бир марта ўтказиладиган тадқиқотлар.
5. Кўп марталик тадқиқотлар ва улар кўринишлари.

Конкрет социологик тадқиқотлар деганда биз ўрганилаётган объект ҳақида янги билимга эга бўлишига кўмаклашадиган назарий ва амалий жараёнлар тизимини тушунамиз.

Бу тадқиқотлар умумсоциологик ва махсус социологик назариялардан келиб чиқадиган тамойиллар, тушунчалар,

кўрсаткичлар асосида аниқ ижтимоий жараёнларни ўлчаши имкониятини беради.

Конкрет социологик тадқиқотлар турли кўринишга эга: қамраб олиш доираси бўйича (халқаро, умуммиллий, ҳудудий, маҳаллий), ўтказилиш муддати бўйича (узоқ муддатли, қисқа муддатли, тезкор). Таҳлил қилиш нуқтаи назаридан конкрет социологик тадқиқот асосан уч турга бўлинади: дастлабки синовли (пилотажи), таснифловчи ва аналитик.

Дастлабки синов (пилотаж) тадқиқотнинг мақсади бошланғич ахборотни ҳосил қилиш, барча жараёнларни ўтказиш тизимини ва оммавий маълумотларни тўплашнинг ташкил қилиш бўйича услубларининг яроқлигини текшириш.

Дастлабки синов тадқиқ этилувчиларнинг соли унчалик катта бўлмаган (20-100 кишидан иборат) танлови асосида бажарилади. Бунинг учун бутунлай қарама-қарши тоифаларга мансуб бўлган вакиллар танлаб олинади. Одатда синовда маълумоти ва ҳаётий тажрибалари хилма-хил бўлган шахслар иштирок этадилар. Синовнинг асосий мақсади режаланган саволлар тўғри тузилганми, респондентларга улар тушунарлими, мўлжалланган маълумот олишга эришиш мумкинми? - каби саволларга жавоб беришдир. Дастлабки синов тадқиқот босқичма-босқич бажарилади. Маълум миқдорда маълумотлар йиғилганидан сўнг ахборот таҳлилдан ўтказилиб, у ҳақида мулоҳазалар билан ўртоқлашилади, ҳосил бўлган янги варианты синовга қўйилади ва шу жараён тадқиқотнинг асосий мақсадига эришгунга қадар давом эттирилади.

Дастлабки синов усулидаги тадқиқотнинг якуни-услубиёт ва маълумотлар тўплами бўлиб, ҳисоботда унинг натижавий матни акс эттирилади.

Таснифловчи тадқиқот таҳлили изланишнинг мураккаброқ тури деб ҳисобланади. Унинг ёрдамида ўрганилаётган ижтимоий ҳодиса ҳақида дастлабки синов тадқиқотга нисбатан тўлароқ тасаввур берадиган эмпирик ахборот олинади.

Бундай тадқиқот одатда ўрганилаётган объект хилма-хил таснифлар билан ажралиб турадиган (масалан йирик корхонанинг меҳнат жамоаси, бу ерда касби, жинси, ёши, иш соҳаси бўйича ҳар-хил шахслар ишлайди) катта миқдорга эга бўлган ҳолда ўтказилади. Ўрганилаётган объект таркибида бир-бирига яқин кишилар гуруҳларни ажратиб олиниб (масалан, маълумот даражаси, ёши, касби бўйича), уларни бизни қизиқтирадиган бошқа таснифлар билан солиштириб, баҳоланади, улар орасидаги боғланишни бор-йўқлиги

кўрсатилади. Бундай тадқиқотда бир ёки бир неча конкрет социологик тадқиқотларнинг услублари қўлланиши мумкин. Бундай услубларни биргаликда қўллаш ахборотнинг тўлалигини ва аниқлигини оширади, чуқур хулоса ва чора-тадбирларни ишлаб чиқишга имконият яратиб беради.

Аналитик тадқиқот социологик таҳлилнинг асосий тури ҳисобланади. У нафақат ўрганилаётган жараённинг ёки ходисанинг элементларига тавсиф беради, балки унинг асосида ётган сабабларни очиб беришга имкони беради. Сабаб ва оқибат орасидаги боғланишларини излаш - ушбу тадқиқотнинг асосий мақсадидир. Агар тавсифловчи тадқиқот қўрилаётган ходисанинг таснифлари орасида боғланишлар борлигини аниқлашни мақсад қилиб қўйса аналитик тадқиқот ушбу боғланиш сабабий таснифга эгами ва асосий сабаб бўлиб нима хизмат қилади деган саволга жавоб беришга уринади.

Аналитик тадқиқотларда у ёки бу ижтимоий ҳодисани таркиб топтирувчи омиллар мажмуи ўрганилади. Одатда улар асосий ва асосий бўлмаган, доимий ва вақтинчалик, назоратли ва назоратсизларга бўлинади.

Аналитик тадқиқотни синчковлик билан тузилган дастурсиз ва махсус услубларсиз ўтказиш анча мушкулдир. У одатда дастлабки синов ва таснифловчи тадқиқотларнинг якуни сифатида юзага келади. У комплекс таснифга эга. Қўлланиладиган услублар бўйича у дастлабки синов ва таснифловчи тадқиқотларга нисбатан сермазмунроқдир.

Конкрет социологик тадқиқотларни ўтказишнинг асосий турларидан ташқари, тадқиқотни ўтказиш таснифи ва шаклига кўра унинг бир мартали ва кўп мартали турларини кўрсатиб ўтиш мумкин.

Бир мартали тадқиқот ўрганилаётган ҳодиса ёки жараёнларнинг ҳозирги пайтидаги миқдорий таснифлари, таҳлил қилинадиган объектнинг ҳолати ҳақида ахборот беради. Бундай ахборотни маълум маънода статистик десак хато бўлмайди, чунки объектнинг ҳозирги пайтдаги таснифини бериб, вақт ўтиши билан қандай ўзгаришлар содир бўлади деган саволга жавоб беришга хожат қолмайди.

Кўп мартали тадқиқот - бу бир хил ёки ҳар хил ижтимоий шароитларда, муайян вақтнинг белгиланган оралиғида, бир хил ёки ҳар хил гуруҳларни бир неча марта ўтказиб ўрганишдир.

Кўп мартали тадқиқотлар мураккаб тадқиқотлар деб ҳисобланади ва мутахассис - социологдан юқори савияни, услубий ва умумий тайёргарликни талаб қилади. Кўп мартали

тадқиқотларга бўлган талаб-тадқиқотни натижаларини бир-бир билан солиштириш лозимлигини тақозо этади.

Кўп мартали тадқиқотлар маълум бир мажмуа чегарасида бирор вақт оралиғида, белгиланган гуруҳ доирасида ўзгаришларни таҳлил қилиш мақсадида ўтказилади.

Кўп мартали тадқиқотлар ўз навбатида тренд, панел ва лонгитюд тадқиқотларга бўлинади.

Тренд тадқиқотлар когортали ва тарихий бўлишлари мумкин.

Когортали тренд тадқиқотларининг объекти сифатида кўп мартали тадқиқотларда ўзгармас бўлиб қоладиган маълум ёшдаги кишилар гуруҳи (когорта) олинади.

Тадқиқотнинг турли босқичда танлови (выборка) айнан бир хил шахслардан иборат бўлиши шарт эмас, ўрганилаётган когортанинг вакиллари бўлишини тақозо этади.

Тарихий тренд тадқиқотларнинг объекти сифатида муайян вақт оралиғида маълум ёшдаги кишилар гуруҳи ишгирок этади. Бу ҳолда маълум ёшдаги кишилар гуруҳи ўзгармасдан қолади, ўтказилаётган тадқиқотнинг вақт оралиқлари ўзгариб туради.

Панел тадқиқот ўтказиш мобайнида бир хил вақт оралиқда айнан ўша кишилар ўрганилади. Тадқиқотлар бир хил услубиёт асосида амалга оширилади. Тадқиқотни ўтказишда бир хилликка амал қилиш тадқиқот натижаларининг тўғри чиқишининг муҳим шартидир.

Панел тадқиқотларнинг асосий камчиликлардан бири бир тадқиқотдан иккинчи тадқиқотгача танловни сақлаб қолишдир. Шу сабабдан панел тадқиқотлар учун шундай вақт оралиқларини танланилиши керакки, бунинг натижасида унинг миқдори ва таркиби иложи борица барқарор бўлиб сақланиб қолиниши керак.

Агар панел тадқиқотларда кузатиш объекти сифатида ихтиёрий ёшдаги кишилар гуруҳи танлаб олинadиган бўлса, лонгитюд тадқиқотларда одатда фақат ёшлар гуруҳи танлаб олиниб ўрганилади.

Лонгитюд тадқиқотлар ўтказиш чоғида тадқиқотнинг ҳамма босқичларида кўрсаткичларнинг нисбий доимийлиги сақланиб қолиши муҳим аҳамиятга эгадир.

***Маззу бўйича таянч атамалар:** дастлабки синов (пилотаж), аналитик тадқиқот, лонгитюд, таснифловчи тадқиқот.*

4-§. Социологик тадқиқотлар натижаларини таҳлил қилиш ва умумлаштириш

Саволлар:

- 1. Социологик ахборотлар таҳлили.*
- 2. Тадқиқот натижаларини изоҳлаш тартиби.*
- 3. Ҳисобот тайёрлаш услубияти.*

Социологик ахборотларнинг таҳлили ва илмий таснифланиш социологиянинг муҳим босқичи бўлиб, махсус тизим ёрдамида олинган натижаларни эътироф қилишдан иборат, бу натижалар қабул қилинган илмий атамалар орқали ифода этилади.

Маълумотларни таҳлил босқичи ўрганилаётган объект ҳақида олинган ахборотни шу объект ҳақида олдиндан мавжуд бўлган ахборот билан солиштиришдан иборатдир. Социологик маълумотларни таҳлил босқичининг маъноси ва мақсади натижаларнинг маъносини тушунтириб бериш, фикрларни умумлаштириш ва ягона назарий тизимга келтиришдир. Шунинг учун таҳлил натижасида ҳосил бўладиган ҳисобот биринчидан, ўрганилаётган ижтимоий объектнинг миқдорий параметрларини ўз ичида мужассамлантирган бўлиши, иккинчидан, унинг ривожланиш суръатларини (ўсиш ёки пасайиш) йўналишларини кўрсатиши, учинчидан, ижтимоий ходисаларнинг орасидаги ўзаро алоқадорлиги қонуниятларини ишончли кўрсаткичлар ёрдамида очиб бериш керак. Яна шуни таъкидлаш зарурки, ишлов бериш ва математик таҳлил қилиш босқичидан кейин маълумотларнинг ўртача қийматлари ҳосил бўлади, улар умумий тасниф этилиб тадқиқ этилаётган объектнинг хилма-хил элементларини яхлит тизимда мужассамлаштиради. Тўпланган эмпирик ахборотларни тўғри изоҳлаш ва маълумотлар мантиғига мос хулоса ва тавсияларни шакллантириш тадқиқотчидан катта ақл ҳамда илмий-назарий мавҳумлаштириш қobiliятига талаб этади. Зеро, тадқиқотлар якуни айримларнинг фикри бўйича, олинган натижалар ижобий баҳоланади, бошқалар томонидан эса салбий баҳоланади, учинчилар эса на ижобий, на салбий баҳо берадилар.. Шунинг учун эмпирик материалларнинг таҳлил қилиниши ҳозирги ва келажакдаги масалаларнинг амалий

ечими билан боғлиқ бўлиб, аниқ хулосалар чиқариш учун юқори савиядаги социологик маданият, тўғри ва ҳолис илмий ёндошув зарурдир.

Масалан, муайян бир регионда ўтказилган тадқиқот натижаси шуни кўрсатадики, сўралганларнинг 70% жамоатчилик топшириқларига эга экан. Бундай рақамни бир томондан ижобий десак бўлади, чунки жамоатчилик топшириқларига эга бўлганлар яхши ижтимоий фаолият кўрсатаётганликларининг далилидир. Лекин, айнан шу рақамни салбий ҳолат десак ҳам бўлади, чунки сўралганларнинг ўзлари берган жавоблар билан шу жамоада ишловчиларнинг ҳақиқий жамоавий фаолияти қиёсий ўрганилганда, ишловчиларнинг атиги учдан бир қисми жамоат топшириқларга эга эканликлари маълум бўлди, бу эса ишда жиддий ва катта камчиликлар бор эканлигидан dalolatдир. Бу мисолдан кўриниб турибдики, социологик тадқиқот жараёнида олинган ахборотни аниқ баҳолаш учун қўшимча маълумотлар зарур ва бу маълумотлар олинш учун нафақат қўшимча маблағ, балки шунга вақт ва қувват ҳам сарф бўлади (қанча вақт мобайнида жамоат таъкилотлари ўзларига тегишли фаолиятни бажаришган, кўрилаётган санагача жамоат топшириқига эга бўлганларнинг сони, таркиби ва топшириқларнинг тури, кетказилган таъкилий ҳаракатлар ва ҳ.к.).

Социологик тадқиқотнинг натижаларини тўғри изоҳлаб бериш учун қатор илмий-услубий ечимлар тизими мавжуд, ammo ҳар бир конкрет ҳолатда бу нарсa бир бутун кишилар жамоаси (социологлар, таъкилотларнинг маъмурияти, маъмурий ва матрифий соҳаларда ишловчи шахслар, сўралувчилар ўзлари) иштирокида амалга оширилади. Социология натижаларини таҳлил ва умумлаштириш жараёнидаги айрим босқичларни ажратиб тавсифланган ҳаракат қиламиз.

Биринчиси - тадқиқот илмий фаразларига мос ва мувофиқ ҳосил қилинган эмпирик маълумотларни тартиблаш, гуруҳлаштириш, классификациялашдир. Бу босқичда тадқиқ этилувчи ҳодисаларнинг миқдорий таснифлари, тадқиқот томонидан қамраб олинган ҳодисалар, объектлар тез-тез такрорланиши эмпирик маълумотларни статистик гуруҳлашга имкон беради.

Ижтимоий ахборотларнинг ҳар хил аломатларга эга бўлишини ҳамда социологик тадқиқотларнинг вазифалари ва мақсадлари хилма-хиллиги инобатга олиб ҳар хил гуруҳлаштириш услубларини қўллаш мумкин. Гуруҳлаштиришнинг энг содда кўринишлардан бири-типологик қурилмалардир, яъни кузатиловчи бирликларни бирон-бир аломат бўйича махсус синчиклаб ўрганишдир (масалан, ёши, жинси ва ҳ.к.). Ҳозирги пайтда бу услубнинг имкониятлари ЭХМдан фойдаланиш натижасида анча кенгайди. Ўзгарувчиларнинг типологиясини амалга ошириш ва барқарор гуруҳларни ажратиб олиш учун факторли, дисперсион таҳлил услублари қўлланилаяпти.

Интерпретация ва таҳлиlining иккинчи босқичи - сонли таснифларнинг ишончлилигини ва ўртача қиймат ҳолислигини текшириш, маълумотларни умумлаштиришдир. Бу босқичда турли тасодифий таснифга эга бўлган ахборотлар бир-биридан ажратиб олинади.

Учинчи босқичда ҳосил қилинган сонли тавсиф орқали мавжуд бўлган тадқиқотнинг илмий фаразлари текширилади.

Социологик тадқиқотни ташкил қилишга ва ўтказилишига катта сарф-харажатлар кетказилиши туфайли ўрганилаётган муаммони иложи борича тўлароқ қамраб оладиган бир нечта илмий фараз илгарига сурилади.

Тадқиқотнинг натижаларини ишончлилиги ва илмий фаразларнинг ҳаётийлиги энг самарадор восита сифатида кишиларнинг ижтимоий фаолиятини яхшилашга хизмат қилади.

Шу сабабли илмий фаразни синаш жараёнида тадқиқотчи кўпроқ реал ҳодисаларга таяшсини, хилма-хил маълумотларни бирлаштириши, эмпирик материаллардан ўрганилаётган объектнинг зарурий, муҳим жиҳат ва хоссаларини ажратиб беришга интилишни керак.

Илмий фаразларни эмпирик синашнинг яхши услубларидан бири социологик экспериментдир. У илмий фаразларнинг синаш усулларида энг ишончлиси бўлсада, ўрганилаётган объектлар орасидаги боғланишларнинг мураккаб ва кўп қиррали бўлганлиги сабабли ҳозирги пайтда кам ишлатилади.

Ҳозирги замонда социологиясида энг кўп қўлланиладиган услублардан бир статистик услублардир. Илмий фаразларнинг

ишончлигини аниқлашнинг типик усуллари сифатида миқдорларнинг ўртача қийматларини ҳисоблаш, ўзаро боғлиқ коэффицентларни аниқлаш ва х.к. кўрсатиб ўтиш мумкин.

Илмий ҳисоботни тузиш. Социологик таҳлилнинг натижалари, тизимлашган ва гуруҳлаштирилган кўринишда илмий ҳисоботда намоён бўлади. Ҳисоботни тайёрлашда шуни эсда тутиш керакки, у кейинчалик назарий ишларни давом эттиришга асос бўлиши ва ижтимоий бошқарув амалиётида социологик тадқиқотлар натижаларини акс эттирувчи шаклига эга бўлиши керак. Ҳисоботга изохловчи хат киритилиши илмий таомилга кирган бўлиб унда қисқача асосий хулосалар ва натижалар келтирилади.

Ҳисоботнинг иловаси сифатида жадваллар, графиклар, анкеталар, бланklar, тестлар ва бошқалар келтирилади.

Ҳисоботнинг бўлимлари. Ҳисоботнинг таркиби тадқиқотнинг турига, назарий ёки амалий эканлигига боғлиқдир.

Даставвал ҳисобот тузилаётганда муаммонинг қўйилиши, тадқиқ этилувчи масалаларнинг таърифи, асосий тушунчаларнинг назарий интерпретацияси, муаммонинг қай даражада ўрганилганлиги ва унинг ечимига оид мавжуд йўлларга эътибор берилади. Алоҳида эътиборни тадқиқотнинг услублар таснифига, танловнинг тузилиши, ахборотларни йиғиш тартибларига ажратиш керак. Охирида алоҳида бўлим орқали ўтказилган тадқиқот натижаларининг ҳар томонлама таҳлили ва қўйилган масалаларнинг ечим даражаси таснифланади. Бу бўлимнинг охирида тадқиқотнинг мавжуд бўлган амалий натижалари кўрсатилади ва аниқ хулосалар шаклланади, янги ахборотни олиш зарурлиги аниқланади ва уни хосил қилиш учун техникавий ва услубий тавсиялар берилади.

Амалий социологик тадқиқотнинг асосий мақсади амалиёт томонидан илгари сурилган масалаларнинг ечимидир. Шунинг учун бундай тадқиқот ҳисоботида таркиби-илмий фаразлар, тадқиқот вазифалари, ўртача кўрсаткичлар тизими, ахборотлар, танлови ва бошланғич ахборотларни йиғиш бўйича тадқиқот услублари таркиби тавсифлаб берилади ва уларнинг умумий натижаларидаги ўрни очиқ берилади.

Бунда асосий эътибор амалий хулосалар ва тавсияларга қаратилади. Шу билан бирга буюртмачига аниқ ва тушунарли

тилда, унинг фаолият доирасига хос хусусиятлар ҳамда ўзгартирилиши лозим бўлган ижтимоий сифатлар мажмуи асосли баён этиб берилади. инобатга олиб ёзилган бўлиши керак. Ҳисобот иловаларида - статистик жадваллар, танловнинг ҳисоб-китоби ва асосланиши, ижтимоий ахборотларни йиғиш учун инструментарий асосий услубларининг намуналари кўрсатилади.

Ҳисоботга қуйидаги асосий талаблар қўйилади. Биринчидан, ҳисоботда тадқиқотнинг предметига мос мантиқан барча ўзаро боғланган муаммолар гуруҳлари иложи борида чуқур ва тўла акс эттирилган бўлиши керак. Бу эса натижаларни умумлаштириш, таҳлил этиш, муҳим қисмини номухимдан ажратиб олишини талаб қилади. Ҳисоботда бажариладиган ишлар туркумини мантиқий кетма-кетлиги таъминланган бўлиши керак, маълумотлар тўплаш ва таҳлил қилиш жараёнида ҳар бир иш туркумининг ўрни ва аҳамиятини кўрсатиб ўтиш, эмпирик ахборотларни изохлаш ва назарий асослаш бўйича ҳамма амаллар тўлиқ бажарилиши лозим.

Иккинчидан, ҳисоботнинг ҳар бўлимида тадрижий бир-бирини тўлдирувчи икки қисмнинг ўзаро мутаносиблигини таъминлаш зарур. Биринчи қисмда муаммолар ва натижалар, иккинчи қисмда эса хулосаларни чуқур илмий асослаб бериш зарурдир. Бу эса тадқиқотчини ҳозирги аҳволни шарҳлаш ва умумлаштиришдан ташқари, уни таҳлил ва баҳорат қилишга ундайди.

Учинчидан, ҳисобот сўровномадаги саволлар кетма-кетлигидан мустасно, респондентнинг рухиятини ҳисобга олган ҳолда тузилади. Ҳисоботда эса сўровноманинг барча саволлари ва уларга мос натижалари илмий мантиқ талабларига биноан таҳлил этиб берилади

Тўртинчидан, ҳисоботнинг техник жиҳатдан юқори савияда расмийлаштирилиши ва тўғри тузилиши катта аҳамиятга эга. Кўпи билан ҳисобот (иловасиз) 50-60 бетдан иборат бўлганлиги маъқул. Ҳисоботга доир тушунтириш хати 10 бетгача бўлиши мумкин. Ҳисоботда тадқиқот ишларига жалб этилган барча ташкилотлар, ўтказилиш муддати ва жойлари, тадқиқот услуги бўйича кўрсатма берувчиларни тайёрлашнинг тартиби ва таркиби, маълумотлар йиғилишини ташкиллаштирилиши, ахборотларни кодлаштириш учун ишлатилган тизим ва математик ишлов беришда қўлланилган

услуглар кўрсатилиши лозим. Жадваллар керагидан ортиқча рақамларга эга бўлмаслиги керак.

Бундан ташқари, ҳисобот ёзиш жараёнида буюртмачига тадқиқотнинг энг муҳим натижалари бўйича тезкор ахборотлар экспресс - ревью кўринишида топшириш мақсадга мувофиқдир.

Мавзу бўйича таянч атамалар: эмпирик материал, таҳлил, умумлаштириш, илмий ҳисобот таркиби.

Адабиётлар:

1. **Каримов И. А.** Баркамол авлод орзуси. - Т.: «Шарқ», 1999.
2. **Каримов И. А.** Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт - пировард мақсадимиз. - Т.: «Ўзбекистон», 2000.
3. **Каримов И. А.** Миллий истиқлол мафкураси. - Т.: «Ўзбекистон», 2000.
4. **Жўраев Н.** Тарих фалсафаси. - Т.: «Маънавият», 1999.
6. **Бекмурадов М.** Социология асослари. - Т.: «Фан», 1994.
7. **Бегматов А.** Социологияга кириш. - Андижон, 1995.
8. **Юнусов К.** Социология. Методик ўқув қўлланмаси. - Андижон, 1997.
9. **Холбеков А., Идилов У.** Социология. Луғат. - Т.: Ибн Сино, 1999.

СОЦИОЛОГИК АТАМАЛАР

А

АВТОРИТАРИЗМ (лот. **autoritas** - ҳокимият) бошқарувнинг тазйиқий услублар билан ифодаланувчи давлат тизими.

АДАПТАЦИЯ (лот. **adaptatio** - мослаштириш) - инсоннинг янги фаолият шароитларига, маълум бир ижтимоий гуруҳлардаги муносабатлар тизимига мослашуви.

АНКЕТА (фр. **enquete**) ўз мазмун ва шаклига кўра тартибланган саволлар ва мулоҳазалар баён қилинган сўров варақаси.

АНКЕТА СЎРОВИ - социологик тадқиқотларда қўлланиладиган сўровларнинг асосий хилидан бири.

АНЪАНАЛАР - узоқ вақт давомида авлоддан авлодга ўтказиб бериладиган ва маълум жамиятларда, ижтимоий гуруҳларда сақланиб борадиган ижтимоий ва маданий мерос элементлари.

АСОЦИАЛ ХУЛҚ (юнон. **a** - инкор ва **socialis** - ижтимоий) - алоҳида олинган шахс ёки одамларнинг ижтимоий-салбий сабаблар асосида юзага келадиган ижтимоий ҳаёти шакли бўлиб, бундай ҳатти-ҳаракат бошқа шахс, ижтимоий гуруҳ ва ҳатто жамиятга ноқулайликлар ёки зарар етказиши мумкин (масалан, ичкиликбозлик ёки жиноятчилик).

АТРИБУЦИЯ (лот. **attributum** - берилган) - ижтимоий объектларга (инсон, гуруҳ, ижтимоий бирликлар) хос бўлган, лекин кўз илғамайдиган хусусиятлар.

АХБОРОТНИ КОДЛАШТИРИШ - 1) эмпирик маълумотларни зарур талаблар асосида қайта ишлан ва таҳлил қилишга тайёрлаш бўйича чора-тадбирлар йиғиндиси; 2) социологик маълумотларни қайта ишлаш босқичининг биринчи даври (фазаси).

АХЛОҚИЙ-МАЪНАВИЙ МЕЪЁР - тўғри ёки нотўғри хулқ-атвор ва ҳатти-ҳаракат ҳақидаги ғоялар ва қарашлар тизими бўлиб, у бир хил ҳаракатларни бажаришни талаб этади ва бошқаларини тақиқлайди.

АҲЛОҚ - у ёки бу ижтимоий гуруҳлар ва жамиятдаги ижтимоий муносабатлар ни назорат қилиш ва тартибга солиш вазифасини бажарувчи ижтимоий институт, меъёрлар, баҳолар, хулқ-атвор намуналари тизими.

Б

БАНДЛИК (аҳолининг бандлиги) - аҳолининг ижтимоий ишлаб чиқаришга жалб этилганлигини ифодалувчи ижтимоий-иқтисодий категория.

БАШОРАТ (прогноз) - маълум бир далилларга асосланган ҳолда бирор-бир жараён ривожланиши йўналишларини олдиндан илмий тарзда кўра билиш.

БЕГОНАЛАШУВ - одамлар, ижтимоий гуруҳларнинг бир-бири билан ёнма-ён яшашларига қарамай, уларнинг муносабатларидаги азалий бирликнинг бузилиши ва унга олиб келадиган жараён.

БИРЛАМЧИ ГУРУҲ - асосан индивиднинг бирламчи ижтимоийлашув жараёнини ва унинг бошқа гуруҳларга тортилишини таъминловчи кичик гуруҳнинг (оила, ўсмирлар гуруҳи) кўринишидан бири.

БОШҚАРУВ - ташкилотнинг махсус органининг функцияси бўлиб, у энг кам воситалар (вақт, куч, заҳиралар) сарфлаб энг юқори натижага эришиш бўйича аниқ ташкил этилган фаолиятдир.

БЮРОКРАТИЯ - тўрачилик, ўз фаолиятига кўра ролларнинг поғонали тарздаги (юқоридан қуйиға) тартибига ва қатъий қоида-маросимларга асосланувчи бошқарувнинг кўриниши. Бюрократия шунингдек бевосита жамият бошқаруви функциясини бажарувчи ижтимоий қатлам ҳисобланади ва у қўйидагилар билан ифодаланади: 1) ҳокимиятни амалга оширувчи хизматчиларнинг имтиёзли қатламининг мавжудлиги; 2) ижро ҳокимиятининг қонун чиқарувчи ҳокимият билан номуганосиб фаолият юритиши; 3) бошқарувнинг қиёфасиз (маъсулиятсиз) тизими; 4) назорат функцияларининг ижро учун маъсул шахсларга бериб қўйилиши; 5) хизмат юзасидан тоъбелик тизимининг вужудга келиши, фаолият шаклининг фаолият мазмунига нисбатан устувор бўлиб қолиши.

БЎШ ВАҚТ - инсон, ижтимоий гуруҳ ва умуман жамиятда зарурий равишда сарфланадиган вақт заҳираларидан ортиб қоладиган, яъни иш вақтидан ташқаридаги вақт қисми.

В

ВЕРБАЛ ХУЖЖАТЛАР ТАҲЛИЛИ - ҳужжат манбаларидан ахборот олиш услуги.

ВЕРИФИКАЦИЯ (лот. **verus** - ҳаққоний ва **facio** - қилмоқ) - илмий хулосаларнинг ҳаққонийлигини эмпирик текшириш орқали ўрнатиш жараёнини ифодаловчи методологик тушунча. Верификация фаннинг назарий хулосаларини кузагилаётган объект, тадқиқот билан таққослаш орқали текшириб туриш, тажрибада тасдиқлаш билан ифодаланади.

Г

ГИПОТЕЗА - илмий тахмин, башорат. Социологик тадқиқотлар ўтказишдан олдин бўлажак натижаларони қандай бўлишини эмпирик текшириш учун қилинувчи илмий тахмин.

ГУРУҲИЙ БИРДАМЛИК - шахслараро алоқаларнинг гуруҳ ҳаётий фаолиятининг ворисийлигини ва барқарорлигини таъминлашга хизмат қилувчи мустаҳкамлиги.

ГУРУҲИЙ МУТАНОСИБЛИК - гуруҳ ҳамжихатлигининг ижтимоий-руҳий кўрсаткичи бўлиб, унда гуруҳ аъзоларининг ўзаро низоларсиз муомала қилиши ва мувофиқлик имкониятлари акс этади.

ГУРУҲ МЕЪЁРЛАРИ - ҳар бир гуруҳ жорий этган амалдаги тартиб-қоида ва талаблар мажмуи бўлиб, у гуруҳ аъзолари хатти-ҳаракатларини ташкил этишда, уларнинг ўзаро муносабатлари, ҳаракатлари ва муомаласида муҳим аҳамият касб этади.

ГУРУҲ ТУЗИЛМАСИ - ўзаро фаолият қатнашчиларининг мустаҳкам равишда қайтадан вужудга келишининг тартибланган тизими.

Д

ДАЛА ТАДҚИҚОТИ - 1) тор маънода: жойлардаги (уйда, корхоналарда ва ҳ.к.) ўтказиладиган тадқиқот; 2) кенг маънода - тадқиқот объектини табиий «дала» шароитларида, унинг кундалик ҳаётини ижтимоий миқёсда ўрганиш.

ДЕВИАНТ ҲУЛҚ-АТВОР (лот. **deviatio** - оғиш) - ижтимоий нормативлар ва меъёрлардан оғиб кетувчи хатти-ҳаракат.

ДЕМОГРАФИЯ - (грек. **Demos** - халқ ҳамда **grapho** ёзаман: халқ ҳақидаги ёзувлар), - аҳолишунослик тўғрисидаги фан. Демография аҳолининг барча табақа ва гуруҳларини сон ва сифат жиҳатидан ўрганади. Бу ерда асосан тутилиш, ўлим, никоҳ, ажрим, миграция жараёнлари ҳамда уларга таъсир қилувчи омиллар ўрганилади.

ДИАДА - икки кишидан иборат гуруҳ.

Е

ЕТАКЧИ (ингл. **leader** - бошловчи, раҳбар) - гуруҳнинг ҳал қилувчи вазиятларда унинг учун масъулиятли қарорлар қабул қилиш ҳуқуқини тан олган аъзоси; бирор-бир жамоада катта обрӯ-эътибор ва таъсирга эга бўлган шахс; сиёсий партия, жамоат ташкилоти ва ҳ.к.нинг бошлиғи, раҳбари.

ЕТАКЧИЛИК - индивид ҳатти-ҳаракатининг гуруҳ етакчиси ролига мос келувчи қобилиятлари, сифатларининг намоён бўлиши. Етакчи хили эса ижтимоий тузум табиати, гуруҳ хусусияти ва муайян-тарихий вазиятга боғлиқ.

ЁШЛАР - ижтимоий етуклик, катта ҳаётга кириб бориш ва унга мослашиб бориш каби хусусиятларга эга бўлган жамиятнинг ижтимоий-демографик гуруҳи. Ёш чегаралари ноаниқ бўлиб, кўпинча 15-30 ёшликлар мазкур гуруҳга мансуб деб ҳисобланади.

Ж

ЖАМИЯТ - инсонларнинг барча ўзаро ҳаракатлари услублари ва бир-биридан ҳар томонлама боғлиқлиги ифодаланадиган бирлашмаларининг йиғиндиси.

ЖАМОА - умумий доимий яшаш жойига эга бўлган, кундалик ҳаётларида бир-бирига боғлиқ бўлган ва умумий иқтисодий ҳамда ижтимоий эҳтиёжларни қондириш учун фаолият кўрсатувчи инсонлар мажмуаси.

ЖИНОЯТ СОЦИОЛОГИЯСИ - социологиянинг мустақил соҳаси ҳисобланиб, жиноятчиликнинг юзага келиши, олдини олиниши ҳамда жазонинг соңио-психологик жиҳатларини ўрганади.

З

ЗАРДУШТИЙЛИК - Хоразмда эрамиздан аввалги 7 асрда пайдо бўлган якка худоликка асосланган дин. Ушбу диннинг пайғамбари Зардушт номи билан аталган диний таълимотта кўра дунё иккита олий руҳ - яхшилик тимсоли Ахурамазда ҳамда ёвузлик тимсоли Анхра-Манью ўртасидаги доимий курашдан иборат. Ҳозирги кунда бу дин тарафлари Ҳиндистон ва Эронда мавжуд.

И

ИЕРАРХИЯ (юнон. **hieros** - муқаддас ва **arche** - ҳокимият) - маълум бир яхлиитлик қисмлари ёки элементларининг юқоридан қуйига қараб жойлашиш тартиби. Социологияда бу тушунча жамият-нинг ижтимоий тузилмасини, айниқса бюрократияни белгилашда қўлланилади.

ИНДЕТЕРМИНИЗМ (лот. - **in** - инкорни ифодоловчи сифатдош ва детерминизм) - табиий ва ижтимоий ҳодисаларнинг сабабли алоқадорлигини инкор этувчи фалсафий таълимот.

ИНДИВИД (лот. **individuum** - тақрорланмас) - одамзоднинг вақити, ўзига хос тақрорланмас хусусиятлар эгаси ҳисобланиш одам.

ИНДИКАТОР (лот. **indicator** - кўрсаткич) - объектнинг ўрганса ва ўлчаса бўладиган хусусияти.

ИННОВАЦИЯ - ижтимоий амалиётда сезиларли ўзгаришлар туғдирадиган турли хил янгиликлар яратиш ва тадбиқ этиш.

ИНТЕРВЬЮ (ингл. **interview**) - социологик тадқиқотда қўлланиладиган услуб - мақсадли суҳбат.

К

КАТТА ГУРУҲ - катта миқдордаги аъзоларга эга бўлган, турли алоқалар хилларига асосланган ижтимоий гуруҳ.

КОНТЕНТ-ТАҲЛИЛ - социологик ахборот мазмунини хужжатлар асосида миқдорий ва сифат жиҳатдан ўрганиш услуби.

КОРРЕЛЯЦИЯЛИ ТАҲЛИЛ - ўрганилаётган объектлар белгилари орасидаги статистик алоқаларни ўрганишда қўлланиладиган математик тартиб-қоидалар.

Л

ЛАТЕНТЛИК (лот. **latens** - яширин) - кўзга таппанмайдиган, яширин жараён (масалан, суд статистикасида ва амалиётида қайд қилинмаган яширин жиноятчилик).

ЛЕГИТИМЛАШТИРИШ (лот. **legitimus** - қонуний) - бирор бир қонун, ваколатнинг қонунийлигини тан олиш ёки тасдиқлаш. Легитимлаштириш бирор бир ижтимоий муассасанинг қонуний кучга эга белишида ифодаланади.

М

МАДАНИЯТ (лот. **cultura** - қайта ишлаш) - инсон жамияти яратган ва жамият ривожининг маълум даражасини ифодаловчи моддий ва маънавий маҳсулотлар, қадриятлар мажмуи.

МАКРОСОЦИОЛОГИЯ (юнон. **makros** - узун, катта + социология) - катта ижтимоий гуруҳлар ва тизимларни (масалан, жамият, цивилизация ва ҳ.к.) жараёнларни, ҳаракатларни ва ҳодисаларни, шунингдек гуруҳларни ўрганишга қаратилган тадқиқот йўналиши.

МАРГИНАЛ ШАХС - (фр. **marginal** - чекка, чегара) - ижтимоий жиҳатдан нормал ҳолатда бўлмаган шахс. Бундай шахс икки ва ундан кўп маданий тизимлар ўртасидаги чегарада оралиқ ҳолатини эгаллайди, қисман ҳар бирига сингган бўлади, аммо ҳеч бирига тўлиқ мансуб бўлмайди.

МАТРИЦА (лот. **matrix** - бачадон) - социологияда: жадвал (матрица) керинишидаги моделлар ёрдамида ижтимоий тузилмаларни қайд этиш.

МЕНТАЛИТЕТ (лот. **mens** - ақл, тафаккур) - индивид ёки ижтимоий гуруҳнинг, миллатнинг узига хос тафаккур тарзи, воқеликни маълум бир тарзда тушуниши ва биргаликда ҳаракат қилишга тайёрлиги ва мойиллиги.

МИГРАЦИЯ (лот. **migratio** - кўчиб ўтиш) - индивидлар ёки ижтимоий гуруҳларнинг доимий яшаш жойларини ўзгартириш жараёни бўлиб, у бошқа жўгрофий ҳудуд ёки мамлакатга кўчиб ўтишда ифодаланади.

МИКРОСОЦИОЛОГИЯ (юнон. **micros** - кичкина ва социология) - социологияда нисбатан катта бўлмаган ижтимоий тизимлардаги ижтимоий ҳодисалар ва жараёнларни таҳлил қилишга қаратилган, алоҳида олинган ҳодисаларнинг микродаражадаги жараёнлар билан алоқасини эмпирик тасвирлаш билан чегараланадиган йўналиш.

МИТРАИЗМ - худо Митрага сажда қилиш билан боғлиқ бўлган дин. Эраминдан олдинги сўнгги асрларда Эронда пайдо бўлиб, Рим империяси ва олд Осиёда тарқалган. Христианлик мавжуд бўлган дастлабки юз йилликларда Митраизм унинг жиддийроқ рақиб бўлган. Христианлик Митраизмга қарши оғир кураш олиб борган.

МОДАЛ ШАХС (фр. **mode**, лот. **modus** - меъёр) - жамиятнинг кўпчилилик аъзолари қабул қилган маданий наъмуналарга риоя этувчи инсон.

МОНИТОРИНГ (лот. **monitor** - назорат қилувчи, огоҳлантирувчи) - социологияда: махсус назорат асбоблари ёрдамида зарур даража ва шароитларда сақланиши зарур бўлган маълум бир ижтимоий параметрларни (масалан, жамоатчилик фикрини) доимий назорат қилиш

МОТИВАЦИЯ (фр. **motif** - ҳаракатлантираман) - инсоннинг шахсий ёки гуруҳий эҳтиёжларини амалга оширишга ҳаракатлантирувчи истаклар.

Н

НАРКОМАНИЯ (юнон. **narke** - қарахтлик ва **mania** - эҳтирос) - наркотик моддаларни истеъмол қилиш натижасида шахснинг руҳий ва ижтимоий вояга етишишининг секинлашуви ва ундан келиб чиқадиган ижтимоий муаммолар.

Р

РАСМИЙ (ФОРМАЛ) ГУРУҲ - юридик мақомга эга бўлган ижтимоий гуруҳ бўлиб, бунда гуруҳга аъзолик, вазифалар, мақсад ва хулқ-атвор қоидалари меъёрий ҳужжатларда қайд этилган бўлади.

РЕПРЕЗЕНТАТИВЛИК (фр. **representatif** - вакиллик) - таплаш сифимининг ўрганилаётган (генерал) сифим хусусиятини акс эттириш хоссаси.

РОЛ (фр. **role**) - бирор бир воқеа ёки жараёнда иштирок этиш даражаси, таъсир кўрсатиш меъёри, аҳамият кўрсаткичи; маълум бир мақомга эга бўлган шахсдан кутиладиган хулқ-атвор, ҳатти-ҳаракат, ижтимоий вазифалар мажмуи.

С

«СОЦИАЛ» (атама) - жамият ҳаётининг турли томонларини белгилаш учун хизмат қилувчи тушунча. «Социал» атамаси кўпинча бир неча маънода ишлатилади: 1) бутун жамиятга нисбатан; 2) жамият ҳаётининг иқтисодий, сиёсий, маънавий жиҳатлари билан бир қаторда унинг бир жиҳатини ифодалаш маъносида; 3) кишилар ҳаётий фаолиятининг биргаликда ва субъектив моҳиятидан ва уларнинг ижтимоий ҳолатидан келиб чиқувчи сифат. Биз ушбу атамани айнан шу учинчи маънода қўладик.

СОЦИАЛ АДОЛАТ - жамиятда инсон қадр-қимматини таъминлаш, ижтимоий ҳамкорлик, эркинлик ва фуқаролар тенгҳуқуқлилигига эришишнинг механизмини таъминловчи қадриятлар мажмуи.

СОЦИАЛ АХБОРОТ - маълум бир тизим доирасида хабарлар белгилари мажмуаси сифатидаги ахборотнинг бир соҳаси. Ижтимоий ахборотнинг ўзига хослиги бир томондан ижтимоий муносабатларнинг ижтимоий соҳаси билан, иккинчи томондан ижтимоий ҳаёт субъектларининг хусусиятлари билан белгиланади.

СОЦИАЛ АҲВОЛ - ижтимоий субъектнинг жамиятда тугган у ёки бу ўрни, у ёки бу ижтимоий ўринда (жойда) эгаллаган мавқеда қўлга киритган мустақкам алоқаларининг мажмуи.

СОЦИАЛ БАШОРАТ - ижтимоий ривожланиш хусусияти ва йўналишини жамият ижтимоий ривожининг устувор жиҳатлари, ўтмиш тажрибалари, унинг тадрижий ўзгариб бориши асосида олдиндан айтиб бериш.

СОЦИАЛ БИРДАМЛИК - ижтимоий ҳамжиҳатлик билан ифодаланувчи ижтимоий ҳолат. Меҳнат тақсимотидан келиб чиқувчи ижтимоий бирдамлик ижтимоий интеграциянинг муҳим элементи ҳисобланади.

СОЦИАЛ ВАЗИФА (ФУНКЦИЯ) - 1) у ёки бу ижтимоий субъектнинг (индивид, оила, ижтимоий гуруҳ, ижтимоий институт) бажарадиган ижтимоий юкламалари; 2) жамиятнинг маълум бир ижтимоий ўрин эгаллаган шахсларга нисбатан қўядиган талаблар мажмуи.

СОЦИАЛ ВАҚТ - вақтнинг жамият, ижтимоий бирликлар, индивидлар мавжуд бўлган ва ривожланадиган ўзига хос хусусиятлари.

СОЦИАЛ (ИЖТИМОИЙ) ГУРУҲ - индивидлар мажмуи. Ижтимоий гуруҳга мансуб индивидлар ушбу гуруҳга мансуб ҳар бир аъзонинг бошқаларига нисбатан мўлжали асосида ўзаро ҳаракат қилади.

СОЦИАЛ ДАЛИЛ (ФАКТ) - ижтимоий тизим эволюцияси ва амал қилиши ҳолатининг бошланғич нуқтаси бўлиб хизмат қилувчи илмий аниқланган далил, ижтимоий борлиқнинг нақд кўриниши, ижтимоий аҳамиятга молик алоҳида воқеа.

СОЦИАЛ ДИНАМИКА (юнон. **dynamikos** - кучли) - жамиятнинг мунтазам равишда муайян кучлар таъсирида

тараккий этиши ва ижтимоий ҳаёт воқеаларининг узғариб бориш жараёнлари.

СОЦИАЛ ЖАРАЁН - индивид, ижтимоий институтлар, гуруҳларнинг ижтимоий ҳолати ёки турмуш тарзининг ўзгариши йўналишини ифодаловчи барқарор ҳаракатлар, ўзгаришлар, ҳатти-ҳаракатлари ҳолатларининг мажмуаси.

СОЦИАЛ ИНФРАСТРУКТУРА (лот. *infra* - тагида ва *structura* - тузилма) - ижтимоий ҳаётнинг барча соҳаларида, шу жумладан ижтимоий-маиший соҳада инсон ҳаёти ва фаолиятини оқилона ташкил этишни таъминловчи моддий элементларнинг мустаҳкам мажмуаси.

СОЦИАЛ ИНСТИТУТ - (институт - лат. *Institutum* - қурилма) - ғарб социологиясида, айниқса структуравий функционализмда кўп ишлатиладиган тушунча. Социал институт инсон фаолиятини бошқарувчи ва социал тизим ясовчи роллар ва статуслар тизимини яратувчи турли расмий ва норасмий қоидалар, томоийлар, меъёрлар, қурилмаларнинг қатъий мажмуини англатади. Социал институт социал гуруҳ социал ташкилотлардан фарқ қилади.

СОЦИАЛИЗАЦИЯ (ИЖТИМОЙЛАШУВ) - индивид томонидан мавжуд ижтимоий меъёрлар, қадриятлар ва билимлар тизимини ўзлаштириш жараёни.

СОЦИАЛ МАҚОМ (СТАТУС)(лот. *status* - ҳолат) - индивиднинг ижтимоий муносабатлар тизимидаги ҳолати, аҳволи.

СОЦИАЛ МОСЛАШУВ (АДАПТАЦИЯ) - шахс ёки гуруҳнинг ижтимоий муҳит билан ўзаро муносабати тури. Ижтимоий мослашув индивид ёки гуруҳнинг ўзи учун янги бўлган ижтимоий муҳитни ўзлаштириш жараёни намоён бўлади.

СОЦИАЛ НАЗОРАТ - жамиятнинг соғлом ижтимоий тартибни таъминлаш мақсадида индивид ҳатти-ҳаракати ва ҳуқ-атвориға мақсадли таъсири.

СОЦИАЛ ХИЗМАТ - корхона, муассаса ва ташкилотнинг хизматчилар ва ишчилар фаолиятини қўллаб-қувватлаш орқали меҳнат жамоасини бошқариш соҳаси.

СЎРОВ - француз тилидан олинган бўлиб, бирон бир нарсани аниқлаш деган маънони англатади. Социологияда сўраш усуллари муайян аҳоли гуруҳларига саволлар воситасида мурожаат қилиш орқали бирламчи маълумотларни тушлаш

маъносини англатади. Сўраш усулларининг ёзма (анкета), оғзаки (интервью) ҳамда сиртдан (почта, телефон ва матбуот орқали) маълумотлар тўплаш шакллари мавжуд.

СОЦИОМЕТРИЯ - кичик гуруҳлар, жамоалар ва ташкилотлардаги шахслараро муносабатлар тизимини махсус ўрганиш усулидир.

СТАТИСТИКА - ижтимоий воқеа ва ходисаларнинг миқдорий жиҳатларини махсус ўрганувчи фан.

СТАТУС - 1. Муайян тизим, тарғибот, ҳамда иерархиянинг ҳолати, даражаси ва мавқеи. 2. Бирор шахс, давлат органи ёки халқаро ташкилотнинг ижтимоий мавқеини ифодаловчи бурч ва мажбуриятлар мажмуи.

СТРАТИФИКАЦИЯ - жамиятнинг тузилмаси ва алоҳида қатламларини, ижтимоий табақаланиш белгилари тизимини, ифодаловчи социологик тушунча.

СЎРОВ - социологик, психологик, демографик ва бошқа тадқиқотларда қўлланиладиган бирламчи вербал (оғзаки) ахборот йиғиш услуби.

СЎФИЙЛИК - исломдаги диний фалсафий оқим. 8-9-асрларга пайдо бўлган ва Араб халифалигида тарқалган. Сўфийлик ягона Оллоҳни тап олишни ва унга интилишни, фақат унга муҳаббатни тарғиб қилади ҳамда қолган барча нарсаларни Оллоҳнинг акси ёки сифатлари деб ҳисоблайдилар. Имом Ғаззолий асос солган суфизм, кейинчалик турли тариқатларга бўлиниб кетди. Кубровия, Яссавия ҳамда энг кўп тарқалган Нақшбандия тариқатларга Марказий Осиёда пайдо бўлган.

Т

ТАНЛАШ - 1) социологик тадқиқотнинг бевосита ўрганилиши керак бўлган объекти элементларининг мажмуаси; 2) объект элементларини, оммавий социологик тадқиқотларда қўлланиладиган кузатув ва ўрганиш бирликларини саралаб олиш услублари, усуллари ва тартиб-қоидаларининг мажмуаси.

ТАНЛАШ (ЖАРАЁН СИФАТИДА) - тадқиқотнинг бутун бир объектини (мамлакатнинг бутун аҳолиси, барча оилалар, мактаблар) ташкил қилувчи кўпгина бирликлардан (одамлар, оилалар ва ҳ.к.) маълум бир бирликлар сонини танлаб олиш.

ТАРБИЯ - жамиятда амал қилаётган меъёрларга мос равишда шахсни мақсадли тизмий шакллантириш жараёни.

Кенг маънода ёш авлодни ҳаётга тайёрлаш маъносини ифодалайди.

ТАЪЛИМ - индивиднинг жамият ҳаётининг турли соҳаларига жамиятда мавжуд маданиятга тайёрлаш ва мослаштириш вазифасини бажарувчи ижтимоий институт.

ТУРМУШ ТАРЗИ - конкрет-тарихий, ижтимоий-иқтисодий муносабатларга хос бўлган инсоннинг индивидуал ва жамоавий ҳаёт фаолияти усул, шакл ва шарт-шароитлари.

У

УРБАНИЗАЦИЯ (лот. **urbanus** - шаҳар) - жамият ривожда шаҳарлар мавқеи ва ролининг ошиб кетиш жараёни.

Ф

ФЕНОМЕНАЛ СОЦИОЛОГИЯ - тушунарли социология кўринишларидан бўлиб, жамиятни инфидларининг доимий маънавий ҳамкорлиги натижасида пайдо бўлувчи ходиса сифатида кўради.

Э

ЭКСПЕРТ БАҲОЛАШ УСЛУБИ - сўров ўтказилаётган соҳа бўйича эксперт сўрови ўтказиш ва соҳа мутахассислари фикрини олиш йўли билан социологик ахборот олиш услуги.

Х

ҲАНАФИЯ - суннийликдаги диний ҳуқуқ масҳабларидан бири. Абу Ханифа ан-Нуъмон асос солган. Бурҳониддин Марғиноний «ҳидоя» тўплами бў масҳабнинг асосий шариат қўлланмаси сифатида танилган. Ханифа қонунлари нисбатан юмшоқроқ ва қулайроқлиги, халқларнинг маҳаллий анъаналарини эътиборга олганлиги сабабли кенг ёйилган.

ҲАЁТ ДАРАЖАСИ - ҳаёт сифатига нисбатан одамларнинг моддий эҳтиёжларини қондиришнинг миқдор ва сифатини ифодаловчи тушунча.

ҲАЁТ ТАРЗИ - одамларнинг маълум ижтимоий, иқтисодий, маданий шароитларда шаклланган ҳаётий фаолият услуги бўлиб, уларнинг муомаласи, ҳуқ-атвори ва тафаккур тарзида намоён бўлади.

МУНДАРИЖА

Сўз боши.....	3
Кириш.....	5
1-мавзу(4 соат). Социология фанининг назарий асослари....	8
2-мавзу(4 соат). Социология фанининг юзага келиши ва та- раққий этиши.....	22
3-мавзу(4 соат). Маънавий ҳаёт социологияси.....	50
4-мавзу(4 соат). Ижтимоий тузилмалар социологияси.....	87
5-мавзу(4 соат). Ижтимоий-иқтисодий ва сиёсий ҳаёт со- циологияси.....	110
6-мавзу(4 соат). Социологик тадқиқотларни ташкил этиш ва умумлаштириш.....	161
Социологик атамалар.....	200

Босишга рухсат этилди 18.08.2000 й. Бичими 60X84^{1/16}. «TimesUZ»
ҳарфида терилуш, офсет усулида босилди. Босма табағи 13,2.
Нашр ҳисси табағи 12,5. Адади 5000. Буюртма № 261.
Баҳоси шартнома асосида.

Қўлёзма макет олий ва ўрта махсус таълим вазирлиги қошидаги
ЎАЖБНТ марказида тайёрланди.

ФТДК, ДИТАФ босмахонасида чоп этилди. Тошкент, Олмазор кўч., 171 уй

